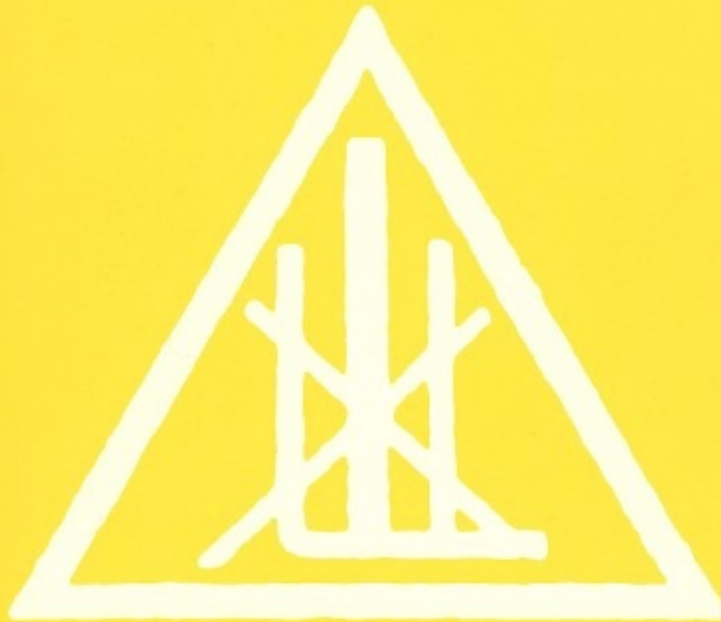

ALICE A. BAILEY

**BLÆNDVÆRK
ET VERDENSPROBLEM**

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Alice A. Bailey

Blændværk – et verdensproblem

ESOTERISK CENTER FORLAG

Kun til privat brug. © Copyright 1950 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York.
Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1991

3

Blændværk – et verdensproblem

Originaltitel: Glamour: A World Problem

© Copyright 1950 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York

Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1991

Trykt hos Narayana Press, Gylling

ISBN 87-88365-10-7

Oversættelsen er et gruppearbejde

www.shop-ecf.dk

info@shop-ecf.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Den engelske udgivers forord.	<u>6</u>
Uddrag af Tibetanerens erklæring.	<u>7</u>
Nogle indledende oplysninger.	<u>9</u>
<u>I. Blændværkets natur.</u>	<u>31</u>
Skema: Blændværkets aspekter.	<u>45</u>
1. Blændværk på det mentale plan – illusion.	<u>54</u>
2. Blændværk på det astrale plan – blændværk.	<u>67</u>
3. Blændværk på de æteriske niveauer – maya.	<u>81</u>
4. Blændværk på de højere mentale plan – tærskelens vogter.	<u>86</u>
<u>II. Årsagerne til blændværk.</u>	<u>89</u>
1. Blændværkets vækst racemæssigt og individuelt.	<u>89</u>
2. Årsagerne til verdensblændværk.	<u>98</u>
Skema.	<u>105</u>
3. Kontrasterne mellem højere og lavere blændværk.	<u>115</u>
a. Kontrasten mellem illusion og intuition.	<u>118</u>
b. Kontrasten mellem blændværk og illumination.	<u>128</u>
c. Kontrasten mellem maya og inspiration.	<u>136</u>
d. Kontrasten mellem tærskelens vogter og dens modsætning, nærværelsens engel.	<u>139</u>
<u>III. Blændværkets endeligt.</u>	<u>147</u>
1. Nærværelsens teknik.	<u>156</u>
a. Intuition nedbryder individuel illusion.	<u>161</u>
b. Gruppeintuition nedbryder verdensillusion.	<u>167</u>
2. Lysets teknik.	<u>172</u>
a. Opløsning af individuelt blændværk.	<u>182</u>
b. Opløsning af gruppeblændværk og verdens- blændværk.	<u>199</u>
3. Ubundethedens teknik.	<u>217</u>
a. Kraftfordeling og -håndtering på de æteriske plan.	<u>221</u>
b. Anvendelse af videnskaben om åndedrættet.	<u>228</u>
c. Ubundethedens teknik.	<u>234</u>
<u>IV. Fusionens teknik.</u>	<u>239</u>
Den Store Invokation.	<u>245</u>
Register	<u>247</u>

Den engelske udgivers forord

I bøgerne *Discipleship in the New Age, bind I og II*, offentliggjordes en række personlige instruktioner, som Tibetanerens har givet en gruppe disciple. Sammen med en bestemt esoterisk lære blev instruktionerne første gang udgivet af Alice A. Bailey i 1944. Det skete med disciplenes samtykke.

Ikke publicerede manuskripter, der indeholder yderligere instruktioner og esoterisk belæring, blev fuldført af Alice A. Bailey og er nu tilgængelige. Dette tekstmateriale blev skrevet over en ni år lang periode fra 1935-1944.

Forskellige steder i bogen *Blændværk et verdensproblem* refereres til ovennævnte disciplengruppe. I bogen indgår visse gruppemeditationer på grund af deres oplysende værdi og for at vise lærens praktiske anvendelighed. Læseren bør imidlertid erkende, at meditationer der egner sig til specielle gruppeformål generelt set ikke er så effektive når de anvendes individuelt.

En integreret disciplengruppes styrke, beroende på en fælles vision og en fast gruppehensigt, er særdeles stor og kan være til virkelig nytte for menneskeheden. De nye fremgangsmåder i Vandbærers tidsalder indbefatter sådanne gruppebestræbelser. Tibetanerens og Alice A. Bailey's skrifter giver oplysning om vise og udbytterige forsøg med gruppearbejde, der udføres som åndelig verdenstjeneste og ikke med henblik på den enkelte aspirants åndelige udvikling.

Der er i vor tid i høj grad brug for dette frivillige arbejde, når det udføres med passende ydmyghed og forsigtighed og ikke er underlagt en autoritær ledelses styring. Disse initiativer bør anerkendes som banebrydende eksperimentelle foretagender.

Grupper af denne støbning er allerede dukket op i forskellige dele af verden og vil afgjort bidrage til den nye verdenstjenergruppes fremgang. Oplysning om denne verdensomspændende gruppe af tjenere findes i bøgerne *Hvid Magi* og *A Treatise on the Seven Rays, bind II*.

Foster Bailey, juli 1950

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle – fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv – er disciple. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved hvem jeg er, og kender to af mine navne.

Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter som læser disse linjer, kender, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Efter lærernes opfattelse er jeg ikke en gammel mand, og dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvisk tjeneste for menneskeheden – ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke; det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede skrifter,

eller at nogen (med tilbageholdt åndedræt) skal omtale dem som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt viderefører den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan, op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret; men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

NOGLE INDLEDENDE OPLYSNINGER

Alle grupper der er involveret i esoterisk arbejde har deres egen dharma eller pligt, og alle har deres specielle mål. For at I kan få et tydeligt billede af, hvad I som aspiranter til discipelskab har at gøre, og for at I kan samarbejde intelligent vil jeg kort forklare hensigten:

Dharma betyder pligt eller forpligtelse, og det er jeres bestemte og særlige forpligtelse at udvikle intuitionen. Midlet eller metoden, hvormed denne udvikling tilvejebringes, kan være studiet af symboler.

Jeg beder jer være opmærksom på, at generaliseringer vedrørende intuitionen og forsøg på at definere den er meget almindelige, men at en virkelig forståelse af den er sjælden.

Læger og videnskabsmænd fortæller os at tusindvis af celler i menneskets hjerne stadig slumrer, og at gennemsnitsmennesket som følge deraf kun bruger en lille del af sin udrustning. Området omkring pinealkirtlen i hjernen er forbundet med intuitionen, og det er cellerne i dette område som skal vækkes til aktivitet, før der kan forekomme nogen egentlig intuitiv perception der, når den er vakt, vil tilkendegive sjælskontrol, åndelig oplysning, virkelig psykologisk forståelse af jeres medmennesker samt udvikling af den sande esoteriske sans, der er målet for jer på dette tidspunkt.

Jeg vil opdele det jeg har at sige i tre dele, og jeg beder indtrængende om et nøje studium af mine ord:

- I. Jeg søger at definere intuition for jer.
- II. Jeg vil gennemgå måden hvorpå den kan udvikles gennem studiet af symbolik.
- III. Jeg vil slutte med at give nogle konkrete instruktioner, som kan vise jer en brugbar fremgangsmåde.

Skulle I finde disse afsnit vanskelige at forstå og jeres reaktion langsom så må I huske, at det viser jeres behov for dette studium og bestyrker det jeg fortæller jer. Hvis I seriøst vil overveje hvad

intuition *ikke* er, så tror jeg at mine ord vil vække indre genklang.

I. Definition af intuitionen

Intuition er ikke en fremvældende kærlighed til mennesker og som følge deraf en forståelse af dem. Meget af det, der kaldes intuition, er genkendelse af ligheder og at være i besiddelse af en klar analytisk tankegang. Intelligente mennesker, der har levet i verden i nogen tid, som har oplevet og erfaret meget og som har haft kontakt med mange andre mennesker, kan sædvanligvis med lethed danne sig et indtryk af andres problemer og tilbøjeligheder, hvis de ønsker det. Dette må de imidlertid ikke forveksle med intuition.

Intuition har ingen forbindelse med hverken højere eller lavere psykisme; at se en vision, at høre stilhedens røst, eller at fornemme en opløftende reaktion på undervisning af en eller anden art, forudsætter ikke intuitionens aktivitet. Intuition er ikke blot det at se symboler, for dét er en særlig form for perception og en evne til at stille ind på den aktivitet af det universelle sind der frembringer de mønsterformer, som alle æteriske former er baseret på. Intuition er ikke intelligent psykologi og et kærligt ønske om at hjælpe. Dette opstår af et samspil mellem personligheden, ledet af en stærk sjælsorientering, og den gruppebevidste sjæl.

Intuition er den syntetiske forståelse som er sjælens privilegium, og den bliver først mulig, når sjælen på sit eget plan arbejder i to retninger: Mod monaden og mod den integrerede og måske (omend kun lejlighedsvis) koordinerede og samstemte personlighed. Intuition er det første tegn på en dyb subjektiv forening, som når sin fuldbrydelse ved den tredje indvielse.

Intuition er en omfattende forståelse af det universelle princip, og når den er virksom er der, i det mindste af og til, en fuldstændig mangel på følelsen af adskilthed. På sit højeste stadi er kendes den som den universelle kærlighed, der intet har at gøre med sentimentalitet eller følelsesmæssige reaktioner, men overvejende er en identifikation med alt levende. Da kendes sand medfø-

lelse; da bliver kritik umulig; først da ses det guddommelige kim der er iboende alle former.

Intuition er selve lyset, og når den er virksom ses verden som lys, og alle formers lyslegemer bliver efterhånden synlige. Det medfører evnen til at kontakte alle formers lyscentre, og der kan således skabes en nødvendig forbindelse, ligesom følelsen af overlegenhed og adskilthed træder i baggrunden.

Intuition bringer derfor tre kvaliteter med sig:

Illumination. Med illumination eller indre oplysning mener jeg ikke lyset i hovedet, som er et lejlighedsvist forekommende fænomen. Mange virkeligt intuitive mennesker er fuldstændig uvidende om dette lys. Det lys jeg hentyder til, er det der oplyser Vejen. Det er »intellektets lys«, hvilket egentlig betyder det der oplyser sindet, og det er det som kan afspejle sig i det mentale redskab, der holdes »vedvarende i lyset«. Det er »verdens lys«, en virkelighed som eksisterer evigt men som først kan opdages, når det individuelle indre lys er blevet erkendt. Det er »tidsaldrenes lys«, som vil skinne stadigt mere indtil dagen oprinder. Intuition er derfor erkendelsen i én selv – ikke teoretisk, men som en kendsgerning i éns erfaring – af den fuldstændige identifikation med det universelle sind, af at være en del af det store verdensliv og af at tage del i den evigt vedvarende eksistens.

Forståelse. Denne skal i bogstaveligste forstand opfattes som dét, der »står for« formernes helhed. Den indebærer styrken eller evnen til at trække sig tilbage fra den eviglange identifikation med formlivet. Jeg vil påpege at denne tilbagetrækning er forholdsvis let for dem, der har meget af den første stråles kvalitet i sig. Problemet er at trække sig tilbage i esoterisk forstand, men samtidig at undgå følelsen af separatisme, isolation og overlegenhed. Det er let for førstestråle mennesker at modstå tilbøjeligheden til at identificere sig med andre. At have sand forståelse indebærer en forøget evne til at elske alle væsener og alligevel på samme tid bevare den personlige ubundethed. Denne ubundethed kan så let være baseret på en manglende evne til at elske, på selvisk interesse for éns eget velvære – fysisk, mentalt eller

åndeligt og frem for alt emotionelt. Førstestråle mennesker frygter emotion og afskyer den, men undertiden er de nødt til at bringe sig i en følelsesmæssig tilstand, før de kan bruge deres emotionelle sensitivitet på den rigtige måde.

Forståelse indebærer kontakt med livet som en integreret personlighed, samt en egoisk reaktion på gruppens hensigter og planer. Den indebærer en sammensmeltning af personlighed og sjæl, stor erfaring og det iboende kristusprincips hurtige aktivitet. Intuitiv forståelse er altid spontan. Ved at ræsonnere sig frem *til* forståelse aktiverer man ikke intuitionen.

Kærlighed. Som tidligere sagt er den ikke et hengivent sindelag eller at være i besiddelse af en kærlig natur; disse to er sekundære og en følge deraf. Når intuitionen er udviklet vil både hengivenhed og en udstrømmende kærlig ånd nødvendigvis udtrykkes i deres rene form, men det som frembringer dem er noget langt dybere og mere omfattende. Det er den syntetiske, inklusive forståelse af livet og alle væseners behov (jeg har med hensigt valgt disse to ord!), som det er en gudesøns høje privilegium at bruge. Den afviser alt der bygger barrierer, kritiserer og skaber adskillelse. Den ser ingen forskel, selv ikke når den vurderer *behov*, og i den, der elsker som en sjæl, skaber den umiddelbar identifikation med det der elskes.

Disse tre ord sammenfatter intuitionens tre kvaliteter eller aspekter og kan udtrykkes med ordet universalitet eller følelsen af universel enhed.

Er det ikke noget alle aspiranter søger at opnå? Og er det ikke noget som enhver af jer som individuelt væsen behøver i særlig grad? Hvor denne enhed er til stede, er der en umiddelbar decentralisering af det »dramatiske« jeg, af den tilbøjelighed til altid at sætte sig selv i centrum for alle hændelser, alle fænomener og alt gruppearbejde.

Jeg vil ikke uddybe emnet intuition yderligere. Det er for stort et område og for vanskeligt tilgængeligt. Alt hvad jeg kan gøre er at fremlægge dens tre aspekter for jer, og derefter gøre jer opmærksom på nødvendigheden af at indordne jer under den træ-

ning og disciplin, som vil udtrykke sig som kærlighed, lys og forståelse i jeres liv. Når teorien er forstået til bunds, og de rigtige tilpasninger og det nødvendige arbejde er gjort bliver personligheden magnetisk, mens hjernecellerne omkring pinealkirtlen, som indtil da har været slumrende, vækkes og vibrerer. Kernen i enhver af legemets celler er et lyspunkt, og når intuitionens lys fornemmes, er det dette cellelys som umiddelbart reagerer. Den fortsatte indstrømning af intuitionens lys vil da trække enhver celle ind i dagens lys – esoterisk set – idet den er af en sådan beskaffenhed at den responderer.

II. Metoden til at vække intuitionen

Der er mange måder at aktivere intuitionen på, og en af de mest udbytterige og effektive er studiet og fortolkningen af symboler.

Symboler er de indre åndelige realiteters ydre og synlige former, og når der er opnået færdighed i at opdage virkeligheden bag enhver specifik form, vil alene den kendsgerning antyde intuitionens opvågning.

Førstestråle mennesker hører til den såkaldte »tilintetgørerstråle«, og det første aspekts kraft, som er kraften til at bringe til afslutning, strømmer igennem dem. De vil, mens de bygger op, have en tendens til at bryde ned ved forkert styring af energi, ved at bruge for megen energi i en bestemt retning eller ved misbrug af energi i arbejdet med sig selv eller andre. Mange førstestråle mennesker har en tendens til at være stolte af dette og gemme sig bag den undskyldning, at en nedbrydende tendens er uundgåelig når man er på første stråle. Det er ikke tilfældet. Skønt tilskyndet af gruppekærlighed skal bygmestre, som andenstråle mennesker altid er, lære at bryde ned og handle under viljes- eller førstestråleaspektet. Tilintetgørere skal lære at bygge op ved altid at skabe under gruppekærlighedens impuls og udnytte den bindende kraft på en ubundet måde. Begge grupper, bygmestre og tilintetgørere skal altid arbejde ud fra virkeligheden, fra den indre kerne af sandhed, og de skal »stå i midtpunktet«.

Studiet af symboler bidrager til at virkeliggøre dette, og når

det udføres vedvarende og med omhu vil det skabe tre virkninger:

1. Det opøver evnen til at trænge ind bag formen og nå frem til den subjektive virkelighed.
2. Det bidrager til at tilvejebringe en tæt integration mellem sjæl-sind-hjerne, og når denne er opnået, bliver indstrømmingen af intuition, og følgelig af indre oplysning og sandhed, hurtigere mulig.
3. Det vil lægge pres på bestemte slumrende områder i hjernen og dér vække hjernecellerne til aktivitet. Det er første trin i aspirantens erfaring. Hos størstedelen af sande aspiranter er centret mellem øjenbrynene vakt, mens centret øverst i hovedet vibrerer ganske svagt uden at være i fuld aktivitet. Dette højere center skal vækkes langt mere, før aspiranter kan udnytte deres muligheder fuldt ud.

Ved studiet af symboler vil jeg indtrængende bede jer om altid at have det mål for øje at nå ind til det bagved liggende begreb i ethvert symbol I studerer. Dette begreb vil altid tilkendegive en syntese. Det vil ikke være opdelt i detaljer. I vil måske være nødt til at nå frem til dette begreb ved et studium af detaljer og ved at finde frem til begrebsindholdet af symbolets forskellige dele. Men når jeres analyse er fuldført, må I ikke stille jer tilfreds før I har sammenfattet symbolets betydning i en eller anden syntese, som kan være en ide, et begreb, en mening eller et navn.

Symboler skal studeres på tre måder:

- a. *Eksoterisk*. Dette involverer studiet af symbolets form som helhed, af dets linier og derfor også af dets numeriske indhold, samt studiet af dets delformer – hvormed jeg mener dets sammenstillinger af for eksempel kubusser, triangler og stjerner og deres indbyrdes forbindelser.
- b. *Begrebsmæssigt*. Dette er forbundet med at trænge ind til symbolets bagved liggende ide, som kan være udtrykt i dets betegnelse; at trænge ind til dets betydning som den dukker op i bevidstheden under meditation; og at trænge ind til dets

begrebsindhold som helhed eller del for del. I bør, når I gør dette, huske at ideen antyder den højere eller abstrakte hensigt; at betydningen er denne hensigt udtrykt i den konkrete tænkeevnes sprog; og at dets begrebsindhold har en mere emotionel kvalitet i sig og vil kunne udtrykkes som den type begær, det vækker i jer.

- c. *Esoterisk*. Dette refererer til den virkning symbolets kraft eller energi har på jer, og til kvaliteten af den vibration det vækker i jer – måske i et eller andet center, måske i jeres astrallegeme eller måske blot i jeres sind.

Hvis dette studium gribes rigtigt an, vil det føre til intuitionens udfoldelse og deraf følgende manifestation på det fysiske plan som indre oplysning, forståelse og kærlighed.

I første instans er målet med studiet af symbolisme at sætte de studerende i stand til at fornemme et symbols kvalitet og kontakte det vibrerende noget, som ligger bag den samling af linier, farver og former, symbolet er sammensat af.

For nogle mennesketyper er dette studium ganske let; for størstedelen er det slet ikke let og antyder derved en mangel, som må afhjælpes gennem brugen af de evner, der endnu slumrer. Det er altid ubehageligt at skulle vække de latente evner, og det kræver indsats og beslutsomhed ikke at lade sig anfægte af personlighedsreaktioner. For mange er det ikke let at se, hvordan det at trænge ind til et symbols betydning kan være et middel til at aktivere den slumrende buddhiske eller intuitive evne. Det er en vanskelig kunst, denne kunst at læse symboler eller »åndelig læsning«, som vor gamle mester, Patanjali, kalder det. Denne evne til at fortolke symboler går altid forud for sand åbenbaring. Forståelsen af en sandhed, som én eller flere linier sammensat i en symbolsk form kan stå for, er ikke det eneste der skal til. En god hukommelse vil kunne minde jer om at en serie af linier, som danner én eller flere triangler, betegner Treenigheden eller enhver anden triplicitet i den makro- eller mikrokosmiske manifestation. Men denne hukommelsesaktivitet og nøjagtighed vil ikke bidrage til at vække de slumrende hjerneceller eller aktivere

intuitionen. Det må huskes (og her bliver værdien af en vis teknisk eller akademisk okkultisme tydelig), at det plan hvorpå intuitionen manifesterer sig, og hvor den intuitive bevidsthedstilstand er aktiv, er det buddhiske eller intuitionens plan. Dette plan er den højere modsvarighed til det astrale eller emotionelle plan, som er planet for sensitiv bevidsthed gennem en følt identifikation med det objekt, som er genstand for opmærksomhed eller tiltrækning. Det er derfor indlysende, at hvis den intuitive evne skal aktiveres ved hjælp af studiet af symboler, så må den studerende føle eller på en eller anden måde identificere sig med symbolets kvalitative natur, med den virkelighed som symbolets form slører. Det er dette aspekt af symbol læsning jeg beder jer studere.

Studerende bør derfor efter grundige studier af formaspektet konstatere, hvordan symbolet virker på dem, hvilke følelser det fremkalder, hvilke aspirationer det vækker, samt hvilke drømme, illusioner og reaktioner der registreres bevidst. Det er et stadium imellem den eksoteriske læsning af et symbol og den begrebsmæssige forståelse. Der er yderligere et stadium imellem den begrebsmæssige forståelse og den esoteriske indsigt og anvendelse. Dette sidste kaldes »syntetisk erkendelse«. Når I har studeret formen og er blevet klar over symbolets emotionelle begrebsindhold, går I videre til stadiet for opfattelse af symbolets grundlæggende ide og derfra videre til en syntetisk forståelse af dets formål. Det fører til den sande esoterisme, der er den praktiske anvendelse af symbolets levende syntetiske kraft på det individuelle livs og virkes udspring.

Jeg beder jer ikke kun om at foretage en intelligent fortolkning af symbolet, men også om at erkende de mere subtile reaktioner, som symbolet i sin helhed bevirker i jeres sensitive følelsesnatur. Studér i alt fire symboler om året. Nærm jer først symbolet fra formsiden og prøv at blive fortrolig med dets ydre aspekter, med mængden af linier, triangler, firkanter, cirkler, kors og andre former som det består af, mens I bestræber jer på at opfatte det intellektuelt ved at anvende jeres hukommelse og den viden, I har til at forstå det eksoterisk.

Når I er helt fortrolige med symbolet og uden besvær kan genkalde det i tankerne, bestræb jer da på at fornemme dets kvalitet, at kontakte dets vibration og at lægge mærke til dets emotionelle virkning på jer. Denne kan skifte fra dag til dag eller forblive den samme. Vær helt ærlige i jeres registrering af denne astrale reaktion på symbolet og hold øje med, hvor sådanne reaktioner fører jer hen idet I altid husker, at de ikke er intuitive, men er reaktioner i det følende eller astrale legeme.

Hold til sidst fast i dét, I hver især har fundet frem til er symbolets grundlæggende kvalitet, og løft så (som i meditation) hele emnet op til den mentale verden ved at lade den fokuserede opmærksomme tænkning bearbejde det. Det vil føre jer ind i begrebernes verden.

Vi har således følgende stadier i analysen af et symbol:

1. Den eksoteriske betragtning: Linie, form og farve.
2. En forståelse i det astrale eller emotionelle legeme af symbolets kvalitet ud fra en sensitiv respons på dets kvalitative naturs indvirkning.
3. En begrebsmæssig betragtning af symbolets bagved liggende ide, af dets belærende formål og af den intellektuelle betydning, som det er hensigten at det skal overføre.
4. Stadiet for den syntetiske forståelse af formålet med symbolet, af dets plads i en ordnet manifesterende plan og af dets sande samlede hensigt.
5. Identifikation med symbolets kvalitet og hensigt, når det er oplyst af sindet som »holdes vedvarende i lyset«. Dette sidste stadium aktiverer såvel hjerne som sind.

Set under ét omfatter studiet af symboler tre trin:

For det første, undersøgelsen af et symbol og som en følge deraf den analyserendes fremskridt fra ét stadium af klarhed til et andet, der trin for trin omslutter hele det område symbolet dækker.

For det andet, en intuitiv perception af de symboler der ses overalt i den guddommelige manifestation.

For det tredje, anvendelsen af symboler på det fysiske plan og deres rigtige tilpasning til et set og erkendt formål; dette fører til den efterfølgende magnetisering af symbolet med den nødvendige kvalitet, hvorigennem ideen kan gøre sin nærværelse gældende, så den intuitivt opfattede og kvalificerede ide kan finde en passende form på det fysiske plan.

Arbejd derfor bredt og generelt med symbolerne, eksoterisk, begrebsmæssigt og esoterisk, men suppler dette arbejde med en analyse af jeres sensitivitet overfor og respons på symbolets kvalitet.

Lad mig kort sammenfatte. For det første er det værdifuldt at huske på, at det *eksoteriske* studium af symboler involverer brugen af hjernen og hukommelsen. I bestræber jer på at studere linie og form, antal og almindelige ydre kendetegn idet I ved, at enhver linie har et indhold, alle tal har deres fortolkning og alle former er symboler på en indre kvalitet og liv.

Det *begrebsmæssige* studium af symboler bringer jer indad fra hjernen til sindet ind i ideernes verden. Det bringer det mentale redskab i fokuseret aktivitet. I bliver da klar over det begreb eller den ide, som tegnet eller symbolet legemliggør. I forstår dets betydning og det det står for. I opfatter hensigten med at denne form er blevet manifesteret. Jeres studium af antal og linier har givet jer en stor baggrundsviden på det objektive plan – en rigdom der i dette tilfælde afhænger af jeres egen personlige symbol læsning, mentale udrustning og viden. Jeres evne til at læse en »betydning« i et symbol vil også afhænge af, hvor nuanceret en betydning I tillægger hændelserne i jeres daglige liv og af jeres evne til at meditere rigtigt.

Jeg vil gerne gøre det klart for jer at der ikke findes nogen fastlagt udlægning af noget som helst symbol, og at ethvert symbol – hvilket det end må være – vil overføre en speciel betydning til hvert enkelt menneske. Manglende interesse for symboler er som regel tegn på manglende interesse for behørig fortolkning af livsformer og deres betydning. Ligeledes kan en alt for *akademisk* interesse for symboler være tegn på en indviklet og kompliceret tankegang, som elsker mønstre, linier, form og talmæssige forbindelser, men som fuldstændig overser betydningens ind-

hold. Mental balance mellem form og begreb, mellem udtryk og kvalitet, mellem tegn og betydning er afgørende for disciplens og aspirantens vækst.

Det store behov for de fleste studerende er at nå frem til *betydningen* og at arbejde med ideer og begreber. Denne aktivitet vil nødvendiggøre brugen af tænkeevnen til at forstå, til at opfatte og til at fortolke med. Den kræver udvikling af den mentale sensitivitet, som vil sætte sin indehaver i stand til at respondere på vibrationerne fra det, vi kalder det universelle sind, Guds sind, Planens igangsætter. Den forudsætter en bestemt evne til at fortolke og evnen til at udtrykke symbolets grundlæggende ide på en måde, så andre kan tage del i den. *Denne tanke om tjeneste og om voksende brugbarhed skal hele tiden holdes i sindet.*

Kan I ikke se hvordan denne evne til at studere, at fortolke og at trænge ind til *betydningen* vil fremme jeres åndelige vækst? Kan I tro på, at I ved hjælp af denne metode kan lære at arbejde mere intelligent med Planen og blive bedre hjælpere for jeres medmennesker?

Findes der noget i denne objektive verden, som ikke er det ufuldstændige symbol på en guddommelig ide? Eksisterer der noget i vor ydre manifestation, som ikke er det synlige tegn (eller hensigtens udvikling i et eller andet stadium) på den skabende guddoms plan? Er I ikke selv netop et ydre udtryk for en guddommelig ide? Vi må lære at se symboler alle vegne omkring os for derpå at trænge ind bag symbolet til den ide, som det skulle udtrykke.

Der er imidlertid en studieteknik som kan hjælpe jer, når I forsøger at trænge ind til en ide og derved begrebsmæssigt studerer de mange symboler, vi er omgivet af. Det er stort set den teknik som meditationen skulle have forberedt jer til. Forskellen mellem denne teknik og meditation består hovedsagelig i polarisering og mål. Når symbolerne studeres begrebsmæssigt, polariseres bevidstheden i det mentale legeme, og der gøres ingen forsøg på at kontakte eller inddrage sjælen eller egoet. Heri består forskellen mellem dette andet trin af symbolfortolkning og almindelig meditation. På dette trin har I til fulde gjort jer fortrolige med symbolets formaspekt, og I har et godt kendskab til dets

ydre kontur og fremtoning. I ved også, at en specifik sammensætning af linier (som for eksempel de tre linier der danner en trekant) repræsenterer den eller den ide, sandhed eller lære. Dette optegnes i jeres hjerne, der trækker på jeres hukommelsesressourcer. Registreringen af gammel information og viden om figurerne i et symbol hjælper jer til at løfte bevidstheden op på mentalplanet og til at fokusere den dér i ideernes eller begrebernes verden. Begreberne eksisterer allerede på de konkrete plan af det mentale plan. De er jeres mentale og racemæssige arv og er gamle mentale former, som I nu kan anvende til at nå frem til betydning og begrebsindhold.

Det er en gammel kendsgerning, som Plutarch udtrykker for os i de kendte ord, at »en ide er en ulegemlig skabelse, der ikke har nogen egen eksistens, men giver figur og form til formløst stof og derved bliver årsagen til manifestation«. Figuren og formen har I registreret med jeres hjerne og husket, ligesom I har noteret jer symbolets aktivitet i tid og rum samt dets iboende evne til at opbygge formen og til at udtrykke et begreb eller en ide gennem denne form. Under arbejdet indad bliver I ligeledes vidende om beskaffenheden af den motiverende ide ved at studere dens form og den aktivitet den udviser, og I opdager det område af ideer af lignende natur, hvori den i symbolet legemliggjorte ide befinder sig. Dette område af indbyrdes forbundne og gensidigt forklarende ideer ligger nu åbent for jer, og I vil i stigende grad blive i stand til bevæge jer frit i denne begrebernes verden. At arbejde og leve i ideernes verden bliver nu jeres mål og væsentligste bestræbelse. I skoler jer selv i at genkende de ideer og begreber, som skjuler sig bag enhver form; I begynder at tænke klart på dem og at se i hvilken retning de leder jer, og hvor de passer ind i den evige plan.

Hvis aspiranter vil gøre tre ting:

- a. udvikle visualiseringsevnen,
- b. træne tænkeevnen til at opfatte virkeligheden intuitivt,
- c. fortolke det som ses på den rette måde,

kan de udgøre et laboratorium, der fremfører beviser for verdens skolede iagttagere.

En af de ting, som en udviklet intuition kan gøre, er at bryde det blændværk og den illusion som inficerer livet. En af de ting som en gruppe aspiranter, hvis intuitive samspil er etableret, kan nå frem til, er at deltage i arbejdet med at knuse verdensblændværk. Dette arbejde kan udføres når I har vækket intuitionen, og når jeres indbyrdes forståelse er stabil og sand. Hierarkiet vil kunne bruge verdensaspiranterne som redskab til nedbrydning af gruppeblændværk, hvor det end befinder sig. Jeg antyder denne mulighed for at opildne jer til hurtigere og mere vedholdende vækst og indsats.

I har fået at vide at et af de behov, som alle aspiranter har foran sig, er at nå frem til den intuitive viden om og den intelligente forståelse af blændværk – både individuelt og planetarisk – som vil sætte dem i stand til på afgørende vis at arbejde med dets opløsning. Denne forståelse vil selvfølgelig kun være relativ, men i løbet af de næste få år vil jeres viden om emnet og om de metoder, hvormed blændværk kan opløses, blive betydeligt forøget. Det *vil* ske, hvis I arbejder bevidst med problemet i jeres egne liv og tillige forsøger at forstå den bagved liggende teori.

Meget lidt er hidtil skrevet om eller undervist i emnet blændværk, og det kan være af stor værdi hvis vi gør os overvejelser omkring dette emne, om årsager og virkninger samt tager os af den teknik, hvormed blændværket kan spredes og opløses. Det er indlysende at jeg ikke kan behandle emnet fyldestgørende i en enkelt instruktion, og vi vil derfor bruge de næste to eller tre år på at diskutere og studere dette vigtige spørgsmål, som vokser ud af nutidens behov og menneskehedens forøgede sensitivitet overfor subtile indtryk. Det har ikke været muligt for mig at gøre dette før nu, idet gruppen tidligere var ufuldstændig og den indre samhørighed behøvede mere styrke. Nu kan jeg gøre det, fordi gruppemedlemmerne fungerer sammen med et langt større indre fællesskab, og fordi en »kærlig ånd« har bredt sig mellem jer ved

gruppereaktionen på hinandens behov under den seneste tids blændværk.

Det er derfor min hensigt at ændre jeres arbejde noget, idet de symbolske vendinger bibeholdes som en øvelse for jeres intuitive indsigt, mens betragtninger af de mere formelle og visuelle symboler udelades. I har ikke fået det ud af disse symbolske former som jeg håbede, for den konkrete tænkeevne forøgede form-aspektet hos størstedelen af gruppemedlemmerne, og de øvrige behøvede ikke denne instruktions- og udviklingsmetode. Vi skal i stedet fokusere opmærksomheden på et mere indgående studium af blændværk. Heri ligger jeres tjeneste, for når I tænker oprigtigt og bruger jeres oplyste intelligens (hvis I kan opnå dette, mine brødre), kan I med tiden udrette to ting:

1. Afklare gruppetænkningen i forhold til dette emne. Jeg hen-tyder ikke her til jeres særlige gruppe, men til verdensbe-vidstheden.
2. Nedbryde den store illusion som har holdt og stadig holder menneskesønnerne i trældom.

Jeg beder derfor om jeres tjeneste på disse områder, og jeg beder jer også om at være mere opmærksomme i tidsrummet for jeres fuldmånekontakt med mig. Denne gruppe burde have en særlig evne til at arbejde med opløsning af blændværk i perioden om-kring fuldmåne. Kontakt etableres på forskellige plan helt af-hængig af gruppemedlemmernes fokusering i de finere legemer, men denne gruppe kontakter mig på de højere plan af det astrale plan. Det forklarer den klarhed der er i deres reaktioner, og det væld af detaljerede optegnelser de gør. Heri ligger til sidst også deres tjeneste, for de kan senere (men dog først langt senere) ud-nytte disse dage for kontakt og »indtrædelsesøjeblikket« (som det af og til kaldes) til nærmere bestemt arbejde med at nedbryde noget af verdensillusionen. Men først må evnen til at nedbryde illusion i det personlige liv opøves hos hver enkelt af jer.

En anden gruppe kontakter mig på mentale niveauer, og deri

vil deres tjenesteområde ligge. Atter andre grupper er endnu i sin vorden. Medlemmernes antal er ufuldstændigt og gruppeintegrationen kun lige ved at blive etableret.

Jeg vil derfor bede jer intensivere jeres bestræbelser hver måned i fuldmåneperioden og søge at styrke jeres bånd til mig og jeres gruppefæller. Dog vil jeg give jer et enkelt advarende ord. Fremgang på denne vej vil have såvel sine belønninger som sine vanskeligheder. I vil være nødt til omhyggeligt at vogte jer for overdreven stimulering af jeres astrale eller emotionelle natur og således undgå det deraf følgende blændværk. I vil være nødt til at udvise den største forsigtighed, når I på denne måde bestræber jer på at arbejde på det astrale plan, ved samtidig at indtage iagttagers rolle på sjælens høje plan. Intet konstruktivt arbejde og ingen betydningsfuld tjeneste kan udføres i denne vanskelige aktivitetssfære uden denne ubundne og frigjorte holdning. I skal arbejde i en af de vanskeligste aktivitetssfærer – måske den vanskeligste en discipel kan kaldes til – og det er derfor tilrådeligt, at arbejdet dér udføres i gruppeformation. Jeg kan ikke stærkt nok understrege, at I skal arbejde som en gruppe og ikke som enkeltindivider.

Tre store begivenheder er immanent i verdensbevidstheden i dag:

1. Vækst og forståelse af telepatisk arbejde.
2. Forståelse og videnskabelig undersøgelse af illusion og verdensblændværk.
3. Tilvækst af rette helbredelsesmetoder.

Hvis dette er tilfældet kan I se, hvordan grupper af disciple kan bidrage til den forestående åbenbaring, og hvor nyttig vor viede tjeneste kan være. Jeg siger »vor« med velberåd hu, min broder fra gammel tid, da jeg, som en del af min pålagte (selvpålagte) tjeneste, nøje arbejder hen imod disse tre mål. Jeg beder om jeres samarbejde og hjælp. *Den rette tænknings stadige indvirkning på menneskets bevidsthed gennem trænede grupper af tænkere* er den metode, som med størst fremgang vil kunne benyttes på

dette tidspunkt, og her kan disse grupper være til stor hjælp.

Noget, der helt afgjort vil dukke op i løbet af de næste tre eller fire årtier, er det arbejde som grupper kan udføre på andre niveauer end det fysiske. Gruppetjeneste og fælles indsats hen imod gruppevelfærd har i to århundreder været praktiseret på jorden indenfor alle områder af menneskelig bestræbelse – politiske, filantropiske, samt på undervisningens område. På det astrale plan påbegyndtes der gruppetjeneste i 1875, men en samlet kraftanstrengelse for at opløse verdensblændværket er først nu ved at blive organiseret, og denne gruppe kan blive en del af den fælles indsats for at nå dette mål og kan derved forøge antallet af dem, der er engageret i dette arbejde. Træn derfor jer selv og lær, hvordan arbejdet skal udføres. Telepatisk sensitivitet er et nødvendigt mål for alle discipelgrupper, men for den gruppe, vi kan kalde »de telepatiske formidlere«, er den det vigtigste mål; her kan de yde magtfuld tjeneste. Grupper af sensitive med denne skoling kan udgøre et arbejdende, formidlende legeme og overføre den nye viden og undervisning til menneskeracen; de kan forme den offentlige mening og ændre menneskenes tankestrømninger. Medlemmerne af en hvilken som helst lille gruppe opnår naturligt og uundgåeligt telepatisk forbindelse med hinanden og medlemmerne i lignende grupper, hvilket er ønskeligt og bør fremmes for stadig at tiltage på den rette måde. Men pas på, når jeres telepatiske sensitivitet tiltager, at I ikke ledes bort fra jeres gruppes vigtigste mål, som er at studere og forstå indholdet af blændværk og lovene for dets opløsning. Læg mærke til og notér al telepatisk aktivitet og alle fænomener og lær at arbejde indenfor dette område, men betragt det som et sekundært problem for jer på nuværende tidspunkt.

En af de iøjnefaldende karakteristika ved arbejdet omkring fuldmåne vil være den store mængde fænomener som registreres. Dette må forventes, da denne tjeneste byder jer at arbejde på det astrale plan. Men det vil forsyne jer med et område, hvor I intelligent kan gøre brug af skelneevnen. Det er endnu alt for tidligt for jer at arbejde med problemet at adskille det virkelige fra det uvirkelige; jeres opgave vil til at begynde med være *opteg-*

nelse. Foretag detaljerede optegnelser. Bevar den videnskabelige holdning af ubundethed og af erkendelse og skriv alt det ned, som fornemmes, ses eller kontaktes. Optegnelserne vil, om alt går vel, tjene som grundlag for den analyse fra hvilken vi kan uddrage meget der er af værdi.

Det jeg har at sige til jer vedrørende emnet blændværk, falder ind under følgende tre brede generaliseringer:

- I. Blændværkets natur
- II. Blændværkets årsager
- III. Blændværkets opløsning

Når vi fortsætter vil vi opdele emnet mere detaljeret, men i denne instruktion søger jeg kun at indprente visse store linier i jeres sind, så temaet kan falde rigtigt på plads i jeres tanker.

Der er fire betegnelser som længe er blevet brugt i flæng af såkaldte okkultister og esoterikere, og de er: *Blændværk*, *illusion*, *maya* og udtrykket *tærskelens vogter*. De står alle for det samme generelle begreb eller en eller anden differentiering af begrebet. I det store og hele har udlægningerne været som følger. De er dog kun delvise udlægninger og, på grund af den menneskelige bevidstheds begrænsninger, næsten forvrængninger af den virkelige sandhed.

Blændværk er ofte blevet betragtet som de såkaldte »mørke kræfters« kunstfærdige forsøg på at vildlede og narre velmenende aspiranter. Mange gode mennesker er næsten smigrede, når de er »udsat for« et eller andet aspekt af blændværk, idet de føler at deres disciplinering har været så god, at mørkets kræfter er tilstrækkeligt interesseret i at forsøge at forhindre deres glimrende arbejde ved at drukne dem i tåger af blændværk. Intet kan være længere fra sandheden. Den forestilling er i sig selv en del af nutidens blændværk og har sine rødder i menneskelig stolthed og selvtilfredshed.

Maya anses ofte for at være et udtryk for den ide Christian Science udbreder, at materie ikke eksisterer. Vi opfordres til at

betragte hele verdensfænomenet som maya og til at tro, at dets eksistens simpelthen er en fejllantagelse i det dødelige menneskesind, en form for selvsuggestion eller selvhypnose. Gennem denne frembragte tro tvinger vi os selv ind i en sindstilstand, hvor vi erkender, at det håndgribelige og det objektive kun er fantasi-fostre i menneskets opfindsomme sind. Dette er på sin side ligeledes et vrængbillede af virkeligheden.

Illusion betragtes næsten på samme måde, blot lægger vi (i vor definition af den) vægten på menneskesindets begrænsning. Fænomenverdenen fornægtes ikke, men vi ser sindet fejlfortolke den og nægte at se den, som den i virkeligheden er. Vi anser denne fejlfortolkning for at udgøre den store illusion.

Tærskelens vogter betragtes sædvanligvis som den, der står for den endelige prøve på menneskets mod, en gigantisk tankeform eller faktor der nødvendigvis må udslettes, førend indvielse kan tages. Præcis hvad denne tankeform er ved kun få, men deres definition indeholder forestillingen om en kæmpestor elementalform som spærrer vejen til den hellige port, eller forestillingen om en konstrueret form, undertiden skabt af disciplens mester for at teste disciplens oprigtighed. Nogle betragter den som summen af et menneskes fejl, hans onde natur, som hindrer ham i at blive anerkendt som egnet til at betræde hellighedens vej. Ingen af disse definitioner giver imidlertid en sand ide om virkeligheden.

Lad mig her påpege, at disse fire udtryk (i det store og hele) er fire aspekter af en universel tilstand, som er resultatet af menneskesindets aktivitet i tid og rum. SINDENES aktivitet! Tænk over denne vending, for den giver jer en nøgle til sandheden.

Problemet illusion beror på en sjælsaktivitet og er resultatet af alle manifesterede sjæles mentale aspekt. Det er sjælen som er indhyllet i illusion, og sjælen som ikke magter at se klart, før den har lært at lade sjælslyset strømme gennem illusionen ind i sindet og hjernen.

Problemet blændværk opstår, når den mentale illusion forstærkes af begær. Det teosofferne kalder »kama-manas« skaber blændværk. Det er illusion på det astrale plan.

Problemet maya er i virkeligheden det samme som ovenstå-

ende plus den intense aktivitet der skabes, når både blændværk og illusion virkeliggøres på æteriske niveauer. Det er det livskraftige, tankeløse, emotionelle VIRVAR (ja, min broder fra gammel tid, det er det ord jeg vælger at bruge), som langt de fleste mennesker ser ud til altid at leve i.

Tærskelens vogter er illusion-blændværk-maya virkeliggjort af den fysiske hjerne og erkendt, som det der skal overvindes. Det er den forvirrende tankeform som disciplen konfronteres med, når han søger at trænge igennem tidsaldrenes ophobede blændværk for at finde sit sande hjem i lyset.

Det ovennævnte er nødvendigvis kun generaliseringer og samtidig resultatet af den analytiske tænkeevnes aktivitet, men det tjener til at klæde en del af problemet i ord og til at give jeres tænkning en klar tankeform af det, vi senere skal diskutere i detaljer.

Angående årsagerne til denne verdenstilstand, hvad kan jeg sige, min broder, som vil give jer en mening? Årsagen ligger langt tilbage i »de ufuldkomne guders« bevidsthed. Betyder denne sætning overhovedet noget som helst for jer? Kun lidt, frygter jeg. Vi er nødt til at bevæge os ned i en mere praktisk betonet verden og kun beskæftige os med emnet for så vidt angår menneskeheden. Planetarisk illusion vil senere blive berørt ganske kort, men det umiddelbare problem for mennesket og den betydningsfulde opgave for disciplen er opløsningen af en stor del af det blændværk, som menneskeheden er nedsænket i og som, i løbet af Vandbærerens tidsalder, i stort omfang vil forsvinde sammen med menneskeracens astrale liv. Det er min hensigt at henvende jeres opmærksomhed på den kendsgerning, at i meditation og ved at bruge tankekontrollens teknik vil verdens tænkere begynde at frigøre sig fra illusionens verden. Derfor den voksende interesse for meditation efterhånden som verdensblændværkets tyngde erkendes mere klart, og derfor det livsvigtige behov for den rette forståelse af hvordan tankekontrollen udøves.

Et andet vigtigt punkt at bemærke er, at der ved krystalliseringen af denne materielle tidsalder gives en gunstig lejlighed til at rette et dødbringende stød mod den planetariske tærskelens

vogter. På grund af reaktionen på de ydre omstændigheders belastning, opstår der i denne tid en større åndelig forståelse og en reorganisering af menneskelige værdier, og det er en del af den proces hvorved en væsentlig del af verdensblændværket kan spredes – hvis blot alle mennesker af god vilje indenfor verdensauraen holder fast ved deres bestemte opgave.

Da Buddha var på Jorden og opnåede illumination, »kanaliserede« han en strøm af lys ind over verdensproblemet gennem sin forkyndelse af de fire ædle sandheder. Hans discipelskare og hans ni hundrede arhat'er formulerede disse fire store sandheder som tros- og læresætninger, der – ved den kollektive tankes kraft – har været til stor hjælp i angrebet på verdensillusionen. I dag fortsætter Kristus dette arbejde, og gennem den åndelige betydning som hans forestående tilsynekomst indebærer, vil han og hans ni tusinde arhat'er (symbolsk talt) rette et andet slag mod verdensblændværket. Det er det vi forbereder os til. Kun intuitionen kan nedbryde illusion, og der er derfor behov for at skole intuitive. I kan derfor tjene denne generelle sag ved at stille jer til rådighed for denne skoling. Hvis I kan overvinde blændværk i jeres egne liv og derigennem kan forstå illusionens natur, vil I hjælpe med at

- a. udslette tærskelens vogter,
- b. devitalisere den fremherskende maya,
- c. opløse blændværk,
- d. nedbryde illusion.

Dette er I nødt til at gøre i jeres egne liv og i gruppesammenhæng. Herved vil jeres mere generelle bidrag være til hjælp i en større menneskelig sammenhæng. Intellektets skarpsindighed og sindets oplysning, plus kærlighed og målrettethed vil udrette meget. Jeg gentager min opfordring til jer om at påtage jer denne tjeneste.

Jeg vil foreslå at I, i løbet af de næste par måneder, påtager jer tre opgaver:

1. Definér med egne ord og som resultat af meditation jeres forståelse af de fire udtryk, som jeg har taget op til behandling. Jeg beder om en indgående analyse, ikke kun om fire korte definitioner. Før jeg uddyber dette emne, vil jeg bede jer om at samordne jeres tænkning idet I anvender definitioner til vejledning for jeres tanker, men forklarer problemet som I ser det og søger at se de forskelle, der er mellem disse fire aspekter af verdensblændværket.
2. Fremsig hver dag omhyggeligt og tankefuldt den meget kendte bøn, fadervor. Den har mange betydninger, men den trivielle og sædvanlige kristne fortolkning er ikke for jer. Tænk over denne meget gamle sandhedsformel og fortolk den udelukkende som en formel til nedbrydning af illusion. Skriv en udlægning af den ud fra denne synsvinkel ved at arbejde med den sætning for sætning og betragte den som givningen af syv nøgler til hemmeligheden om udryddelsen af blændværk. Formlen (som i sit inderste væsen ikke er en bøn) kan opdeles som følger:
 - a. Påkaldelse af den solare herre.
 - b. Syv sætninger der er udtryk for syv nøgler til nedbrydning af illusion.
 - c. En afsluttende bekræftelse på guddommelighed.

Brug jeres intuition og benyt disse nøgler i arbejdet med emnet blændværk og se hvilken viden, I når frem til. Skriv derefter det hele ned i form af en fortolkning eller en beskrivelse, og vi vil da opnå noget meget værdifuldt.

3. Gem en kopi af jeres fuldmåneoptegnelser og underkast dem efter seks måneders forløb en omhyggelig analyse og se, hvilket resultat det giver. Inddel jeres analyse i følgende hovedpunkter og udtryk jeres forståelse af fænomenerne som:
 - a. Eventuel virkelig kontakt.
 - b. Eventuelle farvekontakter eller -fænomener.
 - c. Eventuelle andre sansede, sette eller hørte fænomener.

At vi alle må gå fremad ind i større lys og forståelse, og at lyset må skinne på disciplens *vertikale vej*, er min bøn og målsætning for jer.

FØRSTE DEL

Blændværkets natur

På de foregående sider behandlede vi visse definitioner af ordene (ofte brugt i flæng), som vedrører illusion og blændværk. Vi fandt følgende:

1. *Illusion* er først og fremmest af mental kvalitet og karakteristisk for den mentale holdning hos de mennesker, som er mere intellektuelle end emotionelle. De er vokset fra blændværk i den almindelige forståelse af dette ord. Deres fejl ligger i misforståelse af ideer og tankeformer samt i fejlfortolkning.
2. *Blændværk* er af astral karakter og er langt mere magtfuld i denne tid end illusion, hvilket skyldes det overvældende flertal af mennesker, der altid fungerer astralt.
3. *Maya* er af vital karakter og er en kraft. Den er i sit inderste væsen menneskets energi, som kommer i aktivitet gennem den subjektive indflydelse af mental illusion eller astralt blændværk eller af dem begge i forening.
4. *Tærskelens vogter* er altid nærværende, men kommer først i aktivitet på discipelskabets vej, når aspiranten i okkult forstand bliver bevidst om sig selv og de tilstande, der skabes i ham som et resultat af hans indre illusion, hans astrale blændværk og den maya, som omslutter hele hans liv. Da han nu er en integreret personlighed (og ingen er discipel, min broder, medmindre han har såvel et mentalt som et emotionelt liv, hvilket er et punkt den hengivne ofte glemmer), ses disse tre tilstande (med den fremherskende virkning i det ene eller det andet af legemerne) som et hele, og for dette hele anvendes betegnelsen »tærskelens vogter«. Denne er i virkeligheden en belivet tankeform, som legemliggør mental kraft, astral kraft og æterisk energi.

For jer alle i denne gruppe er problemet først og fremmest at lære:

1. At skelne mellem disse tre indre illusoriske aspekter.
2. At afdække hvilke betingelser i omgivelserne eller i den individuelle konstitution der forårsager disse vanskelige situationer.
3. At finde frem til hvilke metoder der effektivt kan bringe disse forvirrende og bedrageriske tilstande til ophør.

Det må også huskes at disse forvrængende tilstande, som findes i jer alle, er det middel der forbinder jer med verdensblændværket og -illusionen. I den esoteriske undervisning er vægten blevet lagt på den individuelle aspirants træning og frigørelse. Dette er selvfølgelig nødvendigt, da masserne udgøres af individuelle væsener og ved den stadige frigørelse fra de indre vildfarelsers kontrol vil den endelige afklaring af menneskeheden nås. Derfor må hver af jer i denne gruppe nødvendigvis arbejde for og med sig selv og lære at skabe de forhold af klarhed og sandhed, som vil overvinde de gamle rytmer og dybt forankrede vaner og på denne måde støt og roligt rense auraen. Men dette arbejde skal nu udføres *gruppevis*, og denne gruppe er en af de første af de eksoteriske grupper, som det er hensigten at arbejde med i den nye tidsalder. Ved hjælp af sådanne gruppers aktivitet vil verdensblændværket blive opløst, men først må aspiranten lære at håndtere individuelt blændværk og gruppeblændværk. Det er nødvendigt at huske følgende tre ting. Jeg har tænkt at udtrykke mig kort og teknisk i undervisningen af denne gruppe, for min tid er knap, og I har en passende teknisk viden til at kunne forstå det jeg taler om.

For det første bestemmer gruppemedlemmernes auraer i forening altid gruppens tilstand, dens aktivitet, brugbarhed, problem og blændværk. Heraf opstår den enkeltes gruppeansvar og brugbarhed. Hver af jer enten hindrer eller støtter gruppen alt efter tilstanden i jeres aura, som enten er præget af blændværk eller illusion eller er relativt fri af disse tilstande.

For det andet er hver af jer nødt til, som sin første opgave, at fastslå sit eget specielle problem. Når jeg giver jer jeres individuelle belæring, vil jeg komme ind på hvilken tendens I hver især udviser på dette område, og om det er blændværk, illusion eller maya I vanemæssigt ligger under for. Jeg vil tale ligeud, for jeg har afprøvet jeres oprigtighed og tror på jeres villighed til at høre sandheden. Så snart I hver især har fastslået den specifikke natur af jeres særlige problem, kan I arbejde velovervejnet hen imod dets løsning – velovervejnet, broder fra gammel tid, og uden hastværk men med passende omhu, varsomhed og med den rette forståelse.

For det tredje må I huske på, at når jeg betragter den enkelte i en hvilken som helst af disse grupper, kan jeg samtidig måle kvaliteten af gruppen som helhed. Jeg er i stand til at se, hvor meget indre lys der kan skinne igennem og gøre sin nærværelse gældende i jeres auraer, og det giver mig et indtryk af styrken og effektiviteten af – og også kraften i – jeres individuelle indflydelse i gruppen, for de positive auraer underordner de negative auraer. Det, der kræves, er en kombination af positive auraer, der efter moden overvejelse er underordnet gruppearbejdet. Når I beskæftiger jer med illusion, og når I befrier jeres sind fra dens virkninger og spreder det astrale blændværk, som I alle mere eller mindre er nedsænket i, vil I opnå en større frihed i livet og en større brugbarhed. Når de forvrængede energistrømmes maya holder op med at tvinge jer ind i uønsket aktivitet, vil lyset som er i jer stråle frem med større klarhed. I forbindelse hermed vil tærskelens vogter langsomt og sikkert tone bort og lade vejen til indvielsens port være fri og uhindret.

Udpræget *mentale* typer udsættes for illusion. Denne illusion er i virkeligheden en tilstand hvor aspiranten entydigt kontrolleres af:

1. En tankeform der er så magtfuld, at den bevirker to ting:
 - a. Kontrollerer livsaktiviteten eller -effekten.
 - b. Sporer aspiranten ind på mængden af tankeformer som

er af lignende art og som andre har opbygget under indflydelse af en lignende illusion.

Dette forårsager i værste fald sindssyge eller *idée fixe*, men som det mindst farlige og mest almindelige resultat frembringer det fanatikeren. Fanatikeren er sædvanligvis, også når han ikke selv er klar over det, et forvildet menneske som har en eller anden magtfuld forestilling, men som finder det helt umuligt at integrere den i verdensbilledet; at gøre de nødvendige og ofte guddommeligt inspirerede kompromiser, som kan være til virkelig stor hjælp for menneskeheden; at finde tid eller sted for de realiteter, som er indenfor hans naturlige fatteevne.

2. Når et menneske er højt udviklet, bygges den mentale illusion op omkring en klar intuition, og denne intuition konkretiseres af tænkeevnen indtil den er så virkelig at mennesket tror, at han ser det der skal gøres for eller gives til verden så klart, at han bruger sin tid til fanatiske bestræbelser på også at få andre til at se det. Således glider hans liv forbi på illusionens vinger, og hans inkarnation er relativ nytteløs. I nogle få sjældne tilfælde skaber denne kombination af intuition og mental aktivitet geniet indenfor et eller andet område; men da er der ingen illusion, kun klar tænkning parret med en trænet udrustning indenfor dette bestemte område eller forehavende.
3. De svagere og mere almindelige mentale mennesketyper ligger under for en generel illusion og masseillusion. Det mentale plan manifesterer en anden forvrængning end den, der manifesteres på det astrale eller det æteriske plan. Skelnee-venen, som er under udvikling, har sat skarpere grænser og i stedet for den tætte tåge og dis på det astrale plan eller de hvirvlende bølger og strømme af energi på det æteriske plan, har vi på det mentale plan en vrimmel af tydeligt markerede tankeformer med hver deres særlige kvalitet, farve og tone, og hver især omgivet af grupper af mindre tankeformer, skabt af dem som responderer på disse former, på deres far-

ve, kvalitet og tone. Det ses således at der findes ligheder, som udgør kanaler eller veje for de mere magtfulde tankeformers magnetiske tiltrækningskraft. Ældgamle teologier i moderne klædning, fastlåste præsentationer af halve sandheder, forskellige verdensgruppers urealistiske tænkning og mange lignende kilder har – gennem tiderne – skabt den verden af illusion og de mentale tilstande, som har holdt menneskeheden fangen i forkerte begreber og tanker. Så mange er disse tankeskabende illusioner, at virkningen i verden i dag er blevet en opdeling af menneskeracen i forskellige tankeretninger (filosofi, videnskab, religion, sociologi, osv.), i mange partier og grupper, alle farvet af en analog ide, i mange grupper af idealister, som bekriger hinanden på deres favoritbegrebers vegne, og i titusinder af deltagere i mental gruppeaktivitet. Det er dem der i dag skriver den verdenslitteratur, som farver verdens grundholdning; de inspirerer verdens ledere; og de er ansvarlige for de mange eksperimenter i dag indenfor statsledelse, uddannelse og religion, som skaber så megen uro i verden, og følgelig så meget af verdensillusionen.

Det der behøves i denne tid er tænkere, der skoler sig selv i at indtage den mentale holdning og målrettethed, som eliminerer faren for en negativ modtagelighed, og som samtidig gør dem modtagelige for den højere intuitive inspiration. *Det er formidlene fortolkere af ideer der er brug for og ikke medier.*

De *emotionelle* typer reagerer med lethed på verdensblændværk og på deres individuelle nedarvede og selvskabte blændværk. Langt de fleste mennesker er rent emotionelle med lejlighedsvis glimt af virkelig mental forståelse – absolut kun lejlighedsvis, min broder, og sædvanligvis slet ingen. Blændværk er blevet sammenlignet med en dis eller tåge som aspiranten vandrer i, og som forvrænger alt det han ser og kontakter, fordi den forhindrer ham i nogensinde at se livet virkeligt eller klart eller i at se de vilkår, der omgiver ham, som de i virkeligheden er. Når han er en i nogen grad fremskreden aspirant, er han klar over blænd-

værket og ser lejlighedsvis i et glimt i hvilken retning sandheden for ham må ligge. Men da sænker blændværket sig igen over ham, og han bliver ude af stand til at befri sig selv eller til at gøre noget som helst konstruktivt. Hans problem kompliceres yderligere af den medfølgende bekymring og af hans store foragt for sig selv. Han går hele tiden i en tåge og ser intet, som det i virkeligheden er. Han bedrages af det han ser og glemmer det, som det set slører. De strømmende astrale reaktioner, som ethvert menneske er årsag til, omgiver ham hele tiden, og gennem denne dis og tåge ser han ud på en forvrænget verden. Disse reaktioner og den omgivende aura, som de udgør, blander sig og flyder sammen med verdensblændværket og -tågen og indgår i de smitstoffer og usunde udstrålinger, som menneskemasserne i millioner af år har været ansvarlig for.

Jeg vil gerne påpege overfor jer, at blændværk og illusion var relativt ukendt i den lemuriske tid set ud fra et menneskeligt synspunkt. Der fandtes ingen mentale reaktioner og kun lidt emotionel respons på omgivelserne. Menneskene var stort set instinktive dyr. Blændværk opstod i den atlantiske tid og er siden dengang blevet stadig mere fortættet. Når Hierarkiet i dag betragter menneskeheden, synes den at vandre i en dyb og stadig foranderlig tæthed af strømme, der skjuler og forvrænger og som hvirvler omkring menneskesønnerne og forhindrer dem i at se LYSET, som det er. Det er så meget mere iøjnefaldende når man tænker på, at de andre naturriger er forholdsvis fri for blændværk og illusion. I vor race, den ariske, tiltager verdensillusionens belastning, og langsomt er den ved at blive erkendt i den menneskelige bevidsthed, hvilket er et vigtigt fremskridt, for det der er erkendt kan håndteres intelligent, hvis viljen dertil er til stede. I dag er illusionen så magtfuld at kun få mennesker, der er i besiddelse af en nogenlunde udviklet tænkeevne, ikke kontrolleres af disse kæmpemæssige illusoriske tankeformer, som har deres rødder i og belives af menneskemassernes lavere personlighedsliv og begærnatur. I relation til vor ariske race er det desuden interessant at huske, at disse tankeformer også drager deres livskraft fra *ideernes verden*, men fra ideer som intuitivt er op-

fattet fejlagtigt og er blevet tvunget til at tjene menneskenes selviske formål. Deres former er blevet aktiveret af menneskeslægtenes støt voksende skabende kraft, og de er blevet underordnet menneskenes ønsker ved anvendelse af sproget med dets kraft til at begrænse og forvrænge. Illusionen fortættes også hurtigere end det ellers ville være tilfældet, fordi så mange hengivne idealistiske mennesker søger at påtvinge massernes mentale legeme disse forvrængede tankeformer. Det er et af de største problemer som Hierarkiet i dag må beskæftige sig med; det er også en af de første faktorer en mester må tage i betragtning i forbindelse med enhver aspirant og discipel.

Blændværk er, som vi har set, af ældre dato og er opstået tidligere end illusion. Det har kun lidt af den mentale kvalitet i sig og er den mest magtfulde kontrollerende faktor for de fleste mennesker. Målet med al skoling på discipelskabets vej frem til tredje indvielse er at frembringe den klare tænkning, der vil gøre disciplen fri for illusion og give ham den emotionelle stabilitet og ligevægt, som ikke levner mulighed for indtrængen af verdensblændværk. Denne frihed bliver mulig, når der intet personligt blændværk er i aspiranten og ingen bevidst selvfremkaldt reaktion på de bestemmende faktorer, som gennem tiderne har skabt blændværk. Vi vil senere beskæftige os med disse faktorer.

Maya er resultatet af både blændværk og illusion. Tilstedeværelse af maya er tegn på en integreret personlighed og på evnen til at stille ind på mental illusion og astralt blændværk. Hvor denne tilstand forekommer er disciplens problem et af de mest vanskelige i verden. Enhver discipels største vanskelighed består i, at hans livs kampplads involverer alle aspekter af hans natur. Hele mennesket er involveret. Teknisk set bør ordet MAYA kun anvendes i to tilfælde:

1. Som reference til blændværk og illusion i forening som det menneske, der er en integreret personlighed, responderer på.
2. Når der tales om begrænsningerne for vor planets planetariske Logos.

I disse bemærkninger har jeg givet jer meget stof til eftertanke, ikke kun med hensyn til jeres egne personlige problemer (for I er alle underkastet disse vilkår), men jeg har også antydnet blændværkets natur overfor jer. Ordet blændværk anvendes i alle esoteriske bøger og i al undervisning som fællesbetegnelse for de tilstande, der differentieres ved ordene maya, illusion og selve blændværk. Senere vil jeg belære jer om årsagerne til blændværk og metoderne til dets spredning. Men for øjeblikket har jeg givet jer nok, for det er mit ønske, at I i løbet af de næste par måneder tænker over disse ideer og lærer noget om betydningen af disse ord, som I så skødesløst bruger. Betragt jer selv og jeres daglige liv med skelneevne, så I lærer at skelne mellem blændværk, illusion og maya. Se om I kan opdage hvilken form jeres individuelle tærskelens vogter sandsynligvis vil antage, når I kommer i konflikt med den; og hvis I gør det samme for jeres gruppebrødre og det umiddelbare behov i verden, vil I ikke spille tid i arbejdet på jeres astrale afklaring og mentale befrielse.

Jeg vil bede jer studere disse anvisninger med særlig omhu, eftersom jeg tager mig tiden til og besværet med i disse travle dage at imødekomme jeres behov og bringe så meget lys, jeg kan – uden at krænke jeres frie vilje – for at imødekomme jeres behov og vise jer vejen til tjeneste.

Jeg vil også foreslå at I finder ud af alt, hvad I har mulighed for, om det meget misforståede emne, *auraen*: Find frem til det der siges i mine bøger og i de skrifter, der findes i ethvert godt okkult bibliotek. Jeg ønsker ikke nogen afskrivning af artikler, men en formulering af jeres viden, så I kan svare klart på de spørgsmål der måtte blive stillet. De følgende tre spørgsmål er grundlæggende:

1. Hvad er auraen, og hvordan bliver den til?
2. Hvordan kan auraen gøres til formidler af lys, og hvordan kan det lys som bør skinne igennem den forstærkes?
3. Har I lagt mærke til hvilken virkning jeres egen individuelle aura har på jeres omgivelser, og hvordan kan I forbedre denne virkning?

Det vil sætte jer i stand til i praksis at anvende det, jeg søger at lære jer. Glem ikke, at når I ser ud på verden og jeres umiddelbare omgivelser, ser I gennem jeres aura og er derfor nødt til at være opmærksomme på blændværk og illusion.

Der er endvidere tre spørgsmål, som hver af jer må stille sig selv og søge at besvare i lyset af sin sjæl:

1. Lider jeg først og fremmest af blændværk eller af illusion?
2. Ved jeg hvilken kvalitet eller karakteregenskab i min natur, der gør det let for mig at stille ind på verdensblændværket eller verdensillusionen?
3. Har jeg nået det punkt hvor jeg kan erkende min særlige tærskelens vogter, og kan jeg fastslå hvilken form den antager?

At I som individuelle væsener, og også som gruppe, virkelig må lære hvad sand selverkendelse betyder og derved lære at stå i åndelig væren, stadig mere fri af blændværk og illusion, er bønnen fra jeres ven og broder, som har kæmpet sig vej frem til et større mål af lys . . .

Igennem de sidste seks måneder har fire medlemmer af denne gruppe kæmpet med blændværk i deres individuelle liv, for det meste med succes. Jeg hentyder til dette, fordi det i en eksperimentel gruppe som denne er godt at foregribe en sådan situation; sådanne brydninger vil helt naturligt forekomme fordi kun det, som erfares ved forsøg, bliver en virkelig del af disciplens udrustning. Tidligere antydede jeg, at en del af Hierarkiets plan omfatter igangsætningen af små grupper som denne, som vil have det bestemte mål at blive det aktive redskab, hvormed verdensblændværket – i dag så magtfuldt og omfattende – kan opløses.

Tiden er endnu ikke inde til at beskæftige sig med verdensillusionen i stor målestok, for menneskeracen er ikke tilstrækkelig mentalt orienteret, ligesom illusionen (der, som jeg har fremført, i særlig grad er resultatet af fejlfortolkningen af ideer) ikke har nået sit højdepunkt. Men tiden *er* inde til at tage de første skridt hen imod opløsningen af blændværk, og blændværkets greb om

menneskeracen burde mindskes betydeligt i fremtiden. Det er forklaringen på den praktiske træning, som medlemmerne af denne gruppe nu får i deres egne liv; samt forklaringen på den påtænkte senere undervisning af gruppen – hvis de lever op til den gunstige lejlighed – der vil sætte dem i stand til i fællesskab at støtte det planlagte angreb på verdensblændværket. Bekæmp derfor jeres personlige problemer efter disse retningslinier, mine brødre, for på denne måde vil I opnå øget dømmekraft, færdighed i klar præcis handling og styrke i forståelsen.

Dét, der har størst virkning i arbejdet med at sprede blændværk, er at indse nødvendigheden af helt og holdent at virke som en kanal for sjælens energi. Hvis disciplen kan skabe den rette forbindelse og deraf følgende kontakt med sin sjæl, viser resultaterne sig som *forøget lys*. Lyset strømmer ned og oplyser ikke blot tænkeevnen, men også hjernebevidstheden. Han ser situationen mere klart; han ser kendsgerningerne i kontrast til sine »frugtesløse forestillinger«; og da »skinner lyset på hans vej«. Når det gælder bevidsthedens større rækkevidde, er han endnu ikke i stand til at se i ordets sande betydning; gruppeblændværket, og naturligvis også verdensblændværket, forbliver for ham endnu et bindende og forvirrende mysterium, men hans egen direkte vej begynder at blive tydelig, og han står relativt fri af tågen fra sit gamle og forvrængende emotionelle smitstof. Den rette koordination, kontakt med sjælen og desuden vedholdenhed er nøgleordene til fremgang.

Det vil derfor være indlysende for jer, at små grupper som denne kan spille en meget væsentlig rolle, hvis de dannes i forskellige lande og byer, og hvis de med et godt resultat klarer deres personlige aktiviteter. Sådanne grupper må i deres bestræbelser have to aspekter for øje. De må nødvendigvis kæmpe med det gruppeblændværk, som uundgåeligt sniger sig ind i gruppelivet via gruppemedlemmerne. Deres fælles personlige blændværk er den åbne dør, hvorigennem gruppeblændværket kan komme ind. Et eksempel på det kan ses i denne gruppe, hvor blændværk trængte ind via L.T.S-K. og indsvøbte I.B.S. i dets malstrøm af kraft. Det blev heldigvis overvundet og efterlod jer alle rigere og

mere forbundne på grund af den stærke kærlighedsfulde holdning, som de andre gruppemedlemmer indtog. Må jeg minde L.T.S-K. og I.B.S. om den dybe taknemmelighedsgæld de står i til deres brøders kærlighed. Gruppekærligheden beskyttede dem. I.B.S. er nået langt i at befri sig selv for visse aspekter af blændværk. L.T.S-K. er også mere fri end han var men har stadig meget at udrette. Det er altid svært for en tredjestråle person at opøve intuitionen. Den *tilsyneladende* dybe visdom i den manipulerende og vildledende videnskab, som er uløseligt forbundet med materiens intelligens, forhindrer ofte det oplyste sinds sande visdom i at strømme ind. For seks måneder siden følte jeg, at det sandsynligvis var umuligt for L.T.S-K. at befri sig selv for det blændværk han vanemæssigt vandrede i. I dag skinner lidt mere lys på hans vej, og han kan leve op til kravene, hvis han befrier sig endnu mere fra sine selvskabte tankeformer.

Når gruppeblændværk i nogen grad er opløst, og gruppen kan vandre på den »oplyste vej« i frihed, vil tiden være inde til at gruppen kan skoles i *gruppekoordination*, *gruppekontakt* og *gruppevedholdenhed*. Den kan da begynde på den afgørende og videnskabelige opgave, det er at angribe verdensblændværket. Det er i denne specielle gruppes interesse at blive mindet om, at denne opgave er en del af den aktivitet, som visse mennesker i den nye verdenstjenergruppe nu påtager sig. Ved i verden at betone visse grundlæggende ideer, såsom god vilje og indbyrdes afhængighed, gøres der meget for at sprede det blændværk, som verdens mennesker går rundt i. Det er ikke opgaven for enhver som tjener, at tage del i det fælles storstilede angreb på verdensblændværket som nu iværksættes. Enhver må beskæftige sig med blændværk i sit eget liv, men opgaver og aktiviteter er forskellige. Jeres opgave er at arbejde som skolede iagttagere, og denne skoling tager megen tid. For øjeblikket erkender mange af jer ikke blændværk, når det møder og indhyller jer. Det er kun gennem dets virkninger, at I til sidst lærer det at kende. Den tid må komme, hvor jeres iagttagelsessevne er så skarp at I kan gennende det i dets sande natur, før det sænker sig over jer og opsluger jer og skaber de betingelser, som senere får jer til at sige:

»Hvorfor tillod jeg mig selv at blive forblændet? Hvorfor lod jeg mig føre bag lyset?«

På dette sted ønsker jeg at gøre to ting: Jeg søger at trække hovedlinierne i denne diskussion eller korte afhandling om blændværk en smule tydeligere op, så vore ideer kan blive klart formuleret og I, som fremtidig reference, kan have en lærebog, som vil tjene til at lede jeres gruppe og lignende grupper hen imod den rette aktivitet. For det andet ønsker jeg i nogen grad at sammenfatte de ting, jeg allerede har fremført, for således at øge jeres forståelse af verdensblændværkets forskellige faser. Den analytiske tænkeevne er nødt til at opdele dette verdensblændværk i karakteristiske faser som illusion, blændværk, maya samt den syntetiske tankeform, der optræder på discipelskabets vej og som af nogle esoteriske skoler kaldes tærskelens vogter.

Som I kan se, mine brødre, har vi påtaget os en stor opgave, som må håndteres med omhu. Mit hverv er vanskeligt, da jeg skriver for dem, som stadig er fanget af de forskellige aspekter af blændværk og sædvanligvis af det sekundære blændværk og maya. Illusion spiller endnu ikke den helt store rolle, og tærskelens vogter er sjældent tilstrækkelig virkeliggjort. Jeg vil her minde jer om en forbløffende okkult kendsgerning og beder jer bestrebe jer på at forstå, hvad jeg taler om. Tærskelens vogter dukker ikke frem af illusionens og blændværkets tåge, før disciplen nærmer sig livets porte. Først når han kan opfange vage glimt af indvielsesportalen og lejlighedsvis se et glimt af lys fra nærværelsens engel, som står og venter ved døren, kan han tage kampen op med *dualitetsprincippet*, som legemliggøres for ham i vogteren og englen. Forstår I hvad jeg taler om? Endnu beskriver mine ord kun symbolsk en fremtidig tilstand og begivenhed for jer. Den dag vil imidlertid helt sikkert komme hvor I, i fuld bevidsthed, vil stå mellem disse symboler på modsætningernes par, med englen på højre side og vogteren på venstre side. Må I da gives styrke til at bevæge jer lige fremad mellem disse to modstandere, som i umindelige tider har ført krig på jeres livs slagmark, og må I således træde ind i den nærværelse, hvor de to ses

som én, og hvor intet kendes udover liv og guddommelighed.

For at opsummere nogle af de informationer, jeg har givet jer vedrørende de fire aspekter af blændværk, vil jeg give en tabelopstilling (s. 45) til jeres grundige overvejelse.

Læg mærke til:

1. En gryende fornemmelse af *maya* opstod i den lemuriske tid, men der fandtes intet virkeligt blændværk og ingen illusion.
2. *Blændværk* opstod i de tidlige atlantiske tider.
3. *Illusion* opstod blandt fremskredne mennesker i de senere atlantiske tider og vil være en fremherskende faktor i vor ariske race.
4. *Tærskelens vogter* opnår fuld styrke ved slutningen af denne race, den ariske, og i alle indviedes liv forud for den tredje indvielse.
5. Naturrigerne under det menneskelige er fri for blændværk og illusion, men er nedsænket i verdensmayaen.
6. Buddha og hans 900 arhat'er rettede det første slag mod verdensblændværket, da han kundgjorde sine fire ædle sandheder. Kristus rettede det andet slag med sin lære om individuelt ansvar og om broderskab. Det næste slag vil komme fra den nye verdenstjenergruppe under ledelse af Kristus og hans disciple, der symbolsk er beskrevet som »Kristus og hans 9000 indviede«.
7. De fire nøgleord til løsning af blændværkets problem er:

Intuition . . . Illumination . . . Inspiration
. . . Nærværelsens engel

Jeg vil henlede jeres opmærksomhed på, at hele problemet drejer sig om brug eller misbrug af kraft eller energi, hvilket vil stå meget mere klart for jer, hvis I erkender tre ting:

1. At gennemsnitsmennesket, i hverdagslivet, og aspiranten på prøvestadiets eller renselsens vej, arbejder med livskræfterne

på de tre plan for menneskelig bestræbelse samt med selve livsprincippet.

2. At discipelen begynder at skelne mellem kræfter og energi. På discipelskabets vej begynder han at arbejde med sjælsenergi, som til sidst vil herske over kræfterne.
3. At den indviede på indvielsens vej arbejder med energi og lærer at skelne mellem livsenergi, sjælens energier og kræfterne i fænomenernes verden.

Et andet punkt, der også bør fremhæves her, er at naturen af disse energier og kræfter, samt brugen af og kontrollen over dem, altid skal virkeliggøres og arbejdes ud i fuld bevidsthed på det fysiske plan. Teori skal omsættes til praksis og de kampe, som finder sted på astral- og mentalplanets subtile plan, *må* erkendes i hjernebevidstheden. Det er dér tilpasningen udføres. Når disse virkeliggørelser og indre aktiviteter bliver en praktisk del af disciplens liv, og deres konsekvenser af ham tydeligt bliver opfattet i vågen bevidsthedstilstand, danner de med tiden en del af hans *kvalitetsudrustning*. I virkeligheden integrerer og syntetiserer han erfaring i de tre verdener og bliver en mester ved at mestre bevidst. Han indser at alt, hvad der kommer til syne og alt hvad der sker, skyldes kræfternes cirkulation og bestandige forandring. Han opdager derpå disse kræfters vekselvirkning i hans egen erfaring og natur og forstår da den fundamentale kendsgerning, at kun de kræfter, som han er i stand til at anvende og mestre i sit eget liv som et individuelt væsen, kan han anvende i gruppeaktivitet og bruge til spredning af verdensblændværk. For tydelighedens skyld kan det udtrykkes således:

1. Gennem koordination og efterfølgende kontakt påkaldes, vækkes og anvendes intuitionen. Den er den store nedbrydende kraft, som strømmer ned fra intuitionens plan (det buddhiske plan) gennem sjælen og hjernen til disciplens hjerte.
2. Gennem koordination og efterfølgende kontakt påkaldes, vækkes og anvendes sjælens energi. Den er den store oplø-

Plan

Mental

Blændværkets aspekter

<i>Navn</i>					
Illusion			Astral		
Blændværk			Æterisk		
Maya					Fysisk hjernebevidsthed
Tærskelens vogter					

sende kraft, som strømmer ned fra sjælens niveauer (de højere plan af det mentale plan) gennem sindet til disciplens hjerne, idet den bringer oplysning til det astrale plan.

3. Disse to typer af åndelig energi indvirker forskelligt på personlighedens kræfter, og deres formål og aktivitet må nødvendigvis klart erkendes i disciplens hjernebevidsthed, mens han arbejder på det fysiske plan.
4. Da og først da kan intuitionens lys og sjælens lys vende tilbage til det astrale plan ved den tjenende discipels bevidste indsats og dynamiske intelligente vilje.

Tænk over disse punkter, for de angiver i store træk jeres vej og tjeneste . . .

Jeg har i nogen grad ordnet vore ideer og angivet den plan, hvorefter vi vil nærme os emnet. Jeg gav jer visse grundlæggende begreber og en skematisk oversigt over emnet som helhed. (Se indholdsfortegnelsen). I dag vil vi påbegynde den egentlige diskussion. Som I ved, er det ikke min hensigt at skrive en lang og tung afhandling om dette emne. De bøger, som vil blive udarbejdet på baggrund af de instruktioner der gives disse grupper af disciple, vil ikke være tunge afhandlinger som *A Treatise on Cosmic Fire* og *Hvid Magi*. De vil bestå af en række relativt korte bind og må derfor være tæt pakket med information uden at være for udførlige.

Fremfor alt, mine brødre, skal disse anvisninger være af klar praktisk værdi og efterlade den studerende med en opfattelse af, at han bedre forstår den subtile verden af tankestrømninger og kræfter, hvori han befinder sig; og at han bedre kender de midler han skal anvende og den fremgangsmåde han skal følge, hvis han vil rydde sin vej for mørke og forvirring og fortsætte mod lys og harmoni. Vort studium skal også være sammenlignende og læseren må huske, at han ikke vil være i stand til at udskille sandheden eller isolere det aspekt af undervisningen, som for ham har størst betydning, medmindre han *anvender* de rigtige hjælpemidler og klart konstaterer, om han er offer for illusion

eller blændværk. I sidste instans må han vide hvor han står, før han kan tage det næste nødvendige skridt fremad. Disciplen er offer for og, må vi håbe, den der opløser såvel blændværk som illusion, hvilket forklarer hans problems kompleksitet og hans vanskeligheders subtile karakter. Han må også (for at styrke og opmuntre sig selv) huske, at selv den mindste form for blændværk der spredes, og enhver illusion der erkendes og overvindes, »rydder vejen« for dem der følger efter og gør vejen lettere for hans meddisciple. Det er par excellence den store tjeneste, hvis aspekt jeg henleder jeres opmærksomhed på. Derfor mine forsøg på i disse anvisninger at afklare dette spørgsmål.

Et af de problemer aspiranten konfronteres med, er problemet med i rette tid at opdage blændværk når det opstår, og at være bevidst om hvor blændværk truer hans vej, og hvor illusioner bygger en mur mellem ham og lyset. Det er meget at I har erkendt, at blændværk og illusion eksisterer. Langt de fleste mennesker er uvidende om deres tilstedeværelse. Mange af nutidens gode mennesker ser ikke problemet; de forherliger deres blændværk og anser deres illusioner for at være deres højt skattede og hårdt tilkæmpede ejendom.

Den selvsamme erkendelse fører imidlertid sine egne problemer med sig, fordi disciplen i almindelighed er ude af stand til at befri sig selv for de i fortiden udviklede blændværksskabende evner, og fordi det er så svært for ham at bevare et passende forhold til proportioner og en virkelig fornemmelse for værdier, hvad angår det mentale plans sandheder. En hårdt tilkæmpet sandhed og et virkelighedens princip kan være opfattet, og alligevel kan disciplen rundt om dette bygge de nemt formede illusioner ved hjælp af det sind, som netop er ved at finde sig selv. Blændværk af emotionel natur kan dukke op og samle sig omkring idealet, for det er endnu uafklaret og tilbøjeligt til at tiltrække det, som det – emotionelt og sensitivt – tror selv at være og indeholde.

Lad os betragte min påstand fra to sider, som begge udelukkende hører til i discipelskabets verden eller er blevet mødt på prøvestadiets vej. Vi vil kalde dem »magtens illusion«

og »autoritetens blændværk«. Dette ordvalg vil vise jer, at det ene skal mødes på det astrale plan og det andet på det mentale.

Autoritetens blændværk er i de fleste tilfælde et masseblændværk. Det har sine rødder i massepsykologi og er et af tegnene på, at menneskeheden endnu er på det begynderstadium, hvor menneskene beskyttes mod hinanden ved at blive påtvunget nogle regler, love og autoritative erklæringer, som udgår fra en statsmagt, fra et oligarki eller fra en eller anden persons diktatur. Så vidt det kan bedømmes, fastholder det menneskeheden i stereotype former og standardiserer menneskenes aktiviteter så deres liv og arbejde ensrettes. Det påtvinges og dekretes i forsøget på at imødekomme det frygtkompleks, som breder sig voldsomt i menneskeheden netop nu; og denne frygt er en af de mest produktive kilder til blændværk. Vi kan måske med rette betragte den som spiren til alt blændværk på vor planet. Frygt har været ansporingen til de tilstande, som har frembragt blændværket på det astrale plan, men dog ikke illusionerne på de mentale bevidsthedsniveauer.

Når autoritetens blændværk overføres til menneskets åndelige bevidsthed har vi, i dets værste udtryk, en tilstand som under inkquisitionen, en tilstand af kirkeautoritet med vægt på organisation, ledelse og straf, eller en tilstand underlagt en eller anden lærers ubestridte myndighed. I dets højeste udtryk har vi erkendelsen af solenglens, sjælens eller egoets ret til at lede. Mellem disse to yderpunkter, der viser menneskeracens umodenhed og den frihed som kommer, når menneskeheden bliver moden og opnår sjælens frihed, ligger alle de mange mellemliggende typer og arter af reaktioner. Hvad kan vi fremhæve til belysning af dette synspunkt for derved at understrege blændværksaspektet, som det påvirker disciplen og de problemer han møder? Disciplen har i nogen grad befriet sig fra en ortodoks læres påtvungne styring og fra en lærers magt. Han står (så vidt han kan se) fri af et sådant herredømme. Da han imidlertid kender sin egen væsentligste svaghed og personlighedens lokkemiddel, er han på vagt overfor sig selv og overfor de ældgamle måder at udøve kontrol på og lærer lidt efter lidt at stå

på egne ben, at træffe egne beslutninger og selv at udskille sandheden. Han lærer at vælge sin vej. Men som alle dem, der ikke har taget en af de højere indvielser, kan han efterhånden blive så betaget af sin frihed, at han automatisk indhylles i blændværket af *sit* ideal om frihed – et ideal, som han har skabt. Han bliver frihedens fange. Han forkaster al styring, undtagen den han kalder »sin egen sjæls styring« og han glemmer, at hans kontakt med sjælen stadig kun er uregelmæssig. Han kræver retten til at stå alene. Han fryder sig over sin nyfundne frihed. Han glemmer at når han har opgivet en læres og en lærers autoritet, er han nødt til at lære at acceptere sjælens og sjælsgruppens autoritet, dvs. de sjæle som han er knyttet til gennem sin karma, sin stråletype og sit valg, samt lære at acceptere de uundgåelige virkninger af enhedsskabelsen. Efter at have afslået at lade sig lede af en anden person på Vejen og med øjnene delvist åbne, søger han nu at betræde Vejen til målet, idet han imidlertid glemmer, at han betræder Vejen *sammen med andre*, og at der er visse »Vejens regler« som han skal mestre, og som han skal mestre sammen med andre. Han har udskiftet den individuelle lov med gruppe-loven men kender endnu ikke gruppe-loven, som den bør kendes. Han vandrer fremad så godt han kan alene og nyder den frihed fra autoritet, som det er lykkedes ham at opnå. Han lover sig selv, at han ikke vil finde sig i nogen autoritet eller ledelse.

De af os, der betragter ham og ser på ham fra de mere klare højder af kunnen og viden, ser ham lidt efter lidt blive tilsløret af tågebanker og blændværk som gradvis vokser op omkring ham, så han bliver en »fange af frihedens tåge«, og vi ser ham fryde sig over det han betragter som sin uafhængighed. Når hans syn er blevet mere klart og hans mentale aspekt mere udviklet og udfoldet, vil han vide at gruppe-loven må og vil trænge sig ind på ham, og at den lavere naturs styre blot skal udskiftes med sjælens styre. Dette er et gruppe-styre og virker under gruppens lov. Han har kæmpet sig ud af den skare, der søger Vejen, og er nu på Vejen. Han er derfor foran masserne men han er ikke alene, selv om han tror det. Han vil opdage mange andre som går

den samme vej med ham, og deres antal vil stadigt forøges efterhånden som han når videre frem. Reglerne for vekselvirkning, for at gå Vejen og for gruppeerkendelse, gruppearbejde og tjeneste vil trænge sig ind på ham, indtil han opdager at han er et medlem af den nye verdenstjenergruppe og arbejder under de betingelser, som er de regler der styrer deres aktiviteter. Når han lærer at vandre sammen med dem på Vejen, vil deres vejledende opmuntringer og fremgangsmåder til brug for deres valgte tjeneste, trænge ind i hans bevidsthed, og automatisk og naturligt vil han begynde at adlyde den højere rytme og acceptere de love, som kontrollerer gruppeliv og gruppebevidsthed. Til sidst vil han se sig selv træde ind i stilhedens haller, hvor visdommens mestre dvæler, og dér arbejde i grupperytme med dem og adlyde den åndelige sandheds love, som er Guds subjektive love.

Igen og igen vil han hen ad Vejen gøre oprør mod denne kontrol og falde tilbage i blændværket om sin formodede frihed. Der *er* frihed fra personlighedens herredømme. Der *er* frihed fra personlighedens herredømme. Men der er aldrig frihed fra loven om tjeneste og fra det stadige samspil menneske og menneske imellem, sjæl og sjæl imellem. At stå virkelig fri er at stå i sjælens klare, uhindrede lys som i sit inderste væsen er gruppebevidsthed.

Når I derfor er plaget af uvished og uro, fordi I ønsker og kræver at vandre frit og at ingen autoritet skal påtvinges jer, se da efter at I ikke underkaster jer det blændværk, der er i ønsket om at blive befriet fra jeres gruppes indflydelse og forvis jer om, at I ikke søger en vej til at undslippe – som en sensitiv sjæl. Jeg anvender denne formulering i den moderne psykologiske betydning. Glem ikke at stille jer det spørgsmål: Er din behagelighed og din fred i sindet af så stor betydning for dig selv og andre, at det berettiger dig til at ofre gruppeintegriteten på det alter? Er der i din egen indre tilfredsstillelse en tilstrækkelig undskyldning for at forsinke den planlagte gruppehensigt? For det vil helt bestemt forsinke den. Hvad I end beslutter vil i sig selv udgøre en autoritativ beslutning med alle de følgevirkninger, det vil have for gruppen . . .

Hvad er da denne okkulte lydighed, som vi hører så meget om, mine brødre? Ikke det som mange okkulte grupper tror. Det er ikke kontrollen der øves af en ydre organisation, som har viet sig til såkaldt okkult arbejde. Det er ikke vilkårene påtvunget af en eller anden lærer uanset grad. Det er ikke at udskifte et fængsel af én iderække med et fængsel af en anden, måske af større rækkevidde og betydning. Et fængsel er et fængsel, hvad enten det er en ganske lille celle eller en kæmpe stor øde ø, hvorfra det er umuligt at undslippe.

Den autoritet, som vi lærere på den indre side er lydhør overfor, er dobbelt af natur, og det er den I (som enheder i en gruppe) netop er begyndt at reagere på. Hvad er det I reagerer på?

1. På den langsomt opdukkende virkeliggørelse af »lyset hinsides«, idet denne talemåde bruges symbolsk. Dette lys *henvender sig* forskelligt til hver enkelt. Ikke desto mindre er det ET LYS. Men erkendelsen af det åbenbarer nye love, nye ansvar, nye pligter og forpligtelser samt nye relationer til andre. Disse udgør en autoritativ magt. Ingen kan undslippe denne autoritet, men kan for en kort periode nægte at adlyde den i tid og rum.
2. På autoriteten i *Vejens regler* som pålægges enhver ved overgangen fra prøvestadiets vej til discipelskabets vej. Ikke desto mindre er der kun EN VEJ. På denne »smalle, knivskarpe vej« lærer man at gå med disciplin, med påpasselighed og med den frihed fra begær, som man erfarer i samklang med sine meddisciple.

Hvordan lyder, kort og klart, disse Vejens regler? Jeg vil give jer seks af de enkleste regler idet jeg beder jer huske, at de ikke påtvinges autoritativt af en eller anden vilkårlig bestyrelse – som for eksempel en gruppe af lærere (af hvem jeg selvfølgelig kunne være den ene) – men at de udtrykker de betingelser, der findes på selve Vejen. Menneskets egen sjæl står inde for disse regler, der er resultatet af millioner af rejsendes erfaring på

Vejen.

Jeg vil give jer disse seks regler (ligesom jeg gav dem til en anden aspirant; se: *Discipleship in the New Age, bind I*, s. 583-584) i en urgammel og symbolsk form, oversat fra de gamle optegnelser som opbevares i visdommens hal og er tilgængelige for alle seriøse disciple – som jer.

Seks regler for Vejen

(Vejens regler)

- I. Vejen betrædes i fuldt dagslys som kastes på den af dem der ved og fører an. Intet kan derfor skjules, og ved hvert sving må mennesket stå ansigt til ansigt med sig selv.
- II. På Vejen afsløres det skjulte. Enhver ser og kender den andens skændsel. (Jeg kan ikke finde noget andet ord, min broder, hvormed jeg kan oversætte det gamle ord, som betegner den uanede dumhed, nedrigheden og den grove uvidenhed samt den selvoptagethed, der er gennemsnitsaspirantens markante kendetegn). Og alligevel er der, trods denne store afsløring, ingen der vender om, ingen der håner hinanden, og ingen der vakler på Vejen. Vejen fortsætter ind i dagslyset.
- III. På Vejen vandrer man ikke alene. Der er ingen fremstørm, intet hastværk. Og dog er der ingen tid at spille. Dette ved enhver pilgrim og skynder sig fremad omgivet af sine brødre. Nogle går foran; han følger efter. Nogle sakker bagud; han sætter farten. Han rejser *ikke* alene.
- IV. Tre ting skal pilgrimmen undgå: At bære en hætte som skjuler hans ansigt for andre; at medbringe en vandkrukke som kun indeholder vand nok til at dække hans eget behov; at bære en stav på skulderen, når staven ikke har nogen krumning til at holde i.
- V. Enhver pilgrim på Vejen må medbringe hvad han behøver: En krukke med ild til at varme sine medmennesker med; en lampe, hvis lys han kan kaste på sit hjerte for derved at vise

sine medmennesker naturen af sit skjulte liv; en pung med guld som han ikke strør om sig på Vejen, men deler med andre; en forseglet krukke, hvori han bærer al sin aspiration til at kaste for fødderne af ham, som venter på at modtage ham ved porten – en forseglet krukke.

- VI. Pilgrimmen må, når han vandrer på Vejen, have det lyttende øre, den givende hånd, den tavse tunge, det rene hjerte, den gyldne stemme, den rappe fod og det åbne øje som ser lyset. Han ved at han ikke rejser alene.

Magtens illusion er måske en af de første og mest alvorlige prøver en aspirant møder. Den er også et af de bedste eksempler på den »store fejltagelse«, og jeg henleder derfor jeres opmærksomhed på den som en illusion, jeg må bede jer om meget omhyggeligt at beskytte jer imod. Det er yderst sjældent at en discipel undgår virkningerne af denne illusionsvildfarelse, for den er mærkeligt nok baseret på den rette fremgang og det rette motiv. Det er forklaringen på problemets besnærende natur. Det kan beskrives således:

Ved den rette indsats lykkes det en aspirant at kontakte sin sjæl eller sit ego. Gennem meditation, god hensigt og korrekt fremgangsmåde samt ønsket om at tjene og elske, opnår han koordination. Han bliver da klar over resultaterne af sit fremgangsrige arbejde. Hans sind er oplyst. En følelse af magt flyder gennem hans legemer. Han er, i det mindste midlertidigt, blevet vidende om Planen. Verdens behov og sjælens evne til at afhjælpe dette behov gennemstrømmer hans bevidsthed. Hans pligtopfyldenhed, hans trang til at ofre sig og hans rette hensigt forstærker den styrede tilstrømning af åndelig energi. Han véd, han elsker, han søger at tjene, og alle tre med mere eller mindre held. Resultatet af alt dette er, at han er mere optaget af følelsen af magt og af den rolle, han skal spille for at hjælpe menneskeheden, end af at virkeliggøre en passende og behørig sans for proportioner og åndelige værdier. Han overvurderer sin erfaring og sig selv. I stedet for at fordoble sine anstrengelser og på denne måde etablere en tættere kontakt med sjælens rige og

elske alle væsener dybere, begynder han at henlede opmærksomheden på sig selv, på den opgave han skal udføre og på den tillid, som mesteren og endog den planetariske Logos tilsyneladende viser ham. Han taler om sig selv; han gestikulerer og tiltrækker sig opmærksomhed, idet han kræver anerkendelse. Mens han gør dette bliver hans koordination stadig svagere; hans kontakt forringes og han indlemmes i rækken af de mange, som er bukket under for illusionen om magtfølelse. Denne form for illusion er ved at blive mere og mere fremherskende blandt disciple og dem, der har taget de første to indvielser. Der er i dag mange mennesker i verden, som har taget den første indvielse i et tidligere liv. På et eller andet tidspunkt i den nuværende livscyklus, der gentager og sammenfatter begivenhederne fra en tidligere udvikling, når de igen til det punkt i deres virkeliggørelsesproces, som de tidligere opnåede. Betydningen af det opnåede og følelsen af deres ansvar og viden går op for dem. Igen overvurderer de sig selv, fordi de ser sig selv og deres opgaver som enestående blandt menneskesønnerne, og deres esoteriske og subjektive krav om anerkendelse dukker op og ødelægger det, der ellers kunne have været frugtbar tjeneste. Enhver bestræbelse af personligheden kan meget let forvrænge sjælens rene lys, der søger at strømme igennem det lavere selv. Enhver bestræbelse for at henlede opmærksomheden på det arbejde eller den opgave som personligheden har påtaget sig, forringer arbejdet og hæmmer mennesket i at udføre sin opgave; det fører til udsættelse af dens fuldførelse indtil det tidspunkt, hvor disciplen ikke kan være andet end en kanal, som kærlighed kan strømme og lys stråle igennem. Denne gennemstrømning og gennemstråling må være en spontan hændelse, der ikke indeholder nogen reference til det personlige selv.

Disse to eksempler på blændværk og illusion vil ikke kun vise jer det subtile problem, men også det tvingende behov for dets erkendelse. Der er i dag så mange, der udtrykker disse to kvaliteter af den lavere natur.

1. BLÆNDVÆRK PÅ DET MENTALE PLAN – ILLUSION

I denne del af vor diskussion vil vi anvende mindre tid på at betragte illusion end på at betragte blændværk eller maya. Illusion vil først rigtigt blive mødt, set i øjnene og overvundet, når mennesket har:

- a. Flyttet sin bevidstheds brændpunkt til det mentale plan.
- b. Arbejdet målrettet med at tjene intelligent.
- c. Fuldbyrdet sin koordinering med sjælen bevidst og ubesværet, samt fast etableret sin kontaktteknik.
- d. Taget den første indvielse.

Ordet *illusion* anvendes ofte i flæng til at betegne mangel på viden, skiftende meninger, blændværk, misforståelser, psykisk forvirring, de lavere psykiske kræfters dominans og mange andre former for verdensillusion. Men den tid er kommet, hvor ordet skal anvendes med en udviklet skelneevne, og hvor disciplen virkelig skal kende og forstå naturen af de fænomenale usunde tåger, som menneskeheden bevæger sig i. For klarhedens skyld og for mere sikkert og effektivt at kunne skelne mellem de former for illusion, som sjælen bevæger sig i og som den skal befri sig fra, vil det være nødvendigt for os at opdele den store illusion (i dens forskellige aspekter) i dens enkelte bestanddele i tid og rum, det som jeg delvist forsøgte at gøre da jeg definerede ordene maya, blændværk, illusion og tærskelens vogter for jer. Jeg ønsker at I holder disse sondringer helt klart i jeres tanker, og at I omhyggeligt studerer det skema, jeg tidligere har givet jer.

Til vort formål kan illusion forstås som en betegnelse for det udisciplinerede sinds reaktion på den nyligt kontaktede verden af ideer. Denne kontakt åbner sig fra det øjeblik, mennesket har koordineret sine legemer og bragt den lavere natur i berøring med den højere. Ideer kommer til os fra intuitionens plan. Sjælen oplyser sindets plan og intuitionens plan, så de står åbenbaret for hinanden, og deres indbyrdes forbindelse bliver derved synlig. Menneskets sind (som langsomt er ved at blive hans bevidstheds centrum og den vigtigste realitet i hans eksistens) bliver klar over denne nye og uopdagede verden af ideer, og han griber

efter en eller anden ide eller gruppe af ideer, som han bestræber sig for at gøre til sin egen. For størstedelen af menneskene, og især for den almindelige mystiske type, er forståelsen af ideer først vag og uklar og ofte bygget på andres synspunkter. Den indre oplysning, der frembringes gennem den svagt etablerede sjælskontakt, synes for den uvante begynder at være et enestående under af livsvigtig betydning. De kontaktede ideer står for ham som store og yderst usædvanlige vidundere, der er livsnødvendige for menneskeheden.

Men sindet er stadig selvcentreret, kontakten svag og koordinationen usikker. Ideerne fornemmes derfor kun uklart. Men det *enestående* ved erfaringen, det bevidstgjorte indhold i disciplens sind, fører ham dybt ind i illusionens verden. Ideen eller ideerne som han har kontaktet er, hvis bare han kunne indse det, kun fragmenter af en meget større helhed. Det som han bringer til fortolkning er mangelfuldt. Ideen, som er dukket op i hans bevidsthed ved hjælp af hans delvist vækkede intuition, vil på mange måder blive forvrænget under sin nedstigning til hans hjernebevidsthed. Det, som han bringer til materialisering af ideen og dens omdannelse til en praktisk arbejdsplan, er endnu fuldstændig uegnet. Udrustningen er ikke tilstrækkelig til præcision. Forvrængningen og nedstigningen af ideen kan beskrives på følgende måde: *En ides vej fra intuitionens plan til hjernen.*

- I. Ideen opfattes af sindet der »holdes vedvarende i sjælens lys«.
- II. Den stiger ned til de højere plan af det mentale plan og iklæder sig disse plans substans. Den forbliver stadig en abstraktion set ud fra den lavere tænkeevnes synsvinkel. Dette punkt bør de vordende intuitive omhyggeligt notere sig.
- III. Sjælen kaster sit lys opad og udad, og svag og uklar dukker ideen op i menneskets bevidsthed. Den åbenbares næsten på samme måde som et objekt åbenbares, når den klare lysstråle fra et kraftigt søgelys kastes på det. Sindet, som

bestræber sig på at forblive i konstant og vedvarende bevidst kontakt med sjælen, og som ser ind i den højere verden gennem »sjælens vidt åbne øje«, registrerer ideen med voksende klarhed.

IV. Den åbenbarede ide bliver derefter et ideal for det opmærksomme sind og til sidst noget, der begæres og materialiseres. Sindets tankeformskabende evne gør sig da gældende; det »mentale stof« aktiveres af ideens energi, belivet af sjælens erkendelse, og ideen tager da sit første virkelige skridt hen imod legemliggørelse. Et ideal er blot en legemliggjort ide.

Det er de første skridt hen imod materialisation. Legemliggørelse bliver mulig. Således frembringes illusion.

V. Nu begynder forvrængningen. Den har forskellige årsager. Disse kan opregnes som følger:

1. Egoets stråletype farver menneskets fortolkning af ideen. Den farver den opdukkende tankeform. I symbolsk forstand forandres det rene lys til farvet lys. Ideen »iklædes farve, og derved sænker sig det første slør«.
2. Det evolutionstrin mennesket har nået har også sin virkning, ligesom kvaliteten af integrationen der består mellem personlighedens tre aspekter og den samklang, der er etableret mellem sjæl, sind og hjerne. Da den nødvendigvis er ufuldstændig, bliver konturen uklar og som følge deraf også den endelige form. Vi har derfor:
 - a. Ufuldstændig integration af personligheden.
 - b. Utydelighed af den påtænkte tankeform.
 - c. Tiltrækning af forkert materiale til opbygning af tankeformen.
 - d. Skiftende fokusering af opmærksomheden på grund af det sete ideals mathed.
 - e. Ustabil forbindelse mellem sindet og den opfattede ide.

3. Den udviklede kvalitet i disciplens mentale legeme skaber den næste »sløring« af ideen, som det kaldes. Ideen er blevet forandret ved sjælsstrålens farvning af den, og nu sker der en endnu større forvrængning af den forårsaget af det mentale legemes egen stråletype, som kan være, og sædvanligvis er, en anden end sjælsstrålens.

Dette er de næste skridt hen imod materialisation. Legemliggørelsens form tilføres kvalitet. Således frembringes illusion.

VI. Denne illusion viser sig sædvanligvis på syv måder:

1. *Gennem forkert perception af en ide.* Disciplen kan ikke skelne mellem en ide og et ideal, mellem en ide og en tankeform eller mellem et intuitivt og et mentalt begreb. Blandt aspiranter er dette en af de mest almindelige måder at skabe illusion på. Den mentale atmosfære, som vi alle opholder os i, er karakteriseret ved illusion. Den er også en atmosfære eller et område for bevidst kontakt, hvori tankeformer af enhver art eksisterer. Nogle af dem har Hierarkiet anbragt dér for at mennesket skal opdage dem; nogle af dem er menneskenes tankeformer bygget op omkring ideer; nogle af dem er meget gamle idealer, som er blevet kasseret men stadig eksisterer som tankeformer; nogle af dem er helt nye og derfor endnu ikke kraftfulde, men meget attraktive. Alle er de skabt af mennesket på et eller andet trin i hans individuelle og racemæssige udvikling. Mange af dem er skaller af begreber der forlængst er opgivet; atter andre er på fosterstadiet; nogle af dem er statiske og urokkelige; mange er ved at stige ned fra intuitive niveauer; nogle få er stadig oplyst af sjælens klare lys og rede til legemliggørelse. Et stort antal af andre tankeformer er ved at brydes ned. Nogle af disse former eller legemliggjorte ideer er destruktive på grund af det stof, de er dannet af. Andre er konstruktive. Hver især er de

farvet af en eller anden stråleenergi. Et stort antal af disse former er nødvendigvis opbygget ved aktiviteten i personlighedens verden; andre er ved at blive konstrueret under sjælens medvirken såvel som ved den forenede aktivitet af begge disse manifestationer. Den rette perception er derfor afgørende for ethvert korrekt fungerende sind. Aspiranter må lære at skelne mellem:

- a. En ide og et ideal.
- b. Det der er legemliggjort, det der er ved at blive legemliggjort, og det der venter på disintegration.
- c. Det der er konstruktivt, og det der er destruktivt.
- d. De gamle og nye former og ideer.
- e. Stråleideerne og -formerne, når de farver de højere fremstillinger.
- f. Ideer og tankeformer og mellem dem, der med bestemt hensigt skabes af Hierarkiet og dem, der skabes af menneskeheden.
- g. Racemæssige tankeformer og gruppeideer.

Jeg kunne opregne mange flere forskelle, men de foranstående vil være tilstrækkelige til at vise behovet for den rette perception og til at antyde selve roden til den udbredte verdensillusion, forårsaget af forkert perception.

Årsagen er et uskolet, uoplyst sind.

Kuren er skoling i raja yogaens teknik.

Den udvikler evnen til at holde sindet vedvarende i lyset, at opfatte korrekt, at opnå det rette livssyn og at indtage den rette mentale holdning. Det var disse rette holdninger Buddha befattede sig med, da han skitserede den ædle ottefoldige vej. Dette indebærer opnåelse af den rette mentale højde. Ja, jeg sagde højde, mine brødre, ikke holdning.

2. *Gennem forkert fortolkning.* Ideen, et livskraftigt væsen eller et kim af levende kraft, ses i et ufuldstændigt perspektiv, forvrænges på grund af den mentale udrustnings utilstrækkelighed og nedtrappes til værdiløshed. Mekanismen til den rette forståelse mangler, og skønt mennesket yder sit største og sit bedste og i nogen grad er i stand til at holde sindet vedvarende i lyset, er dét som han tilbyder ideen i bedste fald et ringe bidrag. Dette fører til illusion gennem forkert fortolkning. *Årsagen* er en overvurdering af egne mentale evner. Den mentale types forsyndelse, par excellence, er stolthed, og den farver alle aktiviteter i de tidlige stadier. *Kuren* er udvikling af en forsigtig ånd.

3. *Gennem forkert tilegnelse af ideer.* Forkert tilegnelse af en ide beror på personlighedens dramatiserende evne og tendens til at hævde det lille selv. Det forleder mennesket til at annektere en ide som sin egen, at give sig selv æren for dens formulering og derfor at tillægge den overdreven stor betydning, fordi han betragter den som sin. Han bygger *sit* liv op omkring *sin* ide og anser *sine* hensigter og mål for at være af største vigtighed, idet han forventer at andre anerkender hans ejendomsret til ideen. Han glemmer at ingen ide tilhører nogen som helst, men at alle ideer – eftersom de kommer fra intuitionens plan – er en universel gave og besiddelse og ikke en enkelt tænkens ejendom. Hans liv, også som personlighed, underordnes hans forestilling om en ide og hans ideal af en ide. Ideen bliver den dramatiske formidler af hans selvpålagte livsformål og driver ham fra den ene yderlighed til den anden. Det fører til illusion ved forkert tilegnelse.

Årsagen er en overvurdering af personligheden samt personlighedsreaktionernes upassende stempel på den opfattede ide og på alle, som forsøger at kontakte den

samme ide.

Kuren er et vedvarende forsøg på at decentralisere livet fra personligheden og centrere det i sjælen.

Jeg vil gerne på dette sted gøre én ting helt klart. Ideer kommer meget sjældent ind i verdensbevidstheden og ind i det menneskelige sind direkte fra de intuitive niveauer. Det tillader menneskets udviklingstrin endnu ikke. De kan kun komme fra intuitive niveauer, når der er en meget veludviklet sjælskontakt, en magtfuld kontrol over sindet, en skolet intelligens, et rensset emotionelt legeme og en velfungerende kirteludrustning som resultat af ovenstående krav. Overvej dette!

De fleste ideer af en meget høj orden føres ned i disciplens bevidsthed af hans mester, idet overførslen sker via mental telepati og som et resultat af disciplens sensitivitet overfor de »psykiske gavebølger«, som den tibetanske lære kalder dem. Ideer fornemmes også i samspillet mellem disciple. Når disciple mødes og stimulerer hinandens sind og samler deres fokuserede opmærksomhed, kan de i fællesskab ofte skabe en kontakt til ideernes verden – hvilket ellers ville være umuligt – og derved give liv til nye begreber. Desuden findes visse store ideer som energistrømme på det mentale plan, og de kan kontaktes og tvinges til legemliggørelse ved hjælp af disciples skolede opmærksomhed. Disse strømme af mental energi, som er farvet af en grundlæggende ide, er anbragt dér af Hierarkiet. Når de på denne måde kontaktes og opdages, er begynderen tilbøjelig til at betragte sin præstation fra et personligt synspunkt og tilskrive ideen sin egen visdom og kraft. I vil derfor lægge mærke til det store behov for såvel den rette forståelse af det, som kontaktes, som for den rette fortolkning.

4. *Gennem forkert styring af ideer.* Grunden hertil er, at disciplen endnu ikke ser billedet som det er. Hans horisont er begrænset og hans åndelige syn myopisk. En brøkdelt eller et fragment af en eller anden grundlæggende ide virker ind på hans bevidsthed, og han fortolker

den som hørende til et aktivitetsområde, den måske slet ikke har nogen relation til. Han begynder at arbejde med ideen, idet han udbreder den i retninger, hvor den er fuldstændig nytteløs; han begynder at give den form ud fra en helt forkert synsvinkel, idet han legemliggør den på en sådan måde, at dens brugbarhed ophæves. Således har disciplen fra den allerførste kontakt lidt under illusion, og så længe han holder fast ved den, forstærkes den generelle illusion. Det er en af de mest almindelige former for illusion, og en af de første måder, hvorpå disciplens mentale stolthed kan brydes ned. Det er illusion på grund af en fra begyndelsen fejlagtig tilpasning, som fører til forkert brug eller styring af ideen.

Årsagen er en uudviklet og en ikke-inkluderende tænke evne.

Kuren er træning af tænkeevnen til at være inkluderende, velforsynet og veludviklet set ud fra den moderne intelligens' synsvinkel.

5. *Gennem forkert integration af en ide.* Enhver discipel har en plan for sit liv og et eller andet valgt område for tjeneste. Hvis han ikke har et sådant område, er han ikke en discipel. Det kan være hjemmet eller skolen eller et større område, men det er nøje afgrænset og et sted, hvor han udtrykker det der er i ham. I sin meditation og gennem kontakt med sine meddisciple kommer han i berøring med en eller anden ide, der måske er af betydning for verden. Straks griber han den og prøver at integrere den i sit livs mål og plan. Den er måske slet ikke til nogen nytte for ham og ikke en ide, han skal arbejde med. Hans sinds mentale overaktivitet er sandsynligvis skyld i, at han ivrigt griber ideen. Alle de ideer, der fornemmes og kontaktes, behøver ikke nødvendigvis at være ideer som enhver discipel skal arbejde med. Dette indser disciplen ikke altid. Han tager

derfor ideen op og forsøger at integrere den i sine planer og at arbejde med energier, som ikke passer til hans temperament. Han påtvinger sit mentale legeme en energistrøm som han ikke kan magte, og resultatet bliver katastrofalt. Mange gode disciple har dette overferte og overaktive sind og når ikke frem til nogen som helst gode konstruktive mål eller livsaktiviteter. De griber enhver ide de møder på deres vej og anvender ikke nogen som helst form for skelneevne. Dette er illusion gennem en trang til at erhverve.

Årsagen er det lille selvs trang til at gribe selvisk og begærligt, selvom disciplen ikke indser dette og er forblændet af forestillingen om sine egne uselviske interesser.

Kuren er en ydmyg ånd.

6. *Gennemforkert legemliggørelse af ideer.* Dette hentyder først og fremmest til de vanskeligheder der møder de udviklede sjæle, som er i berøring med intuitionsverdenen og intuitivt opfatter de store åndelige ideer, og hvis ansvar det er automatisk og spontant at legemliggøre ideerne i en form – ved brug af sjælens og sindets skolede og rytmiske aktivitet og altid nære samarbejde. Ideen *er* kontaktet men iklædes mentalt stof på en forkert måde, hvorved den får en forkert start på sin vej til materialisation. For eksempel findes den integreret i en gruppetankeform der har farve, tone og substans, som overhovedet ikke passer til dens rette udtryk. Det sker langt oftere end I kan forestille jer. Det drejer sig om de højere fortolkninger af Hindu-aforismen: Hellere éns egen dharma end en andens dharma.

Det er illusion på grund af forkert udvælgelse af substans.

Årsagen er mangel på esoterisk skoling i skabende aktivitet.

Kuren er anvendelsen af femtestråle metoder, der er det mentale plans metoder.

Denne form for fejltagelse gøres sjældent af gennemsnitsaspiranten og vedrører en illusion som er den prøve, mange indviede af høj grad udsættes for. Almindelige disciple, som jer i denne gruppe, kommer sjældent i kontakt med en ren ide og behøver derfor sjældent at legemliggøre den.

7. *Gennem forkert anvendelse af ideer.* Alt for ofte udsættes disciplen for denne form for illusion! Han kontakter en ide intuitivt og desuden intelligent (læg mærke til denne sondring) men anvender den forkert. Det er måske et aspekt af den sammenfattede illusion eller af hele det mentale plans illusion, som det moderne menneske kontakter den. Illusion ændrer sig fra tidsalder til tidsalder, alt efter hvad Hierarkiet forsøger at gennemføre, eller i forhold til den generelle tendens i menneskenes tanker. Disciplen kan derfor blive kastet ud i en forkert aktivitet og en forkert anvendelse af ideer, fordi den generelle illusion (som har sit udspring i de seks typer af illusion jeg har nævnt ovenfor) er for dominerende i hans sind.

Jeg kunne fortsætte med at redegøre for hvordan illusionen fanger den uagtsomme aspirant, men det vil være tilstrækkeligt til at anspore jer til den konstruktive analyse, som leder fra viden til visdom. Vi har konstateret, at årsagen til de syv vigtigste former for illusion, er følgende:

1. Forkert perception
2. Forkert fortolkning
3. Forkert tilegnelse
4. Forkert styring
5. Forkert integration
6. Forkert legemliggørelse

7. Forkert anvendelse

Dette er de sidste skridt hen imod udtryk. Udtrykkets form tilføres også kvalitet. Således skabes de syv former for illusion.

Jeg har her skitseret årsagerne til og de forskellige typer af den illusion, som disciplen er tilbøjelig til at ligge under for. Denne illusion skal en dag mødes i sin rene form og overvindes; den skal isoleres og fordrives af den indviede. Det var den sidste vellykkede anstrengelse for at gøre dette, der fik Jesus på korset til at udråbe sine åbenbare lidelser. Han opløste dermed endeligt illusionen om den personlige objektive guddom. I det øjeblik blev han fuldstændig bevidst om, at han var Gud og intet andet; den teori om enhed, som er skitseret i Johannesevangeliet, kapitel XVII, blev virkelig og i sandhed en uforanderlig grundfæstet kendsgerning i hans egen bevidsthed. Alligevel trængte der sig for et øjeblik en følelse af tab og benægtelse ind i denne uendelige og enestående erkendelse, der fra hans døende personlighed fremtvang den mægtige ytring, som på samme tid har forvirret og trøstet så mange. Det var et tegn på overvindelsen af den sidste sammenfattende illusion. Når den er blevet brudt forsvinder illusion så vidt, som den kan forstås af den menneskelige familie. Mennesket står befriet. Illusionen på det mentale plan kan ikke længere bedrage ham. Hans sind er et rent redskab for refleksionen af lys og sandhed. Forbindelserne på det astrale plan har ikke længere greb om ham, og det astrale legeme visner bort.

I vil erindre at jeg i *Hvid Magi* antydede, at det astrale legeme er en illusion. Som defineret af det illusoriske sind på mentalplanet, betegner det summen af det inkarnerede menneskes begær. Når illusion og blændværk begge er overvundet, visner det astrale legeme bort i den menneskelige bevidsthed. Der er intet begær tilbage for det adskilte selv. Kama-manas forsvinder og mennesket i sin legemsnatur ses da i sit inderste væsen som sjæl-sind-hjerne. Det er et stort mysterium, og dets betydning kan først forstås, når mennesket har fået kontrol over sin personlig-

hed og har elimineret alle aspekter af blændværk og illusion. Dette fuldbyrdes gennem fuldbyrdelse. Denne beherskelse opnås ved at beherske. Denne eliminering af begær fremkaldes ved bevidst at eliminere. Gå derfor i gang med arbejdet, mine brødre, og problemets afklaring vil uundgåeligt følge.

Modsætningen til illusion er, som I ved, intuition. Intuitionen er den erkendelse af virkeligheden som bliver mulig, når blændværk og illusion forsvinder. En intuitiv reaktion på sandheden vil forekomme, når det er lykkedes disciplen – ved på en bestemt måde at nærme sig sandheden – at stilne sindets tilbøjelighed til at skabe tankeformer, så lyset direkte og uden nogen som helst afvigelse kan strømme fra de højere åndelige verdener. Intuitionen kan begynde at gøre sin nærværelse gældende, når blændværk ikke længere har magt over det lavere menneske, og når et menneskes lavere eller højere begær – fortolket emotionelt eller selvcentreret – ikke længere kan komme imellem hans hjernebevidsthed og sjælen. Alle sande aspiranter oplever denne store friheds flygtige øjeblikke i løbet af deres livskamp. De har da et intuitivt glimt af forståelse. Fremtidens konturer og sandhedens natur fejer i et øjeblik gennem deres bevidsthed, og livet er aldrig mere helt det samme som før. De har fået deres garanti for, at hele kampen er berettiget og vil fremkalde den rette belønning.

Som påpeget i skemaet side 45 er kontemplation dét der fordriver illusion og erstatter den med en sand åndelig og ufejlbarlig perception – en kontemplation, som nødvendigvis udføres af sjælen. Måske kan I opnå en klar opfattelse af udviklingens forløb, hvis I erkender at hele meditationsprocessen (i dens tre hoveddele) kan inddeles som følger:

1. Aspiranten... prøvestadiets vej. koncentration. maya
2. Disciplen... discipelskabets vej... meditation. blændværk
3. Den indviede... indivielsesvejen. kontemplation. illusion

Denne opstilling vil være tilstrækkelig til at vise forbindelsen mellem meditationsprocessen, som skitseret og belært om i Arkanskolen, og det problem, som I alle må se i øjnene.

Kontemplation er den teknik den indviede anvender til at nedbryde illusion. Men til hvilken nytte er det at diskutere dette med jer, hvis I ikke er indviede? Ville det overhovedet gavne jer, eller ville det blot tilfredsstille jeres nysgerrighed, hvis jeg beskrev de særlige processer for jer, som en sjæl i kontemplation anvender for at trænge igennem illusion og (ved at benytte den trænedede vilje og nogle førstestråleformularer) nedbryde den? Jeg kan ikke forestille mig at det vil være til nogen nytte.

Jeg vil derfor afslutte mine bemærkninger til dette punkt om illusion, som den ses ud fra jeres evolutionære trin. Blændværk er jeres problem, ligesom det i denne tid er verdens problem. Nogle af jer, hvis mentale legemer er ved at blive opbygget, kan i nogen grad lide under illusion, men jeres hovedproblem – som gruppe og som individuelle væsener – er blændværk. Jeres område for livserfaring er de højere plan af det astrale plan. Jeres opgave er at overvinde blændværk i jeres individuelle liv og senere som gruppe at tage fat på den vanskelige opgave at tage del i opløsningen af verdensblændværket. Dette vil I være i stand til at gøre, hvis I underkaster jer træning, og hvis I som individuelle væsener forstår og overvinder jeres personlige blændværk. Lige så snart I er begyndt at gøre dette, kan jeg begynde at anvende jer *som gruppe*. Men før I kan arbejde som gruppe, og før I kan medvirke ved spredningen af verdensblændværket, er I nødt til bedre at forstå og mere effektivt at mestre jeres personligheds blændværk og illusion. Tiden er nu inde for mig til at hjælpe jer med at gå mere drastisk til værks med dette blændværksproblem med henblik på jeres forudbestemte gruppetjeneste, og ikke med henblik på jeres personlige frigørelse . . .

Jeg beder jer derfor om at gå til arbejdet med frisk mod, beslutsomhed og en ny forståelse, og om at fortsætte endnu et år. Vil I tilpasse jeres indsats denne opgave? For en opgave er det.

2. BLÆNDVÆRK PÅ DET ASTRALE PLAN – BLÆNDVÆRK

Jeg har behandlet problemet illusion eller blændværk på det

mentale plan. Jeg behandlede det koncist og kort idet jeg påpegede, at det ikke i første omgang er det vigtigste problem for denne gruppe aspiranter, der – sammen med verdensaspiranten, menneskeheden – først og fremmest er optaget af blændværk. De aspiranter der står i spidsen for menneskeheden, og hvis opgave det er at møde verdensblændværket og bane vej igennem det, har til opgave at frigøre sjælsenergi og tankekraft. I burde indtage jeres plads blandt disse pionersjæle og indse, hvor stor den gunstige lejlighed er og hvor nær befrielsens time.

I står på tærskelen til accepteret discipelskab. Det betyder at I om kort tid vil være nødt til at føje kampen mod illusion til jeres kamp mod blændværk. Er I stærke nok til dette? Glem ikke at en discipel som befatter sig med sin naturs aspiration, og som også kæmper med de problemer, der skyldes mental polarisering og bevidsthed og med de energier, som bliver aktive gennem sjælkontakt, hurtigt bliver en integreret personlighed. Hans opgave er derfor ikke let og kræver hele hans selvs målrettede aktivitet. Med dette udsagn mener jeg sjælen og den aspirerende personlighed.

I kæmper allerede til en vis grad med den illusion der er knyttet til ideer, og som jeg behandlede i min sidste instruktion. I begynder således at udvikle den skelneevne, som vil føre til de rette valg af livsmotiver. I denne instruktion søger jeg i nogen grad at kaste lys over det blændværk, som konfronterer disciplen som et individuelt væsen, samt at behandle det aspekt af blændværk, han som verdenstjener under oplæring må beskæftige sig med.

Om det planetariske astrale legeme vil jeg sige, at det (set fra sjælsniveau) i symbolsk forstand er forsvundet i en omgivende tåges dybder. Når I om natten ser op på en klar himmel, ser I stjerner, sole og planeter skinne med en klar kold glans og med et tindrende skært lys, som baner sig vej mange millioner kilometer (eller lysår som de kaldes), før det menneskelige øje opfatter dem og registrerer eksistensen af disse strålende stjerner. Hvis I blot kunne se planetens astrale legeme, ville I ikke se sådan et klart skin, men helt enkelt en mørk klode

tilsyneladende af damp, dis og tåge. Denne tåge er af en tæthed og tykkelse, som ikke blot kunne tyde på uigennemtrængelighed men også på vilkår, der er ugunstige for liv. Alligevel kan vi lærere på den indre side passere, komme og gå; men i denne tåge – hvor alt ses misdannet og forvrænget – arbejder menneskesønnerne. Nogle er så vant til tågen og tætheden, at de ikke ænser dens eksistens, men ser den som rigtig og god og som det uforanderlige sted for deres daglige tilværelse. Andre har opfanget små glimt af en mere klar verden, hvori mere perfekte former og tilstande kan ses, og hvor ingen tåge slører en vagt fornemmet virkelighed – skønt de ikke ved, hvad denne virkelighed kan være. Atter andre, som jer selv, ser foran sig en åben vej der fører frem til dagens klare lys. I ved imidlertid endnu ikke, at når I betræder selve Vejen, må I arbejde aktivt og intelligent med det omgivende blændværk og følge det spor, som er banet af dem, der har befriet sig for de omgivende tåger og er fortsat ind i en verden af klare horisonter. Meget af den tid disciplene tilbringer på Vejen forløber i en næsten cyklisk proces, hvor nedsænkning i blændværk og tåge veksler med timer af klarhed og vision.

Der er fire ting som I, der søger at arbejde med blændværk, nødvendigvis må forstå; fire grundlæggende erkendelser som, når de forstås, vil tjene til at afklare og oplyse og derved lette jeres vej:

1. Ethvert menneske står midt i en verden af blændværk, som er resultatet af:
 - a. Hans egen fortid med dens forkerte tænkning, selviske begær og forkerte fortolkning af livets formål. Der er ikke eller har ikke været nogen forståelse af det tilsigtede livsformål som er sjælens vision, og det kan der ikke være, før der er en nærmere bestemt koordinering af det mentale legeme.
 - b. Hans families fortidige og nutidige »begærliv«. Dette bliver mere og mere magtfuldt, efterhånden som

evolutionen skrider frem og familieenhedens begærliv bliver mere udpræget og fremhævet. Det danner da nedarvede og påviselige psykologiske tendenser og karaktertræk.

- c. Nationalt blændværk, der er en nations samlede begærliv, plus illusioner. Vi kalder dem for nationale karaktertræk som er så bestandige og markante, at de sædvanligvis erkendes som udtryk for nationale psykologiske særpræg. De er selvfølgelig baseret på stråletendenser, fortidig historie og verdenssammenhænge, men udgør i sig selv en tilstand af blændværk, som enhver nation skal arbejde sig ud af, mens den vandrer hen imod en forståelse af (og identifikation med) virkeligheden.
 - d. En udvidelse af førnævnte tanke til det vi kalder raceblændværk, idet vi bruger ordet race i betydningen den menneskelige race. Det udgør et meget gammelt blændværk eller nærmere en række af blændværk, af grundfæstede begær, stærke aspirationer af forskellig art og menneskeskabte former, som – flydende, indhyllende og pulserende af dynamisk liv – søger at fastholde menneskehedens bevidsthed på det astrale plan. Et sådant forblindende begreb er penge og deres materialistiske værdi. Dette forblindende begær er som en tæt, vidt udbredt tåge, der forhindrer sandheden i at blive set og forvrænger et meget stort antal menneskelige værdier.
2. Denne tåge, dette blændværk, der indhyller menneskeheden i denne tid, må og skal erkendes som en velafgrænset, substantiel faktor og behandles som sådan. Disciplen eller aspiranten, som søger at opløse blændværk enten i sit eget liv eller som tjeneste for verden, må erkende, at han arbejder med substans, med opbrydningen af de former denne substans har antaget, samt med opløsningen af en materiel altomsluttende substans – materiel i samme forstand, som tankeformer er substantielle, men (og her er et punkt af

betydning) af mindre substantiel art end de former for blændværk, der findes på det astrale plan. Vi er ret villige til at huske at »tanker er ting«, og at de har deres eget formliv og formål. Men de har en mere enestående og adskilt eksistens og er mere klart defineret og tydeligt afgrænsede i deres konturer. De former for blændværk, der findes på det astrale plan, er endnu mere substantielle, men mindre klart defineret. Tankeformer er dynamiske, gennemtrængende, klart aftegnede og afgrænsede. Blændværk er kvælende, flydende og indhyllende. En person nedsænkes i det som i et ocean eller i et »hav af tåge«. Tankeformer konfronteres han med, men han opsluges ikke af dem. Man kan næsten sige, at en persons astrale legeme bliver til som en del af det generelle verdensblændværk; det er svært for ham at skelne mellem sit eget astrale legeme og det blændværk som påvirker, oversvømmer og behersker ham. Hans problem på det mentale plan er mere klart aftegnet, selv om det er lige så svært.

3. Astralt blændværk er en form for energi, og en energi af meget stor kraft på grund af tre faktorer:
 - a. Det er af en så gammel rytme og iboende selve den astrale substans, at det er meget svært for et menneske at blive bevidst om det eller forstå det; det er resultatet af det menneskelige begærs aktivitet gennem meget lang tid.
 - b. Det er en del af ethvert menneskes egen energinatur og udgør derfor for ham den mindste modstands vej; det er en del af en stor verdensproces og derfor også en del af den individuelle livsproces, og er i sig selv ikke forkert, men et aspekt af virkeligheden. Denne erkendelse komplicerer nødvendigvis menneskets tanker om blændværk.
 - c. Det er ligeledes udpræget atlantisk af natur, fordi det nåede et meget højt udviklingsstadium i den race. Det kan derfor kun endeligt opløses af den ariske race ved

brug af den rette teknik. Det menneske, som er ved at lære at opløse blændværk, må virkeliggøre to ting:

1. Stå i åndelig væren
2. Holde sindet vedvarende i lyset

Heraf vil det fremgå at det astrale plans energi, som den udtrykker sig i racens sansende begærliv, skaber de vigtigste af menneskehedens blændværk, som kun kan opløses og fordrives ved at inddrage sindets højere energi, der tilkendegiver sjælens motiv.

4. De blændværk, som holder menneskene i trældom, er:
 - a. Materialismens blændværk
 - b. Følelsens blændværk
 - c. Hengivenhedens blændværk
 - d. Blændværket der udgøres af modsætningernes par
 - e. Vejens blændværk

Lad mig nu belyse disse blændværk lidt mere detaljeret for jer.

Materialismens blændværk er årsagen til alle nuværende verdenskvaler, for det vi kalder det økonomiske problem er ganske enkelt resultatet af dette specielle blændværk. Ned gennem tidsaldrene har dette blændværk mere og mere fanget menneskehedens interesse frem til i dag, hvor hele verden er indsvøbt i pengeinteressens rytme. Der har altid eksisteret en rytme som udstrømmer fra sjælens niveauer, og den skabes af dem, der har befriet sig for de materielle kravs herredømme, fra pengenes trældom og kærlighed til besiddelse. I dag står denne højere rytme i et vist forhold til det lavere blændværks rytme, og derfor er tænkningen i hele verden præget af at finde vej ud af den nuværende materielle blindgyde. De sjæle, som står i det lys der findes på befrielsens tinde, og de, der er på vej opad og ud af materialismens tåger, er nu tilstrækkeligt mange til at udføre et nærmere bestemt arbejde i forbindelse med opløsning af dette

blændværk. Indflydelsen fra deres tanker, ord og liv kan og vil føre til en revurdering af værdier og en ny livsnorm for menneskeracen, baseret på klar vision, den rette sans for proportioner og en forståelse af det virkelige forhold mellem sjæl og form, mellem ånd og materie. Det, som vil imødekomme et livsnødvendigt og virkeligt behov, eksisterer altid i den guddommelige plan. Det, som ikke er nødvendigt for det rette guddommelige udtryk og unødvendigt for et fuldt og rigt liv, kan erhverves og besiddes, men kun ved tab af det mere virkelige og ved fornægtelse af det væsentlige.

Studerende bør imidlertid huske, at det der er nødvendigt forandrer sig alt efter hvilket evolutionstrin det enkelte menneske befinder sig på. For eksempel kan materiel besiddelse for nogle mennesker være en lige så stor åndelig erfaring, og være en lige så betydningsfuld belæring i livet, som de mere ophøjede og mindre materielle behov er for mystikeren eller eremitten. Hvad angår handlinger og synspunkter, vurderes vi ud fra vort trin på evolutionens stige. I virkeligheden vurderes vi efter vore synspunkter og ikke efter vore krav til livet. Det åndeligt indstillede menneske og det menneske, der har sat sine fødder på prøvestadiets vej, og som ikke forsøger at udtrykke det som han tror på, vil blive dømt lige så hårdt og må betale en lige så høj pris som den rene materialist – det menneske, hvis ønsker kredser om håndgribelige midler. Husk dette og vær ikke fordømmende eller foragtende.

I dag er materialismens blændværk mærkbart aftagende. Verdens befolkning er ved at påbegynde en ørkenerfaring og vil i ørkenen finde ud af, hvor lidt der er nødvendigt for et rigt liv, for sand erfaring og virkelig lykke. Det grådige begær efter besiddelser anses ikke for at være så agtværdigt et begær som tidligere, og begær efter rigdom er ikke så fast forankret som tidligere i menneskehedens historie. Ting og besiddelser glider ud af de hænder, der hidtil har haft et fast greb om dem, og først når menneskene står med tomme hænder og har virkeliggjort en ny værdinorm, opnår de igen retten til at eje og besidde. Når begæret ikke mere findes, og mennesket ikke søger noget for sit

eget personlige selv, kan ansvaret for materiel velfærd igen gives til ham, men hans synspunkt vil da være fri for dette specielle blændværk, og det astrale begærs tåger vil være aftaget. Mange former for illusion kan stadig have magt over ham, men materialismens blændværk vil være ophævet. Det er det der skal forsvinde først. Studerende vil gøre klogt i at huske, at enhver form for besiddelse og ethvert materielt objekt, hvad enten det er penge, et hus, et billede eller en bil, har sit eget indre liv, sin egen udstråling og en aktivitet, som hovedsagelig stammer fra dets egen iboende atomare struktur (for et atom er en enhed af aktiv energi). Det frembringer modsvarigheder i det æteriske og det astrale livs verden, men ikke i den mentale verden. Disse subtile former og særegne udstrålinger forøger verdensbegærets magt; de bidrager til verdensblændværket og udgør en del af en stor og uhyre forurenede verden som er på den involutionsære bue, men som menneskeheden, der er på den opadgående bue, ikke desto mindre er nedsænket i. Derfor har menneskeracens ledere fundet det nødvendigt at være i beredskab, mens de kræfter, som mennesket selv har fremkaldt, fortsætter med at afklæde ham og på den måde frigøre ham til ørkenvandringen. Der kan han, under såkaldt ordnede forhold, organisere sit liv og ændre sin levevis og derigennem opdage, at frihed fra materielle ting bringer sin egen skønhed og belønning, sin egen glæde og herlighed med sig. Således befries han til at leve det mentale liv.

Følelsens blændværk holder verdens gode mennesker i trældom og i en tæt tåge af emotionelle reaktioner. Menneskeracen har nået et stade, hvor mennesker med gode hensigter, med nogen virkelig forståelse og med en vis frihed fra kærlighed til guld (en symbolsk måde at beskrive materialismens blændværk på), retter begæret mod deres pligt, deres ansvar, deres virkning på andre og mod den følelsesmæssige forståelse af kærlighedens natur. For mange mennesker, faktisk for de fleste, er kærlighed i virkeligheden ikke kærlighed, men en blanding af begær efter at elske og begær efter at blive elsket, samt en beredvillighed til at gøre hvad som helst for at vise og vække denne følelse og derved få det bedre i deres eget indre liv. Selviskheden hos de

mennesker, som er ivrige efter at være uselviske, er stor. Mange medvirkende følelser samler sig omkring følelsen eller ønsket om at vise de venlige og behagelige egenskaber, som vil fremkalde en tilsvarende reaktion overfor den, der giver sig ud for at elske eller tjene, men som stadig er fuldstændig omgivet af følelsens blændværk.

Det er denne pseudokærlighed, primært baseret på en teori om kærlighed og tjeneste, der kendetegner så mange menneskelige relationer, såsom dem der eksisterer mellem mand og kone og forældre og deres børn. Forblændede af deres følelser for dem og meget lidt vidende om sjælens kærlighed, som i sig selv er fri og lader andre frie, vandrer de i en tæt tåge, og i deres bestræbelser for at fremkalde en besvarende affektion, trækker de ofte dem, de ønsker at tjene, med sig. Studér ordet »affektion«, min broder, og se dets sande indhold. Affektion er ikke kærlighed. Den er det begær vi udtrykker gennem en anspændelse af det astrale legeme, og denne aktivitet påvirker vore kontakter; den er ikke sjælens spontanitet som er fri for begær, som ingenting kræver for det personlige selv. Følelsens blændværk indfanger og forvirrer alle de velmenende mennesker i verden, fordi det påtvinger dem forpligtelser som ikke eksisterer, og skaber et blændværk som i sidste instans skal spredes ved indstrømning af sand og uselvsk kærlighed.

Jeg berører kun disse blændværk i korthed, for at I hver især selv kan fundere over dem og ved at gøre det, vil I opdage hvor I står i tågens og blændværkets verden. Med den viden kan I da begynde at befri jer for verdensblændværket.

Hengivenhedens blændværk er årsagen til, at mange disciple på prøve vandrer formålsløst rundt i begærets verden. Det er et blændværk som først og fremmest rammer sjettestråle personer, og det er særdeles magtfuldt i denne tid på grund af den sjette stråles (strålen for hengivenhed) meget lange aktivitet i Fiskenes tidsalder, der nu hastigt svinder bort. Det er i dag et af de magtfulde blændværk hos de virkelig hengivne aspiranter. De er hengivne overfor en sag, en lærer, en tro, en person, en pligt eller overfor et ansvar. Tænk over dette. Det harmløse begær,

der som en eller anden form for idealisme konfronterer dem, skader uden tvivl dem selv og andre, fordi de gennem dette hengivenhedens blændværk svinger med i verdensblændværkets rytme, der dybest set er begærets tåge. Når magtfuldt begær af en hvilken som helst art forhindrer vidsyn og lukker mennesket inde i en snæver cirkel af eget begær efter at tilfredsstille sin følelse af hengivenhed, er det lige så hæmmende som ethvert andet blændværk, og det er endog farligere på grund af den smukke farverigdom, som den skabte tåge iklæder sig. Mennesket fortaber sig i betagelsens selvskabte tåge, som udstrømmer fra hans astrale legeme og som er sammensat af hans egen naturs sentimentale begær efter og hengivenhed for det objekt, der tiltrækker sig hans opmærksomhed.

For alle sande aspiranter kan – på grund af deres vibrationers forøgede magt – denne hengivenhedsfølelse være særlig vanskelig og medføre et langvarigt fangenskab. Et eksempel på dette er den følelse af hengivenhed, som prøvestadiets disciple i forblændet ekstase udgyder over visdommens mestre. Omkring navnene på Hierarkiets medlemmer og omkring deres arbejde, samt det arbejde som de indviede og de disciplinerede disciple (læg mærke til denne vending) udfører, skabes et kraftigt blændværk som forhindrer dem i nogensinde at nå discipelen eller ham i at nå dem. Det er ikke muligt at trænge igennem dette tætte blændværk af hengivenhed, som vibrerer af dynamisk ekstatisk liv, og som har sit udspring i den koncentrerede energi hos den discipel, der endnu arbejder gennem solar plexuscenteret.

For dette blændværk gælder der nogle urgamle regler: Kontakt det ophøjede selv ved hjælp af det højere selv og tab så det lille selv, dets reaktioner, dets begær og hensigter af syne. Det vil sige: Sjælens rene kærlighed, som ikke på nogen måde er personificeret og som ikke søger anerkendelse, kan herefter strømme ind i den verden af blændværk, der omgiver den hengivne, og hans hengivenheds tåger (som han er stolt af) vil forsvinde.

På prøvestadiets vej svinger discipelen frem og tilbage mellem

de bevidst registrerede modsætningernes par, indtil middeelvejen ses komme til syne. Denne aktivitet skaber *det blændværk, som udgør modsætningernes par*. Det er af en tæt og tåget natur og er af og til farvet af lykke og lyksalighed og af og til af mørke og depression, mens disciplen svinger frem og tilbage mellem dualiteterne. Denne tilstand varer ved lige så længe vægten lægges på *følelse* – den følelse som vil gennemløbe hele skalaen fra stor fryd, når mennesket søger at identificere sig med objektet for sin hengivenhed og aspiration, til den mørkeste fortvivlelse og følelse af fiasko, som han bukker under for når forsøget ikke lykkes. Alt dette er imidlertid astralt af natur, beror på sanserne og har intet med sjælen at gøre. Aspiranter forbliver i mange år og ofte i mange liv fanget i dette blændværk. Befrielse for følelsernes verden og disciplens polarisering i den oplyste mentale verden vil opløse dette blændværk, som er en del af den store vranglære om separatisme. I det øjeblik et menneske deler sit liv i tripliciteter (hvilket han ikke kan undgå at gøre, når han beskæftiger sig med modsætningernes par og identificerer sig med én af modsætningerne) ligger han under for separatismens blændværk. Måske kan dette synspunkt være til hjælp, eller måske vil det forblive et mysterium, for hemmeligheden om verdensblændværket ligger skjult i den tanke, at denne tredeling tilslører hemmeligheden om skabelse. Gud selv skabte modsætningernes par – ånd og materie – og skabte også middeelvejen, der betegner bevidstheds- eller sjælsaspektet. Overvej denne tanke nøje.

Tripliciteten bestående af modsætningernes par og balancens snævre vej imellem modsætningerne, den ædle middevej, er genspejlingen på det astrale plan af åndens, sjælens og legemets aktivitet; af liv, bevidsthed og form – guddommelighedens tre aspekter, der alle er lige guddommelige.

Efterhånden som aspiranten lærer at befri sig selv for de blændværk vi har omtalt, opdager han en anden verden af tåge og dis, som Vejen ser ud til at løbe igennem, og som han må trænge igennem for at befri sig selv for *Vejens blændværk*. Hvordan er disse blændværk, mine brødre? Studér Jesu tre

fristelser, hvis I klart vil vide hvordan de er. Studér den virkning som affirmationsskolerne, der betoner guddommelighed (materialistisk anvendt), har på tænkningen i verden; studér hvordan disciplene tager fejl på grund af stolthed, verdensfrelserkomplekset, tjenestekomplekset og alle de forskellige forvrængninger af virkeligheden, som et menneske møder på Vejen, og som hindrer hans fremskridt og spolerer den tjeneste han skulle yde andre. Fremhæv i jeres egne sind sjælens spontanitet i livet og ødelæg den ikke med de blændværk, som skyldes overlegen selvisk fortolket aspiration, selvcentrerethed, selvopofrelse, selvfordømmelse eller selvhævdelse i åndeligt arbejde – for blot at nævne nogle af Vejens blændværk.

Som det næste vil vi betragte blændværk på det æteriske plan og temaet tærskelens vogter, for herved at fuldende den kortfattede oversigt over vort problem, som det var hensigten at fremføre i den første del af denne undervisning.

Før vi mere detaljeret tager dette emne op, vil jeg gerne føje noget til vore tidligere overvejelser om problemet blændværk. I jeres sidste instruktion beskrev jeg i nogen grad de forskellige typer blændværk og efterlod jer med en forestilling om den store betydning, de har i jeres individuelle liv. Slagmarken for det menneske der nærmer sig accepteret discipelskab eller som, i akademisk forstand, er på discipelskabets vej, udgøres først og fremmest af blændværk. Det er hovedproblemet, og dets løsning er nært forestående og tvingende nødvendigt for alle disciple og ældre aspiranter. Det vil derfor være indlysende for jer, hvorfor der i den ariske races tidsalder er blevet lagt vægt på nødvendigheden af at studere raja yoga og at opøve lydighed overfor dens disciplin. Kun gennem raja yoga kan et menneske vedvarende stå i lyset, og kun gennem indre oplysning og ved at opnå et klart syn kan blændværkets usunde tåger endegyldigt opløses. Først når discipelen lærer at holde sindet »vedvarende i lyset«, og når strålerne af rent lys strømmer frit fra sjælen, kan blændværket opdages, udskilles og erkendes som dét det dybest set er og derved bringes til at forsvinde, ligesom disen over

jorden opløses i den opstigende sols stråler. Derfor vil jeg råde jer til at ofre jeres meditation mere hensigtsmæssig opmærksomhed ved hele tiden at opøve evnen til eftertanke og til at antage en reflekterende holdning – som bevares hele dagen igennem.

I vil finde det værdifuldt at tænke grundigt over de formål, for hvilke intuitionen skal opøves og den oplyste tænkeevne udvikles, idet I spørger jer selv, om disse formål har samme mål og er synkrone i tid. I vil da opdage at deres mål er forskellige, og at virkningerne af deres tydelige udfoldelse på personlighedens liv ligeledes er forskellige. Blændværk spredes ikke ved hjælp af intuitionen, og illusion overvindes ikke ved anvendelse af den oplyste tænkning.

Intuitionen er en højere evne end tænkeevnen, og er en evne skjult i den åndelige triade; den er den rene fornufts kraft, et udtryk for det buddhiske princip, og ligger over egoets og formens verden. Først når mennesket er indviet, bliver udøvelsen af sand intuition en naturlig mulighed. Med dette mener jeg, at intuitionen da vil virke lige så frit som det mentale princip hos en aktiv intelligent person. Intuitionen vil dog i yderste nød eller i tilfælde af tvingende behov gøre sig bemærket meget tidlige.

Det er *indre oplysning* som størstedelen af alle aspiranter, herunder jer i denne gruppe, skal søge; og de må opøve evnen til at anvende sindet som et spejl, hvormed de reflekterer sjælens lys og retter det mod blændværket, der derved spredes. Det vanskelige består i, mine brødre, at gøre dette når I står midt i blændværkets kvaler og vildfarelser. Det kræver en stille tilbagetrækning af sind, tanke og begær fra den verden, personligheden sædvanligvis virker i, og en centrering af bevidstheden i sjælens verden, for dér stille og tålmodigt at afvente begivenhedernes gang, vel vidende at lyset vil stråle frem, og at indre oplysning til sidst vil indfinde sig.

Det er værdifuldt at nære en dyb mistillid til ens egne reaktioner på livet og dets omstændigheder, hvis disse reaktioner vækker og fremkalder *kritik*, *separatisme* eller *stolthed*. Disse egenskaber er helt klart ophav til blændværk. De er i okkult forstand de »forblindende egenskaber«. Tænk over dette. Hvis

et menneske kan befri sig for disse tre karakteregenskaber, er han godt på vej til at slippe og opløse alt blændværk. Jeg vælger mine ord med omhu i et forsøg på at holde jeres opmærksomhed fangen.

Illusion nedbrydes, afvises og drives bort ved den bevidste brug af intuitionen. Den indviede *afsondrer* sig fra illusionens og de illusoriske formers verden samt fra personlighedsnaturens tiltrækkende kraft og kommer derved – ved hjælp af isolation – i berøring med virkeligheden i alle former, en virkelighed som indtil da har været skjult af illusionens slør. Det er et af Vejens paradokser. Den rigtige form for afsondrethed og isolation fører til rette relationer og korrekte kontakter med det virkelige. De frembringer til sidst identifikation med virkeligheden gennem afsondringen af én selv fra det uvirkelige. Det er denne ide som ligger til grund for undervisningen i den sidste bog af Patanjali's yoga sutras. De som har separatistiske tilbøjeligheder – og som søger at fremme egne mål – har ofte misfortolket disse sutras og fordrejet deres betydning som et påskud for en forkert form for isolation.

Det er sjælen selv, som ved anvendelse af intuitionsevnen spreder illusion. Det er den oplyste tænkeevne, som opløser blændværk.

Jeg vil gerne påpege, at mange velmenende aspiranter på dette punkt svigter på grund af to fejltagelser.

1. De undlader at skelne mellem illusion og blændværk.
2. De bestræber sig på at opløse blændværk ved hjælp af det, de tror er den rigtige metode – dvs. ved at tilkalde sjælen, selvom de i virkeligheden har behov for at anvende tænkeevnen korrekt.

Når man befinder sig midt i tågerne og blændværk, er det imidlertid meget nemmere at sætte sig ned og hypnotisere sig selv til at tro at man »tilkalder sjælen«, end det er at underkaste sin astrale og emotionelle natur virkningen af den strenge klare tænkning, hvor tænkeevnen anvendes som det redskab, hvormed

blændværk kan spredes. At »tilkalde sjælen« for at bekæmpe blændværk kan, så mærkeligt det end lyder, føre til en forøgelse af vanskelighederne (hvilket det ofte gør). Tænkeevnen er det redskab der anvendes til at kaste lys på alle tilstande af blændværk, og studerende ville gøre ret i til stadighed at have denne tanke i deres bevidsthed. Fremgangsmåden er at forbinde sindet med sjælen for derefter bevidst og præcist at fokusere sig selv i sindet eller det mentale legeme og ikke i sjælen eller den egoiske form. Derpå går man over til ved analyse, skelnen og ret tanke at tage hånd om problemet blændværk. Vanskeligheden består i, at disciplen ofte ikke erkender tilstanden som blændværk, og det er svært at give en klar og ufejlbarlig regel, som kan føre til denne erkendelse. Det kan imidlertid slås fast, at blændværk altid forekommer hvor der er:

1. Kritik, når omhyggelig analyse ville vise, at kritik egentlig ikke er berettiget.
2. Kritik, hvor der ikke er personligt ansvar involveret. Med dette mener jeg, hvor det ikke er på sin plads eller menneskets pligt at kritisere.
3. Stolthed over eller tilfredshed med at være en discipel.
4. Følelse af overlegenhed eller separatistisk tilbøjelighed af enhver art.

Der kunne gives mange andre forklaringer til den rette genkendelse af blændværk, men hvis I alle virkelig ville iagttage ovenstående fire forslag, ville I kunne befri jeres liv ganske mærkbart for blændværkets indflydelse og som følge deraf være til større gavn for jeres medmennesker. Jeg har her bestræbt mig på at yde jer en vis praktisk hjælp i den vanskelige kamp mellem modsætningernes par, som er den vigtigste årsag til blændværk.

3. BLÆNDVÆRK PÅ DE ÆTERISKE NIVEAUER – MAYA

Vi kommer nu til en betragtning af de måder og midler hvormed *maya* kan elimineres, så disciplen kan stå fri af *indflydelsen fra*

det fysiske plans kraft. Dette udsagn indeholder mayaens samlede historie. Her kunne det tilføjes (måske ikke helt korrekt, men ikke desto mindre sandt nok til at retfærdiggøre bemærkningen) at maya, som en erkendt virkning, først erfares på Vejen, der begynder med prøvestadiets eller renselsens vej. Man er altid omgivet af kræfter. Men maya bliver først et problem når den erkendes, og denne erkendelse er ikke mulig i evolutionens tidlige stadier. På Vejen begynder man at se efter og opdage virkningerne af kraft; man bliver bevidst om at være offer for kraftstrømme; af ukontrollerede kræfter kastes man ind i en eller anden form for aktivitet, og kræfternes verden bliver en bevidst opfattet realitet for den kæmpende aspirant. Dette er, som jeg har forklaret, grunden til at maya først og fremmest er et problem i det æteriske legeme, for når det drejer sig om maya har vi at gøre med de kræfter, der strømmer gennem legemets syv centre (dem alle eller nogle af dem) og skaber ønskværdige eller katastrofale reaktioner og virkninger.

Det er naturligvis nødvendigt at gøre sig klart, at al manifestation på alle niveauer er udtryk for kraft, men de kræfter, jeg her henviser til under betegnelsen maya, er de ukontrollerede energier, de planløse impulser som udgår fra prana-verdenen og fra stoffets egen latente kraft. De kaster mennesket ind i forkeret aktivitet og omgiver ham med en strømhvirvel af påvirkninger og betingelser, som han står fuldstændig hjælpeløs overfor. Han er offer for ophobet kraft, skjult i den dyriske natur eller i den verden og de omgivende omstændigheder han befinder sig i. Når en tilstand af blændværk suppleret med den fremskredne discipels illusioner føjes til mayaens kraft, er det tydeligt at se, hvor nødvendigt det er med en rolig skelnen mellem de tre typer af vildledning. Det bør bemærkes, at når vi bruger benævnelsen »vildledning«, mener vi vildledning set ud fra sjælens synsvinkel. Aspiranten er nødt til at lære at stå befriet for illusion, blændværk og maya og for at kunne gøre dette, må han forstå de tre midler til frihed: Intuition, indre oplysning og inspiration.

Problemet maya kompliceres af, at der på det fysiske plan (ligesom på det astrale plan, selv om dette endnu kun er lidt

forstået) foregår en kamp mellem modsætningernes par. De er i visse henseender af en anden beskaffenhed end dem, der findes på det astrale plan. På det fysiske plan (og dermed mener jeg det fysiske plans æteriske niveauer, hvor mayaens vildledende kraft opleves) mødes de kræfter, der udgør personlighedens subjektive verden med selve materiens gamle energier overført som latente kim fra et tidligere solsystem.

Det kunne måske blive tydeligere for jer, hvis jeg formulerede sandheden om maya på følgende måde:

Når personligheden er adskilt fra og ikke under sjælskontrol, blandes dens latente impulser med de praniske strømme indenfor periferien af dens indflydelsessfære og bliver da magtfulde målrettede kraftstrømme, som søger at træde frem i fysisk manifestation gennem det fysiske legemes syv centre. Disse kræfter eller impulser udgør sammen med den disponible prana det æteriske legeme hos det uudviklede menneske og ofte hos gennemsnitsmennesket. Det vil derfor være tydeligt i hvor høj grad det uudviklede menneske er offer for en lavere form for masseenergi, for hans æteriske legeme er modtageligt overfor og drager sin energi fra den generelle omgivende prana indtil det tidspunkt, hvor der er en klar styring og en højere kontrol – enten ved målrettet aspiration og mental disciplin, eller senere som et resultat af sjælsbetingning, for at bruge et psykologisk udtryk.

Denne æteriske energi, som er fokuseret i det individuelle æteriske legeme, passerer gennem to stadier forud for discipelskabets periode:

1. Det stadium hvori den assimilerer den anden kraft jeg henviste til – kraften der er skjult i den tætte fysiske form, den atomare substans' energi – og frembringer en bestemt sammensmeltning og blanding. Det får den dyriske natur til fuldstændigt at tilpasse sig de indre impulser, som når det gælder det helt uudviklede menneske udspringer fra pranaverdenen, men når det gælder det mere udviklede menneske eller gennemsnitsmennesket, udspringer fra lavere

astrale niveauer.

2. I det øjeblik en indre orientering mod de højere værdiers verden finder sted, kommer den æteriske eller vitale kraft imidlertid i konflikt med menneskets laveste aspekt, det tætte fysiske legeme, og kampen mellem det lavere modsætningernes par finder sted.

Det er interessant at lægge mærke til, at det er på dette stadium at vægten lægges på fysisk disciplinering, på sådanne kontrollerende faktorer som fuldstændig afholdenhed, cølibat og vegetarisme, samt på fysisk hygiejne og fysiske øvelser. Herigennem afbalanceres kontrollen med livet i materien, det laveste udtryk for guddommens tredje aspekt, og mennesket frigøres til den egentlige kamp mellem modsætningernes par. Denne anden kamp er den sande *kurukshetra* og udkæmpes i den astrale natur mellem de modsætningernes par, som er karakteristiske for vort solsystem, ligesom de fysiske modsætningernes par er karakteristiske for det tidligere solsystem. Fra én interessant synsvinkel kan modsætningernes kamp på den lavere del af udviklingsspiralen – den kamp, som vedrører det fysiske legeme i dets to aspekter – observeres i dyreriget. I denne proces optræder menneskene i rollen som udøvere af disciplin og husdyrene, som tvinges til at indordne sig under menneskelig kontrol, kæmper (omend det set med vore øjne er ubevidst) med det problem, som det lavere modsætningernes par udgør. Deres kamp udkæmpes mellem det faste fysiske legeme og de æteriske kræfter, og på denne måde kommer en højere aspiration til udtryk. Det frembringer i dem den erfaring som vi kalder »individualiseringen«, hvorved frøet til personligheden sås. På den menneskelige slagmark, *kurukshetraen*, når sjælens højere aspekt begynder at dominere, frembringes den guddommelig-menneskelige integration vi kalder »indvielse«. Tænk over dette.

Når en aspirant når det trin i sin udvikling, hvor kontrollen over den fysiske natur er en uopsættelig nødvendighed, rekapitulerer han i sit liv denne tidligere kamp med det laveste

modsætningernes par og begynder at disciplinere sit tætte fysiske legeme.

Som en bred og omfattende generalisering kan det siges, at den menneskelige familie en masse udkæmpede denne tæt-fysisk-æteriske konflikt under verdenskrigen, hvor en umådelig stor prøve og disciplin blev pålagt menneskene. Husk at vi selv pålægger os vore prøver og vor disciplin i henhold til vore begrænsninger og muligheder. Resultatet af denne prøve betød for et meget stort antal mennesker overgangen til prøvestadiets vej på grund af den udrensning og renselse, de havde været igennem. Denne renselsesproces forberedte dem i nogen grad til den langvarige konflikt på det astrale plan, som ligger foran alle aspiranter før indvielse opnås. Det er »Arjuna-erfaringen«. Dette er et interessant punkt at tænke over, og det forklarer meget af det mystiske og vanskelige i den menneskelige udviklings *forløb*. Den enkelte aspirant er tilbøjelig til kun at tænke over det, der vedrører ham selv og på sine egne prøver og forsøg. Han må lære at tænke over massebegivenhederne og deres forberedende virkning, hvad angår menneskeheden. Verdenskrigen var et klimaks i »devitaliseringen« af verdensmayaen. Megen kraft blev frigjort og opbrugt og megen energi anvendt. Meget blev følgelig afklaret.

Mange mennesker er i dag i deres individuelle liv optaget af præcis den samme proces og konflikt. Det som fuldbyrdes i verdenskrigen, fuldbyrdes nu – i lille målestok – i deres liv. De har travlt med problemet maya, og derfor lægges i dag større og større vægt på legemskultur, fysisk disciplinering og fysisk træning, såsom i sportens verden, i atletikøvelser og i militær træning. Til trods for alle de forkerte motiver og de forfærdelige og skadelige virkninger, (jeg taler igen meget generelt), forbereder den fysiske træning og den organiserede fysiske vejledning af verdens ungdom i dag i alle lande – især de militære lande i Europa – vejen for millioner til at betræde renselsens vej. Er denne sandhed svær at erkende, mine brødre? Menneskeheden er under den rette vejledning, selv om menneskene (i en kort periode) misforstår processen og har forkerte motiver til rette

handlinger.

Alle disse punkter vil vi senere mere detaljeret tage op, når vi kommer til vor tredje del og begynder at studere de metoder hvorved blændværk, illusion og maya kan bringes til ophør. For nærværende er jeg blot ved at give jer et alment billede og en let uddybning af tabellen på side 45. Studér den omhyggeligt, og lær den udenad hvis det er muligt, for den rette forståelse vil være til virkelig nytte for jer.

I forbindelse med problemet maya vil jeg gerne påpege, at et af de første skridt hen imod dets rette håndtering er fysisk koordinering; dette forklarer hvorfor der i dag lægges vægt på koordinering i undervisningen af børn; det forklarer også anvendelsen af en lignende proces – som vi betegner med »samklang« – når vi beskæftiger os med meditationsarbejde og forsøger at opnå øget sjælskontrol. Studerende ville gøre vel i at huske dette og at tænke over følgende udtryk:

1. Fysisk koordinering
2. Astral orientering
3. Mental styring
4. Personlighedens koordinering (samklang)

De er alle forsøg på at udtrykke forløbet af »den rette aktivitet på vejen tilbage«. Denne tilbagevenden er målet for den menneskelige familie og kulminationen for de fire naturriger. Vi kan udvide begrebet ved at udtrykke sandheden på følgende måde:

Proces	Korresponderer med	Hindring
1. Fysisk koordinering.	mineralriget. . .	maya
2. Astral orientering.	planteriget.	blændværk
3. Mental styring.	dyreriget.	illusion
4. Personlighedens koordinering.	menneskeriget	tærskelens vogter

Disse processer har derfor deres modsvarighed i alle rigerne og

fører frem til:

1. Udfoldelse af den guddommelige bevidsthed.
Det begynder i mineralriget.
2. Sjælens udtryk.
Det tilkendes i planteriget ved dets nytte og skønhed.
3. Kristi manifestation.
Det er det erkendte mål for dyreriget, som arbejder hen imod individualisering.
4. Åbenbaring af Guds herlighed.
Det er målet for menneskeheden.

4. BLÆNDVÆRK PÅ DE HØJERE MENTALE PLAN – TÆRSKELENS VOGTER

Vi vil nu meget kort berøre problemet *tærskelens vogter*. Denne vogter betragtes ofte som en katastrofe, som en rædsel der skal undgås og som det endelige og kulminerende onde. Ikke desto mindre vil jeg minde jer om, at vogteren er »den som står foran Guds port«, som dvæler i indvielsesportalens skygge og som med åbne øjne møder nærværelsens engel, som det hedder i de gamle skrifter. Vogteren kan defineres som summen af den lavere naturs kræfter, som disse kommer til udtryk i personligheden før illumination, inspiration og indvielse. På dette stadium er personligheden usædvanlig stærk, og vogteren legemliggør alle de psykiske og mentale kræfter, som ned gennem tidsaldrene er blevet udviklet i det enkelte menneske og plejet omhyggeligt; den kan betragtes som den trefoldige materielle forms kraft, før denne form vier sig til og tilegnes sjælens liv og tjenesten for Hierarkiet, Gud og menneskeheden.

Tærskelens vogter er alt, hvad et menneske er, bortset fra det højere åndelige selv; den er guddommelighedens tredje aspekt, som det udtrykker sig i den menneskelige mekanisme, og dette tredje aspekt må i sidste ende underordnes det andet aspekt, sjælen.

De to store modsatrettede kræfter, ENGLEN og VOGTEREN,

føres sammen – ansigt til ansigt – og den endelige konflikt udkæmpes. Igen vil I bemærke, at der er tale om et møde og en kamp mellem et andet og højere modsætningernes par. Aspiranten har således tre modsætningernes par, som han må befatte sig med på sin vej frem mod lys og frigørelse.

Modsatningernes par

1. På det fysiske plan – det faste og det æteriske.
Udkæmpes på renselsesvejen.
2. På det astrale plan – de velkendte dualiteter.
Udkæmpes på discipelskabets vej.
3. På det mentale plan – englen og vogteren.
Udkæmpes på indvielsesvejen.

Jeg har givet jer nok at tænke over skulle jeg mene; jeg vil imidlertid slutte af med at pege på den meget praktiske værdi af det, jeg har formidlet, og tilskynde jer til ud fra egne praktiske erfaringer at finde frem til hvilken form for kamp, I hver især skal udkæmpe. For at støtte jer heri vil jeg hjælpe jer på en helt bestemt måde.

Det vil være nyttigt, hvis jeg overfor hver enkelt af jer antyder hvilke stråler, der styrer jeres trefoldige personlighed. I vil derefter være i stand til at håndtere jer selv med større viden, til lettere at opspore årsagerne til vanskelighederne og mere forstandigt studere den virkning, I har på hinanden og på dem, I er i kontakt med i det daglige liv. Jeg vil i detaljer beskrive den træning, som hver af de tre legemer bør underkastes. Jeg omtaler hvert vehikel og forklarer det problem, som I hver især står overfor i relation til dette særlige vehikel, samt anviser jer en meditation, som vil sætte jer i stand til (med større lethed) at håndtere personligheden ud fra denne særlige synsvinkel.

Ud fra dette vil I se, at det er min hensigt at give jer en langt mere grundig og intensiv træning. Vil I kunne drage nytte af den? For at I skal kunne forstå sandheden i det jeg senere vil fortælle jer, vil I da i mellemtiden studere jer selv omhyggeligt

i de næste seks måneder for at se, om ikke dét jeg senere vil foreslå er sandt? Anvend den information der er givet i *A Treatise on the Seven Rays* som vejledning i denne selvanalyse; jeg vil minde jer om, at strålerne styrer de tre legemer i følgende orden:

1. Stråler, der styrer det mentale legeme. stråle 1, 4, 5
2. Stråler, der styrer det astrale legeme. stråle 2, 6
3. Stråler, der styrer det fysiske legeme. stråle 3, 7

Som I kan se spiller alle stråler deres rolle i den menneskelige mekanisme, idet de gør alle omstændigheder til muligheder og alle vilkår til midler for udvikling. Denne angivelse af de styrende stråler er en angivelse af en ufejlbarlig regel, undtagen hvor det drejer sig om accepterede disciple.

Når I læser og studerer, vil I finde det værdifuldt at reflektere over og derefter besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilken relation har *intuitionen* til problemet illusion?
2. På hvilken måde kan *illumination*, dvs. indre oplysning sprede blændværk, og hvordan fremkaldes den?
3. Definér maya og giv udtryk for jeres forståelse af *inspiration*, som et middel til at borteliminere den.

Jeg har med vilje ikke forklaret denne teknik, da jeg vil forsøge at drage jeres egne ideer frem. Jeg vil bestemt anmode jer om at følge gruppemeditationen omhyggeligt. Den er af stor betydning for gruppens integration og for det virkelige åndelige samarbejde. Fuldmånearbejdet vil ligeledes vokse i betydning. Senere vil det blive lettere at genkende og registrere beskaffenheden af det blændværk, der skal opløses, og at forstå lysfordelingsprocessen.

ANDEN DEL

Årsagerne til blændværk

1. BLÆNDVÆRKETS VÆKST – RACEMÆSSIGT OG INDIVIDUELT

Vi vil nu anvende ordet »blændværk« som betegnelse for alle aspekterne af de vildfarelser, illusioner, misforståelser og misfortolkninger, som aspiranten møder på ethvert trin af sin vej, indtil han opnår enhed. Jeg beder jer lægge mærke til ordet »enhed«, for det indeholder hemmeligheden om desillusionering, som denne proces til befrielse for blændværk okkult kaldes. Det vil være indlysende for jer (hvis I har studeret disse instruktioner omhyggeligt), at årsagen til blændværk først og fremmest er baseret på følelsen af dualitet. Hvis en sådan dualitet ikke eksisterede ville der intet blændværk være, og denne opfattelse af den dualistiske natur i al manifestation er den egentlige årsag til den eller de vanskeligheder, som menneskeheden konfronteres med i tid og rum. Denne opfattelse gennemgår forskellige stadier og udgør det bevidste væsens store problem. Tilstanden er en vanskelighed i selve bevidsthedens verden og er i realiteten ikke iboende substansen eller stoffet. Legemets beboer opfatter forkert, og det som opfattes fortolker han ukorrekt; han fortsætter med at identificere sig med det, han ikke er; han flytter sin bevidsthed ind i en verden af fænomener som opsluger ham, vildleder ham og holder ham fanget, indtil han en dag fornemmer at noget er galt og bliver rastløs og ulykkelig. Da når han endelig til erkendelsen af at han ikke er hvad han synes at være, og at fænomenernes verden ikke er identisk med virkeligheden, som han hidtil har troet. Fra dette tidspunkt har han følelsen af dualitet, erkendelsen af »det andet« og opfattelsen at denne dualitetsfølelse bør ophøre, og at en forenende proces og et forsøg på at opnå enhed bør påbegyndes. Fra det øjeblik begynder mennesket under udvikling at iagttage sine vanskeligheder og møde dem bevidst, og han står overfor en lang periode af »frigørelse fra blændværk og indtræden i den

verden, hvor kun enhed kendes«. Trinene kan beskrives, som følger:

Første: Det trin, hvor den materielle verden erkendes og værdsættes. Den gøres midlertidigt til målet for alle menneskets aktiviteter, og da mennesket nægter at erkende forskellen mellem sig selv og den materielle og fysiske verden, prøver han at identificere sig med den og finde tilfredsstillende i rent fysiske fornøjelser og gøremål. Dette trin er delt i to stadier:

- a. Det stadium, hvor tilfredsstillende søges i den næsten automatiske reaktion på de fysiske instinkter, seksualitet, mad og varme. Disse er fremherskende i menneskets bevidsthed. Den dyriske natur i mennesket gøres til centrum for forsøget på at fremkalde en eller anden følelse af enhed. Da det indre og mere subtile menneske endnu kun er »svagtvirkende« (som det kaldes esoterisk), finder der midlertidigt en fysisk forening sted, som tjener til at forøge blændværket og forsinke udviklingen mod frihed.
- b. Det stadium, hvor tilfredsstillende og enhedsfølelse søges i de materielle besiddelsers verden og i etableringen af skønhed og behagelighed som det centrale i livet på det fysiske plan. Der kan mennesket føle sig veltilpas og glemme alt om en voksende fornemmelse af dualisme, som for hver dag bliver stadig stærkere. Dette stadium finder først sted langt senere, når aspiranten er ved at reorientere sig mod sandheden og tage de første skridt hen imod prøvestadiets vej. Det er en modsvarighed sidst på evolutionsvejen til det førnævnte stadium, men mennesket der gennemlever det første stadium er meget forskellig fra det menneske, der nu søger syntese i materialiseringen af skønhed på det ydre plan. Det mere subtile menneske er nu ved at blive dominerende.

Andet: Det trin, hvor mennesket først og fremmest bliver opmærksom på den dualitet, som kan udtrykkes i ordene »mennesket og kræfterne«. Han bliver opmærksom på at han og

hele menneskeheden er ofre for kræfter og energier, som de ikke har kontrol over, og som driver menneskene hid og did. Han bliver også opmærksom på kræfter og energier i sig selv, som han heller ikke har kontrol over, og som tvinger ham til at handle på forskellige måder, der hyppigt gør ham til offer for sine egne oprør, handlinger og selvskudte energier. Mennesket opdager her (først ubevidst og senere bevidst) den første dualitet – det fysiske legeme og det vitale eller æteriske legeme. Det ene er kontaktrødsbåndet på det fysiske plan, det andet redskab til kontakt med de indre kræfter, energier og verdener af væren. Dette vitale legeme kontrollerer og opildner det fysiske legeme til en næsten automatisk aktivitet. Jeg henviste til denne dualitet i en tidligere instruktion. Det er et meget vanskeligt stadium for det individuelle menneske og for menneskeheden som helhed. Menneskene er stadig så uvidende om »den virkelighed, der lyser i det hylster som indeslutter den« – som *Den Gamle Kommentar* udtrykker det – at en korrekt perception er vanskelig og i begyndelsen næsten umulig. I blinde og uvidende skal menneskene magte dette første modsætningernes par. Det er det vi ser i verden i denne tid. Masserne er ved at nå til den erkendelse at de er ofre for og udtryk for kræfter, som de ikke har kontrol over og ikke forstår. De vil gerne have kontrol over dem og er besluttede på at få det, når som helst det er muligt. Det er i dag det største problem på økonomiens og regeringens område og i det daglige liv.

Spændingen i verden i dag beror på, at fysisk kraft og æterisk energi er i voldsom kamp. Glem ikke hvad jeg tidligere fortalte jer, at æterisk kraft er tæt forbundet med monaden eller det højeste åndelige aspekt. Den er selve livet på grænsen til ydre manifestation. Dét forklarer den vægt, der i dag lægges på menneskeheden, på nationens og gruppens ånd. Alt dette er resultatet af den fortsatte kamp mellem dette modsætningernes par i menneskelige anliggender og i gennemsnitsmenneskets individuelle liv. Det er imidlertid denne konflikt – der udkæmpes indtil syntese og enhedsskabelse opnås – som bevirker racens og det individuelle menneskes reorientering mod mere

sande værdier og virkelighedens verden. Det er denne konflikt der – når den udkæmpes med godt resultat – fører det enkelte menneske og masserne som helhed ind på renselsesvejen. Når disse energier er forenet på det fysiske plan, da er det udtryk for målrettet aktivitet og en fast beslutning om at gå i en bestemt retning. Da følger resolutionen (læg mærke til dette ord og brugen af det) af dualiteten til en enhed.

Denne resolution – eller opløsning – resulterer i de tidlige stadier (når det drejer sig om gennemsnitsaspiranten) i en midlertidig astral enhed, og den ivrige tilhænger toner frem. Han findes indenfor alle områder af religion, videnskab og politik eller indenfor ethvert andet livsområde. Hans æteriske enhed som fremkalder reorientering – der som resultat har et klart syn, en opfattelse af sandhed og et billede af det næste skridt på vejen – tjener til midlertidigt at forblinde mennesket med en følelse af vel udført gerning, sikkerhed, magt og skæbnebestemmelse. Han går fremad i blinde, voldsomt og ubarmhjertigt, indtil han pludselig brat konfronteres med ændrede betingelser og ser sig selv i en anden og langt vanskeligere situation. Han konfronteres med modsætningernes par på det astrale plan, og han bliver Arjuna på slagmarken. Al hans følelse af enhed, af styring, af sikker og ofte dydsiret selvtilfredshed forsvinder, og han fortages i det astrale plans tåger og blændværk. Dette er mange velmenende disciples lod i denne tid, og jeg må opholde mig ved det et øjeblik, fordi denne gruppe – så snart den kan arbejde som gruppe – har til opgave at opløse noget af verdensblændværket. En dag (og lad os håbe den er nær) skal denne gruppe og andre lignende grupper – som grupper og under ledelse af deres mester – arbejde på at trænge igennem verdensblændværket og derved lukke lys og oplysning ind, så menneskene kan vandre mere oprigtigt og i sikkerhed på *Vejen*.

Som deltagere i dette arbejde har jeg derfor valgt flere aspiranter der har tilbøjelighed til at bukke under for blændværk, skønt to af dem viser mindre tilbøjelighed end de øvrige. De to er D.L.R. og D.P.R. Deres relative frihed fra blændværk var en af grundene til at jeg valgte dem. De to må holde sig fri af

enhver tendens til blændværk, hvis de skal kunne tjene deres brødre på den rette måde, som jeg ønsker det. I deres personlige instruktioner vil jeg pege på deres tendenser i denne retning. De øvrige gruppemedlemmer gribes let af blændværk, men det volder dem sorg. Det kan imidlertid lige så hurtigt vendes til en fordel. Hvordan skulle verdensblændværket kunne spredes af andre end dem, der har kæmpet med det i deres daglige liv? Hvordan skulle det kunne lykkes at fjerne verdensblændværk gennem oplysning, med mindre denne tilvejebringes af dem, der som individuelle væsener har lært at rette sjælens søgelys mod de mørke steder og mod det blændværk, som omgiver dem, for derpå at se det forsvinde? Bliv ikke modløse over denne »forblindende svaghed«, men betragt jeres anstrengelser for at forstå problemet, og jeres evne til at finde en løsning i jeres egne liv som en del af det bidrag, I kan yde til at løse dette, det allerstørste af verdens problemer. Overvind jeres blændværk ved at dvæle i lyset, ved at holde sindet vedvarende i lyset og ved at lære at sende dette lys ind i blændværkstågerne på det astrale plan. Forsøg ikke, som nogle aspiranter så ofte gør, at klare problemet ved at sige »nu forstår jeg«, mens det de gør (og mange af jer gør det samme) blot er at reagere på en selvindlysende okkult frase.

Tredje: Dette blændværkstrin kaldes ofte Arjuna-erfaringen. Ligesom den individuelle discipel konfronteres verdens Arjuna i dag med modsætningernes par og er rede til – når disse par er blevet opløst til en enhed – at betræde discipelskabets vej.

Det kan nævnes at:

1. Masserne i alle lande kæmper med det første af modsætningernes par, det på det fysiske plan. Når »resolutionen« er gennemført, træder masserne ind på renselsesvejen. Dette er hurtigt ved at ske. Det bør tilføjes at det er en langvarig og langsommelig proces, fordi bevidstheden på dette stadium ikke er det tænkende menneskes intelligente

bevidsthed, men det fysiske menneskes blinde bevidsthed plus naturens egne kræfter.

2. Den almindeligt uddannede borger i alle lande konfronteres i dag med Arjuna-erfaringen og modsætningernes par på det astrale plan. Det forklarer de intense følelser overalt i verden; det forklarer også hvorfor der søges oplysning gennem uddannelse, religion og de mange foretagender, der giver mental vejledning – med deraf følgende vækst i kundskab, visdom og rette relationer. Disse mennesker kan almindeligvis placeres i to kategorier:
 - a. De, der er bevidst om nødvendigheden af beslutsomhed og skelneevne i tænkning og i valg, men som endnu ikke helt ved, hvad det indebærer eller tilkendegiver. De er i »forvirringsfasen af Arjunas forpligtelse« og har til racemæssigt, nationalt og individuelt blændværk føjet et åndeligt blændværk, som fortætter tågen.
 - b. De, der er nået ud af denne tilstand og er ved at blive bevidst om deres problem. De ser modsætningernes par og går ind i »erkendelsesfasen af Arjunas befrielse«. De ser Guds form og formens iboende virkelighed og kommer frem til beslutningen om at lade krigeren fortsætte kampen. De vil da (når den rigtige beslutning og det rigtige valg er truffet) »rejse sig og kæmpe« og se sig selv ikke længere på renselsesvejen, men på discipelskabets vej.

I er alle bekendte med dette stadium og aspiranter, som denne gruppe af studerende, behøver ingen vejledning af mig for at betræde vejen ud af blændværk og ind i lyset. Reglerne er velkendte; de blændværk som I er modtagelige for er lige så velkendte; de blændværk som menneskeheden er tilbøjelig til at ligge under for, har I også genkendt. Der står blot tilbage for jer at følge raja yogaens gamle vej og inddrage tænkeevnen som en spredende kraft og derved lære at stå i »lyset« mellem modsætningernes par, og ved hjælp af dette

»lys« opnå frihed ved at betræde den ædle middelvej. Ofte føler jeg, mine brødre, at I teoretisk ved så meget, men i praksis har udført så relativt lidt. Jeg spørger mig selv om jeg ikke påtager mig et fornuftstridigt ansvar ved at give jer flere instruktioner. Men jeg minder mig selv om at jeg skriver for andre såvel som for jer, og at min tid er knap med hensyn til denne særlige tjeneste.

Opløsningen af disse dualiteter finder sted når sjælen, det sande åndelige menneske, ikke længere identificerer sig med nogen af modsætningerne, men står frit på vejen i midten; disciplen ser da »den oplyste *Vej* foran sig«, langs hvilken han lærer at vandre uden at lade sig trække ind i de forblindende verdener, som strækker sig til begge sider. Han går lige frem imod sit mål.

3. Det stadium hvor det intelligent tænkende menneske, hvad enten det er en discipel, en velmenende aspirant eller en indviet af første eller anden grad, skal lære at skelne mellem sandheden og sandhederne, mellem viden og visdom, mellem virkelighed og illusion. Når dette stadium er gennemlevet fører det til den tredje indvielse, hvor personligheden (som er tilbøjelig til at ligge under for maya, blændværk og illusion) står fri. Igen oplever den en enhedsskabelse. Dette skyldes udviklingen af intuitionen, der udstyrer disciplen med et ufejlbarligt instrument til at skelne og sondre med. Hans perception bliver nøjagtig, og han står relativt fri af vildfarelse, fejlagtige identifikationer og fortolkninger.

I vil have bemærket, hvordan menneskets livsforløb førte fra en dualitetskrise til en krisetilstand af relativ enhed kun for at få denne følelse af forening forstyrret af en ny erkendelse af en højere og dybere dualitet. Denne dualitet frembringer midlertidigt en anden spaltning i menneskets liv, og således indledes på ny en pinefuld proces med at slå bro over eller »okkult hele« dette brud i den åndelige bevidstheds kontinuitet. Jeg vil her minde jer om, at denne følelse

af fred eller opfattelse af spaltning i sig selv er en illusion og i sin natur blændværk, og at den er baseret på den illusoriske følelse af identifikation med dét, som *ikke* er selvet eller sjælen. Hele problemet kan løses, hvis bevidsthedens identifikation med de lavere former for erfaring forandres til identifikationen med det virkelige og sande menneske.

4. Skridt for skridt er mennesket gået fremad fra én tilstand af illusion eller blændværk til en anden, fra én mulighed for skelnen til en anden, indtil han har udviklet tre vigtige evner:
 1. Evnen til at håndtere kraft.
 2. Evnen til at betræde midelvejen mellem modsætningernes par.
 3. Evnen til at anvende intuitionen.

Disse evner har han udviklet ved at opløse modsætningernes par på det fysiske, det astrale og det lavere mentale plan. Udstyret med disse evner står han nu overfor sin kulminerende resolution. Han bliver bevidst om de to store og tilsyneladende i opposition til hinanden stående væsner (som han begge bevidst identificerer sig med) – nærværelsens engel og tærskelens vogter. Bag englen aner han svagt ikke en anden dualitet, men en stor identitet, en levende enhed, som vi – i mangel af bedre – kalder NÆRVÆRELSEN.

Han opdager da at løsningen i dette tilfælde ikke er håndtering af kraft eller at lade begge modsætningernes par bag sig eller den rette erkendelse ved hjælp af intuition, men at vogteren og englen skal forenes; det lavere væsen skal »udslettes« i »lyset« eller »tvinges til at forsvinde i stråleglansen«. Det er opgaven for det højere af de to væsener, som disciplen eller den indviede bevidst og velovervejede identificerer sig med. Vi vil senere beskæftige os med denne proces. Det er problemet som konfronterer den indviede, før han tager de sidste tre indvielser.

I må huske at ingen af disse tre trin i virkeligheden er adskilt fra

hinanden ved tydelige grænselinier, ej heller følger de efter hinanden i en bestemt rækkefølge. De forløber med megen overlappning og ofte tildels samtidigt. Det er kun når disciplen står overfor bestemte indvielser, at han bliver klar over disse sondringer, og det kan derfor siges at:

1. Ved den første indvielse viser disciplen, at han har opløst dualiteterne på det fysiske plan, og at han på den rette måde kan anvende æterisk energi (den højere af de to) til at styre fysisk energi.
2. Ved den anden indvielse viser disciplen, at han kan vælge mellem modsætningernes par og beslutsomt fortsætte på »middelvejen«.
3. Ved den tredje indvielse er den indviede i stand til at anvende intuitionen til den rette perception af sandhed, og ved den indvielse får han det første virkelige glimt af tærskelens vogter og nærværelsens engel.
4. Ved den fjerde indvielse viser den indviede sin evne til at skabe fuldstændig enhed mellem det højere og det lavere aspekt af sjælen i manifestation, og han ser tærskelens vogter smelte sammen med nærværelsens engel.
5. Ved den femte indvielse – og her kan ord ikke udtrykke sandheden – ser han tærskelens vogter, englen og nærværelsen sammensmeltet i en guddommelig syntese.

Spørgsmålet om hvad der skaber blændværk og illusion opstår. Emnet er så omfattende (da det indbefatter hele planetens historie), at jeg ikke kan gøre meget andet end at antyde nogle af årsagerne. Kun få af disse har det indtil nu været muligt at ændre noget ved, undtagen når det drejer sig om det enkelte menneske. Det betyder at når det enkelte menneske når det evolutionstrin, hvor han kan identificere sig med sit højere aspekt, sjælen, og kan inddrage sjælsenergi til at erstatte, mestre og dominere personlighedens lavere kræfter, da bliver forandring mulig og finder uundgåeligt sted. Derfor vil vi – når den tid kommer, hvor et meget stort antal mennesker bliver bevidst

om verdensblændværkets beskaffenhed (ved at opdage og tage sig af det i deres egne liv) – få en gruppetilnærmelse til problemet. Da vil vi få et nøje afgrænset angreb på verdensblændværket, og når det finder sted vil der – i esoterisk forstand – »blive skabt en åbning som lader solens lys komme ind. Tågerne vil langsomt forsvinde, besejret af solens udstråling, og pilgrimene vil da finde den oplyste VEJ, som fra tågens hjerte fører lige frem til lysets dør«.

Det er med det formål at finde frem til hvor langt verdens aspiranter og disciple er nået i forståelsen og håndteringen af dette problem at et sådant eksperiment, som det der gennemføres i disse grupper, foretages og tillades.

2. ÅRSAGERNE TIL VERDENSLÆNDVÆRK

De årsager, der frembringer verdensblændværk, kan inddeles i tre grupper:

- A. Planetariske årsager.
- B. Årsager indledt af menneskeheden selv.
- C. Årsager fremkaldt af det enkelte menneske, men ikke desto mindre grundlagt og baseret på de to ovenstående grupper af betingende faktorer.

A. Planetariske årsager. Der er to sådanne årsager og de er umulige for jer at fatte. Jeg meddeler dem blot og beder jer acceptere dem som fornuftige spekulationer og mulige præcise hypoteser:

1. Årsager iboende selve substansen. De atomer, som alle former består af, er arvet fra et tidligere univers eller solsystem og har derfor et præg eller er farvet af denne store skabende manifestations resultater. De virkninger, som er frembragt i dette udtryk for guddommelig eksistens, udgør de prædisponerende faktorer eller igangsættende årsager i det nuværende solsystem og planetariske liv. Disse betingende

og nedarvede faktorer kan ikke undgås. De bestemmer livets indre tilskyndelse, den evolutionære udviklings retning og de i alle former iboende anlæg, som for eksempel evnen til at vokse og udvikles, til at orientere arten og til i tid og rum at udtrykke arketyper eller mønstret og til at skitsere og bestemme strukturen i de riger, som videnskaben deler naturens verden op i. Det er kun nogle få af selve substansens iboende og dybt rodfæstede egenskaber, der er nedarvede og betinger det nuværende guddommelige livs manifestation.

2. Den planetariske Logos' liv eller manifestation bestemmes af hans – »den Ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren« – egen natur. For os legemliggør dette store liv fuldkommenhed, og vi retter vor højeste aspiration mod de kvaliteter, som kendetegner ham. Men set ud fra de liv som er foran ham på den kosmiske vej (jeg udtrykker mig symbolsk og i vendinger, der gælder den menneskelige erfaring), er han blandt »de ufuldkomne guder«. Disse ufuldkommenheder som hindrer udviklingen eller den guddommelige energis perfekte udtryk, når de føres sammen med de nedarvede kvaliteter og tilbøjeligheder i de substanser, hvorigennem han må udtrykke sit liv, sine formål og hensigter, frembringer de »kim til død og forfald«, som kendetegner vor planetariske evolution i alle fire naturriger. De skaber de hindringer, gener og vanskeligheder, som sjælen i alle skabte former skal kæmpe med for at opnå styrke og forståelse og i sidste ende befrielse.

Det er de to vigtigste planetariske årsager. De kan ikke forhindre sjælen i til sidst at opnå frigørelse, men de både kan og vil hæmme og forsinke. For menneskene – med deres nuværende utilstrækkelige udrustning og hjernetype – er det nytteløst at spekulere over disse hypoteser. Intet kan opnås derved, og I ville overhovedet ikke blive klogere.

B. Årsager indledt af menneskeheden selv. Langsomt har

menneskeheden trin for trin skabt og fortættet den forblindende bevidsthedstilstand, vi kalder det astrale plan. Alt blændværk skabes ved at bringe en eller flere energistrømme sammen i en midlertidig hvirvel af energier der, set ud fra menneskets – tilskuerens og deltagerens – synsvinkel, tilvejebringer en tilstand af mørke, en tilstand af forvirring, som gør klare valg og ret skelnen vanskelig og i de tidlige stadier umulig. Der skabes en aura, som i dag er så udbredt og altindhyllende at alle, billedligt talt, er nedsænket i den. I menneskeracens barndom omgav denne aura kun de mere fremskredne mennesker. For at I skal kunne forstå hvad jeg mener med dette udsagn, vil jeg henlede jeres opmærksomhed på, at meget uintelligente mennesker – de som er blandt de mindst udviklede mennesketyper eller kun er lidt mere end aktive dyr, fortrinsvis styret af instinkterne – er tilbøjelige til, på en meget enkel og direkte måde at klare de livsvilkår de konfronteres med, fordi disse livsvilkår – så som sult, liv og død, selvbeskyttelse og overlevelse – for dem er altoverskyggende eller det eneste betydningsfulde. Der er kun ganske lidt blændværk i deres reaktion på livet og det at leve; deres enfoldighed, der kan sammenlignes med et barns, redder dem og beskytter dem mod mange af de mere subtile onder. Deres følelser er ikke subtile, og deres sind er ikke vågne. Men efterhånden som menneskeheden udviklede sig, og de højere niveauer af den racemæssige bevidsthed blev mere subtile og den mentale faktor langsomt mere aktiv, udviklede blændværk og illusion sig meget hurtigt.

De første tegn på blændværk opstod, da disciplene og aspiranterne i den lemuriske verden (hvis problem var den rette forståelse, funktion og styring af det fysiske legeme) begyndte at skelne mellem sig selv, som selvbevidste væsener, og de fysiske og vitale kræfter. Dét forårsagede øjeblikkelig en voldsom aktivitet i strubecenteret, som er det højere aspekt af sakralcenteret (seksualcenteret), og førte således til det første blændværk og til den første egentlige erkendelse og overvejelse af seksualimpulsen, af seksuel tiltrækning og – for datidens indviede – af den nødvendige forvandling af seksualkraften. Det

foregik hånd i hånd med den tidligste yoga eller dyrkelse af det fysiske legeme for at opnå sjælens kontrol over det og den deraf følgende sammensmeltning af det bevidste og det underbevidste.

Den tids aspiranter kunne man derfor se omgivet af de første skyer og tåger af blændværk, men der fandtes ingen illusion. Den første erkendelse af det emotionelle plan, det astrale plan, fremkaldtes i bevidstheden hos de grupper, der var under forberedelse til den første indvielse – den højst opnåelige indvielse på det tidspunkt. Årsagen til denne langsomt opdukkende astrale bevidsthed hos datidens fysisk polariserede aspirant beroede på den kendsgerning, at en af hemmelighederne ved indvielse består i den rette forståelse og anvendelse af den bevidsthed, som er vågen og i stand til at fungere på et plan højere end dét, menneskeheden som helhed til enhver tid lever på. Det fysisk centrerede menneske, som i den lemuriske tid stod lige for at kunne træde ind på Vejen, var derfor bevidst om:

1. Den fysiske dualitet, hvori hans bevidsthed normalt var vant til at fungere, og konflikten mellem det faste fysiske legeme og det vitale æteriske legeme.
2. En vagt fornemmet højere bevidsthed, kendetegnet ved kvalitet og sansning. Det var det eneste, han på den tid kunne kontakte på det plan vi i dag er mest fortrolige med, det astrale plan.
3. En voksende følelse af selvidentitet, som var den opvågnende sjæl eller selvet, mesteren der skulle føre ham ud af den rent fysiske bevidsthed og ind i den astrale bevidsthed – det næste guddommelige trin. Selvom I kender til og er trætte af konflikt, må I ikke glemme det guddommelige i hvert eneste udviklingstrin.

Om ovenstående er en sand fremstilling af faktiske forhold vil det være indlysende for jer, at blændværk opstod gennem erkendelse af disse faktorer i bevidstheden, og at blændværk var resultatet af menneskets reaktioner på hans egen konstitutions kompleksitet og hans egen sjæls energi.

Som tiden gik, blev hele den menneskelige familie bevidst om den nye frembrydende dualisme mellem den fysiske konstitution og det astrale plan, samt om aktiviteten i dét center i selve menneskeheden, som på dette trin kom til syne som samvittighed og som en naturlig – og på den tid ikke fornuftsbettinget – virkeliggørelse af en stærk tilskyndelse hen imod et højere liv eller en tendens til lavere aktivitet. Denne vage samvittighed udviklede sig til sidst til det, vi kalder samvittighedens stemme. Da dette fandt sted blev livets forviklinger og vanskeligheder væsentligt forøget, og blændværk blev udtrykkeligt forankret på jorden. Det var dette, som indesluttede og overbetonede det lavere på bekostning af det højere, og som tjente til at trække aspirantens opmærksomhed bort fra virkeligheden. Må jeg igen pointere, at på dette tidlige udviklingstrin blev blændværk kun fremkaldt og erkendt af den tids højt udviklede mennesker.

Derefter forsvandt den lemuriske race langsomt og den atlantiske race blev til. I de millioner af år denne race blomstrede frem på jorden, levede der samtidig et meget stort antal mennesker med lemurisk bevidsthed, ligesom der i dag i den nye tids ariske race er mange mange millioner mennesker, som udtrykker den atlantiske bevidsthed og er polariseret i deres astrale legemer, hvor de er ofre for emotion og det deraf følgende blændværk.

I den atlantiske race blev den fysiske dualitets problem løst, og det fysiske og æteriske legeme kom til at udgøre en enhed, som også i dag i det sunde menneske. Følelsen af dualitet gled da over i en voksende erkendelse af konflikten i kvaliteternes verden og over i det område, vi i dag kalder »modsætningernes par« – god og ond, sorg og glæde, rigtigt og forkert og den mangfoldighed af modsætninger som aspiranten står overfor i dag.

I de tidlige stadier af hver af disse racers historie opleves tilvejebringelsen af en forbigående følelse af enhed, når den forudgående spaltning er helet og den indledende dualitet er opløst i en enhed. Derpå følger en voksende erkendelse af en ny verden af valgmuligheder baseret på fremkomsten af højere

værdier, og endelig en periode hvor det individuelle menneske og menneskeheden som helhed oplever en konflikt i bevidstheden, når der gøres forsøg på at opløse denne højere dualitet, som mennesket eller racen konfronteres med.

Denne resolution tilvejebringes, når et højere bevidsthedsaspekt svagt anes og menneskene bliver bevidste om, at de er mentale væsener. Der stilles da voksende krav om tænkeevnets udvikling og anvendelse i bestræbelserne på at løse problemet i denne kategori af modsætninger på det astrale plan.

Samtidig vokser selv-identitetsfølelsen eller »jeg er« bevidstheden støt, og tidens indviede står overfor den kraftanstrengelse det er at befri sig selv fra følelsernes trældom på det astrale plan, fra det tætte blændværk som hans sansende perception har kastet ham ud i, og overfor at tilvejebringe sin frihed ved fuldstændig kontrol over det astrale legeme. Den opnår han til sidst ved at udvikle evnen til at passere mellem modsætningernes par – helt uberørt af dem – for derved at lade dem bag sig. Han opnår dette ved at anvende sindet som en fordeler af det lys, der åbenbarer »middelvejen« og med sin glans og udstråling spreder blændværket.

Dette blændværk er blevet mere og mere fortættet og intensiveret efterhånden som det er lykkedes flere og flere mennesker at ophæve den fysiske spaltning og centrere sig i den astrale bevidsthed. I dag er dette blændværk af en sådan størrelsesorden og evolutionsprocessen så fremskreden, at menneskeheden som helhed vandrer i den sansende bevidsthedsverdens tåger og smitstoffer. Når jeg bruger ordet »sansende«, hentyder jeg ikke til det fysiske nervesystems sensoriske apparat, men til selvets sansende bevidsthed der i dag er så indhyllet i blændværk, at det store flertal af menneskene fuldstændig identificerer sig med en verden af følelse, kvalitet, sansende vekselspil og emotionelle reaktioner, samt med deres sympatier og antipatier og dominerende selvmedlidenhed. Selvmedlidenhed er et af det fremskredne og sensitive menneskes største blændværk. Det er de fremskredne mennesker, som bidrager allermost til verdensblændværket. Det største blænd-

værk er aspirantens reaktion på sandheden og på virkeligheden, når han først bliver opmærksom på det, der ligger over det astrale plan. Hans fortolkning af alt det han dér ser og føler er præget af blændværk, emotionel forståelse og sansende fanatisme. Han glemmer, at sandheden helt og holdent ligger hinsides følelsernes verden, at den er uanfægtet af denne verden og kun kan fornemmes i sin renhed, når følelse er transcenderet og forvandlet. Det næststørste blændværk er selvmedlidenhed.

Verden er i dag delt i tre grupper af mennesker, der alle er underlagt bestemte faser af blændværk:

1. De, der har atlantisk bevidsthed, og derfor er fuldstændig forblændet af:
 - a. Det som er materielt og begæres.
 - b. Det som de i enhver forbindelse føler.
 - c. Det som de – ud fra deres reaktioner på tidens tænkere – tror er ideelt, sandt eller retfærdigt, men som de ikke selv forstår mentalt.
 - d. Det som de kræver af skønhed og emotionelt velvære.
 - e. Det som giver dem åndeligt velvære i religionens og det religiøse begærs verden. Læg mærke til udtryksmåden.
2. De som er mere udpræget ariske i deres bevidsthed. Det betyder, at den mentale faktor er ved at vågne og udgøre en vanskelighed, og at det mentale plans illusioner nu er føjet til det astrale plans blændværk. Disse illusioner er teoretiske og intellektuelle af natur.
3. En gruppe mennesker der skiller sig ud fra dem, der er underkastet blændværk og illusion, og som er bevidste om stilhedens røst og sjælens krav.

Det komplekse i den nyere tids psykologiske problem består i, at vor race og tid oplever såvel syntesen af alle blændværk som fremkomsten af det mentale plans illusioner. I dag finder vi aspiranter på alle udviklingstrin, og vi ser masserne rekapitulere

evolutionsvejens forskellige trin, med den menneskelige races nederste lag klart lemuriske i sin bevidsthed, om end de er relativt få i antal.

Efterhånden som racens mentale evne udvikles tiltager illusionen hurtigt, for illusion er at ligge under for de magtfulde tankeformer, som nutidens og den umiddelbart forudgående tidsalders tænkere har formuleret og som, da de blev skabt, udgjorde racens håb. De legemliggjorde dengang de nye og opdukkende ideer, som det var hensigten at racen skulle udvikle sig efter. Når disse former er gamle og krystalliserede, bliver de en trussel mod og en hindring for det ekspanderende liv. Forståelsen af illusio

Dualitet Fysisk kraft kontra

Race

Lemurisk
Indvielse

Modsætningernes par

Atlantisk
Indvielse

Arisk
Indvielse

æterisk energi

Tærskelens vogter

nens problemer ligger århundreder fremme – hvor racen har ladet blændværk bag sig, hvor der kun er få atlantisk orienterede mennesker på planeten og ingen med lemurisk bevidsthed.

Efterhånden som evolutionen fortsætter accelererer udviklingen stærkt, og den tid hvor menneskeheden først og fremmest vil være kendetegnet ved arisk bevidsthed er ikke så fjern, som det almindeligvis antages. Jeg taler ikke om den ariske race, som den almindeligvis forstås i dag, ej heller om dens nordiske type.

C. Årsager indledt af det enkelte menneske. Hvis I omhyggeligt har studeret alt det ovenstående vil det være tydeligt for jer, at når det individuelle menneske inkarnerer, er han allerede handicappet af eksisterende blændværk, som er af meget gammel oprindelse og på dette trin helt udenfor hans kontrol. Det er meget magtfuldt. Jeg bruger med velberåd hu ordet »handicappet« i mangel af bedre. Jeg vil imidlertid påpege at det væsentlige i denne situation er, at disse betingelser giver mennesket lejlighed til at fremkalde sjælens forståelse og synspunkt, idet de tilvejebringer de midler hvormed erfaring opnås. Denne erfaring vil til sidst føre til at sjælen behersker sit redskab, personligheden, og derved får sjælen et bestemt tjenesteområde. De vehikler, sjælen søger erfaring og udtryk igennem, er normalt og almindeligvis underkastet verdensblændværket og menneskehedens blændværk såvel som illusion. Når sjælen i de tidlige erfaringsstadier fanges i mayas, i blændværkets og til sidst i illusionens fælde, er det fordi sjælen identificerer sig med disse former – og derfor med det omgivende blændværk – og således ikke identificerer sig med sig selv. Efterhånden som evolutionen skrider frem bliver problemets beskaffenhed synlig for den inkarnerede sjæl, og den proces påbegyndes, hvor igennem sjælen befrier sig for følgerne af fejlagtig identifikation. Enhver inkarneret sjæl, for hvem det lykkes at befri sin bevidsthed fra illusionens og blændværkets verden, tjener helt afgjort racen og bidrager til at befri menneskeheden fra denne gamle og magtfulde trældom.

Men det må huskes, at når mennesket nærmer sig det bevidsthedsstadium, hvor såvel det astrale som det mentale legeme er aktive og i funktion, bliver han selv skaber af blændværk. Han kæmper med kræfter i sig selv og i den verden hvori han lever, og den indstrømmende sjælsenergis voksende styrke (som kommer i konflikt med personlighedens kræfter) skaber gradvist det område af blændværk og illusion omkring ham, der bringer denne tredje kategori af blændværk til fuld udfoldelse.

Disse blændværk er afhængige af tilkendegivelsen af de forskellige kræfter der udgør menneskets lavere natur, og som han bliver stadig mere bevidst om, efterhånden som de bevæger sig igennem stadierne fra tilsynekomst til erkendelse, magtfuldt udtryk og voldsom konflikt, indtil den kæmpende sjæl sætter sig ned – som Arjuna gjorde – midt imellem de to modstridende kræfter (personlighedens kraft og sjælsenergien) og spørger sig selv:

1. Hvad er rigtigt, det ene eller det andet?
2. Hvordan kan jeg skelne hvori min pligt eller mit ansvar består?
3. Hvordan kan jeg finde vej ud af denne forvirrende situation?
4. Hvordan kan jeg indføre krigerens kontrol, så de to grupper af kræfter, som jeg elsker, kan opløses til en enhed?
5. Hvordan kan jeg finde vej ud af denne blindgyde?
6. Hvorfor bliver jeg nødt til at skade det jeg elsker, og som jeg i lang tid har udtrykt mig igennem?
7. Hvordan kan jeg klart erkende den mentale oplysning, som vil afsløre »middelvejen« mellem modsætningernes par?
8. Hvordan kan jeg se Gud, eller Guds form?

Mange sådanne spørgsmål dukker op i aspirantens sind. De er tegn på dilemma, forvirring, en erkendelse af det omgivende blændværk, et stadium af illusion og en tilstand af afmagt. Alle kræfterne i hans egen natur samt hele menneskehedens og den planetariske tilstands kræfter kæmper mod disciplen. Han føler sig hjælpeløs, inaktiv, svag og utrøstelig. Han kan overhovedet

ikke se nogen udvej. Kun én kendsgerning står tydeligt tilbage, og det er kendsgerningen om sjælen, den udødelige identitet, krigeren bag scenen, kusk, Krishna eller den iboende Kristus.

Bhagavad Gita kan helt og holdent læses som en beskrivelse af disciplens kamp mod blændværk, og de studerende gør klogt i at studere den ud fra denne synsvinkel.

De individuelle blændværk, som disciplen bliver bevidst om, består således af fem typer kraft. Når disse bringes i aktivitet samtidig skaber de de blændværk, som helt klart er sat i gang og frembragt af mennesket selv. De fem typer kraft er:

1. Hans faste fysiske naturs kræfter og kræfterne i det æteriske legeme, der – ved at virke gennem den tætte fysiske natur – skaber en tilstand af maya eller af ukontrolleret energi.
2. Hans astrale naturs kræfter, der beror på begær og sansning. Disse kræfter falder på dette trin i to grupper, der udgør det vi kalder modsætningernes par. Deres kraft træder tydeligt frem i denne periode af det individuelle menneskes historie, fordi disciplen i langt de fleste tilfælde er polariseret i sit astrale legeme og som følge deraf udsat for de blændværk, som skabes af modsætningernes samspil plus den tilstand af maya, som omtales ovenfor.
3. Den lavere mentale naturs kræfter, kræfterne i den chitta eller det mentale stof, som det mentale legeme er sammensat af. Chitta er, ligesom den substans alle vehikler er sammensat af, farvet af tidligere aktivitet. Dette føjer en tilstand af illusion til maya og blændværk.
4. Derpå bryder personlighedsstrålen frem og intensiverer alle disse tre udtryk for kraft for til sidst at fremkalde deres syntese. Da fremtræder dét, som kaldes »den trefoldige forblindelsestilstand« som ét stort blændværk.
5. Mens alt dette står på, øger sjælsstrålen eller -energien støt og roligt sin rytmiske styrke og prøver at påtvinge personligheden sin hensigt og vilje. Det er forholdet og samspillet mellem de to der – når et vist balancepunkt er nået – fører mennesket ind på prøvestadiets vej, på discipelska-

bets vej og helt frem til indvielsesporten. Når han står foran porten erkender han den sidste dualitet som afventer resolution. Tærskelens vogter og NÆRVÆRELSENS engel.

Naturen af disse blændværk er forskellig fra menneske til menneske, idet strålekvaliteten bestemmer hvilken type blændværk eller illusion mennesket lettest kommer til at ligge under for og hvilken slags blændværk han lettest selv vil skabe. Disciple må lære at skelne mellem:

1. Det eller de blændværk som allerede er til stede i omgivelserne, og som han let bliver tiltrukket af eller let tiltrækker, fordi de udgør den mindste modstands vej.
2. Det blændværk som han skaber, når han griber livet an gennem sin specielle udrustning, som er farvet af tidligere inkarnationers erfaringer og af den strålekvalitet, han er født under.

Emnet er så indviklet, at det ikke vil tjene noget formål at komme med mere detaljerede oplysninger. Jeg kan antyde de største blændværk (og under denne betegnelse henregner jeg også forskellige former for maya og illusioner), som stråletyperne disponerer mennesket for. Hvis I derpå overfører disse på de tre manifestationsvehikler såvel som på personligheden og sjælen, vil I kunne se, hvor kompliceret problemet er. Husk dette, min broder:

Udfaldet er afgjort og bestemt, idet sjælens sejr og dens endelige dominans og herredømme i dette solsystem er givet på forhånd, uanset hvor stort blændværket og hvor hård striden er. At skaffe sig viden om sin stråleindflydelse er derfor et af aspirantens første skridt hen imod forståelsen af sit problem og metoden til frigørelse. Fremtidens psykologi vil koncentrere sig om opdagelsen af de to stråler, der styrer sjælen og personligheden. Når det er gjort – gennem et studium af den fysiske type, de emotionelle reaktioner og de mentale tendenser – vil opmærksomheden blive rettet mod opdagelsen af de stråler, der

styrer de enkelte vehikler. Når disse fem stråler (den egoiske, personlighedens, den fysiske, den astrale og den mentale) tilnærmelsesvis kendes, vil det være nødvendigt at overveje følgende faktorer:

1. Kirtelsystemets natur, kvalitet og stabilitet.
2. Det opnåede evolutionstrin ved omhyggeligt at studere centrene og kirtlerne, samt deres relation til hinanden.
3. Erkendelsen af de spaltninger eller splittelser der er i personligheden. De kan være:
 - a. Mellem det æteriske og det fysiske legeme, hvilket fører til manglende vitalitet, fysisk svaghed, besættelse og mange andre former for besvær.
 - b. I det sansende astrale legeme, hvilket giver anledning til et stort antal problemer og psykologiske vanskeligheder, der beror på overdreven sensitivitet, reaktion på det omgivende blændværk, medfødt tendens til blændværk i éns egen udrustning, eller som er resultat af sensitivitet overfor andre menneskers blændværk.
 - c. I det mentale legeme, der pånøder mange mentale illusioner, som for eksempel selvskabte tankeformers herredømme, sensitivitet overfor eksisterende globale, nationale eller en hvilken som helst tankeretnings tankeformer, idée fixe, sans for det dramatiske eller overdreven vigtighed, fanatisk hængen fast ved nedarvede ideer fra fortiden eller mentale reaktioner af ren personlig art.
 - d. Mellem de grupper af kræfter som vi kalder legemer:

Mellem det æteriske og det astrale legeme
Mellem det astrale og det mentale legeme

Der er for eksempel en klar overensstemmelse mellem den tilstand af negativitet overfor livet på det fysiske plan, som er resultatet af manglende integration mellem det fysiske og

det æteriske legeme, og den manglende interesse for og et svigtende greb om livet på det fysiske plan, som tænkeren på abstrakte og videnskabelige niveauer så ofte udviser. Begge grupper undlader at manifestere sig klart og beslutsomt på det fysiske plan, begge grupper undlader på en klar og tilfredsstillende måde at tage sig af de problemer, der vedrører livet på det fysiske plan, og begge er ikke-positive i fysisk henseende, men årsagerne der skaber disse relativt ens tilstande er helt forskellige – skønt virkningerne ligner hinanden.

4. Forståelsen af et menneskes livsvej ved at studere dets astrologiske kendetegn. Det er i denne forbindelse nødvendigt at betragte det soltegn, hvori mennesket fødes, som et fingerpeg om tendenser i hans personlighed og som en legemliggørelse af de egenskaber han har bragt med sig fra fortiden, men at betragte det opstigende tegn som dét, der i sig rummer antydninger af den vej menneskets sjæl ønsker han skal gå.

Mange andre faktorer kræver grundig overvejelse. Det individuelle menneskes problem kompliceres af visse nedarvede tendenser af familiær, national og racemæssig art. De påvirker det fysiske legeme voldsomt i begge dets aspekter og skaber mange former for blændværk. Det påvirkes også af visse nedarvede forestillinger, f.eks. de tankeformer som legemliggør familiære, nationale og racemæssige indfaldsvinkler til sandheden. De skaber magtfulde illusioner, som det individuelle menneske let kommer til at ligge under for. Der er også de indstrømmende kræfter fra det tegn solen er på vej ind i; de forhold som vi finder i verden i dag skyldes for eksempel, at vor sol er på vej ind i et nyt zodiakalt tegn. Derfor spiller nye og stærke energier på menneskeheden og forårsager virkninger i alle tre legemer. De fremkalder blændværk i den emotionelle natur og illusioner i den mentale natur. De der er lette ofre for blændværk bliver i denne tid bevidst om en stærkt betonet dualitet. Som I kan se er emnet meget omfattende, og videnska-

ben om de psykologiske indflydelser og deres virkning på den menneskelige mekanisme er endnu i sin vorden. Jeg har imidlertid antydnet tilstrækkeligt til at vække interesse og til at påbegynde en udforskning indenfor dette nye område for psykologisk aktivitet.

For at vende tilbage til overvejelserne om de mange blændværk, som frembringes ved og hører til bestemte stråletyper:

FØRSTE STRÅLE BLÆNDVÆRK:

Fysisk styrke.

Personlig magnetisme.

Selvcentrerethed og personlig magt.

»At være den ene i centrum.«

Selvisk personlig ambition.

Herredømme, diktatur og altomfattende magt.

Messiaskomplekset indenfor politik.

Egennyttig skæbnebestemmelse, personlig fordring af kongers guddommelige ret.

Nedbrydning.

Isolation, ensomhed og tilbagetrukkethed.

Den overordnede pånødede vilje – på andre og på grupper.

ANDEN STRÅLE BLÆNDVÆRK:

Kærlighed til at være elsket.

Popularitet.

Personlig visdom.

Selvisk ansvar.

En for fuldstændig forståelse, hvilket forhindrer ret handling.

Selvmedlidenhed, et grundlæggende blændværk for denne stråle.

Messiaskompleks indenfor religionens og den nødlidende verdens område.

Frygt baseret på overdreven sensitivitet.

Selvopofrelse.

Selvisk uselviskhed.

Selvtilfredshed.

Egennyttig tjeneste.

TREDJE STRÅLE BLÆNDVÆRK:

At have travlt.

Samarbejde med Planen som individ og ikke som gruppe.

Overaktiv planlægning.

Kreativt arbejde – uden sandt motiv.

Gode intentioner, som dybest set er selviske.

»Edderkoppen i midten.«

»Gud i maskinen.«

Tvivlsom og uafbrudt manipulation.

Egen betydning, baseret på viden og effektivitet.

FJERDE STRÅLE BLÆNDVÆRK:

Harmoni med personlig bekvemmelighed og tilfredsstillelse
som mål.

Krig.

Konflikt med det mål at påtvinge retfærdighed og fred.

Uklar kunstnerisk perception.

Psykisk perception i stedet for intuition.

Musikalsk perception.

Modsætningernes par – i højere betydning.

FEMTE STRÅLE BLÆNDVÆRK:

Det materielle eller overbetoning af form.

Intellekt.

Viden og definition.

Selvsikkerhed baseret på et snævert syn.

Formen som skjuler virkeligheden.

Organisering.

Det ydre som skjuler det indre.

SJETTE STRÅLE BLÆNDVÆRK:

Hengivenhed.

Tilknytning til former og personer.
Idealisme.
Loyaliteter og trosretninger.
Emotionel respons.
Sentimentalitet.
Indblanding.
De lavere modsætningers par.
Verdensfrelserne og -lærere.
Snæversyn.
Fanatisme.

SYVENDE STRÅLE BLÆNDVÆRK:

Magisk arbejde.
Modsætningernes forbindelse til hinanden.
Underjordiske kræfter.
Det som sammenføjer.
Det fysiske legeme.
Det gådefulde og det hemmelige.
Seksualmagi.
De opdukkende manifesterede kræfter.

Jeg har her opremset mange blændværk. Men der er utallige, og jeg har på ingen måde behandlet alle mulighederne eller nævnt hele blændværksområdet.

En af de grupper jeg har arbejdet med havde visse særlige kendetegn og vanskeligheder, som det måske kunne være gavnligt at nævne her.

I forhold til andre grupper havde den pågældende gruppe en besynderlig historie, fordi dens personsammensætning forandrede sig adskillige gange. Hver gang havde den person, som forlod gruppen, været i den på grund af karmisk berettigelse og gammel forbindelse til mig eller til gruppemedlemmerne og havde derfor gjort sig fortjent til muligheden for at deltage i dette arbejde. Hver gang svigtede de og hver gang af personlige grunde. De manglede gruppe-forståelse og var udelukkende optaget af sig selv. De manglede det nye og større vidsyn. Derved udelukkede

de sig selv fra dette forberedende arbejde for den nye tidsalder. Jeg nævner det, for det er vigtigt for disciple at forstå, at karmiske forbindelser ikke kan ignoreres, og at denne lejlighed til gruppearbejde skal tilbydes, selv om det vil forsinke gruppetjenesten.

Adskillige gruppemedlemmer kæmpede endnu med blændværk og behøvede længere tid til at indstille sig på at erkende det når de stødte på det. Den vigtigste opgave for den gruppe var at sprede noget af det universelle blændværk ved hjælp af en nærmere angivet fælles meditation. Visse af gruppemedlemmerne stod også overfor eller midt i afgørende tilpasninger af deres liv, og det tog nogen tid at få etableret den nødvendige subjektive rytme. Men de arbejdede alle med forståelse, udholdenhed og begejstring, og det varede ikke længe før gruppearbejdet påbegyndtes.

I vil sikkert finde det værdifuldt at overveje følgende spørgsmål:

1. Hvordan udvikles ideer fra det øjeblik de præger et intuitivt menneskes sind?

Som I ofte har fået at vide passerer de – i grove træk – igennem følgende stadier:

- a. Ideen – baseret på intuitiv perception.
 - b. Idealet – baseret på mental formulering og udbredelse.
 - c. Idolet – baseret på den fysiske manifestations konkretiserende tendens.
2. Hvilke blændværk føler I er særligt dominerende i verden i dag og hvorfor?
 3. Jeg har ofte talt om det arbejde, som det er meningen at denne og visse andre grupper skal udføre for at sprede verdensblændværk. Har I gjort jer nogen forestilling om hvordan dette bør gøres eller om, hvad der vil blive krævet af jer?

3. KONTRASTERNE MELLEM HØJERE OG LAVERE BLÆNDVÆRK

I det foregående afsnit af denne del beskæftigede vi os (kort og utilstrækkeligt) med nogle af årsagerne til det tætte blændværk, som omgiver menneskeheden. Det fremgik tydeligt at dette blændværk er meget gammelt, magtfuldt organiseret og astralplanets dominerende kendetegn, samt at dets tre vigtigste prædisponerende og tilgrundliggende årsager er:

1. Blændværk fremkaldt af det planetariske liv og iboende selve substansen.
2. Blændværk forårsaget af menneskeheden som helhed og intensiveret igennem uendelig lang tid.
3. Blændværk skabt af det enkelte menneske enten i fortiden, ved at tage del i verdensblændværk eller påbegyndt i dette liv.

Ethvert menneske er tilbøjelig til at ligge under for alle disse, og i mange liv viser han sig som det hjælpeløse offer for det, som han senere opdager er fejlagtigt, falsk og bedragerisk. Han lærer da, at han ikke passivt behøver at ligge under for fortidens astrale, emotionelle og forblindende dominans men at han, hvis bare han vidste det, er tilstrækkeligt udrustet til at håndtere den, og at der er metoder og teknikker, hvorved han kan fremstå som den, der besejrer illusion, opløser blændværk og bliver herre over maya. Det er den indledende åbenbaring, og det er først når han har forstået, hvad det indebærer, og er gået i gang med at styre den uønskede tilstand, at han når frem til erkendelse af en væsentlig dualitet. Denne er – indtil videre – ikke en illusion. Han opdager forbindelsen mellem sig selv som personlighed, den virkelige tærskelens vogter, og NÆRVÆRELSENS engel – som holder vagt ved indvielsesporten. Det angiver et kritisk punkt i disciplens liv, for det markerer det øjeblik hvor han – hvis han ønsker det og besidder det nødvendige mod – kan træde ind på indvielsesvejen.

For det iagttagende Hierarki er den delvise overvindelse af

blændværk og undvigelse fra illusionens fulde herredømme i sidste instans tegn på, at et menneske er rede til indvielsesprocessen. Først når han ikke længere er helt vildledt, og han til en vis grad er mentalt fri, er det muligt for ham at møde den ventende engel og gå gennem porten. Én ting vil jeg her pointere for jer: Efter at have passeret igennem indvielsesporten vender disciplen hver gang tilbage for på ny at genoptage sine opgaver i de tre verdener; dér gentager han igen – kort og med forståelse – de tidligere processer, hvorefter han lærer at mestre det væsentlige i den næste indvielseslektion. Jeg fremlægger her en mængde information i en meget fortættet form, men det er alt, hvad der er muligt på nuværende tidspunkt.

I lang tid præger følelsen af dualisme disciplens væsen, og hans liv synes som en endeløs konflikt mellem modsætningernes par. Modsætningernes kamp foregår bevidst i disciplens liv. Han veksler mellem erfaringerne fra fortiden og erindringen om den indvielseserfaring han har gennemgået, idet hovedvægten først lægges på de tidligere erfaringer, og senere på den sidste store erfaring, som så dybt farver hans indre liv. I lange perioder er han den desorienterede discipel som kæmper med blændværk, og i korte øjeblikke er han den triumferende indviede. Han opdager i sig selv kilderne til blændværk og illusion, samt til mayas tiltrækningskraft, indtil det øjeblik kommer, hvor han igen står foran porten ansigt til ansigt med den vigtigste dualitet i hans eget lille kosmos – vogteren og englen. Først frygter han englen og skræmmes af lyset som strømmer fra englens ansigt, for i dette lys fremstår vogterens natur – som er ham selv – som en levende virkelighed. Som aldrig før fornemmer han den umådelige opgave som ligger foran ham, og den sande betydning af den forpligtelse han har påtaget sig. Lidt efter lidt dukker to ting med forbløffende klarhed op i hans sind:

1. Betydningen af hans egen natur med dens grundlæggende dualitet.
2. Erkendelsen af forbindelsen mellem de modsætningernes par, han som discipel må arbejde med.

Når først han forstår relationen i den vigtigste lavere dualitet (den mellem personligheden og sjælen), er han parat til at gå videre til den højere virkelighed – relationen mellem det integrerede selv (personlighed og sjæl) og NÆRVÆRELSEN. I dette udsagn finder I resultatet af de første tre indvielser og de to sidste udtrykt i nogle få koncise ord. Tænk over dette!

Det vil være til virkelig nytte for jer, tror jeg, hvis jeg sammenstiller de forskellige kontrasterende egenskaber hos det intelligente menneske og hos disciplen, idet jeg bruger ordet »discipel« som betegnelse for alle udviklingsstrin fra den accepterede discipel til mesteren. Her er der intet andet end Hierarkiet, en betegnelse der udtrykker et stadigt fremskridt fra en lavere tilstand af væren og bevidsthed til en højere, og i alle tilfælde en bevidsthedstilstand for et eller andet væsen, der er begrænset og kontrolleret af substans. I vil bemærke at jeg siger »substans« og ikke »form«, for det er i virkeligheden *substans*, som i en meget, meget lang cyklus behersker ånd; det er ikke materien som hersker, da den grove materie altid styres af de kræfter, der esoterisk set betragtes som æteriske af natur og derfor som substans og ikke form. Husk altid dette, for det indeholder nøglen til den sande forståelse af den lavere natur.

Vi vil derfor studere de grundlæggende og væsentlige kontraster, som disciplen må opfatte intuitivt, og som han må blive fortrolig med. Vi vil dele det vi har at sige i fire dele, idet vi behandler hver del kortfattet, men jeg tror alligevel, det vil være til stor hjælp:

- a. Kontrasten mellem illusion og dens modsætning.intuition
- b. Kontrasten mellem blændværk og dets modsætningillumination
- c. Kontrasten mellem maya og dens modsætning.. inspiration
- d. Kontrasten mellem tærskelens vogter
og dens modsætning. NÆRVÆRELSENS engel

Som I vil kunne se er det et stort emne, der drejer sig om disciplens største problem. Jeg vil gerne på dette sted henvise til

det, jeg allerede har sagt angående disse fire blændværksaspekter og bede jer om nøje at holde jer til de forskellige oversigter og skemaer, som jeg fra tid til anden har givet jer.

a. *Kontrasten mellem illusion og intuition*

Jeg har valgt at behandle denne kontrast først, da den burde udgøre (skønt den sandsynligvis ikke gør det) det største blændværk for denne gruppes medlemmer. Uheldigvis dominerer det emotionelle blændværk stadig, og for de fleste af jer vil den anden kontrast, den mellem blændværk og indre oplysning, vise sig at være den mest anvendelige og konstruktive.

Illusion er en mental tankeform, et ideals og et begrebs magt – sanset, opfattet og fortolket i mental form – til at dominere individets eller racens mentale processer, og følgelig til at skabe begrænsningen i det enkelte menneskes eller gruppens udtryk. Som I bør vide findes der tre kategorier af forestillinger og begreber:

1. Det kan være *nedarvede* forestillinger, hvilket er tilfældet for dem, der finder det meget vanskeligt at tilpasse sig de nye visioner om livet i verden og den sociale orden, som kommer til udtryk i de nyere ideologier. De er stærkt betingede af deres klasse, tradition og baggrund.
2. Det kan være *de mere nutidige forestillinger* som, når alt kommer til alt, er den moderne tænkemådes reaktion på verdensforhold- og situationer, og som også mange andre aspiranter helt naturligt har tilbøjelighed til at ligge under for, især hvis de lever i den malstrøm af kraft, vi kalder det moderne Europa. Sådanne nutidige forestillinger udlægges i dag i stærke strømninger og styrende ideologier, som alle intelligente personer uundgåeligt må reagere på, idet de dog glemmer at denne reaktion er baseret på tradition eller national eller international tilbøjelighed.
3. Det kan være *de nyere vagt fornemmede ideer*, som i sig har magten til at betinge fremtiden og føre nutidens generation

ud af mørket og ind i lyset. Ingen af jer fornemmer endnu virkeligt disse nye ideer, og dog kan I, i øjeblikke af dyb meditation og åndelig indsigt, vagt og kortvarigt reagere på dem. En sådan reaktion kan være virkelig, for så vidt den klart betinger jeres tjeneste for jeres medmennesker. I kan i stigende grad reagere på den rette måde, hvis I kan bevare sjælens integritet og ikke lader jer overvælde af kampen og den febrilske omverden i jeres valgte tjenesteområde.

En mental illusion kan måske beskrives som en ide, legemliggjort i form af et ideal, som ikke levner plads eller spillerum for noget som helst andet ideal. Den afskærer derfor muligheden for at kontakte ideer. Mennesket er bundet til idealernes og idealismens verden. Han kan ikke fjerne sig fra den. Den mentale illusion binder, begrænser og fængsler mennesket. En god ide kan derfor meget let blive en illusion og vise sig at være en katastrofal betingende faktor i livet for det menneske, som registrerer den.

I kunne her meget vel spørge, om Hierarkiet ikke selv er styret af en ide og derfor selv er offer for generel og vidt udbredt illusion. Bortset fra den kendsgerning at Hierarkiets ledere og Planens vogtere aldrig kunne være blevet det de er, hvis ikke de var fri af illusionens tilskyndelse, vil jeg minde jer om, at alle ideer strømmer ind i den planetariske bevidsthed via de syv stråler. Således er Hierarkiet under alle omstændigheder vidt åben for de syv store grupper af ideer, som på ethvert givet tidspunkt er Guds IDE, udtrykt på syv væsentlige måder – alle lige rigtige og alle tjenende menneskehedens syvfoldige behov. Hver af disse syv formuleringer af Guds ide har sit særlige bidrag at yde; hver af dem er en sand ide, som har sin rolle at spille i den menneskelige eller planetariske tjeneste; og hver af dem er i så høj grad forbundet med de seks andre udtryk for den samme guddommelige ide, der på mentalplanet former sig som idealer, at der ikke kan ske nogen begrænsning til bare én ide og dens forgreninger, sådan som det sker blandt mennesker. Der er altid sensitivitet overfor syv grupper af ideer og de deraf afledte

idealer, og – hvis der ikke var mere end det – så er Hierarkiet absolut ubundet og smidigt. Men der er langt mere end netop dette, for ideen og dens virkninger skal af Hierarkiet ikke blot fortolkes og udtrykkes i menneskelige tankeformer og menneskelig idealisme, men skal også kontaktes og studeres i forhold til Guds eget sind og de planetariske riger. Disse ideer udgår fra det buddhiske plan, som sjældent er tilgængeligt for gennemsnitsdisciplens bevidsthed, og på ingen måde kan kontaktes af gennemsnitsidealisten. Jeg vil her minde jer om at det kun er få idealister, der personligt er i berøring med den ide, som idealismen er affødt af. De er kun i berøring med den menneskelige fortolkning af ideen, som den er formuleret af en discipel eller et intuitivt menneske – hvilket er noget ganske andet.

En illusion kan derfor defineres som konsekvensen af en ide (omsat til et ideal), der betragtes som den hele fremstilling, som den fuldstændige historie eller løsning og som værende adskilt fra og uafhængig af alle andre ideer – såvel de religiøse som dem, der tilsyneladende er helt uden tilknytning til religion. I dette udsagn ligger historien om adskillelse og om menneskets manglende evne til at forbinde en guddommelig ide's forskellige implikationer med hinanden. Når den opfanges og opfattes på en indskrænket og separatistisk måde, sker der nødvendigvis en forvrængning af sandheden, og discipelen eller aspiranten forpligter uundgåeligt sig selv overfor et delaspekt af virkeligheden eller Planen, og ikke overfor sandheden i den udstrækning, den kan åbenbares, eller overfor Planen som Hierarkiets medlemmer kender den. I discipelen eller idealisten vækker denne illusion en emotionel reaktion, som øjeblikkeligt giver næring til begær, og som følgelig overfører den fra det mentale plan til det astrale; således fremkaldes et begær på grund af et delvist og mangelfuldt ideal, og ideen kan ikke udtrykkes fuldstændigt, fordi dens fortolker ser dette del-ideal som hele sandheden og derfor ikke kan nå til erkendelse af dens sociale, planetariske og kosmiske implikationer.

Hvor ideen i sin helhed virkelig er forstået (hvilket er

sjældent), findes der ingen illusion. Ideen er så meget større end idealisten, at ydmyghed bevarer ham for snævertsynethed. Hvor der findes illusion (hvilket er helt almindeligt), og en uklar fortolkning af en ide, finder vi fanatikere, virkelighedsfjerne idealister, sadistiske håndhævere af den opfattede ide, enøjede og snævertsynede mænd og kvinder, som søger at udtrykke *deres* fortolkning af Guds ide, samt begrænsede og forkrampede visionære personer. Sådanne falske forestillinger af virkeligheden og sådanne uvirkelige fremstillinger af ideen har været verdens stolthed såvel som dens forbandelse. Det er en af de faktorer, der har ført vor moderne verden frem til dens sørgelige tilstand, og det er på grund af dette misbrug af den guddommelige evne til at nå ideen og omforme den til idealet, at verden i dag lider – sandsynligvis uundgåeligt. Disse menneskeligt og mentalt fortolkede ideer, der blev påtvunget i form af begrænsede ideologier, har haft en sørgelig virkning på menneskene. De har behov for at lære at trænge igennem til den sande ide bag deres ideal og at fortolke den nøjagtigt i lyset af deres sjæl ved at anvende de metoder, som beviser og garanterer KÆRLIGHED. Det er for eksempel ikke nogen illusion, at den ide som finder udtryk i udsagnet »alle mennesker er lige«, er en kendsgerning, der bør lægges vægt på. Den har de demokratisk indstillede forstået. Det er virkelig et sandt udsagn, men når der ikke tages hensyn til de lige så vigtige ideer om evolution, om racemæssige egenskaber og om nationale og religiøse særpræg, så finder den grundlæggende ide kun begrænset anvendelse. Dette har givet anledning til den moderne tids og nutidens håndhævede ideologiske systemer og den hurtige vækst af ideologiske illusioner, som ikke desto mindre – alle uden undtagelse – er baseret på en sand ide. Det er heller ikke nogen illusion at den menneskelige families mål er kristusbevidsthedens udvikling, men når det fortolkes og udtrykkes igennem autoritativ religion og af dem, i hvem kristusbevidstheden endnu ikke er udviklet, så bliver det ganske enkelt et bekvemt begreb og ofte en sadistisk impuls, hvorved det straks overgår til illusionens verden.

Jeg anvender disse to illustrationer – ud af mange mulige – så I måske kan indse hvordan illusioner opstår, hvordan de udvikles, og hvordan de til sidst skal forsvinde; på denne måde kan I få et sammenligningsgrundlag, hvorved I kan opfatte den relative værdi af det sande og det falske, af det umiddelbart tidsbestemte og det grundlæggende evige i det virkelige.

Det vil derfor være klart for jer, at de lavere eller konkrete plan af det mentale plan ned gennem tidsaldrene har tilegnet sig eller oplagret et uendeligt stort antal ideer, der er blevet formuleret som idealer, klædt i mentalt stof og næret af vitaliteten fra dem, der har erkendt netop så meget af ideens sandhed, som de er i stand til at udtrykke. De har påtrykt disse idealer deres tankeformskabende evne og styrede opmærksomhed, hvilket uundgåeligt indebærer energitilstrømning til det ideal hvis formulering er begrænset, for – som I ved – energi følger tanke.

Disse tankeformer bliver de mål som den subjektive virkelighed, mennesket, kontakter og identificerer sig med i lange tidsperioder; han projicerer sig selv ind i dem, hvorved han vitaliserer dem og giver dem liv og bestandighed. De bliver en del af ham; de betinger hans reaktioner og handlinger; de nærer hans begærliv og tillægges som følge deraf alt for stor betydning, og der skabes en barriere (af varierende tæthed alt efter identifikationens omfang) mellem mennesket i inkarnation og den virkelighed, som er hans sande væsen.

Der er ingen grund til, at jeg her specificerer nogle af den intellektuelle og mentale illusions fremherskende tankeformer og aspekter. Jeg ønsker ikke et øjeblik at I tror, at den legemliggjorte ide, som vi kalder et ideal, i sig selv er en illusion. Det bliver den først, når den betragtes som et mål i sig selv i stedet for det den egentlig er, et middel til at nå et mål. Et ideal, som opfattes og benyttes på den rette måde, udgør en midlertidig hjælp til at nå den umiddelbare og nære virkelighed, der til enhver tid er målet for mennesket eller racen. Den ide, der ligger foran menneskeracen i dag, er genetableringen (på en højere drejning af spiralen) af det åndelige slægtskab som kendetegnede menneskeheden i dens barndom, i dens primitive

tilstand. Under Hierarkiets og datidens indivielsespræsters kloge ledelse og faderlige holdning, kendte menneskene dengang sig selv som én familie – en familie af brødre – og dette opnåede de gennem følelse og en veludviklet sanssemæssig opfattelse. Under betegnelsen *broderskab* søger den samme ide i dag *mental* form og etablering af et fornyet åndeligt slægtskab (ideen), gennem opøvelse af rette menneskelige relationer (idealet). Det er det umiddelbare mål for menneskeheden.

Dette resultat vil uundgåeligt opnås ved hjælp af den nødvendighedens cyklus som vi nu går igennem, og den svagt fornemmede ide vil – tvunget af den store nød – påtvinge racen sin rytme, og således fremtvinge forståelsen af sand væren hos alle mennesker. Hvis man nøje studerer det fundamentale i alle ideologier uden undtagelse, vil man opdage at denne ide om slægtskab (ofte forvrænget i sin udformning og skjult bag forkerte metoder), om åndelige mål og om en veldefineret positiv broderlig aktivitet, ligger bagved enhver ydre form. Jeg har brugt den nuværende situation som en illustration af *ideen* der tager form af *et ideal*, og som – desværre mine brødre – under ledelse af en eller anden erklæret idealist, ofte bliver *et idol* og et fanatisk misforstået og overbetonet mål for menneskemasserne. Et ideal er et *midlertidigt* udtryk for en grundlæggende ide; det er ikke bestemt til at skulle bestå, men ganske enkelt til at skulle tjene et behov og vise en vej ud af fortiden og ind i en mere hensigtsmæssig fremtid. Alle de nuværende idealer, som udtrykker sig gennem de almindelig udbredte ideologier, vil tjene deres formål og til sidst forsvinde, som alt andet i racens historie er forsvundet, for til sidst at give plads for *et erkendt åndeligt slægtskab, et subjektivt fællesskab, som et veldefineret og manifesteret broderskab*. De vil – når de er tilstrækkeligt udviklet og forstået – frembringe en form for styring og ledelse og en regeringsform som det, end ikke for denne tids fremskredne tænkere, er muligt at forestille sig.

Når idealer, mentale begreber og formulerede tankeformer dominerer sindet hos et menneske, en race eller hos menneskeheden generelt, og alt perspektiv eller vidsyn er lukket

ude, og der er spærret for det virkelige, da udgør de en illusion lige så længe de kontrollerer sindet og måden at leve på. De forhindrer intuitionens frie spil og dens virkelige evne til at åbenbare den umiddelbare fremtid; de udelukker ofte dette solsystems grundlæggende princip, kærlighed, fra deres udtryk ved at påtvinge det et eller andet sekundært og midlertidigt princip kontrol; de kan således udgøre en »frastødende mørk sky af regn«, som tjener til at skjule synet af »regnskyen af ting der kan vides« (som Patanjali omtaler i sin sidste bog) – den sky af visdom, som svæver over det lavere mentale plan og kan tappes og anvendes af studerende og aspiranter gennem intuitionens frie spil.

Lad os nu betragte *intuitionen*, som er illusionens modsætning, idet vi husker at illusionen holder mennesket fanget på det mentale plan, hvor den fuldstændig omgiver ham med menneskeskabte tankeformer, der forhindrer hans indtræden i de højere bevidsthedssfærer eller i den kærlige tjeneste, som må ydes i de lavere verdener ved bevidst og manifesteret indsats.

Det jeg især ønsker at påpege her er, at intuitionen er åbenbarings kilde eller den, der skænker åbenbaring. Gennem intuitionen åbenbares en voksende forståelse af Guds veje i verden til menneskehedens bedste; gennem intuitionen vil Guds transcendent og immanens efterhånden kunne forstås, og mennesket kan træde ind i den rene viden, den inspirerede fornuft, der vil sætte ham i stand til at forstå ikke bare naturens processer i dens femfoldige guddommelige udtryk, men også de bagved liggende årsager til disse processer, hvilket vil vise, at de er virkninger og ikke igangsættende hændelser; gennem intuitionen kommer mennesket til at kende Guds rige og opdager gudesønnernes natur, deres liv, fremtoning og de egenskaber, som de bringer med i manifestation. Gennem intuitionen henledes hans opmærksomhed på nogle af de planer og hensigter, som kommer til udtryk i de manifesterede og skabte verdener, og han får indblik i, på hvilken måde han og den øvrige menneskehed kan samarbejde og fremskynde den

guddommelige hensigt; gennem intuitionen henledes hans opmærksomhed på det åndelige livs love, der er de love som styrer Gud selv, betinger Shamballa og vejleder Hierarkiet – og dette sker gradvist efterhånden som han viser sig i stand til at værdsætte dem og arbejde med dem.

Fire typer af mennesker repræsenterer åbenbaring gennem den vågnende intuition:

1. *De, der tilhører verdensfrelsernes linie.* De berører og fornemmer den guddommelige plan og forpligter sig til tjeneste og til at arbejde for menneskehedens frelse. De udtrykker forskellige og varierende grader af forståelse, som rækker hele vejen fra det menneske, der – gennem forandringer og virkninger udviklet i personligheden – søger at åbenbare guddommelighed i sit eget liv og indenfor sin egen lille og umiddelbare omkreds, til de store intuitive væsener og verdenstjenere som Kristus. Den førstnævnte er sandsynligvis motiveret af en enkelt intuitiv krise, som fuldstændig har fornyet ham og givet ham en ny sans for værdier; den sidstnævnte kan efter ønske hæve sig op i den intuitive perceptions og rigdoms verden og dér erhverve sig viden om Guds vilje og få et klart overblik over Planen. Sådanne store repræsentanter for guddommen besidder den hellige bys (Shamballas) og det ny Jerusalems (Hierarkiets) frihed. De er således enestående med hensyn til deres kontakter, og der har indtil nu været relativt få af dem.
2. *De, som tilhører profeternes linie.* De berører Planen i ophøjede intuitive øjeblikke og ved, hvad den umiddelbare fremtid rummer. Jeg hentyder ikke her til de hebraiske profeter, som er så velkendte i Vesten, men til alle der klart ser, hvad der bør gøres for at føre menneskeheden ud af mørket ind i lyset, idet de går ud fra situationen som den er og ser fremad ind i en fremtid af guddommelig fuldbyrdelse. De har i deres sind et klart billede af, hvad det er muligt at udrette, og har evnen til at påpege det overfor deres samtids mennesker. Disse profeters evner rækker nødvendigvis helt

fra dem, der har en relativ klar vision af det kosmiske billede og de kosmiske mål, til dem som ganske enkelt ser det næste skridt fremad for racen eller nationen. Esajas og Ezekiel er de to eneste hebraiske profeter, der havde virkelig profetisk og kosmisk syn. De andre var ubetydelige men intelligente mennesker, som forudså den umiddelbare fremtid og påpegede umiddelbare muligheder ud fra analyse og logiske slutninger. De havde ingen direkte åbenbarende intuition. Som skildret i *Det Nye Testamente* havde Johannes, den elskede discipel, det privilegium at modtage et kosmisk bevidsthedsbillede og et sandt profetisk syn, som han udtrykte i Apokalypsen, men han er den eneste der opnåede dette, og han opnåede det, fordi han elskede så inderligt, klogt og vidtfavnende. Hans intuition blev kaldt til live af hans kærligheds dybde og intensitet – ligesom den blev det hos hans mester, Kristus.

3. *De, som er de sande præster.* De er præster på grund af et åndeligt kald og ikke på grund af et valg. Det er misforståelsen af en præsts virkefelt og pligter, som har ført alle kirkerne (i øst og vest) frem til deres ulyksalige autoritære position. Kærligheden til Gud og den sande åndelige drivkraft, som erkender Gud immanent overalt i naturen, og som på en særlig måde udtrykker denne guddommelighed i mennesket, savnes hos hovedparten af præsteskrabet i alle verdens religioner. Kærlighed er ikke vejlederen, retningsviseren og fortolkeren. Det forklarer teologens dogmatisme, hans meningsløse og inderlige forsikringer om korrekt fortolkning, og mange gange hans grusomhed tilsløret af hans påstand om rigtige principper og gode hensigter. Men den sande præst eksisterer og kan findes i alle religioner. Han er alles ven og broder og, fordi hans kærlighed er dyb, besidder han visdom, og hvis han er den mentale og skolede type, er hans intuition vakt og åbenbaring hans belønning. Tænk over dette. Den virkelige præst er sjælden og findes ikke kun i de såkaldte »hellige ordener«.
4. *De, som er praktiske mystikere og okkultister.* I kraft af et

disciplineret liv, en brændende aspiration og et trænet intellekt er det lykkedes for dem at vække intuitionen, og de er derfor personligt i kontakt med den sande kilde til guddommelig visdom. Det er deres opgave at fortolke og formulere denne visdom til midlertidige kundskabssystemer. Der er mange sådanne mennesker som tålmodigt arbejder i verden i dag uden at blive genkendt eller opsøgt af de ikke tænkende. Det de har behov for i dag er at »træde sammen« i denne nødens stund i verden for tydeligt at lade deres stemme høre. Disse mennesker er i færd med at opløse følelsen af dualitet til en kendt enhed, og deres optagethed af virkeligheden og store kærlighed til menneskeheden har frigjort intuitionen. Når denne frigørelse har fundet sted, mærkes ingen hindringer og som et resultat af åbenbaret visdom er sand viden den gave, sådanne mennesker har at give til deres race og tid.

Det er de fire grupper, som er ved at erstatte illusion med intuition. Det er den begyndende opløsning af modsætningernes par, for en sådan opløsning kan ikke finde sted uden intellektets hjælp, da intellektet – gennem analyse, skelnen og den rette anvendelse af fornuft – antyder det, der bør gøres.

b. Kontrasten mellem blændværk og illumination (indre oplysning)

Et af de bedst egnede symboler, hvormed man kan danne sig et nogenlunde billede af blændværks natur, er at forestille sig tre af astralplanets underplan (det andet, tredje og fjerde talt oppefra og ned) som et landskab indhyllet i en tyk tåge af varierende tæthed. Gennemsnitsmenneskets almindelige lys, som kan sammenlignes med det tilstrækkelige almindelige lys fra en bils forlygter, tjener kun til at intensivere problemet og er ude af stand til at gennemtrænge disen og tågen. Det sætter den i relief, så dens tæthed og afskrækkende virkninger bliver endnu tydeligere. Tågetilstanden afsløres – men det er alt. Sådan

forholder det sig på astralplanet i forbindelse med blændværk; det selvfremkaldte og selvudviklede lys, som er i mennesket, er ude af stand til nogensinde at trænge ind i eller opløse mørket og de tågede smitsomme tilstande. Det eneste lys, der kan opløse blændværkets tåger og befri livet for blændværkets skadelige virkninger, er sjælens lys, der – som en klar opløsende lysstråle – besidder den særlige og enestående kvalitet, der frembringer åbenbaring, umiddelbar spredning og indre oplysning. Den forundte åbenbaring er forskellig fra intuitionens åbenbaring. Den er åbenbaringen af det som blændværket slører og skjuler, dvs. en afsløring der er særegen for det astrale plan og betinget af dette plans love. Denne specielle udnyttelse af sjælslyset tager form af en fokuseret koncentration af lyset (der strømmer fra sjælen via sindet) på blændværkstilstanden – speciel og specifik, eller generel og verdensomspændende – så blændværkets natur afsløres, dets kvalitet og grundlag opdages, og dets magt bringes til ophør gennem en fast og vedvarende koncentrationsperiode viet til opløsning af tilstanden.

I næste del vil vi i detaljer behandle teknikken til denne videnskabelige brug af lys, og derfor vil jeg på dette sted ikke uddybe emnet nærmere. Jeg vil kun behandle så tilpas meget af det, at I som gruppe kan blive i stand til at påbegynde jeres længe ventede arbejde med at opløse det nuværende verdensblændværk – i det mindste i nogle af dets aspekter. Jeg definerer ikke blændværk på dette sted eller giver jer eksempler på dets aktivitet, som jeg gjorde med illusion og dens kontrasterende modsvarighed, intuitionen, fordi jeg meget omhyggeligt behandlede dette område i første del, hvor I blot kan se efter og læse alt, hvad jeg er rede til at give jer på nuværende tidspunkt.

Jeg vil imidlertid kort definere *indre oplysning*, idet jeg beder jer huske, at vi ikke her beskæftiger os med den oplysning, som åbenbarer virkeligheden eller sjælens natur, eller som får jer til klart at se sjælens rige, men med den form for oplysning som af sjælen kastes ind i det astrale plans verden. Det indebærer den bevidste anvendelse af lys først og fremmest som et søgelys, der

afsøger den astrale horisont og lokaliserer det blændværk der forårsager vanskelighederne, og dernæst som en fokuseret fordeling af lys, der med hensigt rettes mod det område af astralplanet, hvor en bestemt indsats er påtænkt med henblik på at opløse den tåge og dis, som er koncentreret dér.

Det er derfor på sin plads med visse grundlæggende præmisser, der kan opstilles således:

1. Sjælens kvalitet og vigtigste kendetegn er lys. Hvis dette lys derfor skal kunne anvendes, og denne kvalitet udtrykkes af disciplen og arbejderen, så må han først og fremmest opnå en erkendt kontakt med sjælen gennem meditation.
2. Det astrale plans kvalitet – dets vigtigste kendetegn – er blændværk. Det er den kampplads hvor det store slag mellem modsætningernes par skal udkæmpes, fordi de på den ene side er udtryk for gammelt begær – forblindende, bedrageriske og falske – og på den anden side udtryk for stor åndelig længsel efter det, der er virkeligt og sandt. Det bør her huskes, at astrale begær, fejlagtige og selviske følelser samt astrale reaktioner på dagliglivets kendsgerninger, ikke er naturlige for sjælen og i sidste ende udgør en tilstand, som meget effektivt tjener til at sløre det åndelige menneskes sande natur.
3. Der må derfor etableres en forbindelse mellem sjælen og det astrale plan via disciplens astrale legeme. Han må betragte dette astrale legeme som sin responsmekanisme overfor følelserverdenen og som det eneste redskab, hvormed hans sjæl kan kontakte dette udtryksplan – hvor midlertidigt og forgængeligt det end er. Disciplen må derfor bevidst og med den nødvendige grundighed etablere kontakt med sjælen, og således overføre sjælslys til sit astrale legeme og lære at fokusere det dér i solar plexus-centeret. Fra dette udgangspunkt må han fortsætte sit arbejde på det astrale plan med den vanskelige opgave det er at opløse blændværk.
4. Når denne kontakt er etableret og sjælen, det astrale legeme og det astrale plan er blevet tæt forbundet, skal disciplen

overføre det fokuserede lys fra solar plexus (hvor det midlertidigt har befundet sig) til hjertecenteret. Der skal han fastholde det, og fra dette højere center skal han arbejde konsekvent og ihærdigt. Jeg vil her omskrive en gammel instruktion for disciple der findes i Hierarkiets arkiver, og som vedrører denne særlige proces. Jeg giver jer en kort og ret utilstrækkelig omskrivning af dette gamle symbolske ordbillede:

»Med ryggen til de forblindende tåger står disciplen og ser mod øst, hvorfra lyset skal strømme. I sit hjerte samler han alt det lys der er til rådighed, og fra dette kraftcenter mellem skulderbladene strømmer lyset ud.«

5. Disciplen skal give slip på al følelse af anspændthed eller belastning og lære at arbejde tillidsfuldt og med kærlighed. Jo mindre han føler, og jo mindre han er optaget af sine egne følelser eller af sine egne præstationer eller mangel på samme, jo mere sandsynligt er det at arbejdet effektivt vil fortsætte, og blændværket langsomt blive spredt. Der er intet hastværk i dette arbejde. Det, som er meget gammelt, kan ikke opløses på et øjeblik ligegyldigt hvor god intentionen er, eller hvor klar forståelsen af den nødvendige teknik er.

Det vil være tydeligt for jer, at der er fareelementer i dette arbejde. Medmindre gruppemedlemmerne er overordentlig påpasselige og værner sig til at være omhyggelige med deres iagttagelser, kan de komme til at lide af en overstimulering af solar plexus-centeret, indtil de behersker metoden til hurtig overføring af sjælslys fokuseret i solar plexus samt det astrale legemes iboende lys, der også er fokuseret i dette center, til hjertecenteret mellem skulderbladene. Jeg vil derfor henstille til hver og én af jer, at I fortsætter med den yderste forsigtighed, og jeg vil råde jer til, hvis I lider af nogen som helst uro og forstyrrelse i solar plexus eller hvis I støder på øget emotionel ustabilitet i jer selv, ikke at blive unødigt foruroligede. Jeg vil

bede jer om at betragte forstyrrelsen som en midlertidig vanskelighed, der følger med den tjeneste I søger at yde. Hvis I viser denne eventuelle forstyrrelse intelligent opmærksomhed og ikke mere, idet I nægter at lade jer bringe ud af fatning eller lade jer foruroelige, så vil I ikke få ubehagelige virkninger.

I forbindelse med jeres imødesete gruppearbejde indenfor dette område, skal I fortsætte med jeres gruppemeditation som beskrevet andetsteds (*Discipleship in the New Age, bind I, side 61*), og når I er nået til trin III i gruppemeditationen, skal I sammen arbejde på følgende måde:

1. Når I har forbundet jer med alle jeres gruppebrødre, skal I hver især bevidst følge de anvisninger som er givet i symbolsk form i det gamle ordbillede, jeg omskrev i førnævnte.
 - a. Forbind dig bevidst med din sjæl og se denne forbindelse som en kendsgerning.
 - b. Før derpå ved hjælp af kraften fra den skabende forestillingsevne sjælens lys direkte til dit astrale legeme og derfra til solar plexus-centeret – hvilket er den mindste modstands vej.
 - c. Overfør herefter ved en nøje fastlagt viljesakt sjælens lys og det astrale legemes iboende lys fra solar plexus-centeret til hjertecenteret.
2. Forestil dig så at du står med ryggen til blændværkets verden og med sindets øje fokuseret på sjælen, hvis natur er KÆRLIGHED.
3. Lad nogle få minutter gå hvori du bringer dig selv i ro til arbejdet, og klart og bevidst fokuserer det fra alle kilder tilgængelige lys i hjertecenteret. Forestil dig centeret mellem skulderbladene som en strålende sol. Jeg skal måske her påpege, at dette center i det individuelle menneske er den mikrokosmiske modsvarighed til »solens hjerte«, der altid er styret af »den centrale åndelige sol« med sæde i hovedet. Få

dette billede til at stå klart i din bevidsthed, for det involverer hovedets og hjertets dualistiske, men alligevel syntetiske aktivitet.

4. Se herefter en bred og funklende stråle af rent hvidt lys strømme fra hjertecenteret mellem skulderbladene til det stedfæstede blændværk, I som gruppe befatter jer med. Hvad dette stedfæstede område er, vil jeg snart afsløre.
5. Når alt dette er præcist defineret i dit sind og inspireret af dit ønske og din kraft, og når du tydeligt har visualiseret det symbolske billede i sin helhed, se da din egen stråle af lys blandet med de stråler af lys, som dine gruppebrødre projicerer. Herved vil en mægtig strøm af styret lys fra adskillige skolede aspiranter (og er I skolede, mine brødre?) strømme mod det blændværksområde, som det er meningen at I skal tage jer af.
6. Udfør dette arbejde i fem koncentrerede minutter og fortsæt så som beskrevet i trin IV af jeres meditationsomrids.

Når *indre oplysning* defineres som modsætning til blændværk, er det klart, at mine bemærkninger nødvendigvis må begrænse sig til visse aspekter af oplysning og kun vil dreje sig om de styrede arbejdsformer og de fremstillinger af problemet, der vedrører anvendelsen af lys på det astrale plan, og da i særdeleshed i tilknytning til det arbejde, I har forpligtet jer til at udføre. Der findes mange andre mulige definitioner, for sjælens lys er som et vældigt søgelys, hvis stråler kan drejes i mange retninger og fokuseres på mange niveauer. Her er vi imidlertid kun optaget af dets specialiserede anvendelse.

Oplysning og kundskabens lys kan betragtes som synonyme udtryk, og mange blændværk kan opløses og spredes, når de udsættes for tænkningens styrke, der formidler kundskab, for i grunden betvinger sindet følelserne mentalt ved at fremlægge kendsgerninger. Problemet er at få det individuelle menneske, racen eller nationen, som handler under indflydelse af blændværk, til at inddrage den mentale evne til at vurdere situationen og underkaste den en rolig og fornuftig ransagelse. Blændværk

og emotion går hinandens ærinde, og følelser bliver sædvanligvis så stærke i forbindelse med blændværk, at det er umuligt, let og effektivt at bringe kundskabens lys ind.

Oplysning og perception af sandheden er også synonyme udtryk, men det bør huskes, at sandheden i dette tilfælde ikke er sandhed på de abstrakte plan, men konkret sandhed som tilkendegiver viden – sandhed, som kan formuleres og udtrykkes i konkret form og konkrete vendinger. Hvor sandhedens lys inddrages forsvinder blændværk automatisk, omend det kun er for en kort periode. Men, på den anden side opstår vanskeligheder fordi kun få mennesker bryder sig om at stå ansigt til ansigt med den egentlige sandhed, for det indebærer i sidste ende, at man må give afkald på det elskede blændværk, erkende fejl og indrømme fejltagelser, og det vil sindets falske stolthed ikke tillade. Jeg vil igen forsikre jer om, at ydmyghed er en af de mest magtfulde faktorer i forbindelse med frigørelsen af sindets oplysende kraft, når det genspejler og overfører sjælens lys. Beslutsomhed i mødet med det virkelige liv og en urokkelig erkendelse af sandheden – kølig, rolig og ulidenskabelig – vil i høj grad lette inddragelsen af den strøm af oplysning, som vil være tilstrækkelig til at opløse blændværk.

Da vi beskæftiger os med problemet blændværk og med oplysning kunne det være værdifuldt, hvis jeg her beskæftigede mig med det bestemte blændværk, som jeg vil bede jeres gruppe hjælpe med at opløse. Jeg hentyder her til *separatismens blændværk*. At arbejde i denne retning vil have særdeles praktiske og gavnlige virkninger, for ingen af jer vil (som I vil opdage) være i stand til at arbejde effektivt med dette problem, hvis I har nogen som helst følelse af separatisme; den adskillende reaktion kan udtrykke sig som had, aktiv modvilje eller som udtalt kritik – i nogle tilfælde måske som alle tre. Der er kræfter, som I måske personligt betragter som adskillende eller som årsag til separatisme. Jeg vil minde jer om at de yndede punkter og de højt skattede overbevisninger hos dem, I mentalt opponerer imod (ofte under dække af en ihærdig overholdelse af det, I betragter som rigtige principper), for dem er lige så rigtige; de

føler at jeres synspunkter er urigtige, og de betragter dem som adskillende i deres virkning, og som årsagen til besværlighederne. De er på deres side lige så oprigtige og ivrige efter at nå til den rette holdning, som I selv føler at I er. Det er noget der ofte glemmes, og jeg vil derfor gerne minde jer om det. Jeg kunne også illustrere dette synspunkt ved at påpege, at det had eller den antipati (hvis had er for stærkt et ord), som enhver af jer kan føle mod den tyske regerings handlinger, og den linie tyskerne har anlagt overfor det jødiske folk, med næsten lige så stor ret kunne vendes mod jøderne selv. Disse har altid været separatistiske og har betragtet sig selv som »Herrens udvalgte«, og de har aldrig vist, at de kunne assimileres i nogen nation. Det samme kan siges om tyskerne, og hos mange kalder de de samme reaktioner frem, som de selv har overfor jøderne, dog med undtagelse af den fysiske forfølgelse. Hverken den ene eller den anden holdning er, som I udmærket ved, berettiget set fra sjælens synsvinkel; de er begge *lige* forkerte, og det er synspunkter, som må bringes til ophør. (Bemærk: Dele af bogen er skrevet under anden verdenskrig).

Jeg nævner dette, fordi jeg vil bede jer om at tage jer af det gamle og verdensomspændende blændværk – blændværket jødehadet. I denne gruppe er der dem, som i det mindste i deres tanker er voldsomt anti-tyske; der er andre, som – skønt på intelligent vis – er afgjort anti-jødiske. Jeg vil bede dem i disse to grupper om at erkende det problem, de står overfor. Det er et problem, der er så ældgammelt og dybt rodfæstet i racens bevidsthed, at det er langt større end det, den enkelte har mulighed for at forestille sig; det individuelle synspunkt er som følge deraf så begrænset, at dets konstruktive anvendelighed er kendeligt forringet. Når alt kommer til alt, mine brødre, er »den svagere parts« synspunkt ikke nødvendigvis det eneste eller nødvendigvis altid det rigtige. Både tyskerne og jøderne fortjener vor upersonlige kærlighed, især da begge parter er skyldige (hvis jeg må bruge en sådan vending) i de samme grundlæggende vildfarelser og fejltagelser. Tyskerne er vældigt racebevidste; det samme er jøderne. Tyskerne er separatistiske

i deres holdning overfor verden; det samme er jøderne. Tyskerne insisterer i dag på racerenhed, noget jøderne har insistet på i århundreder. En lille gruppe tyskere er anti-kristne; det samme er et lige så lille antal jøder. Jeg kunne fortsætte med at opregne disse ligheder, men det er tilstrækkeligt. Derfor er jeres antipati mod den ene gruppe ikke mere berettiget end jeres vægring ved at se nogen undskyldning for den andens aktiviteter og holdninger. Lige tager ofte afstand fra lige, og tyskerne og jøderne er påfaldende ens. Ligesom mange briter og størstedelen af den britiske race er reinkarnerede romere, er mange tyskere reinkarnerede jøder. Derfor lighederne i deres synspunkter. Det er et familieskænderi, og der findes ikke noget mere forfærdeligt.

Jeg vil bede jer om at tage tyskerne og jøderne med i jeres gruppemeditation og sende jeres gruppekærlighed til begge disse grupper af brødre i den menneskelige familie. Se til at I, før I begynder jeres meditation, har befriet jer selv – emotionelt og mentalt – fra enhver skjult modstand, ethvert had og enhver forudfattet mening om rigtigt eller forkert, så I ganske enkelt forlader jer på jeres sjæles kærlighed idet I husker, at jøder såvel som tyskere er sjæle som I selv og har samme oprindelse, mål og livserfaring som I.

Når I (som trin III foreskriver) sender strømmen af rent hvidt lys ud, se da til, at det strømmer gennem jer som én strøm, rent og klart. Se det derefter dele sig i to lige store strømme – én strøm af levende lys og kærlighed som sendes til jøderne, og en anden som sendes til det tyske folk. Det er kvaliteten af jeres kærlighed der har betydning, og ikke så meget jeres nøjagtige analyse eller perfekte teknik.

c. Kontrasten mellem maya og inspiration

Her kommer vi direkte ind på den materielle substans' område. Det er grundlæggende og på en særlig måde kraftens område. Maya er (for det individuelle menneske) hovedsagelig ophobningen af de kræfter, der styrer hans syv kraftcentre, men – og det

vil jeg gerne understrege – sjælens styrende energi lukkes ude. Derfor vil I se at størsteparten af menneskeheden – indtil mennesket står på prøvestadiets vej – er underlagt mayas herredømme, for mennesket ligger under for maya, så længe han styres af en hvilken som helst anden kraft eller andre kræfter end de energier, der kommer direkte fra sjælen, og som til sidst uundgåeligt vil og skal betinge og kontrollere personlighedens lavere kræfter.

Når et menneske styres af fysiske, astrale og mentale kræfter, er han til enhver tid overbevist om, at de er de rette kræfter for ham. Heri består problemet maya. Men når sådanne kræfter kontrollerer mennesket, låser de ham fast i en separatistisk holdning og skaber en virkning, som nærer og stimulerer personligheden, og som ikke inddrager sjælens eller den sande individualitets energi. Denne analyse burde vise sig at være oplysende for jer. Hvis mænd og kvinder ville underkaste sig det sande indre eller åndelige menneskes grundige ransagelse, og således kunne erkende hvilken kombination af energier der betinger deres livsaktivitet, ville de ikke fortsætte med at fungere så blindt, så utilstrækkeligt og så ineffektivt, som de gør nu.

Det er af denne grund, at et studium og en forståelse af *motiver* er så værdifuld og vigtig, for et sådant studium (hvis det er korrekt gennemført) afgør intellektuelt hvilken faktor eller hvilke faktorer, der inspirerer det daglige liv. Dette udsagn fortjener nøje overvejelse. Jeg vil gerne spørge jer: Hvilket igangsættende motiv er det vigtigste for jer? For hvad det end er, så betinger og bestemmer det den fremherskende tendens i jeres liv.

Mange mennesker, især de uintelligente menneskemasser, er udelukkende tilskyndet af begær – materielle, fysiske og forgængelige. Dyrisk begær efter tilfredsstillelse af dyriske lyster, materielt begær efter besiddelse og luksus i tilværelsen, længsel efter »ting«, bekvemmelighed og tryghed – økonomisk, socialt og religiøst – styrer flertallet. Disse mennesker er under indflydelse af den tætteste form for maya, og deres naturs kræfter er koncentreret i sakralcenteret. Andre er motiveret af en

eller anden aspiration eller ambition – aspiration efter en eller anden materiel himmel (og de fleste religioner skildrer himlen på denne måde), ambition om magt, begær efter tilfredsstillelse af emotionelle eller æstetiske nydelser og efter besiddelse af de mere subtile realiteter, længsel efter emotionelt velbefindende, efter mental stabilitet og en forvisning om, at de højere begær vil blive belønnet. Alt dette er maya i dets emotionelle form, og det er ikke det samme som blændværk. Når det drejer sig om blændværk er menneskets naturs kræfter at finde i solar plexus. Når det drejer sig om maya, er de at finde i sakralcenteret. Blændværk er uhåndgribeligt og emotionelt. Maya er håndgribelig og æterisk.

Sådan er mayas kræfter, der påvirker, motiverer og vitaliserer det almindelige menneskes liv. Under deres indflydelse er han hjælpeløs, for de inspirerer hele hans tænkning, aspiration og begær samt hele hans aktivitet på det fysiske plan. Hans problem er dobbelt:

1. At bringe alle sine centre under sjælens inspiration.
2. At overføre eller forvandle de lavere centres kræfter, som kontrollerer personligheden, til energier i de centre over mellemgulvet, som automatisk responderer på sjælens inspiration.

Det er denne tanke der udgør kraften og den symbolske værdi i åndedrætsøvelser. Motivet er sjælskontrol, og skønt de benyttede metoder i mange tilfælde bestemt ikke er ønskværdige, vil denne livstankes udviklende tendens uundgåeligt vise sig at være afgørende og betingende. De benyttede metoder vil måske ikke skåne det uforberedte fysiske legeme for visse skadelige og ulykkelige virkninger, men de kan alligevel i det lange løb og i sidste instans betinge fremtidig erfaring (sandsynligvis i et andet liv) på en sådan måde, at aspiranten vil kunne se sig bedre i stand til at virke som en sjæl, end det ellers ville have været tilfældet.

Før jeg afslutter denne specielle belæring om blændværk, vil

jeg gerne henlede gruppens opmærksomhed på de okkulte sætninger, som jeg gav til D.L.R. før han forlod gruppen. De har en klar relation til gruppearbejdet, og jeg ønsker, at I overvejer og studerer dem meget omhyggeligt. Når der i *Den Gamle Kommentar* tales om de menneskers arbejde, hvis dharmas det er at opløse verdensblændværk, anvendes følgende oplysende sætninger:

»De kommer og står. Midt iblandt de hvirvlende former – nogle af en sjælden skønhed og andre farvet af rædsel og fortvivlelse – står de. De ser ikke hid eller did, men med ansigterne vendt mod lyset står de. Således strømmer det rene lys gennem deres sind for at opløse tågerne.

De kommer og hviler. De indstiller deres ydre gøremål og holder pause for at udføre et andet arbejde. I deres hjerter er ro. De løber ikke hid og did, men udgør et punkt af fred og hvile. Det, som på overfladen slører og skjuler det virkelige, begynder at forsvinde, og fra det hvilende hjerte projiceres en stråle af spredende kraft, som blander sig med det skinnende lys, og da forsvinder de menneskeskabte tåger.

De kommer, og de iagttager. De besidder visionens øje; de besidder ligeledes evnen til at give den nødvendige kraft den rette styring. De ser verdens blændværk, og mens de ser lægger de mærke til alt det sande, det smukke og det virkelige bagved. Kraften til at drive den forblindende verdens slørende og hvirvlende blændværk bort kommer således gennem det buddhiske øje.

De står, de hviler og de iagttager. Sådan er deres liv og sådan er den tjeneste, de yder menneskenes sjæle.«

Jeg vil anbefale jer at tænke omhyggeligt over disse linier. De angiver ikke blot området for jeres gruppets tjeneste, men også for hvert enkelt medlem i gruppen den holdning der er ønskelig i det personlige liv.

Jeg vil også gerne på dette sted berøre en meget vigtig faktor

i dette arbejde samt gentage min tidligere advarsel: Vil I erindre jer, at bestræbelsen for at befri jer selv fra *irritation*, eller fra det som i agni yogaen kaldes »imperil« eller »at bringe i fare« (en besynderlig men tilfredsstillende vending, mine brødre), er særdeles væsentlig for denne gruppe? Irritation er overordentlig udbredt i disse dage med nervøs spænding, og den bringer afgjort fremskridt i fare og forsinker disciplene på Vejen. Hvis den forefindes i nogen af jer, kan den skabe en farlig gruppespænding, og selvom de andre gruppemedlemmer ikke er klar over, fra hvilken kilde den kommer, kan den fremkaldte gruppespænding gribe forstyrrende ind i det frie spil af den kraft og det lys, som det er meningen I skal anvende. Irritation udvikler helt tydeligt en gift, som lokaliserer sig i maveområdet og i solar plexus. Irritation er en sygdom – hvis jeg må bruge dette ord – i solar plexus-centeret, og den er helt afgjort smittende i næsten alarmerende grad. Hold derfor godt øje med jer selv, mine brødre, og husk, at i præcis samme grad som I kan leve i hovedet og i hjertet, kan I gøre en ende på denne imperil-sygdom og lette overførslen af kræfterne fra solar plexus til hjertecenteret.

d. Kontrasten mellem tærskelens vogter og dens modsætning, nærværelsens engel

Hele dette emne om vogteren og dens relation til englen (en symbolsk måde at befatte sig med et vigtigt forhold og en stor mulighed på, og en betydningsfuld *kendsgerning* i manifestation) er det nu muligt at overveje. Først når mennesket er en integreret personlighed, bliver problemet med vogteren virkeligt, og først når sindet er årvågent og intelligensen udbygget (hvilket i ret stort omfang er ved at være tilfældet i dag), er det muligt for mennesket på en intelligent og ikke kun mystisk måde at fornemme englen og således intuitivt opfatte NÆRVÆRELSEN. Først da antager hele spørgsmålet om de hindringer som vogteren legemliggør og de begrænsninger, den lægger på åndelig kontakt og indsigt, en magtfuld position. Først da kan de

overvejes på en nyttig måde og de skridt, der kan fremkalde ret handling, kan tages. Først når menneskeheden som helhed er tilstrækkeligt sammensmeltet, kommer menneskehedens mægtige tærskelens vogter til syne som en integreret entitet – eller vi ser vogteren i national eller racemæssig forstand komme til syne og udbrede og vitalisere nationalt, racemæssigt og planetarisk blændværk, fremme og nære individuelle blændværk og gøre hele problemet synligt i umiskendelig grad. Først da kan forholdet mellem menneskehedens sjæl og de kræfter, der er udviklet i dens meget gamle personlighed antage dimensioner, som kræver gennemgribende aktivitet og intelligent samarbejde.

Et sådant tidspunkt er nu kommet, og i de to bøger *Problems of Humanity* og *Kristi Tilsynekomst* samt i budskaberne ved Wesak og juni fuldmåne, har jeg beskæftiget mig med denne meget vigtige og presserende situation, der i sig selv er såvel en garanti for menneskehedens fremskridt hen imod dens forudbestemte mål, som en antydning af de største hindringer for dens åndelige virkeliggørelse. De afsnit, vi nu skal beskæftige os med, er af stor betydning for alle, som er under uddannelse med henblik på indvielse. Jeg sagde »under uddannelse«, mine brødre; jeg sagde ikke, at I ville tage indvielse i dette liv. Jeg ved ikke selv om I vil eller ej; sagen ligger i jeres hænder og i jeres planlagte skæbne -planlagt af jeres sjæle. Jeres problem er i alt væsentligt at lære at håndtere tærskelens vogter og at skaffe jer viden om de fremgangsmåder og processer, hvorved den betydningsfulde *aktive fusion* kan finde sted. Ved hjælp af denne fusion »forsvinder vogteren og ses aldrig mere, skønt den endnu fungerer som englens repræsentant på det ydre plan; lyset absorberer vogteren, og denne gamle livsform fortoner sig i upåagtethed – udstrålende og alligevel magnetisk – skønt den endnu beholder sin form; den hviler og arbejder, men er nu ikke sig selv«. Sådan lyder *Den Gamle Kommentars* paradoksale kendsgerninger.

Jeg har tidligere i så enkle vendinger som muligt beskrevet vogterens natur for jer. Jeg vil imidlertid gerne uddybe et eller to punkter og give et eller to nye forslag som vi – for klarhedens

skyld, og for at lette forståelsen – vil opstille på følgende måde:

1. Tærskelens vogter er i sit inderste væsen personligheden; den er en integreret enhed sammensat af fysiske kræfter, æterisk energi, astrale kræfter og mentale energier, som tilsammen udgør hele den lavere natur.
2. Vogteren tager form når en reorientering af menneskets liv har fundet sted – bevidst og under sjælsindflydelse; teoretisk set ledes hele personligheden da hen imod *frigørelse til tjeneste*. Problemet er at omsætte teori og aspiration til erfarede kendsgerninger.
3. I meget lang tid udgør personlighedens kræfter ikke en vogter. Mennesket er ikke på tærskelen til guddommelighed; han er ikke bevidst vidende om englen. Hans kræfter er ufuldstændige; han arbejder ubevidst i sine omgivelser, tilsyneladende offer for omstændighederne og sin egen natur, og underlagt begærets draging mod og trang til det fysiske plans aktivitet og liv. Men når menneskets liv styres fra det mentale plan, tillige med begær eller ambition, og når han i det mindste i temmelig høj grad er underlagt mental indflydelse, da begynder vogteren at tage form som en samlet kraft.
4. De stadier, hvori tærskelens vogter erkendes, underkastes en skelnende disciplin og til sidst kontrolleres og mestres, er hovedsagelig tre:
 - a. Det stadium hvori personligheden dominerer og styrer livet og ambitionerne samt målene for menneskets livsbestræbelser. Da har vogteren herredømmet.
 - b. Det stadium hvori en tiltagende spaltning i disciplinens bevidsthed toner frem. Vogteren eller personligheden drives da i to retninger; i retning mod at fremme personlige ambitioner og begær i de tre verdener; i retning mod at lade vogteren gøre en indsats (bemærk dette udsagn) for at tage opstilling på tærskelen til guddommelighed foran indiviellsens port.

- c. Det stadium hvori vogteren bevidst søger samarbejde med sjælen og, skønt den i sig selv stadig udgør en barriere for åndelige fremskridt, mere og mere påvirkes af sjælen i stedet for af sin lavere natur.
5. Når det sidste stadium er nået (og mange når det i denne tid), kæmper disciplen med større eller mindre held for at holde vogteren i ro (ved at lære at »holde sindet vedvarende i lyset« og således kontrollere den lavere natur). På denne måde overvindes gradvist vogterens bestandigt skiftende tilstand; dens orientering hen imod virkeligheden og bort fra den store illusion gøres gældende, og englen og vogteren bringes langsomt i tæt forbindelse med hinanden.
 6. I de tidlige stadier, der vidner om bestræbelse og forsøg på kontrol, er vogteren positiv og sjælen negativ i deres virkning i den menneskelige stræbens tre verdener. Derpå følger en periode med svingen frem og tilbage, der fører til en ligevægtstilstand, hvor ingen af aspekterne synes at dominere; derefter ændres balanceforholdet, og personligheden bliver stadig mere negativ, ligesom sjælen eller psyken bliver dominerende og positiv.
 7. De astrologiske indflydelser kan magtfuldt påvirke disse situationer og i det store og hele, og med visse esoteriske begrænsninger, kan følgende fremhæves:
 - a. Løven. kontrollerer den positive vogter
 - b. Tvillingerne. kontrollerer processerne af udsving
 - c. Skytten. kontrollerer den negative vogter

Det kan tilføjes at de tre tegn – Skorpionen, Skytten og Stenbukken – til sidst fører til vogterens og englens sammensmeltning.

8. Sjælsstrålen kontrollerer og betinger englens aktivitet og arten af dens indflydelse på vogteren. Den påvirker karma, tid og rytme.
9. Personlighedsstrålen kontrollerer vogteren igennem alle de tidlige stadier frem til det tidspunkt, hvor sjælsstrålen mere

og mere begynder at gøre sig gældende. Personlighedsstrålen er, som I ved, en kombination af tre energier der, gennem deres indbyrdes forbindelse over en meget lang tidsperiode, frembringer den fjerde, personlighedsstrålen.

10. De fem typer af energi, som jeg – da jeg antydede jeres fem kontrollerende stråler – angav at være af betydning i jeres egne liv, styrer derfor også forholdet mellem vogteren og englen såvel for det individuelle menneske som for menneskeheden som helhed. Disse fem er strålerne for det fysiske legeme, det astrale legeme, det mentale legeme, personligheden og sjælen.
11. De stråler, som styrer menneskeheden og betinger den og det nuværende verdensproblem, er følgende:

a.	Sjælsstrålen	2. stråle
Menneskeheden skal ud		trykke kærlighed
b.	Personlighedsstrålen	3. stråle
Intelligensen skal udvikles		for at forvandles til kærlighed-visdom
c.	Mentallegemets stråle	5. stråle
Videnskabelig bedrift		
d.	Astrallegemets stråle	6. stråle
Idealistisk udvikling		
e.	Det fysiske legemes stråle	7.
stråle.....	Organisation.	Virksomhed

Sjælsstrålen kontrollerer igennem en hel livsperiode. Personlighedens stråler, som angivet ovenfor, gælder for Fiskenes tidsalder, der nu er ved at rinde ud; men disse stråler har entydigt og uigenkaldeligt betinget menneskeheden.

I vil også lægge mærke til at første stråle, for vilje eller magt, såvel som fjerde stråle, for harmoni gennem konflikt, mangler. Denne fjerde stråle er altid aktiv, da den på en særlig måde kontrollerer det fjerde skabende hierarki, og den kan betragtes som den, der danner den *grundlæggende* personlighedsstråle for dette fjerde skabende hierarki. Den

ovenstående personlighedsstråle er kortvarig og flygtig og hører til en mindre betydningsfuld inkarnation.

12. I Vandbærerens tidsalder, som hurtigt nærmer sig, vil vogteren fremvise lidt ændrede personlighedskræfter:
 - a. Personlighedens stråle. 5. stråle. Grundlæggende og bestemte stemmende
 - b. Mentallegemets stråle. 4. stråle. Den skabende virkning
 - c. Astrallegemets stråle. . 6. stråle. Betingende tilskyndelser
 - d. Det fysiske legemes stråle. 7. stråleIndkommende stråle

13. Enhver stor cyklus i zodiakken er som én af den menneskelige families inkarnationer, og for enhver stor race gælder noget tilsvarende; sidstnævnte er imidlertid af større betydning, hvor det drejer sig om den menneskelige forståelse og bevidsthed. Analogien hertil er de få vigtige inkarnationer i sjælens liv i modsætning til de mange ubetydelige og hurtigt på hinanden følgende inkarnationer. Af de vigtige inkarnationer er tre af meget stor betydning: Den lemuriske, den atlantiske og den ariske race.
14. Hver race skabte sin egen type af tærskelens vogter, der når modenhed var opnået og en bestemt indvielse blev mulig for dens fremskredne menneskehed, blev mødt ved udgangen af den åndelige cyklus (ikke den fysiske, der fortsætter indtil krystallisering indtræffer).
15. Når en raceinkarnation og en zodiakal cyklus er synkron (hvilket ikke altid er tilfældet), sker der en betydningsfuld og vigtig fokusering af vogterens opmærksomhed på englen og omvendt. Det er ved at ske nu, hvor vi står ved udgangen af Fiskenes tidsalder, og hvor den ariske race er blevet moden og har nået et relativt højt udviklingsniveau. Discipelskab er et tegn på modenhed, og det er med modenhed at vogteren mødes. Den ariske race er moden til discipelskab.
16. Udviklingen af sensitivitet hos det individuelle menneske

og hos racen viser, hvor nært forestående erkendelsen af englen er for begges vedkommende, og hvori den umiddelbare mulighed består. Denne mulighed for aktiv fusion har aldrig været så reel som nu.

17. De grænselinier, der eksisterer mellem vogterens og englens erkendte indflydelsesområder, er tydeligere end nogensinde før i racens historie. Mennesket kender forskellen mellem rigtigt og forkert og skal nu vælge den vej, han vil gå. I den atlantiske races krise (som også var hele menneskehedens krise), hvis historie er forevigtet i *Bhagavad Gita*, var Arjuna – symbolet for den daværende discipel og verdensdisciplen – sandt at sige forvirret. Det er ikke mere helt så sandt. Ud fra en relativ betragtning ser verdensdisciple og verdensdisciplen i dag opgaverne ganske klart. Vil egennytte vinde, eller vil vogteren med kærlighed og forståelse blive ofret til englen? Det er det store spørgsmål.

Jeg vil bede dig gøre to ting, min broder: Studér de nævnte ideer i lyset af den nuværende verdenskrise og i lyset af dit eget sjæl-personligheds problem.

Den fremskredne menneskehed står som vogteren på selve tærskelen til guddommelighed. Englen står afventende – absorberet i NÆRVÆRELSEN og dog rede til at absorbere vogteren. Menneskeheden er i sin bevidsthed nået frem til selve grænsen for de åndelige værdiers verden og for lys- og gudsriget. Englen er »kommet til Jorden« med forventning om at blive opdaget – en begivenhed som Kristi komme for to tusind år siden var et symbol på og en forløber for. Det er situationen, der vedrører alle fremskredne aspiranter. Den kan blive jeres. Det er også situationen for menneskeheden som helhed og Hierarkiet der træder frem. Set ud fra et højere og åndeligt standpunkt fungerer menneskehedens bevidsthed i dag gennem den stadig voksende skare af verdenstjenere, verdensaspiranter og verdensdisciple, og deres tal er legio.

Menneskeheden er i dag vogteren, medens Hierarkiet af sjæle er englen, og bagved står selve den guddommelige NÆRVÆREL-

SE, intuitivt opfattet af Hierarkiet og vagt fornemmet af menneskeheden, men på denne måde tilvejebringende den trefoldige syntese som er guddommelig manifestation i form.

Alle tre har de magtfulde udstrålinger (skønt NÆRVÆRELSENS udstråling via Shamballa klogt er blevet holdt i ave siden den menneskelige races tilblivelse). De har alle auraer, hvis I foretrækker at kalde dem det, og vogterens er i dag stadig den mest kraftfulde i de tre verdener, ligesom personligheden endnu er den dominerende og forudbestemmende faktor i aspirantens liv. Det er denne magtfulde menneskelige udstråling, der udgør det største blændværk i menneskeheden og den enkelte discipels liv. *Den er en syntese af blændværk, sammensmeltet og blandet af personlighedsstrålen, men fremskyndet ved virkningen af sjælsstrålens uafbrudte indflydelse.* Den er virkelighedens skygge eller forvrængning, som nu for første gang i større målestok er opfattet af menneskeracen og sat i tydeligt relief af det lys, som stråler fra englen, overføreren af energi fra NÆRVÆRELSEN.

Og sådan står de – menneskeheden og Hierarkiet. Og sådan står du, min broder, personlighed og sjæl, fri til at gå fremad ind i lyset, hvis det er din beslutning, eller til at blive stående uden at gøre fremskridt, uden at lære noget og uden at komme ud af stedet; du er lige så fri til at vende tilbage til identifikationen med vogteren, idet du således siger nej til englens indflydelse, afviser en umiddelbart forestående mulighed og udskyder dit afgørende valg til en langt senere cyklus. Det gælder for dig og for menneskeheden som helhed. Vil menneskehedens tredjestråle materialistiske personlighed dominere den nuværende situation, eller vil dens kærlighedssjæl vise sig som den mest magtfulde faktor, der tager hånd om personligheden og dens små problemer, og som leder den til at skelne ret og til at erkende de sande værdier og på den måde indføre tidsalderen for sjælens eller hierarkisk herredømme? Tiden alene vil vise det.

Jeg vil ikke give jer mere i dag. Det er mit ønske, at I alle mestrer disse få væsentlige udsagn, inden vi går i gang med tredje del. Jeg ser også gerne at de generelle gruppeinstruktioner, som I for nylig har modtaget, optager meget af jeres tid,

interesse og opmærksomhed. Indre gruppetilpasninger og fast etablerede grupperelationer er yderst påkrævede, og det beder jeg jer arbejde for. Jeg vil også her minde jer om, at der – som ved alt andet i manifestation – findes en gruppepersonlighed og en gruppesjæl; I må lære klart at skelne mellem disse to og lære at lægge vægten af jeres indflydelse, begær og incitament helt på gruppeens side. På denne måde vil den overvældende erkendelse kunne indtræffe som indvielse forbereder ansøgeren til – åbenbaringen af NÆRVÆRELSEN.

TREDJE DEL

Blændværkets endeligt

Vi skal nu betragte den tredje del angående verdensblændværk. Det er ikke let at skrive klart om dette emne, for vi befinder os midt i blændværkets mest koncentrerede udtryk – det værste verden nogensinde har set, idet blændværk, som følge af århundreders grådighed, selviskhed, aggression og materialisme, er blevet fokuseret i en treenighed af nationer. Det er derfor let at få øje på, idet det manifesterer sig på en yderst virkningsfuld måde. Tre nationer udtrykker på en forbløffende måde de tre aspekter af verdensblændværk (illusion, blændværk og maya), og deres magtfulde angreb på menneskehedens bevidsthed afhænger ikke kun af Tysklands, Japans og Italiens reaktion på disse meget gamle smitstoffer, men også af den kendsgerning at alle nationer – allierede nationer såvel som totalitære nationer – er inficeret af denne universelle tilstand. Som følge heraf afhænger verdens frihed i høj grad af de mennesker i hver nation, som (i deres indre) har bevæget sig fremad og ud af en eller anden af disse for menneskesjælen »forblindende illusioner og mayaprægede indtryk« og ind i en bevidsthedstilstand, hvor de kan se konflikten i dens videre perspektiv, det vil sige som den konflikt der for dem består mellem tærskelens vogter og NÆRVÆRELSENS engel.

Disse mennesker er verdens aspiranter, disciple og indviede. De er vidende om den grundlæggende dualisme i konflikten, men er ikke nær så bevidst om den trefoldige natur og den differentierede tilstand i den situation, som ligger bag den erkendte dualisme. Deres måde at nærme sig problemet på er derfor mere enkel, og af samme grund ligger i denne tid styringen af verden for en stor del i deres hænder.

Det er netop her at religion som helhed er kommet på afveje. Jeg hentyder til ortodoks religion. Den har været stærkt optaget af tærskelens vogter, og teologens blik har på grund af frygt og vogterens umiddelbare nærhed været rettet mod livets materielle og fænomenale aspekt, mens kendsgerningen om englen har

været teori og ønsketænkning. Balancen er nu ved at blive udlignet gennem de humanitære holdninger, som på trods af enhver teologisk strømning i høj grad er ved at overtage føringen. Disse holdninger bygger på troen på den menneskelige ånds iboende retskaffenhed, på menneskets guddommelighed og på menneskesjælens uforgængelige natur. Dette inddrager uundgåeligt begrebet om NÆRVÆRELSEN eller den immanente Gud og er resultatet af det nødvendige oprør mod troen på den transcendent Gud. Denne åndelige revolution var helt og holdent en balanceskabende proces og behøver ikke at give anledning til bekymring, for den transcendent Gud eksisterer evigt men kan kun ses, kendes og på korrekt vis kontaktes gennem den immanente Gud – immanent i det enkelte menneske, i grupper og nationer, i organiserede former og i religion, i menneskeheden som helhed og i selve det planetariske liv. Menneskeheden kæmper i dag (som den har gjort i århundreder) med illusion, blændværk og maya. Fremskredne tænkere på prøvestadiets vej, discipelskabets vej og indvielsesvejen har nået et punkt, hvor materialisme og åndelighed, tærskelens vogter og NÆRVÆRELSENS engel samt manifestationens grundlæggende dualisme, kan ses klart aftegnet. På grund af denne klare afgrænsning kan problemerne, der ligger bag de nuværende hændelser i verden, målene med den nuværende verdensomspændende kamp, måderne og metoderne til genetablering af den åndelige kontakt, der var så almindelig i den atlantiske tid men har været tabt så længe, samt erkendelsen af de teknikker, som kan indføre den nye verdensæra med dens kulturelle orden, tydeligt iagttages og vurderes.

Alle generaliseringer giver mulighed for fejl. Det kan dog siges, at Tyskland i sig selv har fokuseret verdensblændværk – det stærkeste og mest udtryksfulde af de tre aspekter af blændværk. Japan manifesterer mayas kraft – den groveste form for stoflig kraft. Italien, som er individualistisk og mentalt polariseret, er et udtryk for verdensillusion. De allierede nationer fokuserer med alle deres fejl, begrænsninger, svagheder og mange former for nationalisme konflikten mellem vogteren og englen, og således fremtræder de tre former for blændværk samt

den endelige form, konflikten mellem det åndelige ideal og dets materielle modsætning, samtidigt. De allierede nationer er imidlertid ved gradvist og meget beslutsomt at lægge vægten af deres anstrengelse og aspiration over på englens side, hvorved de genopretter den tabte balance og langsomt i planetarisk målestok skaber de egenskaber og vilkår som i sidste ende vil nedbryde illusion, opløse blændværk og devitalisere den udbredte maya. Dette gør de ved hjælp af offentlighedens stadig voksende klare tænkning i alle nationer, som er knyttet sammen for at besejre de tre aksemagter, ved hjælp af deres voksende evne til at forstå ideer, der vedrører helheden og en ønskværdig verdensorden eller -føderation, og ved hjælp af deres evne til at skelne mellem lysets kræfter og det ondes eller materialismens magt.

Det arbejde som udføres af dem der ser verdensscenen som arenaen for konflikten mellem tærskelens vogter og NÆRVÆRELSENS engel, kan specificeres således:

1. Frembringelse af de verdensforhold hvorunder lysets kræfter kan overvinde det ondes kræfter. Det gør de ved hjælp af deres væbnede styrkers slagkraft plus deres klare indsigt.
2. Undervisning af menneskeheden i at kunne skelne mellem:
 - a. Åndelighed og materialisme, idet der peges på de stridende kræfters forskellige mål.
 - b. Gavmildhed og grådighed, idet der tegnes et billede af en fremtidig verden, hvor de fire friheder vil være dominerende og alle vil have det, de behøver for den rette levevis.
 - c. Lys og mørke, idet forskellen tydeliggøres mellem en oplyst fremtid med frihed og muligheder og en mørk fremtid med slaveri.
 - d. Fællesskab og adskillelse der vidner om henholdsvis en verden, hvor racehad, kasteforskelle og religiøse forskelle ikke vil skabe forhindringer for international forståelse, og tillige om aksemagternes samfundsorden med herreracer, fastlagte religiøse holdninger og trælbundne

folk.

- e. Helheden og delen idet der peges på den tid, som (under åndens evolutionære tilskyndelse) nærmer sig, hvor delen eller punktet af liv påtager sig sit ansvar for helheden, og helheden er til for delens bedste.

Det mørke aspekt er fremkaldt af tidsaldres blændværk. Lyset fremhæves og tydeliggøres af verdens aspiranter og disciple, som ved deres holdninger, handlinger, ytringer og det skrevne ord bringer lyset til de mørke steder.

3. Forberedelse af vejen for de tre åndelige energier, som vil føre menneskeheden ind i en æra af forståelse og over hele verden føre til en fokuseret mental afklaring af menneskenes sind. Disse tre forestående energier er:
 - a. *Intuitionens energi*, som gradvis vil nedbryde verdensillusionen og automatisk indebære en stor tilgang til de indviedes rækker.
 - b. Lysets aktivitet, som ved hjælp af *oplysningens energi* vil sprede verdensblændværket og føre mange tusinde ind på discipelskabets vej.
 - c. *Inspirationens energi*, der med fejende styrke som en stormvind, vil føre til devitalisering eller fjernelse af mayaens eller substansens tiltrækkende kraft. Det vil sætte utallige tusinder fri til at betræde prøvestadiets vej.
4. Frigørelse af nyt liv på planeten med alle forhåndenværende midler. Det første skridt hen imod denne frigørelse vil være at vise, at materialismens magt er brudt ved den fuldstændige overvindelse af aksemagterne, og det andet vil være de allierede nationers evne til (når dette er gjort) at vise de åndelige værdiers kraft ved konstruktive initiativer til at genoprette en verdensorden og lægge grunden til det, som vil garantere en bedre og mere åndelig livsform. Disse konstruktive holdninger og tilsagn skal antages individuelt af enhver person og af enhver nation som en kollektiv helhed. Det første er ved at ske i denne tid. Det andet står

endnu tilbage at blive gjort.

5. Overbringe verdens nationer de sandheder som Buddha, lysets herre, og Kristus, kærlighedens herre, underviste i. I denne forbindelse kan det som noget grundlæggende fremhæves at:
 - a. Aksemagterne dybest set har behov for at forstå Buddhas lære, som han forkyndte den i de fire ædle sandheder; de må nødvendigvis indse, at årsagen til al sorg og elendighed er begær – begær efter det, der er materielt.
 - b. De allierede nationer har dybest set behov for at lære at anvende kærlighedens lov som fremsat i Kristi liv, og at udtrykke sandheden, at »intet menneske lever kun for sig selv« og ingen nation heller, samt at målet for alle menneskelige bestræbelser er *kærlig forståelse*, tilskyndet af selve ideen om kærlighed til helheden.

Hvis disse to store avatarers liv og lære kan forstås og på ny komme til udtryk i menneskers liv, i menneskelige anliggender, i den menneskelige tænknings verden og i dagliglivet, kan den nuværende verdensorden (som i dag stort set er uorden) ændres og omformes så meget, at en ny verden og en ny menneskerace gradvis kan blive til. Forsagelse og offervilje bør være grundtonen i efterkrigstiden og perioden forud for indvarslingen af den nye tidsalder.

Det er nødvendigt for de studerende at huske, at al manifestation og ethvert krisepunkt symboliseres af det gamle symbol, der viser et punkt i en cirkel, kraftens centrum omgivet af en indflydelsessfære eller aura. Således fremtræder i dag hele problemet, der vedrører afslutning af det verdensblændværk og den verdensillusion, som dybest set ligger bag den nuværende intense situation og verdenskatastrofe. Muligheden for sådan en opløsning og nedbrydning er helt klart centreret i de to avatarer, Buddha og Kristus.

I blændværkets verden – det astrale plans og følelsernes verden – kom et punkt af lys til syne. Lysets herre, Buddha, påtog sig at være brændpunkt for den illumination, som til sidst

ville gøre opløsningen af blændværk mulig. I illusionens verden – det mentale plans verden – kom Kristus, selve kærlighedens herre, til syne, han som i sig selv legemliggjorde Guds *tiltrækkende* viljes magt. Han påtog sig at nedbryde illusion ved (med kærlighedens kraft) at tiltrække alle menneskehjerner og formulerede denne beslutning i ordene: »Og jeg – når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig« (Johannes 12:32). Fra det punkt, de da vil have nået, vil den åndelige perceptions, sandhedens og de guddommelige ideers verden stå åbenbaret. Resultatet vil være illusionens forsvinden.

Disse to store gudesønners forenede arbejde, koncentreret gennem deres indviede og gennem verdens disciple, skal og vil uundgåeligt knuse illusion og opløse blændværk – det første ved hjælp af dem der intuitivt erkender og hvis sind er afstemt efter virkeligheden, og det andet ved indstrømningen af den klare fornufts lys. Buddha gjorde den første planetariske indsats for at sprede verdensblændværk; Kristus gjorde den første planetariske indsats hen imod nedbrydning af illusion. Deres arbejde skal nu fortsættes intelligently af en menneskehed, som er klog nok til at erkende sin dharma. Menneskene er hurtigt ved at blive fri for illusion og vil som følge heraf se mere klart. Verdensblændværket fjernes stadigt mere fra menneskenes optræden. Disse to udviklingsforløb er blevet fremkaldt gennem de indstrømmende nye ideer, fokuseret ved verdens intuitive og frigivet til almenheden af verdens tænkere. Denne udvikling er også i stor udstrækning blevet hjulpet på vej af menneskemassernes næsten ubevidste, men ikke desto mindre virkelige, erkendelse af den sande betydning i de fire ædle sandheder. Desillusionerede og af-glamouriserede, (hvis jeg må anvende et sådant udtryk), afventer menneskeheden den kommende åbenbaring. Denne åbenbaring vil være affødt af Buddhas og Kristi forenede indsats. Alt hvad vi kan forudse og forudsige om denne åbenbaring er, at nogle kraftfulde og vidtrækkende resultater vil blive opnået ved sammensmeltningen af lys og kærlighed og ved reaktionen fra »den oplyste substans på kærlighedens tiltrækkende kraft«. I denne sætning har jeg givet dem, der kan forstå det, et dybsindigt og nyttigt vink hvad angår metoden til og formålet

med den proces, der blev iværksat ved juni fuldmåne 1942. Jeg har også givet en nøgle til den sande forståelse af disse to avatarers arbejde – noget som hidtil har været helt ubegribeligt. Det kan også tilføjes, ved virkeligt at forstå betydningen af ordene »et menneskes transfiguration«, når vi til den erkendelse: »Når legemet er fuldt af lys, da skal vi i dét lys se LYS«. Dette betyder, når en personlighed har nået en grad af renselse, pligt troskab og oplysning, da kan den tiltrækkende kraft fra sjælen (hvis natur er kærlighed og forståelse) virke, og sammensmeltning af disse to vil finde sted. Dette er, hvad Kristus viste og virkeliggjorde.

Når Buddhas arbejde (eller det legemliggjorte buddhiske princip) er fuldendt i den stræbende discipel og hans integrerede personlighed, da kan det fuldstændige udtryk af Kristi arbejde (det legemliggjorte kærlighedsprincip) også fuldendes, og begge disse kræfter – lys og kærlighed – vil finde strålende udtryk i den transfigurerede discipel. Hvad der derfor er sandt for den enkelte, er også sandt for menneskeheden som helhed, og i dag kan menneskeheden (der er blevet moden) »påbegynde virkeliggørelsen« og bevidst tage del i arbejdet for oplysning og åndelig, kærlig aktivitet. De reelle virkninger af denne proces vil være spredning af blændværk og frigørelsen af den menneskelige ånd fra materiens herredømme; den vil også føre til nedbrydning af illusion og til erkendelse af sandhed som den eksisterer i bevidstheden hos dem, der er polariseret i »kristusbevidstheden«.

Det er nødvendigvis ingen hurtig proces, men en ordnet og regelbunden fremgangsmåde hvis endelige succes er sikker, men hvis indførelse og efterfølgende proces er relativ langsom. Denne proces blev indledt på det astrale plan af Buddha, og på det mentale plan da Kristus fremstod på Jorden. Den markerede menneskehedens voksende modenhed. Processen har langsomt vundet i styrke, efterhånden som disse to store væsener igennem de sidste to tusind år har samlet deres disciple og indviede omkring sig. Den har nået et punkt af større nytte, eftersom kommunikationskanalen mellem Shamballa og Hierarkiet er blevet åbnet og udbygget, og kontakten mellem disse to store

centre og menneskeheden er blevet mere grundfæstet.

Ved juni fuldmåne 1942 blev den første direkte og åbne kommunikation mellem centret hvor Guds vilje hersker, centret hvor Guds kærlighed styrer og centret hvor der er intelligent forventning, stillet på prøve. Udtryksmiddel for denne prøve var den forenede indsats af Kristus og Buddha samt dem, der responderede på deres afstemte indflydelse. Denne prøve måtte nødvendigvis gennemføres midt under de onde kræfters voldsomme og frygtelige angreb, og den strakte sig over en to ugers periode fra fuldmånedagen (den 30. maj 1942) til og med den 15. juni 1942. Der var en stor koncentration af åndelige kræfter på det tidspunkt, og der blev anvendt en særlig invokation (én som menneskeheden ikke selv må anvende), men prøvens succes eller fiasko afhang i sidste ende af menneskeheden selv.

Måske føler I, skønt med urette, at for få mennesker kender til eller forstår kvaliteten af denne mulighed eller dét, der er ved at ske. Men sådan en prøves succes er ikke bare afhængig af den esoteriske viden hos de få, de relativt få, til hvem fakta og information i nogen grad er blevet meddelt. Den er også afhængig af tendensen hos de mange, som ubevidst higer efter de åndelige realiteter, som søger efter en ny og bedre måde at leve på for alle, som ønsker det gode for helheden, og hvis længsler og begær går i retning af at opleve sand godhed, rette menneskelige relationer og åndeligt initiativ blandt mennesker. Deres tal er legio, og de findes i enhver nation.

Når Guds vilje, udtrykt i Shamballa og fokuseret i Buddha, Guds kærlighed, udtrykt i Hierarkiet og fokuseret gennem Kristus, og menneskehedens intelligente længsel, fokuseret gennem verdens disciple, verdens aspiranter og mennesker af god vilje alle er bragt i samklang med hinanden – enten bevidst eller ubevidst – da kan og vil en stor reorientering finde sted. Denne begivenhed *kan* faktisk indtræffe.

Det første resultat vil være oplysningen af det astrale plan og påbegyndelsen af den proces, der vil sprede blændværk; det andet resultat vil være strålende oplysning af det mentale plan, og nedbrydningen af alle fortidige illusioner samt den gradvise åbenbaring af nye sandheder, som alle hidtidige idealer og

såkaldte formuleringer af sandhed kun har været vejvisere for. Tænk over dette udsagn. Vejviseren angiver vejen; den afslører ikke målet. Den er vejledende, men ikke bestemmende. Således er det med al sandhed frem til vor tid.

Der er derfor behov for vidende og for dem, hvis sind og hjerter er åbne; for dem som er fri for forudfattede meningers fanatiske greb og fri for gamle idealismer, der må erkendes som ufuldstændige antydninger af store ikke opfattede sandheder – sandheder som i større omfang og for første gang kan virkeliggøres, HVIS lektien i den nuværende verdenssituation og i krigens katastrofe læres behørigt, og offerviljen kommer til at gøre sig gældende.

Jeg har peget på denne praktiske anvendelse og givet den aktuelle illustration af læren om blændværk, illusion og maya, fordi verdensproblemet som helhed i dag er nået til et krisepunkt, og fordi afklaringen af problemet vil være det dominerende tema for al fremskridt – undervisningsmæssigt, religiøst og økonomisk – frem til år 2025.

I den del vi nu beskæftiger os med, vil vi overveje de praktiske måder hvorpå illusion, blændværk og mayas kraft kan bringes til ophør i det enkelte menneskes liv, sidenhen i nationernes liv og til sidst i verden. Som altid er vi nødt til at begynde med livsenheden, mikrokosmos; når vi så har forstået processen og fremgangsmåden i forhold til den enkelte, kan ideen udvides til at omfatte gruppen, organisationen, nationen og menneskeheden som helhed. Således vil vi gradvis nærme os den store ide, som vi kalder Gud, makrokosmos.

Vi vil i denne del beskæftige os med teknikker, og de kan opregnes som følger:

1. *Nærværelsens teknik.* Ved hjælp af denne teknik tager sjælen kontrollen over den integrerede personlighed og dens horisontale og vertikale relationer. Denne teknik indebærer udfoldelsen af intuitionens blomst, der nedbryder illusion, åbenbarer englen, antyder nærværelsen og åbner ideernes verden for disciplen, samt døren til de højere indvielser.

Gennem sin forståelse og anvendelse af disse guddommelige ideer eller sædtanker bliver disciplen indviet, og den tredje indvielse bliver et muligt og umiddelbart mål. Intuitionen er anvendelse af *transfigurationens kraft*. Denne teknik er forbundet med den kun lidt kendte yoga kaldet agni yoga eller ildens yoga.

2. *Lysets teknik*. Ved hjælp af denne teknik tager det oplyste sind kontrollen over det astrale eller emotionelle legeme og opløser blændværk. Når lys strømmer ind, toner blændværk bort. Indre oplysning dominerer, og visionen af virkeligheden kan opleves. Denne teknik er forbundet med raja yoga, og dens mål er den anden indvielse; den frembringer evnen til at betræde discipelskabets vej og sætter mennesket i stand til at »leve et liv, oplyst af guddommelighed«. Indre oplysning er anvendelse af *transformationens kraft*.
3. *Ubundethedens teknik*. Ved hjælp af denne teknik ophører maya, for det rensede astrallegemes styring aktiveres bevidst og teknisk og fremkalder derved den befrielse af det æteriske legemes energier fra materiens eller kraftsubstansens herredømme, som fører et stort antal mennesker ind på prøvestadiets vej. Hvor der er »guddommelig ubundethed« overfor materiens tillokkelse eller tiltrækning, bliver *inspiration* mulig. Denne teknik er forbundet med karma yoga i sin mest praktiske form og med den fuldstændig upersonlige anvendelse af materie. Målet med denne teknik er den første indvielse, der sætter mennesket i stand til at »leve et liv inspireret af Gud«. Inspiration er anvendelse af *transmissionens kraft*.

1. NÆRVÆRELSENS TEKNIK

Når vi nu går over til dette emne, er den studerende nødt til at tage tre ting i betragtning: Eksistensen af intuition, kendsgerningen om illusion og den overskyggende nærværelse. Denne nærværelse åbenbares af intuitionen ved hjælp af englen og bringer, når den er åbenbaret og erkendt, illusion til ophør.

Illusion må ikke forveksles med blændværk; illusion er

forbundet med hele åbenbaringsprocessen. Blændværk kan være og er ofte forbundet med forvrængningen af det som er blevet åbenbaret, men det bør erindres, at illusion først og fremmest vedrører sindets mentale reaktion på åbenbaringen, som udvikler sig som sjælen registrerer den og søger at indpræge den i det personlige lavere selvs højeste aspekt. Illusion er derfor sindets mislykkede forsøg på korrekt at registrere, fortolke og oversætte det som er blevet overført, og den er som følge deraf en forsyndelse (hvis I bryder jer om det ord) hos de intelligente og højtudviklede mennesker, hos dem der står på Vejen og som er i færd med at orientere sig i den rigtige retning; den er også de accepterede disciples forsyndelse når de søger at udvide deres bevidsthed som respons på sjælkontakt. Når de har »gennemskuet illusion« (og jeg bruger denne vending i dens esoteriske betydning), da er de rede til den tredje indvielse.

Vort emne er derfor *åbenbaring*, og jeg vil gerne knytte nogle generelle kommentarer til dette emne, da problemet vedrørende verdensillusion, og i øvrigt også individuel illusion, derved kan tydeliggøres.

Den menneskelige bevidstheds fremadskridende udvikling har ned gennem tidsaldrene været afhængig af to vigtige og beslægtede faktorer:

1. Den menneskelige tænkeevnes gradvise udvikling gennem selve evolutionens processer. Det kan betragtes som sindets, chittaens eller det mentale stof's, iboende evne til at blive mere og mere sensitiv overfor den fænomenale verdens påvirkning og indtryk fra de højere verdener af væren. Sindet er det instrument der registrerer »tilblivelsen«, men – i den menneskelige udviklings senere stadier – er det også i stand til at registrere beskaffenheden eller funktionen af *væren*. Tilblivelse åbenbares gennem intellektet; væren gennem intuitionen. Ved alle studier af illusion må man huske sindets instrumentale natur og dets evne til præcist at registrere, fortolke og overføre viden fra fænomenernes verden, og visdom fra sjælens verden.
2. Den metode hvorved menneskeheden bliver vidende om det,

som ikke er umiddelbart synligt. Det er den metode eller proces, der er blevet kaldt »den pånødede åbenbaring«, eller metoden hvormed indtryk overføres til de sind, som er i stand til at modtage disse ideer, væsener, planer og hensigter, der så at sige eksisterer bag kulisserne, og som (i sidste ende) er de faktorer som bestemmer og betinger verdensprocessen. Disse åbenbaringer eller subjektive, levende indtryk åbenbares af intuitionen og har intet at gøre med de kundskaber, indtryk og påvirkninger, som er forbundet med den menneskelige evolutions tre verdener, undtagen for så vidt de (når de er opfattet og erkendt) vedvarende har forandret menneskets livsmåde, afsløret hans mål for ham og antydnet hans sande natur. Åbenbaringerne givet gennem tiderne og indpræget i de sind, som er skolede til at modtage dem, drejer sig om de store universelle begreber, der vedrører helheden og fører til en udviklet forståelse af livets enhed og dets hylozoistiske udtryk.

To parallelle processer har skabt menneskeheden og dens civilisation: Den ene er selve den evolutionære proces hvorved individets tænkeevne gradvis udvikles, indtil den bliver det dominerende aspekt af personligheden; og på samme tid en gradueret og klogt overført række af åbenbaringer, som har ført menneskeheden som helhed nærmere til den uundgåelige opfattelse af væren; disse åbenbaringer har sikkert og roligt ført menneskene bort fra identifikation med formen og ind i de bevidsthedstilstande, der set fra gennemsnitsmenneskets synsvinkel er over-normale, men som set fra en åndelig synsvinkel er helt normale.

Denne ide kan udlægges i en mere okkult terminologi: *Individualitet* har ført til en stadig perfektionering af tænkeevnen med dens perception, opfattelse, analyse og fortolkning, medens *indvielse* gennem intuitionens vækst (når den mentale perfektionering har nået et relativt højt udviklingsniveau) fører til opfattelsen af de åndelige værdiers verden, af forenet væren og af intuitiv forståelse. Dette indebærer følgelig en flytning af individets fokusering bort fra fænomenernes verden og ind i

virkelighedens verden. Den lavere anvendelse af tænkeevnen og dens udviklingsprocesser har skabt illusion, medens udviklingen af den højere tænkeevne og senere hen dens anvendelse, når den overfører intuition og de højere åbenbaringer, vil fremkalde de tre verdners forvandling og udtrykke en verden af væren.

Illusion er ofte misfortolket og misbrugt mental perception af sandheden. Den har intet med den mentale fase af blændværk at gøre, selvom illusion kan føres ned i følelsesverdenen og blive til blændværk. Når dette sker er dens magtfuldhed overordentlig stor, fordi en tankeform er blevet til et væsen med vital kraft, og følelsernes magnetiske kraft føjes til tankens kolde form. Tænk over dette. Men på det trin vi nu beskæftiger os med, og hvor det drejer sig om ren illusion, har en åbenbaring taget form på den mentale plan og har – på grund af den manglende rette opfattelse og fortolkning, eller den manglende fornuftige anvendelse – udviklet sig til en illusion og er kommet ind på bedragets, krystalliseringens og misinformationens vej.

Temaet i denne teknik drejer sig derfor først og fremmest om:

1. *Åbenbaringsprocessen.* Denne proces har været og er i dag det vigtigste vidnesbyrd om og den væsentligste garanti for, at der bag det fænomenale livs scene eksisterer en åbenbarende gruppe eller magt, hvis opgave er af en trefoldig natur:
 - a. At vurdere den menneskelige bevidstheds udfoldelse og at imødekomme dens konstante anmodning og krav om mere lys og viden.
 - b. At bedømme hvad der er den næste nødvendige åbenbaring og hvilken form den skal antage, gennem hvilket medium den skal komme til syne, og hvor og hvornår den skal vise sig.
 - c. At konstatere hvilke vanskeligheder, hindringer og forudfattede meninger den nyindkommende åbenbaring vil være nødt til at kæmpe med.
2. *Kendsgerningen om nærværelsen.* Nærværelsen er den

drivende kraft bag al åbenbaring og er i virkeligheden Gud immanent, som altid stræber efter erkendelse og tilskyndes dertil af Gud transcendent.

3. *Indflydelsen fra englen* der er det individualiserede bevidsthedsfrø, hvorigennem åbenbaringen af nærværelsen vil komme efter det personlige lavere selvs passende vækst og respons. Al sand åbenbaring drejer sig om at udvikle det guddommelige herlighed indenfor et eller andet udtryksområde og derved bekræfte den latente og skjulte nærværelse.
4. *Reaktionen fra de intuitive* over hele verden på åbenbaringen samt den form, hvori de fremstiller den for verdens tænkere. De sidstnævnte er altid de første til at værdsætte og tilegne sig den nye sandhed. De intuitive fremstiller sandhedens næste fase i en relativ ren form selv om den, på tidspunktet hvor den fremføres, kan være symbolsk tilsløret.
5. *Den tænkende verdens reaktion* på den fremstillede sandhed. Det er på dette sted at illusion opstår og misfortolkning og fejlagtig genfremstilling finder sted. Disse usande fortolkninger af åbenbaret sandhed bidrager, når de har bestået længe nok og har fået kraft, til den generelle illusion og bliver en del af den, hvorved de nærer, og selv næres af verdensillusionen. Denne er den illusoriske tænknings form, opbygget og udviklet ned gennem tiderne, som i vid udstrækning kontrollerer massernes anskuelse. Når åbenbaringen når dette stadium, involveres flertallet af menneskene; de erkender illusionen som selve sandheden; de betragter illusionen som virkeligheden; de fatter ikke indholdet af den slørede, symbolsk fremstillede åbenbaring, men forveksler den med den illusoriske fremstilling, og således bliver den intuitivt opfattede åbenbaring til en forvrænget og fordrejet lære.

Teologiske fortolkninger og dogmer hører til denne kategori, og der følger en genopførelse af det gamle drama hvor den blinde fører den blinde, som Kristus hentydede til da han stod overfor sin tids teologer.

De nævnte udsagn gælder for al åbenbaring, som træder frem fra det udstrålende center af lys, hvad enten det drejer sig om såkaldte religiøse sandheder eller videnskabelige opdagelser, eller om den høje standard af åndelige værdier, som den fremskredne menneskehed i begge hemisfærer søger at efterleve og som, fra tid til anden, bevæger sig et skridt videre i udvikling og betydning.

a. Intuition nedbryder individuel illusion

I dag er vi nået til et krisepunkt hvad angår den menneskelige opfattelsesevne, og vi kan nu træde ind i en ny æra hvor illusion kan nedbrydes, og hvor tænkere kan begynde præcist og uden misforståelse at registrere det, som de intuitive overbringer dem. Dette udsagn gælder endnu ikke den almindelige offentlighed. Det vil vare lang tid før den kan reagere uden illusion, eftersom illusion er baseret på den lavere tænkeevnes tankeformskabende aktivitet. Menneskemasserne begynder netop nu at anvende denne lavere tænkeevne, og for dem er illusion derfor et nødvendigt prøve- og træningsstadium som de må passere, da de ellers vil mangle megen værdifuld erfaring og lade deres skelneeve forblive uudviklet. Dette er et punkt som alle lærere i okkultisme bør tænke på. Det er væsentligt at menneskemasserne lærer illusionens betydning at kende og oplæres til at se og vælge den kerne af ren sandhed, der findes i enhver fremstilling af sandheden, de stilles overfor. Det er ligeledes væsentligt at verdens intuitive lærer at anvende, kontrollere og forstå den evne til åndelig perception, guddommelig isolation og passende respons, der er karakteristisk for intuitionen. Dette kan de gøre ved at anvende nærværelsens teknik, men ikke som den sædvanligvis læres og fremstilles.

Måske udtrykker jeg min hensigt mere klart hvis jeg forklarer, at denne teknik foregår efter bestemte videnskabelige retningslinier eller arbejdsmetoder, som meget af den træning, der gives i den sande meditations skoler og i raja yogaens systemer, har forberedt aspiranten til. Følgende stadier begynder dér, hvor de sædvanlige forskrifter ender, og forudsætter

færdighed i at nærme sig englen eller sjælen samt en evne til at løfte bevidstheden til et punkt af sjælsfusion. Jeg vil opstille processerne eller stadierne på følgende måde:

1. Evokation af spændingstilstanden. Dette er grundlæggende og væsentligt. Det er en spænding som fremkaldes ved fuldstændig kontrol over det personlige selv, så det er »egnet til kontakt med det virkelige«.
2. Opnåelse af en tilstand af fusion med sjælen eller englen, som vogter adgangen til den højere evolutions vej.
3. Sindet holdes vedvarende i sjælens lys, hvilket forbliver det lavere selvs holdning i hele den resterende arbejdsperiode, idet det fastholdes i spændingspunktet af sjælen og ikke af personligheden. Sjælen påtager sig denne opgave, når det personlige selv har gjort sit yderste for at opnå den ønskede spænding.

Det er de tre forberedende skridt, hvortil øvelse i at skabe samklang bør have forberedt den, der studerer de højere mysterier. Disse skridt må gå forud for enhver bestræbelse på at udvikle intuitionen, og det kan kræve adskillige måneders (eller endog års) omhyggelig forberedelse. Ild er symbolet på sindet, og disse skridt er de første tre stadier af disciplinen agni yoga, eller ildens yoga, hvortil raja yoga har forberedt den studerende.

Dernæst følger yderligere seks stadier i teknikken, og disse må forstås helt igennem og danne grundlag for en længere tids overvejelse og intelligent eftertanke, som udføres medens de daglige pligter og gøremål passes og ikke på fastsatte tidspunkter. Den trænedede intuitive eller discipel lever hele tiden det dualistiske liv i verdslig aktivitet og samtidig intens åndelig refleksion. Det vil være det fremtrædende kendetegn på disciplen i vest i modsætning til disciplen i øst, der flygter fra livet til de stille steder, bort fra det daglige livs pres og den stadige kontakt med andre. Opgaven for disciplen i vest er langt mere krævende, men det han vil bevise overfor sig selv og overfor verden som helhed vil være endnu højere. Dette er hvad der kan forventes, hvis den evolutionære proces på nogen måde betyder

noget. Vestens racer må bevæge sig fremad mod åndelig overherredømme uden at overse Østens bidrag, og nøglen hertil findes i loven om genfødsel, der ved sin kendsgerning beviser denne nødvendighed. Livets tidevand bevæger sig som solen fra øst mod vest og de, som i de forgangne århundreder anslag den østlige mysticismes tone, må og skal nu anslå den vestlige okkultismes tone. Derfor må de følgende stadier efterfølge de tre tidligere. Vi vil videreføre nummereringen fra før, for det jeg her foreslår er en forskrift til en mere avanceret meditationsholdning. Jeg sagde ikke form.

4. Bestemt og vedholdende indsats for at fornemme nærværelsen gennem hele universet, i alle former og i alle fremstillinger af sandheden. Det kan udtrykkes i ordene: »Bestræbelsen for at isolere det guddommelige kim eller frø, som har frembragt alle former«. Jeg vil påpege at dette ikke er opnåelse af en kærlighedsfuld holdning og en følelsesmæssig indstilling overfor alle mennesker og omstændigheder. Det sidste er den mystiske måde, og selvom det ikke er meningen at den skal fornægtes i disciplens liv, anvendes den ikke i denne tids effektive tilnærmelsesproces. Det er først og fremmest bestræbelsen på – *i det lys englen udstråler* – at se punktet af lys bag alle fænomenale tilsynekomster. Det er derfor overføringen af den mystiske vision til de højere bevidsthedsniveauer. Det er ikke visionen af sjælen, men visionen eller den åndelige sansning af det, som sjælens lys kan hjælpe til med at åbenbare. Det glimtende sjælslys i det personlige selv har sat disciplen i stand til at se visionen af sjælen og i det lys opnå forening med sjælen, omend kun midlertidigt. Nu fokuseres sjælens større lys som en strålende sol og åbenbarer på sin side en langt mere vidtfavnende vision – visionen af den nærværelse, som englen er en garanti for og et løfte om. Ligesom månens lys er en garanti for at solens lys eksisterer, er solens lys en garanti – om I blot vidste det – for et endnu større lys.
5. Efter at have erfaret nærværelsen – ikke teoretisk, men ved vibrerende reaktion på dens eksistens – følger det stadium,

hvori vished om hensigten erhverves. Håb om identifikation med hensigten ligger alt for langt fremme også for den indviede, som endnu ikke har rang af mester. Vi interesserer os ikke for dette (for os) uopnåelige stadium. Men det der interesserer os, er bestræbelsen på at nå en forståelse af det, som gennem formen søger at legemliggøre det høje formål på et hvilket som helst givet punkt i den evolutionære cyklus. Dette er muligt og er nået gennem tiderne opnået af dem, der på rette vis har nærmet sig og behørigt reflekteret over den højere evolutions vej. Denne vej åbenbares for disciplen, selvom den måske ikke vedrører det intuitive budskab han kan bringe med sig tilbage fra sin høje oplevelse.

6. Derefter fører han et eller andet verdensproblem, en eller anden plan, som hans sind intelligent har udarbejdet eller hans hjerte har begæret for at hjælpe menneskeheden, ind i det, der esoterisk kaldes »intuitionens trefoldige lys«. Dette lys dannes ved at forene det personlige selvs lys fokuseret i sindet, sjælens lys fokuseret i englen og det universelle lys, som nærværelsen udsender; processen vil, når den gennem koncentration og lang tids øvelse udføres med lethed, føre til to resultater:
 - a. Svaret på problemet vil pludselig dæmre i disciplens afventende sind (som stadig er modtagerorganet). Han vil få et fingerpeg om, hvad der er nødvendigt for at bringe hjælp til menneskeheden, den ønskede oplysning som, når den anvendes, vil åbne en eller anden dør i videnskabens, psykologiens eller religionens verden. Denne dør vil, når den er åbnet, bringe lindring eller befrielse til mange. Som jeg før har fortalt jer berører intuitionen aldrig individuelle problemer eller spørgsmål, som så mange selvcentrerede aspiranter tror. Den er rent upersonlig og kun anvendelig for menneskeheden på en synteseskabende måde.
 - b. »Lysets indtrængende repræsentant« (som *Den Gamle Kommentar* kalder disse dristige intuitive) genkendes

som én, der kan betros en eller anden åbenbaring, en ny formidling af sandheden, en værdifuld udvidelse af en spirende sandhed, som allerede er givet til menneskeracen. Han ser da en vision, hører en røst, registrerer et budskab, eller – som den højeste form af alle – bliver en kanal for kraft og lys til verden, en bevidst legemliggørelse af det guddommelige eller en vogter af et guddommeligt princip. Disse former udgør sand åbenbaring, formidlet eller legemliggjort; de er stadig sjældne, men vil i stigende grad udvikles i menneskeheden.

7. Som forberedelse til åbenbaringen følger de næste få stadier:
 - a. Den højere vej forlades.
 - b. Tilbagevenden til englen, eller genfokusering i sjælen.
 - c. En pause eller et ophold til konstruktiv tænkning under englens indflydelse.
 - d. Sindets eller tænkeevnens drejning mod en formulering af de tankeformer, der skal legemliggøre åbenbaringen.
 - e. Atter en pause som kaldes »pausen forud for fremstillingen«.

8. Derefter følger fremstillingen af åbenbaringen eller af den formidlede sandhed, og dens nedfældning i illusionens verden. I denne verden gennemgår den »ildprøven« hvorunder »noget af den ild, som er i det der åbenbares, flyver tilbage til kilden hvorfra den kom; noget af den tjener til at tilintetgøre åbenbareren, og noget til at brænde dem, som erkender åbenbaringen«. Dette er en fase i agni yogaen der, som I kan se, kun er for dem, der kan trænge ind bagved englen til det sted, »hvor ilden dvæler«, og hvor Gud, nærværelsen, råder som en fortærende ild og venter på timen for den endelige åbenbaring. Det er en symbolsk gengivelse af en stor sandhed. Hvor det drejer sig om den enkelte indvielse, markerer den tredje indvielse – transfigurationen – fuldendelsen af denne proces. Da ses kun herlighed: Kun

nærværelsens røst høres, og forening af fortid, nutid og fremtid opnås.

9. Åbenbaringen bukker under for den herskende illusion, som medfører dens nedstigning i blændværkets verden og dens efterfølgende forsvinden som åbenbaring og tilsynekomst som lære. Men i mellemtiden er menneskeheden blevet hjulpet og ført fremad; de intuitive fortsætter med at arbejde, og indstrømningen af det som skal åbenbares hører aldrig op.

Denne tilgrundliggende teknik danner basis for både primære og sekundære åbenbaringer. I det første tilfælde er tidscyklen lang; i det andet er den kort. Et virkelig godt eksempel på denne proces er en af de sekundære åbenbaringer i forbindelse med den lære, som udgik fra Hierarkiet (de sekundære åbenbaringers vogter, ligesom Shamballa er de primære åbenbaringers vogter) for halvtreds år siden, og som tog form af *Den Hemmelige Lære*. H.P. Blavatsky var den »gennemtrængende, sansende og erhvervende intuitive«. Den åbenbaring hun overbragte fulgte den sædvanlige fremgangsmåde for al sekundær åbenbarings vej fra kilden til det ydre plan. Der formulerede menneskenes sind – sløret af illusion og indhyllet i blændværk – åbenbaringen til en usmidig lære, som ikke kunne anerkende nogen yderligere åbenbaring. Mange af de teosofiske grupper holdt fast ved, at *Den Hemmelige Lære* var en endegyldig åbenbaring, at intet andet end det værk kunne anerkendes, og at kun deres fortolkninger af værket kunne regnes for korrekte. Hvis de har ret, så er den evolutionære åbenbaring slut og menneskeheden tilstand virkelig problematisk.

Selv nybegynderen på intuitionens vej kan i sig selv begynde at udvikle evnen til at erkende det, som den lavere tænkeevne ikke kan give ham. Måske vil en eller anden tanke af åbenbarende kraft og beregnet til at hjælpe de mange, dryppe ind i hans sind; måske vil nyt lys overstråle en gammel, gammel sandhed, trænge igennem og befri sandheden fra ortodoksiens snærende bånd og derved oplyse hans bevidsthed. Denne evne skal han anvende til gavn for alle og ikke kun til gavn for sig selv. Lidt efter lidt lærer han vejen ind i intuitionens verden at kende; dag

efter dag og år efter år bliver han mere sensitiv overfor de guddommelige ideer og bedre i stand til intelligent at tilegne sig dem og anvende dem til gavn for sine medmennesker.

Verdens håb og nedbrydningen af illusion ligger i udviklingen af intuitive og deres bevidste skoling. Der er mange naturligt intuitive, hvis arbejde er en blanding af højere psykisme med glimt af sand intuition. Det er nødvendigt at optræne intuitive hvis intuition er eksakt. Parallelt med deres intuitive respons og bestræbelse på at nedfælde deres intuition i den menneskelige tankeverden, er det også nødvendigt med en stadig udvikling af den menneskelige tænkeevne, så mennesket bliver i stand til at opfatte og forstå det der er planlagt. Heri ligger ligeledes menneskeracens håb.

b. Gruppeintuition nedbryder verdensillusion

I dag er verden fuld af illusioner, mange af dem sløret af forskellige former for idealisme; den er fuld af ønsketænkning og -planlægning, og selv om meget af dette er rigtigt orienteret og udtrykker intelligensens faste beslutning om at skabe bedre levevilkår for hele verdens befolkning, rejser spørgsmålet sig: Er der i summen af denne ønsketænkning nok af det grundlæggende og dynamiske liv, der kan bringe den ned i fysisk manifestation og til konkret udtryk og således virkelig imødekomme menneskelige behov? Jeg vil påpege, at de to største åbenbarende repræsentanter, som nogensinde er kommet til jorden i nyere historisk tid, fremførte følgende enkle åbenbaringer for menneskeheden:

1. Årsagen til al menneskelig lidelse er begær og personlig selviskhed. Opgiv begæret, og du vil være fri.
2. Der er en befrielsens vej, og den fører til illumination.
3. Det gavner ikke et menneske at vinde hele verden og miste sin sjæl.
4. Ethvert menneske er en gudesøn.
5. Der er én befrielsens vej, og det er kærlighedens og offerets vej.

Disse åbenbareres liv var symbolske fremstillinger af det de lærte, og resten af deres lære var blot en udvidelse af deres centrale temaer. Deres bidrag var en integrerende del af tidsaldrenes generelle åbenbaring, der har ført menneskene fra en primitiv tilstand af menneskelig eksistens og frem til den komplekse tilstand, vi finder i den moderne civilisation. Den samlede åbenbaring kan kaldes åbenbaringen af den vej, som fører ud af formen og til alt livs centrum; denne åbenbarings renhed er ned gennem tiderne blevet bevaret af en lille håndfuld disciple, indviede og sande esoterikere, der altid har været til stede på jorden, og som har forsvaret denne læres enkelhed, søgt efter dem der kunne reagere på og erkende sandhedens frø eller kim og har undervist mennesker i at indtage deres plads og betræde den intuitive perceptions vej. En af Hierarkiets største opgaver er at søge og finde dem, som er sensitive overfor åbenbaring og hvis sind er så øvede, at de kan formulere de opdukkende sandheder på en sådan måde, at disse forholdsvis uændret kan nå verdenstænkernes ører. Al åbenbaring mister imidlertid noget af sin guddommelige klarhed, når den udtrykkes i ord og sætninger.

Meget af fortidens åbenbaring er fremkommet via den religiøse impuls, og eftersom illusionen i tidens løb tiltog i virkning og vækst, er den oprindelige enkelhed (som åbenbarerne udtrykte) gået tabt. Al grundlæggende åbenbaring fremstilles i de enkleste former. Tilføjelse efter tilføjelse sneg sig ind; menneskenes sind komplicerede læren gennem mentale afhandlinger, lige til de store teologiske systemer var bygget op, som for eksempel dem vi kalder den kristne kirke og det buddhistiske system. Deres grundlæggere ville have meget svært ved at genkende de to eller tre fundamentale og guddommelige kendsgerninger eller sandheder, som de søgte at åbenbare og understrege – så omfattende er den kappe af illusion, som er blevet kastet over Kristi og Buddhas enkle erklæringer. De ortodokses vældige katedraler og pompøse ceremonier er meget langt fra det ydmyge liv, som Kristus – mesteren over alle mestre og læreren for såvel engle som mennesker – levede, og meget langt fra enkelheden i det liv han lever nu, medens han

våger over og afventer sit folks tilbagevenden til den åndelige virkeliggørelses enkle vej.

Så omfattende har illusionen været, at mennesker i Vesten i dag taler om »den katolske kirkes verdslige magt«; de protestantiske kirker er splittet op i stridende fraktioner; kirken »Christian Science« er kendt for sin evne til at lægge penge op og for at lære sine tilhængere at gøre det samme og at lære dem at opnå et midlertidigt godt helbred; den græsk ortodokse kirke var helt igennem korrump, og kun de ukultiveredes og de fattiges enkle tro har bevaret en smule lighed med sandheden i dens oprindelige enkle form. De er ikke i stand til at føre højtlydende teologiske diskussioner, men de tror på at Gud er kærlighed, ganske enkelt kærlighed, at der er en vej som fører til fred og lys, og at de behager Gud hvis de fornægter deres egne materielle begær. Jeg ved at jeg i vid udstrækning generaliserer, min broder, for jeg ved også, at der er kloge og gode kristne og gejstlige indenfor de teologiske systemer; disse mennesker bruger imidlertid ikke deres tid på teologiske diskussioner, men på at elske deres medmennesker, og dette gør de fordi de elsker Kristus og alt hvad han står for. De er ikke interesseret i at bygge store kirker af sten og marmor og i at samle penge til deres underhold; de er interesseret i at »samle dem«, som på det indre åndelige plan danner den sande kirke og i at hjælpe dem til at vandre i lyset.

Magtens og overlegenhedens illusion berører dem ikke. Når verdenskrisen er overstået vil gejstlige overalt i verden ikke hvile, før de er i stand til at afdække, hvordan de kan trænge gennem denne doktrinens og dogmets illusion som omslutter dem, og finde vejen tilbage til Kristus og hans enkle budskab, som i sig bærer kraften til at frelse verden – hvis det erkendes og praktiseres.

Meget af den sande åbenbaring siden Kristi tid er kommet til verden ad videnskabens vej. For eksempel var den videnskabeligt beviste udlægning af, at materiens substans i sit inderste væsen blot er en form for energi lige så stor en åbenbaring, som en af dem Kristus og Buddha har givet. Den revolutionerede fuldstændig menneskenes tænkning og var – hvor lidt I end

tænker på det – et vigtigt slag rettet mod den store illusion. Den forbandt energi med kraft, form med liv og mennesket med Gud, og indeholdt hemmeligheden om transformation, transmutation og transfiguration. Når videnskabens åbenbaringer er grundlæggende og fundamentale, er de lige så guddommelige som religionens, men begge er de blevet misbrugt for at tilfredsstille menneskelige krav. Den æra er nær, hvor videnskaben vil bruge alle sine kræfter på at hele menneskehedens sår og bygge en bedre og lykkeligere verden.

Selvom videnskabens åbenbaringer ofte fokuseres gennem en enkelt mand eller kvinde, er de i højere grad resultatet af gruppebestræbelser og trænet gruppeaktivitet, end de såkaldte religiøse åbenbaringer er. Åbenbaring fremkommer derfor på to måder:

1. Gennem et enkelt menneskes bestræbelse, aspiration og præstation – et menneske, som er så tæt på Hierarkiet og så gennemtrængt af guddommelig bevidsthed, at han kan modtage budskabet direkte fra den centrale guddommelige kilde. Han har sluttet sig til de store intuitives rækker og arbejder frit i de guddommelige ideers verden. Han kender præcist sin opgave; han vælger sin aktivitetssfære med omhu og isolerer den sandhed eller de sandheder, som han anser for passende til tidens behov. Han træder frem som den højstes budbringer, lever et dramatisk og fængslende liv i tjeneste og symboliserer med hændelserne i sit liv visse basale sandheder som allerede er blevet åbenbaret, men som han malerisk udtrykker på ny. Han sammenfatter i sig selv fortidens åbenbaringer, og føjer til dem sit eget bidrag i form af den nye åbenbaring, som det er hans særlige opgave at fremstille for verden.
2. Gennem den fælles bestræbelse i en gruppe søgende – for eksempel de videnskabelige forskere i alle lande – som *sammen* søger at kaste lys over manifestationens problemer eller søger efter metoder til lindring af menneskelig lidelse, kommer en åbenbaring. En sådan gruppes bestræbelse løfter ofte – på sin ubevidste aspirations vinger – et eller andet

menneske som så kan trænge igennem til de guddommelige ideers verden, for dér at finde det savnede middel eller nøglen til hjælp, og således intuitivt opdage en længe søgt hemmelighed. Opdagelsen er, når den er førsterangs, lige så meget en åbenbaring som de sandheder der blev fremstillet af verdenslærerne. Hvem vil sige at udsagnet, Gud er kærlighed, er mere værdifuldt end udsagnet, alt er energi?

Den vej, som åbenbaringen derefter følger, er den samme i begge tilfælde, og begge former for åbenbaring overvældes af illusion, men – og her er et punkt jeg vil bede jer tænke over – der samler sig lidt mindre illusion omkring videnskabens åbenbaringer, end der har samlet sig omkring de åbenbaringer, som menneskeheden kalder de mere udprægede åndelige sandheder. En grund hertil er, at den sidste store åndelige åbenbaring, givet af Kristus, blev givet for to tusind år siden, og udviklingen af menneskets tænkeevne og hans modtagelighed overfor sandheden er tiltaget meget siden da. Desuden er videnskabens åbenbaringer for en stor del resultatet af gruppespænding – som til sidst fokuseres i en enkelt intuitiv modtager – og derved beskyttes åbenbaringen.

I dag hvor menneskeheden venter på den åbenbaring, som vil legemliggøre den nye tidsalders tanker, drømme og konstruktive mål, melder der sig for første gang krav fra en stor gruppe intuitivt anlagte mennesker. Jeg sagde ikke en gruppe intuitive, gamle ven og broder. Denne gruppe er nu så stor, dens fokus så virkeligt og dens krav så lydeligt, at det er ved at lykkes for den at fokusere menneskenes samlede hensigt. Derfor vil en hvilken som helst åbenbaring, der bryder frem i den nærmeste fremtid, være bedre »beskyttet af forståelsens ånd« end nogen af de tidligere. Dette er betydningen i ordene, »alles øjne skal se ham« fra *Det Nye Testamente*; menneskeheden som helhed vil erkende den åbenbarende *Ene*. I tidligere tider blev en budbringer fra det høje kun erkendt og kendt af en håndfuld mennesker, og det tog årtier, ja sommetider århundreder for hans budskab at trænge igennem til menneskehedens hjerter.

Tidens pres og udviklingen af en sans for proportioner plus en

påtvungen tilbagevenden til enkelhed i livsførelse og fordring kan ligeledes bevare den kommende åbenbaring fra alt for raskt og hurtigt at forsvinde i *den store illusions* ild.

Ud fra foranstående vil det stå klart for jer, at disciplen og den indviede håndterer verdensanliggender, bevidsthedstilstande og vilkår i de tre verdener på den måde, at de arbejder oppefra og nedefter. Metoden er i virkeligheden en gentagelse af den involutionsære bue, hvor de – som skaberen, fra et udefra styret gunstigt udgangspunkt – leder energi, kraft og kræfter ind i fænomenernes verden og frembringer bestemte virkninger i substansen på de tre plan. Dette er et punkt som omhyggeligt bør erindres; og det er af denne grund, at nærværelsens teknik altid skal anvendes før alle andre teknikker. Den etablerer kontakt med den styrende åndelige entitet og sætter disciplen i stand til at antage den ubundne jagttagers holdning og stå som en repræsentant for Planen. Når teknikken følges korrekt aktiverer den intuitionen, og betydningens verden (som ligger bag fænomenernes verden) står åbenbaret, hvorved illusion nedbrydes. Sandheden ses og kendes som den er. Former i fænomenernes ydre verden (ydre set fra sjælens synsvinkel og derfor omfattende vor velkendte, daglige livs tre verdener) ses ikke at være andet end symboler på en indre og åndelig virkelighed.

2. LYSETS TEKNIK

Vi kommer nu til overvejelsen af den næste udvikling og tjeneste, der kan ydes ved hjælp af en anden teknik.

Emnet er så omfattende, og der findes så megen litteratur i alle verdens hellige skrifter, kommentarer og teologiske afhandlinger om emnet lys, at den enkle sandhed og nogle få grundlæggende principper tabes af syne i et virvar af ord.

I mine forskellige bøger har jeg fremført meget om dette emne, og i bogen *The Light of the Soul*, som jeg skrev i samarbejde med A.A.B., blev der gjort et forsøg på at antyde sjælslysets natur. Nøglen til denne teknik skal findes i ordene: I dét lys skal vi se LYS. En enkel omformulering af disse tilsyneladende abstrakte og symbolske ord kunne lyde: Når

disciplen har fundet det oplyste centrum i sig selv og kan vandre i dets strålende lys, da er han i en position (eller bevidsthedstilstand, hvis I foretrækker det), hvor han bliver bevidst om lyset i alle former og atomer. Den indre virkeligheds verden bliver synlig for ham som lys-substans (helt forskellig fra den virkelighed, der åbenbares af intuitionen). Han kan da blive i stand til effektivt at samarbejde med Planen, idet den psykiske betydnings verden bliver virkelig for ham, og han ved hvad der skal gøres for at opløse blændværk. Det kan siges, at denne proces hvorved lyset bringes til de mørke steder, naturligt falder i tre trin:

1. Det trin hvor begynderen og aspiranten ved at anvende sindets mentale lys søger at udrydde blændværk i deres egne liv. *Kundskabens lys* er et vigtigt opløsende middel i opgavens tidlige faser og udelukker effektivt de forskellige blændværk, der slører sandheden for aspiranten.
2. Det trin hvor aspiranten og disciplen arbejder med sjælens lys. Det er *visdommens lys*, der er det fortolkede resultat af lang tids erfaring, og det strømmer ud og blandes med kundskabens lys.
3. Det trin hvor disciplen og den indviede arbejder med *intuitionens lys*. Det er gennem foreningen af kundskabens lys (personlighedens lys) og visdommens lys (sjælens lys) at lyset opdages, kendes og tilegnes. Dette lys slukker de mindre lys gennem sin krafts rene udstråling.

I har derfor kundskabens lys, visdommens lys og intuitionens lys, og de udgør tre afgørende trin og er tre aspekter af det ene lys. De modsvarer den fysiske sol, solens hjerte og den centrale åndelige sol. I denne sidste sætning har I et fingerpeg om og en nøgle til menneskets forbindelse til Logos.

Disse trin og de tilsvarende teknikker lader sig let misforstå, hvis den studerende overser, at der ingen virkelige skillelinier er imellem dem, men kun en stadig overlappning, en cyklisk udvikling og en fusionsproces, som er meget forvirrende for begyndere. Ligesom resultatet af medfødte reaktioner på

omgivelserne frembringer det nødvendige instrument til at kontakte disse omgivelser med, således frembringer udviklingen af kræfter, som disse teknikker fremmer, veje til kontakt med sjælsområder og åndelige omgivelser. Enhver af disse teknikker er forbundet med nye omgivelser; enhver udvikler i sidste ende styrke i den indviede eller disciplen som han kan anvende i menneskehedens tjeneste og i den guddommelige aktivitets højere sfærer; hver især er beslægtet med de andre to teknikker, og hver især frigør disciplen til en bevidst forbindelse med nye omgivelser, nye tilstande af bevidst viden og nye tjenesteområder. For eksempel:

1. *Nærværelsens teknik* vil, når den følges på en fremgangsrig måde, gøre det muligt for intuitionen at strømme ind og fortrænge det rationaliserende sinds aktivitet, samt at nedbryde illusion og erstatte den med guddommelige ideer, formuleret i begreber, som vi kalder idealer. Det bør erindres, at mestrene kun anvender sindet til to aktiviteter:
 - a. Til at nå deres disciples sind og tiltrække aspiranter ved hjælp af et redskab svarende til disciplens sind.
 - b. Til på konkrete niveauer at skabe tankeformer, som kan legemliggøre disse guddommelige ideer. Den styrende entitet, nærværelsens engel, frembringer kraften til at skabe på denne måde, og dette kalder vi intuitionens resultat – ide eller sandhed, dens perception og gengivelse.
2. *Lysets teknik* er tættere forbundet med sindet og betegner den metode, hvorved den indre oplysning, som strømmer fra sjælen (hvis natur er lys), kan oplyse ikke kun idealer, men liv, omstændigheder og begivenheder og derved åbenbare det erfaredes årsag og betydning. Når disciplen har forstået sin indre oplysende kraft, har han taget det første skridt hen imod at opløse blændværk; og ligesom nærværelsens teknik bliver virkningsfuld på det mentale plan, så skaber denne teknik kræfter, som kan blive virkningsfulde på det astrale

plan og til sidst medføre dette plans opløsning og forsvinden.

3. *Ubundethedens teknik* ophæver eller neutraliserer substansens greb om livet eller ånden som virker i de tre verdener, for sjælen er beviset på liv.

I tilknytning til denne anden teknik vil jeg derfor tage nogle ord fra Biblen og erstatte ordet »tro« med ordet »lys«. Jeg giver jer denne definition: *Lys er substansen i det vi håber på, vidnesbyrd om det vi ikke ser.* Det er måske en af de mest okkulte definitioner på verdens lys, som indtil nu er blevet givet, og det er hensigten, at dens sande betydning skal åbenbares i løbet af de næste to generationer. Ordet »tro« er et godt eksempel på, hvordan nogle af de gamle sandheder holdes »skjult«, så deres indhold ikke åbenbares for tidligt. Lys og substans er synonyme udtryk. Det samme er sjæl og lys, og i denne lighed – lys, substans, sjæl – har I nøglen til fusion og til den enhedsskabelse som Kristus til fuldkommenhed udtrykte for os i sit liv på jorden.

Når studerende og aspiranter har gjort fremskridt hvad angår sjælkontakt, har de således taget et af de første vigtige skridt hen imod forståelsen af lys og dets anvendelse. De må imidlertid være omhyggelige med ikke at forveksle det lys, som de kan gøre gældende overfor liv, omstændigheder, begivenheder og omgivelser, med intuitionen. Det lys, vi beskæftiger os med, udtrykker sig i de tre verdener og åbenbarer form og former, deres reaktioner og virkninger, deres blændværk og tiltrækning og deres magt til at vildlede og begrænse bevidsthed. Det lys, det drejer sig om, er sjælslyset, der oplyser sindet og frembringer åbenbaring af den verden af former, som det liv er nedsænket i.

Intuitionen vedrører ikke noget som helst i de tre verdener for menneskelig erfaring, men udelukkende den åndelige triades perceptioner og ideernes verden. *Intuitionen er for betydningens verden, hvad tænkeevnen er for de tre erfaringsverdener.* Den skaber forståelse, ligesom sjælens lys skaber viden gennem erfaring. Viden er ikke en rent mental reaktion, men noget som findes på alle niveauer, og som i en eller anden form er instinktiv

i alle riger. Dette er aksiomatisk. De fem sanser bringer viden om det fysiske plan; psykisk sensitivitet bringer viden om det astrale plan; sindet bringer intellektuel perception, men de er alle tre aspekter af kundskabens lys (der udgår fra sjælen) som oplyser sine udtryksvehikler i det omfattende trefoldige miljø, som det vælger at indestænge sig i med det formål at udvikle sig.

På en højere drejning af spiralen er intuitionen udtryk for den trefoldige åndelige triade, som sætter den i forbindelse med de højere niveauer af guddommeligt udtryk; intuitionen er et resultat af monadens liv – en energi som fører åbenbaring af den guddommelige hensigt med sig. Det er i denne guddommelige åbenbarings verden at disciplen til sidst lærer at arbejde, og den indviede bevidst fungerer. De tre verdener aktive liv er et forvrænget udtryk af denne højere erfaring, men udgør også det træningsområde, hvor evnen til at leve *det indviede liv med perception gennem intuition* og til at tjene Planen langsomt udvikles. Disse sondringer (i tid og rum, eftersom alle sondringer – selv om de er nødvendige og uundgåelige, så længe tænkeevnen har magten – er en del af den store illusion) må nøje overvejes. Disciple vil nå et punkt i deres udvikling, hvor de vil vide om de reagerer på sjælels lys eller på triadens perception gennem intuition. Dernæst vil de nå et punkt, hvor de erkender at intuitiv perception – som de kalder det – blot er den indre oplyste personligheds reaktion på triadens tilbøjelighed til identifikation. Men disse begreber ligger udenfor gennemsnitsmenneskets opfattelsesevne, idet fusion og identifikation på ingen måde er det samme.

Reglerne for lysets teknik er blevet fyldestgørende udlagt i Patanjalis raja yogasystem, der forklares i de fem stadier – koncentration, meditation, kontemplation, illumination og inspiration; parallelt hermed skal de fem regler og de fem bud overholdes. Jeg vil bede jer studere dem. De frembringer på deres side de mange resultater indenfor psykisk sensitivitet, som for eksempel hierarkisk kontakt, indre oplysning, tjeneste og disciplin for til sidst at føre frem til det stadium af »isoleret enhed«, som er den paradoksale vending Patanjali bruger til at beskrive den indviedes indre liv.

Det meste af det jeg her har omtalt er velkendt for alle aspiranter, hvad enten de studerer raja yogalæren fra Indien eller den praktiske mystiks liv som beskrevet af mystikere som Meister Eckehart og de mere mentalt polariserede moderne esoterikere. De sidstnævnte nåede udover den mystiske vision ved at opnå fusion. Jeg behøver ikke uddybe dette. Det er enhedsskabens højere stadium, som alle sande mystikere vidner om.

Det vi interesserer os for her er hvordan lyset erkendes, tilegnes og anvendes til at sprede blændværk og udvirke en dyb esoterisk tjeneste for verden. Man kan sige, at det indre lys er som et søgelys der fra det som en mester har kaldt »sjælens piedestal og det åndelige tårn eller fyr« kastes ind i verdenen af blændværk og menneskelig strid. Disse vendinger gengiver den ide om ophøjethed eller afstand, der er så karakteristisk for den mystiske indstilling. Evnen til at anvende dette lys som et opløsende middel kommer først, når disse symboler er kastet af og tjeneren begynder at betragte *sig selv* som lyset og som det udstrålende centrum. Heri findes årsagen til nogle af den okkulte videnskabs tekniske begreber. Esoterikeren ved, at der i ethvert af hans legemes atomer findes et punkt af lys. Han ved, at sjælens natur er lys. I æoner vandrer han ved hjælp af det lys, som skabes i hans vehikler, lyset i hans legemes atomare substans, og ledes derfor af materiens lys. Senere opdager han sjælens lys. Endnu senere lærer han at blande og sammensmelte sjælens og materiens lys. Da står han frem som en lysbærer, i hvem materiens rensede lys og sjælens lys er blandet og fokuseret. Ved at anvende dette fokuserede lys til opløsning af det individuelle blændværk, lærer disciplene de første stadier af den teknik, som vil opløse gruppeblændværk og i sidste ende verdensblændværk, og det er det næste emne vi vil beskæftige os med.

Det emne vi er i færd med at behandle – sjælens lys anvendt til at sprede blændværk i de tre verdener – er det mest praktiske, nyttige og tiltrængte studieemne der findes i dag: Det drejer sig om det astrale plan, og den tjeneste der skal ydes er afgørende og aktuel. Befrielsen af det enkelte menneskes verden og hele

menneskehedens verden fra det altomsluttende blændværk som holder menneskeheden i trældom, er et fundamentalt behov. Den ny æra, som ved krigens slutning vil åbne sig for menneskeheden, vil være kendetegnet ved mental polarisering og som følge deraf frihed for blændværk; da vil illusionen for en tid styre, indtil intuitionen er mere fuldstændigt udviklet. Denne illusion vil frembringe helt andre resultater end de virkninger der følger, når mennesker lever og arbejder midt i blændværket. Det andet kendetegn for den ny æra vil være den videnskabelige indstilling til hele blændværksproblemet, der da vil blive erkendt for hvad det er og opløst videnskabeligt ved brug af de oplyste sind hos grupper, der arbejder i harmoni med netop dette formål.

Det forslag jeg derfor lægger frem for jer (der er verdens aspiranter og disciple), indebærer muligheden for en bestemt verdenstjeneste. Efterhånden vil grupper dannes af dem, der arbejder på at opløse blændværk i deres individuelle liv, og som gør det ikke så meget for at opnå deres egen befrielse, men med det særlige mål at befri det astrale plan for dets omfattende blændværk. Ved hjælp af kraften fra deres individuelle oplyste sind, vil de i fællesskab arbejde på en eller anden vigtig fase af verdensblændværket; i fællesskab vil de rette »sindets søgelys, der reflekterer solens lys, men på samme tid udstråler sit eget indre lys, mod jordens dis og tåger, for i denne dis og i disse tåger snubler alle mennesker. I den oplyste sfære af det fokuserede, udstrålende lys vil virkeligheden triumferende vælde frem«.

Det er interessant at bemærke at den allerældste bøn i verden refererer til de tre aspekter af blændværk, og det er på disse, at de tre teknikker skal anvendes for at muliggøre frigørelse og fremskridt. Som I ved, lyder denne bøn som følger (Brihadaranyaki Upanishad I, 3, 28):

»Led os, oh Herre, fra mørke til lys; fra det uvirkelige til det virkelige; fra død til udødelighed.«

»*Led os fra mørke til lys*« hentyder til sindet der til sidst oplyses af intuitionens lys; denne indre oplysning fremkaldes ved hjælp af nærværelsens teknik – den nærværelse lyset skinner fra.

Denne indre oplysning eller illumination er den formidrende faktor, som frembringer transfigurationen af personligheden og et centrum af udstrålende lys på det mentale plan. Dette udsagn er sandt, hvad enten man taler om et individuelt menneske eller om det brændpunkt af lys, som formes af den fremskredne menneskeheds mentale enhed og klare tænkning. I kraft af deres forenede sind vil det lykkes dem at befri verden for nogle aspekter af den store illusion.

»Led os fra det uvirkelige til det virkelige« har specielt tilknytning til det astrale plan og dets altomsluttende blændværk. Disse blændværk legemliggør det uvirkelige og viser sig for det astrale plans fanger, der forledes til at forveksle dem med virkeligheden. Dette fangenskab i blændværk kan bringes til ophør gennem anvendelse af lysets teknik – anvendt af dem, der i gruppeformation arbejder for opløsning af blændværk og for fremkomsten i menneskenes bevidsthed af en klar forestilling om og erkendelse af virkelighedens natur.

Opløsningens specifikke arbejde er vort umiddelbare tema. Det er af den allerstørste vigtighed at de, som erkender den åbne dør ind til fremtiden, som alle mennesker skal passere igennem, begynder at udføre dette arbejde. Kun på den måde kan menneskeheden hjælpes til at lade fortidens fejltagelser, blændværk og mislykkede bestræbelser bag sig. Det er denne teknik som fører til frihed for blændværk, og som kan transformere menneskelig levevis og derved indføre den nye civilisation og kultur. Denne opløsning kan udføres af disciple overalt på planeten og med verdensaspiranternes hjælp; det vil imidlertid først og fremmest blive et arbejde for dem, hvis stråleopbygning og polarisering gør det astrale liv til den mindste modstands vej, og som har lært eller er ved at lære at styre dette liv med tankens kraft og mentalt lys. Det er i første instans sjette stråle mennesker, bistået af aspiranter og disciple på anden og fjerde stråle.

I tid og rum vil denne opgave i første omgang kun blive taget op og kontrolleret i gruppeformation af aspiranter, hvis sjæls- eller personlighedsstråle er den sjette, eller hvis astrallegeme betinges af den sjette stråle. Når de har forstået det arbejde, der

skal gøres og »fanatisk taget lysets teknik op i racens tjeneste«, vil deres arbejde blive fuldført af andenstråle disciple, som arbejder i tilknytning til ashramer for de mestre der tager disciple. Det arbejde der udføres af disse to grupper, vil til sidst blive åbenbaret (og det langt senere) af de aspiranter og disciple, som vil befatte sig med astral aktivitet, når den fjerde stråle igen begynder at manifestere sig. Arbejdet med at sprede blændværk udføres derfor af dem, der kommer i inkarnation ad de energilinier, der legemliggør den anden, den fjerde og den sjette stråle. Jeg betoner dette, fordi disciple ofte påtager sig opgaver, som de ikke er særligt egnet til, og som deres stråler ikke hjælper dem til at fuldføre og endda somme tider forhindrer fuldførelsen af.

Hele emnet er forbundet med bevidsthed – det andet aspekt – og drejer sig om de former, gennem hvilke menneskeheden i tiltagende grad bliver bevidst. Blændværk er forårsaget af anerkendelsen af det mennesket selv har skabt, og som det siges okkult: »Mennesket bliver først bevidst om virkeligheden, når han har tilintetgjort det, han selv har skabt«. Disse former falder i to hovedgrupper:

1. De former som er af meget gammel oprindelse, og som er resultatet af menneskelig aktivitet, menneskelig tænkning og menneskelig fejltagelse. De omfatter alle de former, som menneskets *begærnatur* ned gennem tiderne har skabt og er blændværkets tågede substans – tåget set fra den fysiske synsvinkel, men fast set ud fra det astrale plan. Det er dem, der frembringer tilskyndelsen bag al stræben og aktivitet på det ydre plan, når mennesket søger at tilfredsstille begær. Den enkelte aspirant må helt og holdent befri sig selv for disse former, så han derefter kan gå igennem den port, vi kalder den anden indvielse og ind i større bevidsthed.
2. De former der konstant skabes og uafladeligt frembringes som respons på menneskehedens *stræbende natur*, og som frembringer de tillokkelser, der leder mennesket videre frem mod i første omgang stor personlig præstation og siden mod åndelig præstation. De bærer antydningerne af det nye og det

mulige i sig. De udgør ligeledes (hvor mærkeligt det end kan synes) et blændværk, for de er midlertidige og illusoriske og bør ikke tillades at skjule det virkelige. Denne virkelighed vil nedfældes i det rette øjeblik, så snart det højere lys strømmer ind. Disse former antyder det virkelige, men forveksles ofte med det virkelige; de er i strid med fortidens gamle tanker og begær og skal til sidst give plads for det virkeliges faktiske nærværelse. De tilvejebringer (i krisetider) den store prøve for alle aspiranter og disciple og kalder på den fineste form for skelneevne; men når først den prøve er sejrrigt bestået, kan opgaven med at sprede begge disse typer blændværk overlades til disciplen og aspiranten, hvorved vægten lægges på det umiddelbare behov eller et nærmere bestemt og almindelig udbredt verdensblændværk.

Det vil derfor stå klart for jer at grupper, hvis bevidste tjeneste er opløsning af blændværk, vil have følgende kendetegn:

1. De vil være sammensat af sjettestråle aspiranter og disciple, bistået af åndelige arbejdere på anden stråle.
2. De vil blive dannet af dem, der:
 - a. Er ved at lære eller har lært at opløse deres egne individuelle blændværk, og kan tilføre opgaven forståelse.
 - b. Er fokuseret på det mentale plan og derfor har opnået en vis grad af mental oplysning. De mestrer lysets teknik.
 - c. Er bevidst om naturen af de blændværk, som de forsøger at opløse og er i stand til at anvende det oplyste sind som et søgelys.
3. De vil i deres rækker tælle dem der (i okkult forstand) er ved hurtigt at udvikle følgende evner:
 - a. Evnen til ikke kun at erkende blændværk for hvad det er, men til at skelne mellem de forskellige og mange typer af blændværk.

- b. Evnen til at tilegne sig lyset, som de absorberer i sig selv og derefter bevidst og videnskabeligt projicerer ind i blændværkets verden. Mestrene, de højere indviede og verdensdisciplene gør om nødvendigt dette på egen hånd, og behøver hverken beskyttelse af gruppen eller hjælp af gruppemedlemmernes lys.
- c. Evnen til at anvende lyset ikke kun ved absorption og projektion, men også ved bevidst anvendelse af viljen, der tilfører den projicerede lysstråle energi. Hertil føjer de en vedholdende og stabil fokusering. Strålen der er projiceret på denne måde, har en dobbelt funktion: Den arbejder uddrivende og dynamisk, næsten som når en kraftig vind spreder eller blæser en tæt tåge bort, eller solens stråler udtørre og absorberer dis. Den fungerer også som en stråle ad hvilken det, der er nyt og en del af den guddommelige hensigt, kan træde frem. De nye ideer og ønskede idealer kan komme ind »på strålen«, ligesom når en stråle dirigerer og leder fly til en ønsket landingsplads.

a. Opløsning af individuelt blændværk

Lad os allerførst betragte måden hvorved det kan lykkes den enkelte aspirant at opløse de blændværk, som i lange tider har betinget hans liv i de tre verdener. Han har været domineret af begær i fire femtedele af sin inkarnationserfaring. Han er begyndt at omdanne sit begær til aspiration og at søge – med al den hengivenhed, emotion og længsel han besidder – efter virkeliggørelse. Det er på det tidspunkt han bliver bevidst om den forfærdende natur af de blændværk, han automatisk og normalt går rundt i. Blændværk opstod, da mennesket erkendte og registrerede begær som en drivkraft, og på denne måde viste sin menneskelighed og forskellighed fra dyret, da det er sindets mentale evne der afslører begærets eksistens. Den instinktive anstrengelse for at tilfredsstille begær – medfødt og iboende den lavere natur – gav plads for *planlagte* bestræbelser for at imødekomme begær med sindet som retningsgiver. Således er

skillelinien mellem dyret og mennesket blevet stadig tydeligere, og det første og grundlæggende udtryk på ren selvished viste sig æoner tilbage. Senere, under evolutionens fremskridt, da begæret skiftede fra den ene planlagte tilfredsstillelse til den anden, begyndte det at antage et mindre fysisk aspekt, og menneskene søgte nydelse i emotionel oplevelse og i dets dramatisering. Dette førte til etableringen af dramaet som dets første kunstneriske udtryk; herigennem har mennesket ned gennem tiderne suppleret det individuelle emotionelle og dramatiske liv med en stedfortrædende oplevelse udenfor sig selv og kompletteret sine personlige dramaer, begær og mål med dem, der blev udviklet ved hjælp af den skabende forestillingsevne, hvorved grunden til den intelligente og virkelige erkendelse af delen i forhold til helheden blev lagt. Fra de tidligste atlantiske tider lagdes således grunden til udviklingen af følelsen af mystisk dualitet gennem de forskellige stadier fra en antropomorfisk erkendelse af guddommen til erkendelsen af det virkelige i mennesket selv, indtil han til sidst når til det valg, disciplen stilles overfor. Da konfronteres tærskelens vogter med nærværelsens engel, og den sidste og vigtigste konflikt udkæmpes.

Den dualistiske bevidsthed kulminerer på tidspunktet for den tredje indvielse i den endelige kamp mellem modsætningernes par og den triumferende sejr for englen – legemliggørelsen af det godes kræfter i det individuelle menneske, i gruppen og i menneskeheden. Dualismen og begæret efter det, som er materielt og ikke det bevidste selv (som identificerer sig med helheden), dør da ud. Enhed og »et liv i større fylde« opnås.

Den proces, som følges af disciplen der bevidst arbejder med opløsningen af blændværk i sit liv, kan opdeles i fire stadier, som kan gives følgende definitioner:

1. *Stadiet for erkendelse* af det eller de blændværk som skjuler det virkelige. Disse blændværk afhænger i enhver af livets specielle kriser af personlighedsstrålen.
2. *Stadiet for fokusering* af disciplens bevidsthed på det mentale plan og koncentration af lyset i dette brændpunkt, således at den indre oplysning er klar, arbejdet der skal gøres

tydeligt ses, og sindets søgelys er rettet mod det blændværk det er hensigten at opløse.

3. *Stadiet for styring.* Det indbefatter den stadige kanalisering af lys (intelligent styret) til de mørke steder på det astrale plan, idet det huskes at lyset vil sætte disciplen i stand til at gøre to ting:
 - a. Opløse blændværk – en tilfredsstillende erfaring
 - b. Se det virkelige – en skræmmende erfaring, min broder
4. *Stadiet for identifikation* med det virkelige, som det kontaktes efter opløsningen af blændværket. I det forøgede lys, der nu er til rådighed, vil der fremkomme en dybere erkendelse af endnu mere subtile blændværk som også skal opløses.

Denne proces af erkendelse, fokusering, opløsning og efterfølgende åbenbaring foregår kontinuerligt fra det øjeblik disciplen træder ind på det accepterede discipelskabs vej og indtil den tredje indvielse.

Nøglen til fremgang i denne proces er derfor forbundet med meditation og det at holde sindet vedvarende i lyset. Kun gennem vedholdenhed kan lysstrålen formes, intensiveres, fokuseres og projiceres og sidenhen – i det rette øjeblik – trækkes tilbage. Jeg kan ikke her komme med en forklaring på meditationsprocessen, der er baseret på den rette forståelse af koncentrationens natur. Jeg har skrevet meget om emnet, og raja yogasystemet er velkendt. Mental koncentration og kontrol er nu det almindelige tema i alle instruktioner, som lærere og velinformerede forældre giver. Det er i dag svært for gennemsnitsmennesket at forstå at der var en tid, hvor udtryk som »tænk dig om« eller »hvis du bare ville tænke« eller »en lille smule omtanke fra din side ville være på sin plads« var helt ukendte, fordi tænkeevnen var så lidt udviklet. Den var dengang kun erkendt som en virkende faktor af dem, der havde indviet bevidsthed. Evolutionsvejen er i virkeligheden erkendelsernes vej, der fører til åbenbaring. Hele evolutionsprocessen har karakter af indvielse, fordi den fører fra den ene

bevidsthedsudvidelse til den anden, indtil det formløses og formens verdener står åbenbaret i det lys, den indviede frembringer og vandrer i. Disse lys er forskelligartede og åbenbarende på forskellig måde; de er:

1. Materiens eget lys som findes i ethvert af substansens atomer.
2. Lyset i det vitale eller æteriske vehikel – et lys der er genspejlingen af det ene lys, eftersom det forener de tre typer af lys indenfor de tre verdener.
3. Instinktets lys.
4. Intellektets eller kundskabens lys.
5. Sjælens lys.
6. Intuitionens lys.

Vi går fra lys til lys, fra åbenbaring til åbenbaring, indtil vi forlader lysets verden for at træde ind i den verden af liv, som for os endnu er rent mørke.

Det vil være indlysende for jer at dette tiltagende lys fører en række åbenbaringer med sig, der vidner om stadig udvikling, og der som alt andet i den menneskelige erfaringsverden allerførst udfolder formernes verden, derefter idealernes verden og endelig sjælens, ideernes og guddommelighedens natur for vore øjne. Jeg vælger blot nogle få af de ord, som udtrykker åbenbaringen og symboliserer dens karakter. Men alle disse åbenbaringer udgør én stor forenet åbenbaring, som langsomt udfolder sig for øjnene af menneskeheden. Det personlige lavere selvs lys åbenbarer formens, materiens, instinktets, begærets og sindets mentale verden for mennesket; sjælens lys åbenbarer beskaffenheden af relationen mellem disse livsformer og den formløse verden, samt konflikten mellem det virkelige og det uvirkelige. Intuitionens lys åbenbarer Guds natur og helhedens enhed for *sjælen i personligheden*. Det materielle begærs rastløshed, som søger tilfredsstillelse i de tre verdener, giver til sidst plads for aspiration efter sjælkontakt og sjælliv. Dette på sin side erkendes som et skridt hen imod de store fundamentale erfaringer, som vi giver navn efter de fem større indvielser.

Disse åbenbarer for mennesket den hidtil ukendte kendsgerning om ikke at være adskilt fra helheden og om relationen mellem hans individuelle vilje og den guddommelige vilje.

Vi vil nu studere måden, hvorpå disse arbejdsfaser på det astrale plan udføres: Først lærer den enkelte at anvende sindets lys, udviklet af sjælen, når den bliver tæt forbundet med personligheden og tilskyndet af intuitionen. Ved at anvende dette lys lærer disciplen at opløse sine helt personlige blændværk. Jeg nævner dette, fordi jeg vil have jer til at forstå omfanget af den opgave et menneske påtager sig, når han – som forberedelse til udvidet tjeneste – bevidst sætter sig for at befri sig selv for blændværk. Han er da i konflikt med hele astralplanets blændværk og tilbøjelig til at lade sig overvælde, når han indser hvad han står overfor. Dette er en af årsagerne til den dybe depression og de dybtgående mindreværdskomplekser, som gør nogle mennesker fuldstændig modløse eller endda til sidst fører til selvmord. Deres egne personlige blændværk binder dem til nationalt eller planetarisk blændværk, og betinger på denne måde deres livsudtryk og tænkning. Jeg vil bede jer erindre dette når I har med mennesker at gøre og ser dem fast forankret i deres forestillinger ude af stand til at se sandheden som I ser den. De er som de er fordi deres individuelle blændværk næres af de større blændværk, og det er endnu for meget for dem.

Det er ikke min hensigt specielt at beskæftige mig med bestemte blændværk, men at give jer en forskrift som – med få ændringer og tilføjelser – kan være til nytte for den enkelte og gruppen i arbejdet med at udslette blændværk. Jeg vil begynde med at sige, når det drejer sig om menneskets emotionelle natur, er det nødvendigt for ham allerførst at indse at hans reaktioner, ideer, begær og livserfaring er betinget af et eller flere blændværk, det vil sige at han er offer for og reagerer instinktivt på adskillige blændværk – skabt gennem mange liv og dybt rodfæstet i hans fortidige historie. Den tid kommer imidlertid, hvor disciplen på prøve bliver bevidst om disse instinktive blændværk og erkender dem ved deres tilsynekomst, endda når han reagerer på dem; han søger at befri sig selv, idet han først arbejder krampagtigt og prøver at anvende tænkeevnen til at

ræsonnere sig ud af dem. Han veksler mellem midlertidig fremgang, hvor han kan handle velovervejede, som var han fri af blændværk, og lange perioder af nederlag, hvor han er overvældet og ikke kan se lys nogen steder og handler som en blind, forvirret person. Dette viser, at han som af en magnet drages (af kraften fra ophobet, ældgammelt blændværk med dets karmiske virkninger) ind i centrum af selve det blændværk, han søger at undgå. Senere kommer det stadium (et resultat af denne skiften frem og tilbage), hvor sjælens tiltrækningskraft begynder at udligne den dragende kraft fra disse blændværk. Han higer efter et frigjort udtryk og efter befrielse for det astrale plans kontrol. Derefter finder afbalanceringsprocessen sted.

Det er på dette stadium at meditationen indføres, hvorved mennesket bliver bevidst om sjælslyset, idet det blandes med det mentale legemes iboende lys; dette sammenblandede lys intensiveres støt, når han bliver ved med sit meditationsarbejde. Aspiranten når da til et punkt, hvor han opdager at dette indre lys kan anvendes, og han begynder forsøgsvis og med skiftende held at rette dette lys mod de problemer, som hans særlige blændværk forårsager. Det er også på dette punkt at vi nu viderefører lysets teknik og anvender den, således at fortidens vage uvidenskabelige teknik bringes til ophør. Den antydede teknik kan kun anvendes af det menneske, der ved noget om sindets mentale lys, om lyset i hovedet og om sjælens lys. Lyset i hovedet fremkaldes ved en nøje planlagt sammenføring af sjælslys og personlighedslys, der fokuseres i det mentale legeme og frembringer en virkning i hjernen. Denne fokusering falder i tre stadier:

1. Forsøget på at fokusere sindets og materiens lys i det mentale vehikel.

Dette betegner en sammenføring af lyset i materien og substansen (tæt stofligt og æterisk lys) med sindets eget lys. Der er intet særegent eller specielt lys i eller fra selve det astrale legeme, for dette legeme er blot en samling former skabt af det individuelle menneske, af nationer og af racer, og disse former udgør tilsammen det astrale plan og besidder

ikke som andre former noget iboende lys. De er ikke skabt af den planetariske Logos som en udtryksform for et eller andet dynamisk liv, og det er den reelle betydning af det, jeg tidligere har fortalt jer om, at det astrale plan i virkeligheden ikke eksisterer. Det er det menneskelige begærs fantasiskabelse ned gennem tidsaldrene, og dets falske lys er en genspejling af enten materiens eller sindets lys. Fokuseringsprocessen foretages gennem koordinering og ved at bestræbe sig på at bringe sindets positive lys og hjernens negative lys til et punkt af indre oplysning, og processen fortsættes ved mental kontrol, udviklet i meditation. Når disse to modsatte poler er forbundet, da kan (gennem personlighedens vilje) de to aspekter af det mindre lys danne et nøjagtigt lokaliseret punkt af lys, der – som et lille fakkelskær – afslører det blændværk aspiranten lettest reagerer på. Dette første fokuserede lys er ikke af en sådan beskaffenhed, at det kan gøre andet end at afsløre. Det har ingen opløsende kraft og kan heller ikke gøre det eksisterende blændværk virkningsløst. Det kan kun bevirke, at et menneske i sin dagsbevidsthed eller hjernebevidsthed bliver klar over at blændværk holder ham fangen. Dette resultat hænger sammen med meditationsprocessens koncentrationsstadium.

2. Det andet stadium af fokuseringsprocessen frembringes gennem bestræbelse på at meditere. I det forrige stadium var foreningen af de to materielle lys helt og holdent en formproces, og aspiranten drives udelukkende frem af sin personligheds kræfter og interesser. Et billede på dette og på dets effektivitet kan ses i det menneske som, ud fra rent selviske motiver og gennem en intens koncentration, fokuserer sit sind og tilvejebringer sine begærs tilfredsstillelse og sine måls opnåelse. Han udrydder alle emotionelle reaktioner og går meget langt med hensyn til at opløse blændværk. Han udvikler evnen til at trække på materiens (det fysiske stofs og den mentale substans') eget lys og skaber således et falsk lys, som sjælens lys hårdt og konsekvent lukkes ude fra. Det er denne magt, som til sidst

frembringer en sort magiker. Han har udviklet evnen til at trække på materiens egen lysenergi og til at fokusere den så magtfuldt og effektivt, at den bliver en stor destruktiv kraft. Det er denne, som har givet Hitler og de seks onde mennesker omkring ham deres magt til at nedbryde på det materielle plan. Men i aspirantens tilfælde vil evnen til at meditere over den åndelige virkelighed og til at kontakte sjælen udligne de farer, der er uløseligt forbundet med at fokusere på og udelukkende anvende materiens lys; sjælens lys føjes til materiens mindre lys, og derpå fokuseres disse to sammenblandede lys, eller aspekter af det ene lys, på det mentale plan ved hjælp af den skabende forestillingsevne. Dette sætter til sidst mennesket i stand til at opløse blændværk og befrier ham for det astrale plan.

3. Det tredje stadium er dét hvorved materiens lys, sindets lys og sjælens lys (som kanal for intuitionen) bevidst blandes, sammensmeltes og fokuseres. Under sjælens styring retter mennesket derefter dette sammensmeltede lys mod blændværkets verden og mod det særlige blændværk, som han til enhver tid er optaget af. Det astrale plans falske lys forsvinder i dette tredobbelte blandede lys, ligesom en ild næsten udviskes, hvis den udsættes for solens fulde stråleglans; eller som et brændeglas, der fokuserer solens stråler, kan forårsage en ødelæggende brand. Det er anvendelsen af et magtfuldt lys, som kan udviske et mindre lys og opløse en tåge.

Alt dette skal med forståelse gennemføres bevidst som en forberedelse til den egentlige teknik. Aspirantens arbejde vil i første omgang være eksperimenterende men vil til sidst blive udført videnskabeligt. Det vil være baseret på en erkendelse af sandhed – en sandhed, som ses i øjnene og accepteres. Dette arbejde er ikke en form for rationel tænkning, skønt den går forud for det helt klart videnskabelige arbejde jeg beskriver; det er ikke dyrkningen af nye interesser af mental og åndelig karakter, der efterhånden fortrænger begær og uddriver blændværk. Alt dette er af forberedende karakter og fører til den

udvikling, der forbereder aspiranten til at arbejde videnskabeligt; det drejer sig ikke om at »dræbe begær«, som nogle åndsretninger belærer om, eller om en proces hvorved begær gradvist udryddes ved streng disciplin og hårdt indøvet arbejde, og dette indebærer, i parentes bemærket, blændværkets opløsning. Af den art har fortidens langsomme teknikker været. I dag er processen ved at ændre sig, fordi tilstrækkeligt mange mennesker nu som resultat af forståelse kan arbejde klogt og også videnskabeligt.

Den proces jeg udformer for jer er en proces til hurtig og effektiv opløsning, og den er baseret på en accept af hypotesen om lys, på erkendelsen af den kendsgerning, at det astrale plan ikke har nogen virkelig eksistens, på en opøvet anvendelse af den skabende forestillingsevne og på den beslutning betingelsesløst at rette sig efter instruktioner, individuelt såvel som i gruppe.

Det er min hensigt at give jer to forskrifter – den ene til brug for den enkelte, og den anden til brug for grupper, når de med deres samlede bestræbelse bidrager til opløsningen af blændværk – enten gruppeblændværk eller i forbindelse med et eller andet aspekt af det fremherskende verdensblændværk. To ting vil stå klart for jer:

For det første: De der deltager i udryddelsen af blændværk skal være i stand til at skelne mellem blændværk og virkelighed, som ud fra en overfladisk betragtning ofte ligner hinanden. De må være i stand til at erkende, at en emotionel eller astral tilstand lægger et slør over sandheden og er en forvrængning af fremstillingen eller tilsynekomsten af den enkeltes eller gruppens udtryk af det guddommelige. De må derfor være i besiddelse af evnen til at opfatte en vision, til klar tænkning og omgående erkendelse af det, der forhindrer visionens legemliggørelse og den nøjagtige modtagelse af sandheden. De skal også være i stand til at skelne mellem et større og et mindre blændværk. Et mindre betydeligt blændværk, en forbipasserende flygtig tankeform af let genkendelig natur, berettiger ikke til anvendelsen af nogen af forskrifterne. Et sådant mindre betydeligt blændværk kan for eksempel være et menneskes følelse af selvmedlidenhed, eller et enkelt menneskes, en gruppes eller en

nations glorificering af en eller anden anset enkeltperson. Tid og sund fornuft er tilstrækkeligt til at klare en sådan situation. Et omfattende blændværk i verden (før krigen) var den vægt der blev lagt på besiddelser og troen på, at lykke var afhængig af ting, af materielle goder og komfort.

For det andet: De tre førømtalte fokuseringsstadier udgør en forberedende proces. Disse tre stadier skal være udviklet i nogen grad, før der kan være tale om en effektiv anvendelse af forskrifterne, og de der har til hensigt at arbejde med den opgave, at befri verden for blændværk, må bestandigt rette sig efter disse faser i polariseringskunsten, hvis jeg må udtrykke det sådan. De må have en forståelse af tankeapparatet, for skabelsen af tankeformer og af tænkerens natur. De må være emotionelt orienteret og alligevel i gruppearbejde relativt fri for astral styring. Denne astrale frigørelse må i en vis udstrækning styre valget af dem, der skal arbejde med store blændværks opløsning. Når det gælder den enkelte der søger at opløse blændværk i sit eget liv, bør han beslutte sig for og bestræbe sig på at være mentalt polariseret, selv om den emotionelle natur for ham i et givet liv udgør den mindste modstands vej. De der arbejder i gruppe vil have opnået et vist mål af mental fokusering, men på grund af det arbejde der skal udføres, vil de bevidst og velovervejnet fokusere sig på det emotionelle plan ved hjælp af den kontrol, de har over deres natur. Sådanne arbejdere skal derfor have praktiseret meditation, have reflekteret meget over tankens natur og dens anvendelsesmuligheder, og de skal være bevidste om det indre lys.

Når disse tre stadier er realiseret som sammenhængende aktiviteter, vaner og automatiske reaktioner, og når hensigten er fastlagt og evnen til at fokusere er blevet en næsten instinktiv reaktion, så kan godt og effektivt arbejde udføres; til dette arbejde skal der føjes vedholdenhed og tålmodighed. Jeg kan tilføje at det ikke er nødvendigt at beherske processen fuldstændigt, inden man påbegynder dette arbejde og denne tjeneste. Disciple og aspiranter må nære bevidstheden om samarbejde og forståelsen af at de, i en tjeneste som den foreslåede, helt entydigt deltager i en hierarkisk aktivitet og derfor er i en

position, hvor de kan yde hjælp, selv om de – alene og uden støtte – ikke ville kunne opnå de ønskede resultater. Ved fælles hjælp kan de fremskynde processen. Styrken ved forenet indsats på det fysiske plan forstås i dag mere og mere, og krigsindsatsen i alle lande har i høj grad fremskyndet denne forståelse. Styrken ved forenet emotion (der ofte udtrykker sig i det, der kaldes mobningspsykologi) er kendt overalt og er både frygtet og bliver udnyttet. Styrken ved forenet tænkning er hidtil kun lidt forstået, men den kraft der er iboende mange sinds lys, og som gør disse sind til effektive redskaber i verdensanliggender, hvor de gennemtrænger og spreder blændværk samt bliver skabende på det fysiske plan, vil vise sig at være en del af de nye arbejdsmetoder, som vil blive anvendt i den nye tidsalder. Dette har Hierarkiet planlagt og arbejdet for, og er nu rede til at afprøve effektiviteten af disse arbejdsmetoder ved at organisere en eller flere grupper som skal arbejde med blændværksproblemet.

I kan følgelig se at det jeg beskriver er relativt nyt. Hvad angår det individuelle menneske er et vagt indtryk af den kommende teknik registreret. Overalt forsøger mænd og kvinder at befri sig for blændværk ved hjælp af den klare tænkingskraft, streng disciplin og sund fornuft, samt ved bevidst at registrere deres relation til helheden, hvilket foranlediger dem til at borteliminere alt det fra deres liv, som kunne være til hinder for andre eller kunne forøge verdens bedrag gennem blændværk. Dertil vil (måske som et aspekt af den nye verdensreligion der nu er ved at tage ydre form) kunne tilføjes forståelsen af, at grupper ved forenet og projiceret tænkning effektivt kan fjerne de blændværk, som formørker menneskehedens vej mod målet.

For at tage det første skridt hen imod fælles gruppeaktivitet indenfor dette tjenesteområde, fremlægger jeg en forskrift eller et grupperitual, som – hvis det anvendes af dem, hvis liv er relativt fri for blændværk, som er realister og af den grund af gruppen erkendt som relativt fri og som er tilskyndet af god hensigt – vil udrette meget for at bringe visse aspekter af verdensblændværket til afslutning. Deres indsats vil sammen med andre lignende gruppers indsats svække de meget gamle

blændværks magt så meget, at »afklaringens dag« til sidst vil komme.

Lad mig imidlertid i korthed tilbyde den enkelte aspirant en forskrift, som kan hjælpe ham til at befri sig selv for sit særlige eller sine særlige blændværk. Jeg vil beskrive processen skematisk, og aspiranten vil gøre klogt i at følge den nøjagtigt, idet han ikke tænker i tid og er villig til at udføre dette arbejde regelmæssigt i måneder, og om nødvendigt i årevis, indtil han har befriet sig selv, og lyset bryder ind på det astrale plan gennem hans astrale legeme. Jeg vil foreslå, at ingen aspirant forsøger at tage fat på blændværksproblemet som et hele eller søger at opløse alle de blændværk, han er modtagelig for. Han har med et meget gammelt onde at gøre og med fast etablerede vaner. Disse blændværk hænger nøje sammen med aspekter af hans daglige liv, med hans seksualliv eller hans ambitioner, hans relationer til andre mennesker, hans yndlingsidealer og -ideer, hans drømme og visioner. Han bør vælge det blændværk, som på ethvert givet tidspunkt er tydeligst og mest hindrende (og der er altid et) og arbejde samvittighedsfuldt med dets opløsning, hvis han vil lægge grunden til effektiv tjeneste i forbindelse med verdensblændværkets opløsning.

FORSKRIFT TIL OPLØSNING AF BLÆNDVÆRK (For det individuelle menneske)

I. *Forberedende stadier.*

1. Erkendelse af det blændværk, der skal opløses. Dette indebærer:
 - a. En villighed til at samarbejde med sjælen fysisk såvel som astralt og mentalt for at støtte i det mere tekniske arbejde. Tænk over, hvad der ligger i denne sætning.
 - b. En erkendelse af de måder, hvorpå dette blændværk påvirker det daglige liv og alle forhold.
2. Gennemførelse af de tre fokuseringsstadier som

skitseret s. 187-189.

- a. *Stadiet, hvor sindets lys og materiens lys fokuseres i det mentale vehikel.* Dette udføres gennem en proces der opløfter, blander og sammensmelter, og dertil anvendes den skabende forestillingsevne.
- b. *Meditationsstadiet, som med tiden frembringer sammensmeltningen af materiens lys, sindets lys og sjælens lys på det mentale plan.*
- c. *Stadiet, hvor disse tre lys erkendes som ét forenet lys –et søgelys, rede til at blive vendt i den nødvendige retning.*

3. Erkendelsen af to forberedende aspekter:

- a. Personlighedens koordination, således at den lavere naturs tre aspekter erkendes som en integreret personlighed.
- b. En integration, hvorved personligheden og sjælen ligeledes erkendes som en enhed. Dette gøres ved at personligheden vier sig til sjælen, og ved sjælens accept af den.

De to tænke måder skaber den magnetiske tankes og indsigts felt, hvori hele arbejdet udføres.

4. En pause hvor hele mennesket samler alle kræfter til det arbejde, der skal udføres. Fra at være dybt optaget af sjælkontakten og de indledende forberedelser, fokuserer han nu sit opmærksomme sind på det blændværk, der skal udryddes. Det indebærer ikke at være bevidst om blændværkets årsag. Det betyder, at *den integrerede sjæl-personligheds opmærksomhed vendes mod det astrale plan og det specifikke blændværk; opmærksomheden vendes ikke mod det astrale legeme hos aspiranten, der søger at udføre arbejdet.* Det er et udsagn af meget stor betydning, for ved at udslette den særlige type af blændværk han er impliceret i, begyn-

der aspiranten eller disciplen at udslette sin del af det – det vil sige det i ham, som skaber kontakt med blændværket – og på samme tid forbereder han sig til gruppetjeneste efter samme retningslinje. Det vil ikke være nogen let opgave.

II. *Teknikken eller forskriften.*

5. Ved at anvende den skabende forestillingsevne bestræber den arbejdende sig på at se og høre sjælen – kilden til lys og kraft i de tre verdener – ånde OM ind i den opmærksomt ventende personligheds sind. Dér fastholdes sjælens lys og kraft af den positive personlighed, for en negativ holdning er ikke ønskværdig.
6. Det fastholdte lys og kraften, forenet med personlighedens dobbelte lys (som bekendt fokuseret på det mentale plan), ses frembringe et intenst lys, der kan visualiseres som et meget strålende og stærkt søgelys. Det skal ses som en sfære af levende, skinnende lys, der dog endnu ikke stråler eller projiceres udad.
7. Når denne visualisering anses for at være tilfredsstillende udført følger en pause, i hvilken aspiranten fokuserer hele sin vilje bag det lys, der er skabt ved sammensmeltningen af de tre lys. Dette refererer til det stadium, der af Patanjali beskrives som »sindet, der holdes vedvarende i lyset«. Denne anvendelse af viljen – en sjæls-personlighedsvilje – er dynamisk, men på dette stadium passiv og ikke magnetisk eller udstrålende.
8. Derefter følger en proces, hvor det blændværk der skal opløses og sindets søgelys sættes i relation til hinanden ved tankens kraft. Blændværket og dets kvalitet samt søgelyset og dets kraft erkendes som det de er, og den eller de virkninger som ønskes frembragt ved denne relation gennemtænkes omhyggeligt. Dette må ikke gøres på en sådan måde, at den mentale proces, lyset og kraften vil forstærke det allerede magtfulde blændværk. Det skal gøres på en sådan måde, at blændværket ved processens afslutning vil være kendeligt svækket

og efterhånden opløst. Det er vigtigt at erkende.

9. Når den nødvendige koncentration, indsigt og relation er blevet så dyb som mulig, »tænder« aspiranten (ved en viljesakt og ved hjælp af den skabende forestillingsevne) søgelyset og ser en levende lysstråle strømme frem og gennemtrænge blændværket. Han skal visualisere en bred skinnende stråle, der strømmer frem fra det oplyste sind og ind på det astrale plan. Han skal tro på, at det er sådan.
10. Derpå kommer en vigtig og vanskelig fase i arbejdet, hvor den arbejdende *nævner blændværket* og ser det i færd med at opløses. Han understøtter processen ved uhørligt og i en tilstand af spænding at sige:

»Lysets kraft forhindrer tilsynkomsten af blændværket (som nævnes).

Lysets kraft hindrer blændværkets kvalitet i at påvirke mig.

Lysets kraft tilintetgør livet bag blændværket.«

Fremsigelsen af disse tre sætninger udgør en bekræftelse af styrke og hensigt og skal fremsiges i en spændingstilstand, mens sindet holdes fast og positivt orienteret.

11. Igen udtales det hellige ord i den hensigt at frembringe det, der i okkult sprogbrug kaldes en »gennemtrængningsakt«; lyset ses da udrette tre ting:
 - a. Det har en bestemt indvirkning på blændværket.
 - b. Det gennemtrænger blændværket og absorberes af det.
 - c. Det opløser det langsomt; som tiden går vil blændværket aldrig igen blive så magtfuldt, og til sidst vil det helt forsvinde.
12. Dette følges af en tilbagetrækningsproces, hvor aspiranten bevidst og velovervejet trækker lysstrålen

tilbage og reorienterer sig på det mentale plan.

Jeg vil understrege at blændværk aldrig opløses øjeblikkeligt. Det er af alt for gammel oprindelse. Men en vedholdende anvendelse af denne forskrift vil svække blændværket, og langsomt og uundgåeligt vil det forsvinde. Mennesket vil da vandre befriet for denne specielle hindring. Forskriften kan synes meget lang, men jeg har med vilje angivet den så detaljeret som muligt for at aspiranten klart kan forstå, hvad han skal gøre. Efter behørig øvelse og ved nøje at have rettet sig efter de påkrævede betingelser, vil aspiranten kunne følge den næsten automatisk, og alt hvad han da behøver er forskriften, reduceret til følgende korte skitse:

KORT SKITSE AF FORSKRIFTEN

1. De fire forberedende stadier:
 - a. Erkendelse af det blændværk, der skal opløses.
 - b. Fokusering af personlighedens lys, et dobbelt lys.
 - c. Meditationsstadiet og erkendelse af det større lys.
 - d. Foreningen af materiens dobbelte lys og sjælens lys, hvorved sindets søgelys skabes.
2. En koordination og erkendt integration.
3. En tilsigtet drejning af sindets søgelys mod det astrale plan.

Forskriften

4. Sjælsaktivitet. Lyset fastholdes.
5. Frembringelse og visualisering af søgelyset.
6. Evokationen af viljen bag sindets søgelys.
7. Ved tankens kraft rettes det frembragte forenede lys mod blændværket.
8. Blændværket nævnes, og den trefoldige bekræftelse fremsiges.
9. Gennemtrængningsakten.

10. Tilbagetrækningsprocessen.

Det jeg i realiteten gør er, som I kan se mine brødre, at lære den kommende generation hvordan de skal tilintetgøre de tankeformer, som har holdt racen i lænker. I tilfælde af blændværk er det de former som begær, emotion, sensitivitet overfor omgivelserne, aspiration i udvikling og gamle idealer har antaget, og som forhindrer sjælens lys i at oplyse den vågnende bevidsthed. De energier, der antager form på det astrale plan, er ikke ren emotion og følelse iklædt rent astralt stof, for det findes ikke. De er de instinktive begær fremkaldt ved det fysiske plans substans der udvikler sig, og som i sin helhed og gennem den menneskelige families aktivitet forløses og trækkes opad, indtil vi en dag skal se transfigurationen af denne substans og »herliggørelsen af Jomfru Maria« – guddommelighedens moderaspekt. De er også de nedstigende tankeformer, som mennesket under udvikling uafbrudt skaber, trækker ned i manifestation og iklæder begærets substans. Når de nedstigende tankeformer (en genspejling i de tre verdener af – som Patanjali udtrykker det – den kæmpemæssige »sky af ting der kan vides«, der er på vej til at blive opfattet intuitivt og som svæver på det buddhiske plan, hvor den venter på præcipitation) og den opstigende masse af instinktive krav fra det individuelle menneskes lavere aspekt og fra menneskeheden som helhed mødes i et spændingspunkt, så har I tilsynkomsten af det, der kendes som det astrale plan – en menneskeskabt aktivitetssfære. Naturriggerne under menneskeriget kender ikke det astrale plan; rigerne over det menneskelige har overvundet det og opdaget hemmeligheden i dets bedrag og anerkender det ikke længere, undtagen som et midlertidigt erfaringsområde, hvori mennesket lever. I denne sfære lærer han, at virkeligheden er ingen af delene, men slet og ret »den ene og den anden« i indbyrdes relation. Det er en af de okkulte sætninger som disciplen må lære at forstå, og som beskriver manifestationen.

b. Opløsning af gruppeblændværk og verdensblændværk

Gruppearbejde for at opløse verdensblændværk må (som det vil være indlysende for jer) varetages af dem, som arbejder med opløsningen af blændværk i deres egne liv, og som har lært at anvende den netop givne forskrift. Flertallet af dem som arbejder sådan er sjettestråle aspiranter – det vil sige dem, der har sjettestråle personligheder eller hvis sjælsstråle er den sjette, samt dem på alle stråler, der har magtfulde sjettestråle astrale vehikler. De udgør de mest effektive arbejdere i gruppen, men er udsat for én stor vanskelighed. På trods af aspiration og god hensigt er de sjældent bevidst om de blændværk, der styrer dem. Det er overordentligt svært at få en sjettestråle aspirant til at indrømme, at han er fanget af et eller andet blændværk, især hvis dette blændværk har åndelig karakter og et meget højt niveau. I deres tilfælde forstærkes blændværket af hengivenhedens energi, som får det til at stivne og tilfører det en kvalitet, der er meget svær at gennemtrænge. Deres fuldstændige selvsikkerhed udgør en alvorlig hindring for klarsynet arbejde, fordi den skal forsvinde helt, før opløsningsarbejdet med godt resultat kan fortsættes. Førstestråle mennesker kan relativt nemt overvinde blændværk, når først de bliver vidende om, at det er en personlighedsbegrænsning. Tredjestråle mennesker er lige så modtagelige for det som mennesker på sjette stråle, og deres komplicerede, indviklede og planlæggende sind og den hurtighed, hvormed de kan bedrage sig selv (og ofte forsøger at bedrage andre), hindrer i høj grad deres arbejde med at fjerne blændværk. Tredjestråle aspirantens eller -disciplens udtalte tilbøjelighed til at være offer for blændværk bevises af den manglende evne til at udtrykke sin mening i klare ord. Han har igennem mange liv beskyttet sig selv med komplicerede formuleringer af tanker og ideer og kan sjældent udtrykke sin mening klart. Det er grunden til, at sjettestråle mennesker og tredjestråle mennesker næsten uundgåeligt viser sig at være uegnet til at undervise. Begge disse grupper er derfor nødt til at lære at anvende denne forskrift, og de ville kunne fremskynde opløsningsprocessen mærkbart, hvis de ville tvinge sig til i tale og skrift at udtrykke deres tanker klart, og hvis de aldrig ville være tvetydige eller befatte sig med ufuldstændige tanker,

insinuationer eller formodninger. De bør klart udtale de ideer, som de har med at gøre.

Syvendestråle mennesket konfronteres med den vanskelighed, der ligger i at være i stand til at skabe overordentligt klare tankeformer, og de blændværk som styrer ham er derfor præcise og klart afgrænsede, og for ham helt overbevisende. De krystalliserer imidlertid hurtigt og dør af sig selv. Andenstråle aspiranter er sædvanligvis fuldstændig bevidst om ethvert blændværk som eventuelt søger at fastholde dem, fordi de har en medfødt evne til klar perception. Deres problem er at udrydde deres for hurtige respons på det astrale plans magnetiske tiltrækningskraft og dets mange og omfattende blændværk. De reagerer ikke så ofte på *ét* blændværk som på alle blændværk på en relativ flygtig måde, men en måde som ikke desto mindre i meget høj grad forsinker deres fremskridt. På grund af deres klarsynethed føjer de til denne sensitivitet overfor blændværk en evne til at lide under det og til at opfatte deres påvirkelighed som en synd og en fejl, hvorved de forsinker deres frigørelse fra det gennem den negative holdning af mindreværd og lidelse. De vil have virkelig stor gavn af en vedvarende anvendelse af forskriften indtil den tid kommer, hvor de er bevidst om blændværket, men ikke berøres af det. Femtestråle mennesker lider mindst af blændværk, men er først og fremmest ofre for illusion, og for dem er nærværelsens teknik altafgørende, fordi den inddrager en faktor, som den sande femtestråle person er tilbøjelig til at se bort fra og nægte at adlyde, nemlig det højere selv. Han føler sig selvtilstrækkelig. De reagerer så let og ligefrem med tilfredshed på tankens kraft; stolthed over deres mentale kompetence er deres altoverskyggende forsyndelse, og de er derfor fastlåst i deres formål og optaget af den konkrete og intellektuelle verden. I det øjeblik nærværelsens engel er en realitet for dem, svækkes og forsvinder deres respons på illusion. Deres største problem er ikke så meget fornægtelsen af det astrale legeme, for de er tilbøjelige til at ringeagte dets greb, men de har meget svært ved at erkende dét, som sindet er bestemt til at åbenbare – det guddommelige åndelige selv. Deres lavere konkrete tænkeevne skyder sig ind imellem dem og visionen.

Fjerdestråle mennesker er særlig tilbøjelige til at ligge under for blændværk og på den måde skabe en tilstand, som er overordentlig vanskelig. Jeg kan definere deres problem ved at sige, at de har tendens til at føre deres illusioner ned på det astrale plan og dér iklæde dem blændværk, og de har som følge deraf med et dobbelt problem at gøre; de konfronteres med en forening af blændværk og illusion. Det er imidlertid denne gruppe af sjæle, som til sidst vil åbenbare intuitionens sande natur, og det vil være resultatet af deres illusoriske, forblindende kamp i fænomenernes verden.

Vi kommer nu til overvejelsen af den forskrift der skal anvendes af dem, som ønsker at tjene menneskeheden ved helt bevidst at opløse og sprede de blændværk der holder racen i trældom, og som indser nødvendigheden af at gøre det i gruppeformation. Visse egenskaber er uundværlige for de enkelte personer i sådanne grupper. For det første må de være i stand til at arbejde »uden binding« til resultater, samt til at anvende forskriften i en fastlagt tidsperiode (for eksempel en gang om ugen i to år eller mere) uden at vente resultater; de er nødt til at erkende, at de aldrig kan vide om deres arbejde lykkes eller ikke, for de blændværk som de søger at opløse er så omfattende og generelle, at de individuelt ikke kan opfatte virkningerne. De er for tæt på billedet; deres perspektiv må nødvendigvis være den nærmeste forgrund. For det andet skal de have en intelligent forståelse af det, der udgør et verdensblændværk, så de okkult kan »navngive« det og derved kontakte det. For det tredje må de være vant til at arbejde med at sprede blændværk i deres egne liv; trangen til at gøre det, og den fremgang de har i dette arbejde, er faktorer der viser deres egnethed til opgaven.

Endelig må de elske deres medmennesker. Det skal de ikke gøre på samme måde som sjettestråle personer elsker dem, dvs. med en isolerende hengivenhed, men som andenstråle personen elsker, med en altomfattende værdsættelse af menneskeheden, et forstående hjerte samt et kritisk sind, som til trods for opdagede fejl elsker, og det med en klarsynet opfattelse af et enkelt menneskes eller en races fortrin og mangler. Evnen til at gøre det

er en af de faktorer, som sætter sjettestråle aspiranten i stand til at skifte over fra den underordnede sjettestråle og finde sin plads på den overordnede andenstråle, hvilket alle sjette- og fjerdestråle indviede må gøre.

Et af kravene i dette gruppearbejde er en meget omhyggelig udvælgelse af dem, der skal deltage i arbejdet. De skal vælges, fordi de *kan* arbejde sammen. De må enten kende hinanden overordentlig godt og være fri for personlighedsuoverensstemmelser, eller også må de være relativt ukendte for hinanden som personligheder, men draget mod hinanden som samarbejdende sjæle i dette specielle arbejde. De må, i den udstrækning de nu kan, stræbe efter at arbejde regelmæssigt, således at der kan skabes en rytme som vil føre til lysets stadige og rytmiske indvirkning på blændværket. De må også omhyggeligt overholde den givne forskrift. Det er en af de indledende forskrifter, og den er meget magtfuld, da den er en af de allerførste der kan benyttes af grupper til opløsning af blændværk. Hvad angår mennesket er hele denne fremgangsmåde helt ny, og det arbejde der skal gøres vil nødvendigvis blive vanskeligt, da det indebærer en interessant situation. De grupper, som vil udføre arbejdet med at gennemtrænge og sprede de blændværk, som slører menneskehedens udsyn, vil være de første ikke-indviede grupper, der på denne måde bevidst og med fast hensigt arbejder på det fysiske plan. Hidtil har dette arbejde udelukkende været udført af Hierarkiets medlemmer, og da alene med den intention at holde blændværk tilbage indtil det tidspunkt, hvor menneskeheden var rede til at tilintetgøre dét den havde skabt. Blændværk er også tidligere blevet gennemtrængt ved massebestræbelser, der udførtes igennem lang tid sædvanligvis uden nogen som helst virkelig bevidst forståelse. Et eksempel på dette kunne være det arbejde, som kirken på en ubestemt og vag måde har udført ved at gennemtrænge det materielle begærs og de materielle goders blændværk og erstatte det med forestillingen om et himmelsk surrogat. Det arbejde som nu er planlagt er dynamisk og klart optrukket, det fortsættes bevidst og er specifikt i sin virkning. Det er en bestemt metode til håndtering og projicering af lysets energi med det mål at

tilintetgøre de forhindringer af emotionel-mental natur, der findes på vejen tilbage til Gud.

Det er ønskværdigt og hjælper til en lettere og mere koncentreret form for arbejde, hvis gruppen kan mødes for sammen at anvende forskriften. Hvis det imidlertid ikke er muligt, kan gruppens medlemmer aftale at arbejde hver for sig, men med den faste grundholdning at arbejdet er gruppearbejde, og med en vedholdende anerkendelse af gruppens medlemmer. Det er nødvendigt såvel for at »samle lyset« som for at beskytte mod det blændværk, som skal angribes. Det at »samle lyset« er et vigtigt krav og skal altid huskes. Når som helst det er muligt, bør reglen være at arbejdet udføres på et nøje planlagt gruppemøde, selv om det medfører ret drastiske ofre for nogle af medlemmerne.

Jeg tilråder at et eller andet blændværk, som alle gruppemedlemmerne anser for en væsentlig hindring for menneskehedens fremskridt, bliver et af de første gruppen tager sig af. Jeg vil også råde til, at de i de første stadier af deres arbejde befatter sig med et blændværk der påvirker aspiranter, og at de ikke forsøger at tage kampen op med de mere udbredte og dybt forankrede blændværk, der påvirker menneskeracen som helhed. Må de udvikle færdighed i at håndtere nogle af de mindre blændværk, der er lettere at visualisere. Som tiden går og færdighed i arbejdet opnås, kan gruppen gå over til større opgaver og tage sig af de blændværk, som ligger fjernt fra deres egne vanskeligheders indflydelsessfære. Det er selvfølgelig unødvendigt for mig at påpege, at der kun bør være de gruppemedlemmer, der bestræber sig på at holde deres egne liv fri for blændværk. Jeg vil også tilføje, at et gruppemedlem, som selv befinder sig midt i det tætte blændværk og er optaget af at kæmpe med det, bør afholde sig fra gruppearbejdet, indtil han har befriet sig selv ved hjælp af den individuelle forskrift.

De, der kan se sig selv med åbne øjne, og som ser sandheden som den er, som kan se de samme kendsgerninger i øjnene i forbindelse med menneskeheden og stå afklaret og uden frygt overfor de værste tænkelige opdagelser om sig selv og menneskenes verden, det er dem der vil anvende denne teknik med bedst

resultat. Jeg vil også minde jer om, at gruppen vil have brug for at beskytte sig mod det eller de blændværk, den forsøger at opløse. Deres individuelle tilbøjelighed til blændværk er den faktor, der giver dem retten til at tjene på denne måde, men den udsætter dem også for fare, og mod den vil en beskyttende forskrift være nødvendig.

Forskriften vil derfor blive delt i tre dele:

1. De forberedende stadier
2. Anvendelsen af den beskyttende forskrift
3. Gruppeforskrift til opløsning af blændværk

Det arbejde, den enkelte har udført ved at beskæftige sig med sine personlige blændværksproblemer, vil i høj grad lette gruppens forberedende arbejde.

I vil bemærke, at jeg i beskrivelsen af dette arbejde ikke omtaler lokalets art, gruppemedlemmernes position, indtaget holdning, brug af røgelse eller noget som helst andet udstyr, som så mange okkulte grupper anser for at være vigtigt. De gængse fysiske ritualer er i dag (set fra Hierarkiets synsvinkel) helt forældede og uden betydning, når det drejer sig om disciple og fremskredne aspiranter. De er af værdi for den lidet udviklede, som har brug for at få udviklet sansen for drama, og som behøver ydre hjælpemidler. De tilvejebringer en ramme, som tjener til at hjælpe begyndere med at holde deres arbejdstema og deres mål for øje. Det eneste ritual som endnu anses for at være af værdi for den menneskelige familie som helhed – især for det fremskredne menneske – er frimurerritualet. Grunden hertil er, at det er en billedlig gengivelse af skabelsesprocessen, af relationen mellem Gud og menneske, af vejen tilbage og ligeledes af de store indvielser, hvorigennem den befriede indviende passerer ind i det højestes rådskammer. Men med undtagelse af dette betragtes de små ubetydelige ritualer vedrørende position og fysiske relationer, hvad angår holdning og placering som unødvendige, og de tilraner sig ofte den opmærksomhed, som burde gives det forestående arbejde.

De, der anvender disse forskrifter, formodes at have opnået et

vist mål af indre polarisering og at være i stand til, hvor som helst og når som helst at trække sig tilbage til deres åndelige centrum. Det er den stille tankes centrum, hvorfra arbejdet udføres.

Alt hvad der behøves som indledning til dette gruppearbejde er ti minutters fuldstændig stilhed, hvor gruppemedlemmerne forsøger at opbygge et magnetfelt af positiv, modtagelig aktivitet (læg her mærke til de okkulte videnskabers paradokser), som vil gøre resten af arbejdet muligt.

Gruppens leder (valgt efter tur, så alle gruppens medlemmer indtager denne position) begynder arbejdet ved at nævne gruppemedlemmernes navne, og for hvert navn der nævnes, ser de andre gruppemedlemmer direkte ind i øjnene på den nævnte, som rejser sig og møder deres blikke i et minut. Således etableres en forbindelse og et fællesskab, idet den retningsgivende, magnetiske kraft fra hver sjæl altid kontaktes »øje til øje«. Det er det okkulte indhold af ordene »kan du se mig i øjnene?« eller »de så hinanden i øjnene« og lignende udtryk. Når de så har skabt dette tæt forbundne fællesskab, sidder gruppen i stilhed i ti minutter. Det gøres for at trække bevidstheden tilbage fra alle verdslige og personlige anliggender og koncentrere den om det arbejde, der skal udføres. Ved afslutningen af dette tidsrum nævner lederen det blændværk, som gruppen skal befatte sig med. Der vil ikke være uoverensstemmende meninger om dette blændværk når gruppen mødes, da gruppemedlemmerne, udenfor møderne og i en måned før arbejdet med at opløse blændværket påbegyndes, vil have studeret det, dets implikationer, dets historie og virkninger – psykologiske, individuelle, gruppemæssige og nationale – og tillige dets udbredte indflydelse på menneskeheden som helhed. Gruppens erfaring i dette arbejde vil bestemme det blændværk, der skal arbejdes med. Som jeg tidligere har understreget, vil den uerfarne gruppe af arbejdere begynde med et af de blændværk, som er en hindring for aspiranter og vil derfra fortsætte med de mere magtfulde og udbredte blændværk, der tynger menneskeheden som helhed. Denne indledning til arbejdet kaldes ofte for *navngivningsakten*, fordi såvel gruppemedlemmerne som blændværket nævnes ved

navn.

Det næste stadium ligner de forberedende stadier i forskriften for opløsning af individuelt blændværk. I har derfor følgende:

DE FORBEREDENDE STADIER

1. Navngivning.
2. Den beskyttende forskrift. Den beskyttende forskrift er meget enkel. Gruppens medlemmer siger i samklang:

»Som sjæl arbejder jeg i lyset, og mørket kan ikke røre mig.

Jeg står i lyset.

Jeg arbejder, og fra dette punkt flytter jeg mig aldrig.«

Medens de siger dette gør hver person i gruppen korsets tegn ved at berøre centret i panden, centret i brystet og øjnene et for et og former derved Kristi eller den guddommelige menneskeheds langarmede kors. Korset er, som I ved, ikke kun et kristent symbol. Det er det mægtige symbol for lys og bevidsthed og betegner det vertikale lys og det horisontale lys, tiltrækningskraften og den udstrålende kraft, sjælsliv og tjeneste. Korsets tegn, som det gøres nu i den katolske kirke, ved at berøre panden, hjertet og de to skuldre, er stoffets tegn. Det betegner i virkeligheden det tredje aspekt. Det korsets tegn, som gruppen vil gøre, er Kristi og kristusbevidsthedens kors. Gradvis vil Kristi kors (den opstandne Kristi kors) afløse stoffets og moderaspektets kors. Dets lighed med svastikaet er tydelig og vil være en af grundene til dets forsvinden.

3. De forberedende stadier:
 - a. Fokusering af de to personlighedslys – materiens og sindets lys.
 - b. Meditation over sjælskontakt og erkendelsen af sjælslyset.
 - c. Forening og sammensmeltning af de to mindre lys og

sjælslyset. Dette udføres som gruppe, idet hvert medlem yder sit bidrag og bevidst forsøger at visualisere foreningen af det trefoldige lys – som de hver især bidrager med – til én sfære af lys.

4. På et tegn fra lederen siger gruppen derefter i samklang:

»Lyset er ét, og i det lys skal vi se lys.

Det er dette lys, der forvandler mørket til dag.«

OM

OM

OM

Koordination og integration, individuelt og som gruppe, kan nu betragtes som fuldført, og når den er udført helt korrekt, skulle hvert møde herefter se en hurtigere integration og fusion samt en større glans i den sfære af lys, der på denne måde er skabt. Intoneringen af OM angiver såvel fusionen som handlingssfæren, fordi OM allerførst intonerer af gruppesjælen (den realiserede enhed af alle gruppemedlemmernes sjæle), dernæst som sjælen på det mentale plan og til sidst som sjælen, der er rede til at virke som lysbærer og lysfordeler på det astrale plan. Alle er de symbolske måder at vise den indre virkelighed på, og de er et forsøg på at eksternalisere kraft, for det er hvad alle symboler og symbolske handlemåder er i stand til at gøre; de tjener således til at holde de arbejdende i en spændingstilstand. Det er en vigtig erkendelse og burde afholde de arbejdende fra at tillægge formaspektet i det enkle ritual overdreven betydning, samt hjælpe dem med at fokusere deres opmærksomhed i betydningens og den subjektive åndelige aktivitets verden. Disse tre stadier kaldes:

1. Navngivning
2. Beskyttelse
3. Lysfokusering

Det vil være indlysende for jer, at meget afhænger af gruppemedlemmernes evne til at visualisere såvel som at tænke

klart. Øvelse bidrager naturligvis til at fuldkommengøre begge processer. Ved afslutningen af disse tre stadier er gruppemedlemmerne forenet som sjæle afskåret fra blændværkets tiltrækningskraft, og de er forenet som sjæle med sind og hjerne holdt vedvarende og positivt i lyset. De betragter deres forenede lys som et mægtigt søgelys, hvis stråler ved en viljesakt vil rettes fra det mentale plan og nedad mod blændværket, som eksisterer på det astrale plan og som er blevet bragt i forbindelse med gruppen ved blot at nævne det ved navn. Jeg går i detaljer med hensyn til denne proces, da arbejdet er et nyt dristigt forehavende, og det er mig magtpåliggende at I begynder på det med en klar forståelse af, hvordan opgaven skal udføres. I slutningen af denne instruktion vil I finde de to lange og de to korte forskrifter, således at de kan ses og opfattes uafhængigt af den forklarende tekst. Dette indledende arbejde burde i begyndelsen tage femten minutter, men senere ikke mere end fem minutter (bortset fra de ti minutters stille forberedelse, som går forud for det formelle arbejde), for gruppemedlemmerne vil blive vant til at arbejde sammen og vil til sidst nå det forberedende arbejdes mål meget hurtigt.

TEKNIKKEN ELLER FORSKRIFTEN

5. Derefter siger gruppen i samklang:

»Vi er stråling og styrke.
Evigt står vi med udstrakte hænder,
forenende himmel og jord,
betydningens indre verden
med blændværkets ydre verden.

Vi rækker ind i lyset
og bringer det ned for at afhjælpe nød.
Vi rækker ind i stilheden
og bringer derfra forståelsens gave.
Således arbejder vi med lyset
og gør nat til dag.«

Medens de siger dette, visualiserer gruppen at det store søgelys, som de i fællesskab har skabt af deres forenede lys, rettes mod det blændværk der skal opløses, idet de fastholder lyset og mentalt klart erkender det opløsningsarbejde, som lyset er bestemt til at udføre. Det kaldes *styringsakten*.

6. Derefter følger en pause på nogle få minutter hvor gruppen prøver at samle deres forenede, retningsgivende og dynamiske vilje eller hensigt bag søgelyset; herved føres den åndelige viljes tilintetgørende kvalitet ad den projicerede lysstråle – tilintetgørende for alt det, som hindrer den guddommelige manifestation. Det gøres ved opnåelse af et forenet spændingspunkt og ved at vie den enkeltes og gruppens vilje til Guds vilje. Dette kaldes *viljesakten* og udøves af hvert gruppemedlem i stilhed og med en dyb forståelse af, at alle på denne måde accepteres, og at det er gruppeviljen som i tavshed fokuseres. Derefter siger de sammen:

»Med kraft bag strålen fokuseres lyset på målet.«

7. Derpå følger *projektionsakten* og fremsigelsen af de magtfulde ord, der indleder opløsningsarbejdet – idet det særlige blændværk, som opmærksomheden er rettet mod, igen nævnes og på denne måde bevidst bringes i forbindelse med det fokuserede lys.

»Kraften i vort fælles lys forhindrer tilsynekomsten af blændværket (det nævnes).

Kraften i vort fælles lys hindrer blændværkets kvalitet i at påvirke menneskene.

Kraften i vort fælles lys tilintetgør livet bag blændværket.«

Disse ord er næsten de samme som i den individuelle forskrift og får styrke fra aspirantens egen erfaring og fra hans fortrolighed med anvendelsen af dem. Dette udgør en

- bekræftelsesakt*, der er den anden del af projektionsakten.
8. Derefter kommer et vigtigt aspekt af arbejdet, hvor gruppemedlemmerne visualiserer blændværkets gradvise opløsning og forsvinden under lysets indtrængen i dets mørke. De bestræber sig på at se det desintegrere og på at se virkeligheden dukke frem ved at anvende den skabende forestillingsevne. Enhver vil gøre det på sin egen måde i overensstemmelse med sin forståelse og formåen. Det er *gennemtrængningsakten*.
 9. Nu følger fem minutters stilhed og intens målbevidsthed medens gruppen venter på, at det påbegyndte arbejde skal fortsætte. Derefter følger tilbagetrækningen af gruppens bevidsthed fra det astrale plan og blændværkets verden. Gruppemedlemmerne fokuserer da på ny deres opmærksomhed på det mentale plan og derefter på sjælen, idet de slipper alle tanker om blændværket, vel vidende at arbejdet er udført med et godt resultat. De organiserer sig på ny som gruppe i relation til sjælens rige og hinanden. Okkult set »slukkes sjælens søgelys«. Det er *tilbagetrækningsakten*.
 10. OM intonerer nu af gruppen, og for at understrege at gruppearbejdet er fuldført, intonerer hvert gruppemedlem derefter OM alene og siger:

»Lad det være således, og hjælp mig i mit eget liv
at gøre ende på alt blændværk og al usandhed.«

Det vil tage aspiranter nogen tid at opnå færdighed i dette arbejde, men det er helt indlysende at for at lære det, der er en hel ny tjenesteteknik, må hvert trin mestres og indøves igennem temmelig lang tid. Det tager tid at blive fortrolig med en hvilken som helst ny gren af indlæring, og denne er ingen undtagelse. Men anstrengelsen er umagen værd, både set fra den enkeltes synsvinkel og som en tjenestehandling for menneskeheden.

At alle grupper må lære at virke i lyset, og at blændværk må forsvinde fra jeres liv, så I frit kan vandre i dette lys og anvende det til gavn for andre, er mit hjertes ønske for jer.

FORSKRIFT TIL OPLØSNING AF BLÆNDVÆRK
(For den enkelte)

Forberedende stadier

1. Erkendelsen af det blændværk, der skal opløses. Dette indebærer:
 - a. Villighed til at samarbejde med sjælen.
 - b. Forståelse af det specifikke blændværks natur.
2. De tre fokuseringsstadier:
 - a. Fokusering af materiens og sindets lys i det mentale legeme.
 - b. Fokusering – gennem meditation – af disse to lys og sjælens lys.
 - c. Fokusering af disse tre lys og dermed dannelsen af søgelyset til opløsning af blændværk.
3. Beredskab gennem koordination og integration. Det indebærer dannelsen af et felt af magnetisk tankesubstans.
4. Opmærksomheden og sindets søgelys rettes mod det astrale plan.

Forskriften

5. Sjælen ånder OM ind i den ventende personlighed, og lyset og kraften, der derved udvikles, tilbageholdes til senere brug.
6. Et intenst lys frembringes langsomt og bevidst.
7. Den åndelige vilje påkaldes, medens sindet vedvarende holdes i lyset.
8. Det blændværk, der skal opløses, og sindets søgelys bringes i forbindelse med hinanden.
9. Søgelyset »tændes« derefter ved en viljesakt, og en stærk stråle af lys projiceres ind i blændværket.

10. Blændværket nævnes, og i en tilstand af spænding siger aspiranten uhørligt:
 - »Lysets kraft forhindrer tilsynekomsten af blændværket (som nævnes).
Lysets kraft hindrer blændværkets kvalitet i at påvirke mig.
Lysets kraft tilintetgør livet bag blændværket.«
11. Aspiranten intonerer OM, der fremkalder en gennemtrængningsakt. Det frembringer påvirkning, gennemtrængning og opløsning.
12. Efter at aspiranten har udført sit arbejde, trækker han sig bevidst tilbage til det mentale plan, og lysstrålen toner bort.

DEN INDIVIDUELLE FORSKRIFT I KORT FORM

1. De fire forberedende stadier:
 - a. Erkendelse af det blændværk der skal opløses.
 - b. Fokusering af personlighedens to lys.
 - c. Meditation og erkendelse af sjælslyset.
 - d. Forening af de tre lys.
2. Processen for koordination og erkendt integration.
3. Sindets søgelys rettes mod det astrale plan.

Forskriften

4. Sjælsaktivitet og tilbageholdelse af det trefoldige lys.
5. Frembringelse og visualisering af søgelyset.
6. Evokation af VILJEN bag sindets søgelys.
7. Styret af tanken rettes sindets søgelys mod blændværket.
8. Blændværket nævnes, og den trefoldige bekræftelse fremsiges.
9. Gennemtrængning.
10. Tilbagetrækning.

FORSKRIFT TIL OPLØSNING AF VERDENSBLÆNDVÆRK
(Gruppeteknik)

De forberedende stadier

1. Gruppemedlemmernes navne nævnes efterfulgt af ti minutters stilhed.
2. Den beskyttende forskrift: Gruppemedlemmerne siger i samklang:

»Som sjæl arbejder jeg i lyset, og mørket kan ikke røre mig.
Jeg står i lyset.
Jeg arbejder, og fra dette punkt flytter jeg mig aldrig.«

Medens disse ord udtales, gør hvert gruppemedlem det guddommelige korsets tegn.

3. De tre forberedende stadier:
 - a. Fokusering af materiens og sindets to lys.
 - b. Meditation over sjælskontakt og erkendelse af sjælslyset.
 - c. Fusionen af de to mindre lys med sjælslyset.
4. På et tegn fra lederen siger gruppen sammen:

»Lyset er ét, og i det lys skal vi se lys.
Det er dette lys, der forvandler mørket til dag.«

OM

OM

OM

Forskriften

5. Derefter siger gruppen sammen:

»Vi er stråling og styrke.
Evigst står vi med udstrakte hænder,

forenende himmel og jord,
betydningens indre verden
med blændværkets ydre verden.

Vi rækker ind i lyset
og bringer det ned for at afhjælpe nød.
Vi rækker ind i stilheden
og bringer derfra forståelsens gave.
Således arbejder vi med lyset
og gør nat til dag.«

Medens disse ord siges visualiserer medlemmerne at det store søgelys, de har skabt, rettes mod det astrale plan.

6. Efter en pause følger påkaldelsen af den åndelige vilje. Derefter siger gruppen:

»Med kraft bag strålen fokuseres lyset på målet.«

7. Det blændværk der skal opløses nævnes, og lyset kastes på det. Magtordene udtales:

»Kraften i vort fælles lys forhindrer tilsynekomsten af blændværket (det nævnes).

Kraften i vort fælles lys hindrer blændværkets kvalitet i at påvirke menneskene.

Kraften i vort fælles lys tilintetgør livet bag blændværket.«

8. Visualisering af lyset der trænger ind i blændværket og bevirker dets svækkelse og opløsning.
9. Fem minutters stilhed og intens målbevidsthed, medens arbejdet ses gå videre. Derefter fokuserer medlemmerne sig igen på det mentale plan, idet de vender deres opmærksomhed bort fra det astrale plan. Sjælens søgelys slukkes.
10. OM intoneres højt af hvert enkelt medlem.

GRUPPEFORSKRIFTEN I KORT FORM

1. Navngivning
2. Beskyttelse
3. Lysenes fokusering
4. Styring
5. Viljens påkaldelse
6. Projektion og bekræftelse
7. Gennemtrængning
8. Tilbagetrækning

Vore overvejelser om blændværk nærmer sig deres afslutning. Vi har støt fulgt et fortløbende tema og uddybet det trefoldige aspekt af verdensillusionen, som den fremtræder på det mentale plan og dér betinger verdens intelligentsia; som den fremtræder på det astrale plan, hvor den udgør det blændværk som masserne ligger under for; og som vi nu skal betragte i den verden af maya, hvori vi fysisk lever, røres og har vor væren.

Jeg spørger mig, om de der læser mine ord forstår hele dette emnes betydning, eller om de er klar over det omfattende tjenesteområde, der gøres tilgængeligt og praktisk anvendeligt i hele den menneskelige tilværelse og ligeledes antyder de trin, hvorved virkeligheden kan erfares og alle slørende former kan forsvinde. Bag disse ord – illusion, blændværk og maya – ligger SANDHEDEN. Denne sandhed er den klare bevidsthed om væren, eksistens og den egentlige, indledende virkelighed. Det er grunden til at Kristus stod tavs foran Pilatus, som symboliserer det menneskelige intellekt; han vidste at intet svar kunne overføre en klar mening til dette slørede og hæmmede sind.

Illusion er den måde, hvorpå begrænset forståelse og konkret viden fortolker sandheden ved at sløre og skjule den bagved en sky af tankeformer. Disse tankeformer bliver derfor mere virkelige end den sandhed, de slører og kontrollerer som følge deraf menneskets tilnærmelse til virkeligheden. Gennem illusion bliver han bevidst om tankereds-kabet, om dets aktivitet som ytrer sig gennem opbygning af tankeformer og om dét, som det lykkes ham at opbygge, og som han betragter som sit intellekts værk. Han har imidlertid skabt en barriere mellem sig selv og det der *er*, og før han har udtømt sit intellekts ressourcer eller

velovervejet har afstået fra at udnytte det kan hans guddommelige intuition ikke fungere. Det er *intuitionen* der åbenbarer sand væren og medfører en tilstand af åndelig perception. Da bliver NÆRVÆRELSENS teknik en etableret vane.

Blændværk på sin side slører og skjuler sandheden bag den følelsesmæssige og emotionelle reaktions tåger og dis; den har en enestående og forfærdelig magt på grund af den menneskelige naturs evne til at identificere sig med den astrale natur og på grund af den bevidste og sansende reaktions egen livgivende karakter. Som I ved og er blevet belært om, kan blændværk kun spredes ved indstrømning af klart, målrettet lys; det gælder for det individuelle liv som for menneskeheden som helhed. *Indre oplysning* afslører først eksistensen af blændværk; den tilvejebringer de pinefulde modsætninger som alle sande aspiranter kæmper med, og gradvist opfylder den derefter livet i en sådan grad, at blændværk til sidst helt forsvinder. Menneskene ser da tingene som de er – en facade, der skjuler det gode, det smukke og sande. Modsætningerne opløses og bevidsthed afløses af en tilstand af virkeliggørelse – en virkeliggørelse af væren, som vi ikke har noget fyldestgørende udtryk for. LYSETS teknik bliver en permanent tilstand.

3. UBUNDETHEDENS TEKNIK

Vi kommer nu til et kort studium af illusionens tredje aspekt, som vi kalder *maya*, og til den teknik som kan overvinde den. Derfor vil vi som det næste beskæftige os med ubundethedens teknik, der drejer sig om fordeling af sjælskraft på det fysiske plan via det æteriske plan, og som fører til inspiration. Dette er forbundet med videnskaben om åndedrættet.

Hvad er da *maya*? Den er ikke let at definere, min broder, da den er forbundet med selve den planetariske Logos' formopbyggende aktivitet. Imidlertid kan en overvejelse af den overensstemmelse, der er mellem mikrokosmos og makrokosmos, skabe lidt klarhed. Sjælen skaber et trefoldigt udtryk i de tre verdener for menneskeligt liv. Det er en okkult banalitet. Den ydre form – det dualistiske fysiske legeme (fast og vitalt eller

æterisk) – frembringes, skabes, motiveres, gives energi og betinges af bestemte energier og kræfter, der udgår fra de niveauer på hvilke sjælen – rigtigt eller forkert – har *gennemført en identifikationsreaktion*. Bemærk denne vending, min broder. Disse energier og kræfter gør mennesket til det, han er; de giver ham hans temperament, erhverv og kvalitet på det fysiske plan; de gør ham negativ eller positiv overfor forskellige typer af indvirkende energi; de giver ham hans karakter og gør ham til det, han for andre synes at være; de frembringer hans farver, evner og personlighed. Gennemsnitsmennesket identificerer sig med alt dette; han tror at han er den form, som han forsøger at udtrykke sine ideer og begær igennem. Denne fuldstændige identifikation med den forgængelige skabelse og med det ydre udtryk er maya. Det bør erindres, at individuel maya er en brøkdelen af den verden af energier og kræfter, der udgør den planetariske Logos' livsudtryk, betinger vort ydre planetariske liv og gør vor planet til det, den for andre planeter synes at være.

Forskellen mellem mennesket, mikrokosmos, og den planetariske Logos, Verdens Herre, makrokosmos, består i, at Verdens Herre ikke identificerer sig med den maya, som han har skabt og som har til formål til sidst at udvirke befrielsen af »planetens fanger«. I forhold til den maya er HAN i højeste grad udeltagende, og det er denne guddommelige ubundethed, der har ført til den store teologiske illusion om en menneskelignende guddom og til en tro (i Østen), at vor planet ikke er andet end baggrund eller legetøj for guderne. Det er denne kosmiske ubundethed, der har ført til det menneskelige blændværk, der benævnes »Guds uransagelige vilje« og til en erklæring om, at Gud er langt borte og ikke iboende enhver skabning og alle atomer, hvorefter skabninger er dannet. Dette er nogle aspekter af de illusioner og blændværk der skal nedbrydes og opløses, og ved denne proces vil den opdagelse blive gjort, at formen kun er maya og kan ignoreres, at kræfter kan organiseres og styres af energi, samt at tankens verden, den sansende bevidstheds område og energiernes legeplads er noget der er adskilt fra tænkeren, fra den der føler og den der spiller og udfører de mange roller, som sjælen påtager sig at spille.

Disciplen lærer til sidst sig selv at kende som den, der (medens han er i inkarnation) frem for alt styrer kræfter. Han styrer dem fra den guddommelige iagttagers høje stade og gennem opnåelse af indre afstand. Det er noget, som jeg ofte før har fortalt jer. Disse sandheder er for jer kun okkultismens selvfølgeligheder, og alligevel – hvis I blot kunne fatte den fulde betydning af den indre afstand og stå afklaret som den, der iagttager og styrer – ville der ikke være mere spildt arbejde, ikke flere forfejlede træk og ikke flere urigtige fortolkninger, ingen vandring på dagliglivets sidespor, ingen betragtning af andre gennem et forvrænget og forudindtaget synsfelt, og frem for alt ikke mere misbrug af kraft.

Igen og igen har mestrene ned gennem tidsaldrene fortalt deres disciple (som jeg har fortalt jer), at okkultisten arbejder i kræfternes verden. Alle mennesker lever, har deres gang og udtrykker sig i og gennem den samme verden af udgående og indkommende energier, som hele tiden er i bevægelse og hele tiden påvirker. *Men okkultisten arbejder dér*; han bliver en bevidst styrende forvalter; han skaber det han ønsker på det fysiske plan, og det han ønsker er tingenes mønster og den formgivning, som den store guddommelige arkitekt har skitseret på den åndelige bevidstheds tegnebord. Dog identificerer han sig ikke med mønsteret eller med de kræfter han anvender. Han bevæger sig i mayas verden, helt fri for illusion, uhindret af blændværk og uden at være kontrolleret af mayas kræfter. Han opnår hurtigt – for så vidt angår hans egen lille verden – den samme »guddommelige ubundethed« som kendetegner Sanat Kumara, Verdens Herre; han bliver derfor stadig mere vidende om Planen, som den eksisterer i det universelle sind og om den hensigt, som motiverer Guds vilje.

Det er denne guddommelige ubundethed som er ansvarlig for, at der i forsøget på at beskrive »ren væren« eller Gud, og i bestræbelsen på at nå til en vis forståelse af guddommelighedens natur, har udviklet sig en benægtende udtryksform. Gud er ikke dette; Gud er ikke hint; Gud er ingen-ting; Gud er hverken tid eller rum; Gud er ikke følelse eller tanke; Gud er ikke form eller substans. Gud ER ganske enkelt. Gud ER – hævet over alt udtryk

og al manifestation som den, der håndterer energi, skaberen af de håndgribelige og uhåndgribelige verdener, den der gennemstrømmer liv eller den, der bor i alle former. Gud er DEN ENE der kan trække tilbage, og under tilbagetrækningen *nedbryde, opløse* og *devitalisere* alt det der er skabt – idet disse ord anvendes i deres fuldstændige betydning.

Det vil derfor være indlysende for jer at i disse tre aktiviteter, der hidrører fra den virkelighed der ikke identificerer sig med tilsynekomst, er Guds vilje – guddommens tilintetgørelsesaspekt – nærværende på en velgørende måde. Abstraktion frembringer nedbrydningen af den illusoriske tankeverden; den guddommelige opmærksomheds tilbagetrækning opløser det sansende univers og bringer blændværk til ophør; den guddommelige styrings ophør fører til den fysiske verdens død. Alle disse aktiviteter er vidnesbyrd om viljen eller det første aspekt – viljen-til-det-gode, som først kan og vil fungere til fuldkommenhed, når god vilje ved menneskehedens mellemkomst er endeligt og fuldt udviklet på jorden.

Viljen og åndedrættet, min broder, er okkult set synonyme begreber. I dette udsagn har I løsningen på, hvordan maya bringes til ophør.

De foranstående bemærkninger er forberedende for vort studium af ubundethedens teknik. Det er nødvendigt at påpege analogier og at kæde de forskellige aspekter af beslægtet undervisning sammen, hvis sand perception skal kunne udvikles. Lad os inddele vore overvejelser om emnet på følgende måde:

1. Aktivitet på det æteriske plan – kræfternes verden
 - a. Deres fordeling
 - b. Deres håndtering

2. Videnskaben om åndedrættet
 - a. Forbindelsen mellem viljen og åndedrættet
 - b. Inspiration

3. Ubundethedens teknik

- a. Gennem koncentration
- b. Gennem indre afstand

Vi kommer nu ind på den praktiske okkultismes område. Det er ikke et område for aspiration eller en sfære for planlagt bevægelse fremad mod det, der er højere og ønskværdigt. Det er på nogle måder en omvendt aktivitet. Fra det trin, der er nået på evolutionens stige, står disciplen i »åndelig væren« (så vidt han formår) og arbejder bevidst og velovervejet med energierne i de tre verdener. Fra hvilket plan han end vælger at arbejde – det mentale, det emotionelle eller selve det vitale plan – leder han disse energier ind i det æteriske legeme. Det gør han i overensstemmelse med en klart set ide, et elsket ideal, et fornemmet guddommeligt mønster, et åndeligt håb, en ophøjet ambition eller et ønske, som han vier sig til og hengivent arbejder for.

Den enkeltes æteriske legeme er, som I ved, en del af menneskehedens æteriske legeme, og dette på sin side er et aspekt af planetens æteriske legeme som ligeledes er en del af solsystemets æteriske legeme. I parentes bemærket har I, i dette vidtrækkende virkelige forhold, grundlaget for alle astrologiske indflydelser. Mennesket bevæger sig således i en malstrøm af kræfter af alle typer og kvaliteter. Han er sammensat af energier i hver eneste del af sit manifesterede og ikke-manifesterede udtryk; han er derfor forbundet med alle andre energier. Hans opgave er yderst vanskelig og kræver den evolutionære cyklus' fulde længde. Med hovedparten af verdensenergiene og de systemiske kræfter kan vi ikke beskæftige os her, men vil begrænse os til at overveje det individuelle menneskes problem, og råde den studerende til at udvide sin forståelse af de mikrokosmiske forhold til at omfatte de makrokosmiske.

a. Kraftfordeling og -håndtering på de æteriske plan

Vi vil nu gå ud fra at aspiranten er klar over sit behov for at

etablere en ny og højere rytme i sit liv på det fysiske plan, at tilrettelægge sin tid i lydighed overfor sit højere selvs påbud, samt bevidst og videnskabeligt at frembringe de virkninger, som – i hans mest ophøjede øjeblikke – viser sig for ham som attråværdige. Han besidder nu en vis viden, hvad angår den udrustning der er til rådighed for hans opgave, og han har tilegnet sig nogle fakta om det æteriske vehikel. Han ser tydeligt modsætningernes par, selv om han endnu er påvirket af det ene eller andet af dem; han er vidende om den tilgrundliggende uoverensstemmelse mellem hans vision om godhed og hans måde at udtrykke denne godhed på. Han har lært, at han er en trefoldig genspejling af en højere treenighed, og at denne treenighed for ham er virkeligheden. Han forstår at sindet, følelserne og den fysiske væren er bestemt til i sidste instans at manifestere denne virkelighed. Alt taget i betragtning ved han, at hvis dette mellemliggende aspekt af ham selv, det æteriske legeme, kan kontrolleres og styres rigtigt, så vil vision og udtryksmåde nødvendigvis til sidst være overensstemmende. Han er også klar over, at det faste fysiske legeme (den ydre håndgribelige tilsynekomst) kun er en automat, som er lydlig overfor uanset hvilke kræfter og energier, der end er de subjektive kontrollerende faktorer der betinger mennesket. Skal dette fysiske legeme kontrolleres af emotionel kraft, der strømmer gennem sakralcenteret og skaber attrå efter at tilfredsstille fysisk begær eller gennem solar plexus, hvilket fører til emotionel tilfredsstillelse af en eller anden art? Skal det reagere overfor sindet og i stor udstrækning arbejde tilskyndet af projicerede tanker? Skal det måske styres af en energi, der er større end nogle af disse, en energi hidtil tilsyneladende uden magt – sjælens energi som udtryk for ren væren? Skal det drives til handling tilskyndet af de sansende reaktioner, ideer og tanker der udgår fra andre mennesker, eller skal det motiveres og tilskyndes til aktivitet under ledelse af det åndelige Hierarki? Det er nogle af de spørgsmål, der skal findes svar på. Stadiet for aspiration, drømme og ønsketænkning skal nu afløses af målrettet handling og omhyggelig planlagt anvendelse af de kræfter der er til rådighed, der aktiveres af åndedrættet under det

indre øjes styring og kontrolleres af det åndelige menneske. Hvilke energier kan og skal anvendes således? Hvilke kræfter må nødvendigvis underlægges styring? På hvilken måde kan de kontrolleres? Bør de ignoreres og i kraft af denne ignorering gøres virkningsløse, eller er det kræfter der behøves i det store skabende arbejde?

Det vil være indlysende for jer, at det første skridt som den åndelige forsker er nødt til at tage er – oprigtigt og i lyset af sin sjæl – at fastslå præcis, hvor hans identifikations brændpunkt befinder sig. Med dette mener jeg: Anvender han størsteparten af sin energi på det mentale plan? Er han hovedsagelig emotionel og gør han det meste af tiden brug af kraft fra det astrale plan? Kan han kontakte sjælen og trække sjælsenergi ind på en sådan måde, at den ophæver eller afbalancerer hans personligheds kraft? Er han således i stand til via det æteriske legeme at leve som en sjæl på det fysiske plan? Hvis han seriøst studerer dette problem, vil han med tiden opdage hvilke kræfter, der er dominerende i det æteriske legeme, og han vil blive *bevidst* vidende om de tider og erfaringer, som kræver sjælsenergi. Dette vil tage tid, min broder, og vil være resultatet af langvarig iagttagelse og indgående analyse af handlinger og sansende reaktioner, ord og tanker. Som I kan se, beskæftiger vi os her med et yderst praktisk problem, som er en væsentlig del af vort studium og på samme tid vil fremkalde grundlæggende forandringer i disciplens liv.

Denne iagttagelse og analyse af den kraft eller de implicerede kræfter, vil han supplere med iagttagelse af de betingelser, der aktiverer dem, og hyppigheden af deres forekomst – hvilket giver ham en antydning af, om de er udtryk for noget nyt eller for en vane – og ligeledes af karakteren af deres udtryk. På denne måde vil han nå til en ny forståelse af de betingende faktorer, der arbejder gennem hans vitale legeme og som – på det fysiske plan – gør ham til det, han dybest set er. Det vil vise sig at være en dyb åndelig og betydningsfuld hjælp for ham.

Denne iagttagelsesperiode omfatter imidlertid kun mental og intelligent iagttagelse. Den danner baggrund for det arbejde der skal udføres, giver vished og viden, men efterlader situationen

som den var. Hans næste skridt er at blive klar over de anvendte kræfters kvalitet; for at konstatere den vil det være nødvendigt for ham at erkende ikke blot sin sjælsstråle og sin personlighedsstråle, men tillige at kende sit mentale redskabs og sin emotionelle naturs stråler. Det vil nødvendigvis føre til en ny periode med undersøgelse og omhyggelig iagttagelse, hvis han ikke allerede kender strålerne. Når jeg fortæller jer, at han til denne information må føje en nøje overvejelse af de energiers og kræfters styrke der når ham astrologisk, kan I se hvilken hård opgave, han har stillet sig. Ikke alene er han nødt til at kende sine fem stråleenergier, men han skal også tage hensyn til sit soltegnets energi, da dette tegn betinger hans personlighed, og til det opstigende tegn, der søger at stimulere denne personlighed til at være lydør overfor sjælen, så han på denne måde kan virkeliggøre sjælens hensigt gennem samarbejde med personligheden.

Der er derfor syv faktorer der betinger kvaliteten af de kræfter, som søger udtryk gennem det æteriske legeme:

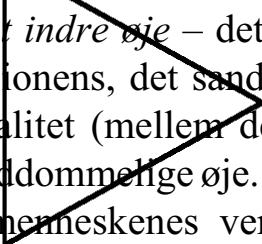
1. Sjælsstrålen
2. Personlighedsstrålen
3. Sindets mentale stråle
4. Den emotionelle naturs stråle
5. Det fysiske legemes stråle
6. Soltegnets energi
7. Det opstigende tegns indflydelse

Når de imidlertid engang er konstateret, og der er en vis sikkerhed for deres nøjagtighed, begynder hele problemet at blive tydeligt, og disciplen kan arbejde med viden og forståelse. Han bliver en videnskabelig arbejder på de skjulte kræfters område. Han ved da hvad han gør, med hvilke energier han skal arbejde, og han begynder at *føle* disse energier, når de er på vej ind i det æteriske vehikel.

Nu kommer det stadium, hvor han er i stand til at erfare de syv centres virkelige eksistens og arbejde – de centre, som sikrer indgang og udgang for de igangsættende kræfter og energier,

som han umiddelbart har med at gøre i denne bestemte inkarnation. Han påbegynder en langvarig periode med iagttagelse, eksperimenteren og erfaring og prøver sig frem gennem sejr og nederlag. Det vil kræve al den styrke, det mod og den udholdenhed, han er i besiddelse af.

Generelt virker sjælens energi gennem det højeste center i hovedet og bringes i aktivitet gennem meditation og anvendelse af evnen til kontakt. Den integrerede personligheds energi fokuseres gennem ajnacentret mellem øjnene; når disciplen kan identificere sig med dette og tillige er klar over sin sjælsenergis natur og vibration, da kan han begynde at arbejde med den styrende kraft, idet han bruger øjnene som vejledende redskaber. Som I har forstået fra jeres studier har disciplen visionens og vejledningens tre øjne til sin rådighed.

-
1. *Det indre øje* – det åndelige menneskes eneste øje. Det er visionens, det sande klarsyns øje og indbefatter ideen om dualitet (mellem den der ser, og det der ses). Det er det guddommelige øje. Det er dét, gennem hvilket sjælen ser ind i menneskenes verden, og gennem hvilket styringen af personligheden finder sted.
 2. *Det højre øje*, det buddhiske øje, øjet som har en direkte modtagende forbindelse til det indre øje. Gennem dette øje kan personlighedens højeste aktivitet ledes på det *fysiske plan*. I har derfor i denne sammenhæng en triangel af åndelige kræfter, som kan bringes til en enestående aktivitet af den fremskredne discipel og indviede.

a

b

- a. Det åndelige øje
- b. Ajnacentret
- c. Det højre øje

c

Det er for eksempel gennem denne trefoldighed at den trænede indviende arbejder, når han befatter sig med en gruppe af mennesker eller med et individuelt menneske.

3. *Det venstre øje*, manas øje, fordeleren af mental energi under korrekt kontrol – korrekt for så vidt angår personlighedens hensigter. Dette øje er også en del af en triangel af kræfter, der er til rådighed for at kunne anvendes af aspiranten og disciplen på prøve.

a

- a. Ajacentret
- b. Venstre øje
- c. Højre øje

b

c

Det indre eller guddommelige øje er hvilende og forholdsvis inaktivt, idet det kun er det iagttagende organ for sjælen og – i langt de fleste tilfælde – endnu ikke en fordeler af styrende sjælsenergi. Den disciplinerede, reorienterede aspirant, der er integreret og fokuseret i sin rensede personlighed, anvender imidlertid både buddhisk og manasisk kraft; han begynder at blive intuitiv og overvejende mental. Det er, når disse to triangler er under kontrol og begynder at fungere rigtigt, at de syv centre i det æteriske legeme kommer under sikker styring, bliver modtagere af det udviklede menneskes etablerede rytme og følgelig frembyder et redskab for sjælen, hvorigennem passende energier kan strømme, og en virkende gudesøns fuldstændige udtryk og hensigt kan manifesteres på jorden.

Derefter kommer det, vi har kaldt styringstadiet. Sjælen eller

den integrerede personlighed har styringen; eller – på en højere drejning af spiralen – monaden har styringen, og personligheden er da blot åndens repræsentant. Gennem de to triangler eller gennem dem begge, når de arbejder synkront, bringes centrene op langs rygsøjlen (fem i alt) under rytmisk kontrol. Der ledes energi ind i eller gennem dem; de føres roligt ind i en organiseret skønhed, der er blevet beskrevet som »et liv opflammet af Gud«; det er et liv med åndelig flid og tjeneste, hvori den højere triangel er den mest kraftfulde.

De følgende tre udsagn opsummerer historien om disciplens endelige befrielse fra den store illusion:

For det første: Når sjælen, der arbejder gennem den højere triangel, bliver den styrende faktor, nedbrydes illusion. Sindet oplyses.

For det andet: Når personligheden (under sjælens voksende indflydelse) arbejder gennem den anden triangel, opløses blændværk. Den astrale naturs herredømme brydes.

For det tredje: Når disciplen, der arbejder som sjælen og som en integreret personlighed, overtager kontrollen af sit livsudtryk, devitaliseres maya eller de æteriske energiers verden, og der anvendes kun kræfter og energier, som tjener disciplens eller den indviedes behov, når han udfører den guddommelige hensigt.

I vil bemærke, at dette altsammen indbefattes og tilvejebringes i det syvfoldige arbejde, der er beskrevet ovenfor. Det kan opsummeres på følgende måde:

1. Disciplen opdager sin identifikations brændpunkt.
2. Han konstaterer naturen af de kræfter, som han sædvanligvis benytter sig af, og som til stadighed synes at drive ham til handling.
3. Han bliver klar over den styrke og hyppighed, hvormed kraften udtrykker sig.
Alt dette udfører han som den mentale iagttager.
4. Han bliver bevidst om de anvendte kræfters kvalitet, deres strålerelation eller deres astrologiske betydning.

Det er en sansende, følelsesmæssig aktivitet og er i grunden ikke så mental som de foregående tre stadier.

5. Han kender centrene i det æteriske legeme og bliver vidende om deres individuelle eksistens som kraftformidlere.
6. »Visionens og vejledningens to triangler« i hovedet når et organiseret stadium og bliver:
 - a. Aktive og fungerende mekanismer.
 - b. Forbundne og fungerende som et udtryksfuldt redskab.

Dette er en objektiv og subjektiv aktivitet.

7. Det fysiske legeme opdannes til aktivitet – gennem de styrende formidlere i hovedet og gennem centrene op langs ryggraden.

Nu rejser spørgsmålet sig om hvordan dette kan tilvejebringes, og det fører os til vort andet punkt.

b. Anvendelse af videnskaben om åndedrættet

Der er blevet sagt en masse nonsens og givet tvivlsom undervisning om videnskaben om åndedrættet. Mange grupper giver megen farlig instruktion i vejrtrækning – farlig, fordi den er baseret på boglig viden, og fordi fortalerne aldrig selv har praktiseret den i større udstrækning, og farlig, fordi mange grupper ganske enkelt udnytter den usikre, og det som regel med henblik på kommerciel vinding. For de fleste aspiranter er den information og instruktion der gives heldigvis så vag, upræcis og for det meste uskadelig, skønt der forekommer mange tilfælde med en tydeligvis skadelig reaktion; gennemsnitsaspirantens hensigt er heldigvis lige så vag, at han er ude af stand til vedholdende, dagligt og uafbrudt at leve op til de stillede krav, og det lykkes sjældent for ham at efterkomme den anvendelse af øvelserne, som ville være garanti for en tvivlsom fremgang; derfor er der i disse tilfælde ingen fare. Mange okkulte grupper udnytter emnet til at omgive det med mystik og til at lokke den uforsigtige eller til at give deres tilhængere noget at bestille, for således at vinde hæder for sig selv som lærde og veluddannede

okkultister. Hvem som helst kan undervise i åndedrætsøvelser. Det drejer sig stort set om periodisk ind- og udånding, afpasset og afstemt efter lærerens ønske. Hvor der vedholdende ydes en indsats vil resultater blive opnået, men de vil sædvanligvis være uønskede, fordi gennemsnitslæreren understreger åndedrættets teknik og ikke de ideer, som – ifølge den energi åndedrættet fremkalder – skulle komme til udtryk i disciplens liv.

Hele videnskaben om åndedrættet er bygget op omkring anvendelsen af det hellige ord, OM. Det er hensigten at anvendelsen af ordet begrænses til de aspiranter, som for alvor forpligter sig til at betræde Vejen, men det er ikke blevet overholdt og dets anvendelse påbydes af mange skrupelløse lærere, især de swamier der kommer fra Indien, giver sig ud for at være hellige mænd og fanger occidentens usikre kvinder i deres garn. Det hellige ord anvendes da uden nogen åndelig hensigt – blot som en lyd der, båret af et åndedrag, frembringer psykiske resultater som for de godtroende er et tegn på deres dybe åndelighed. Vanskeligheden består i at åndedrættet uløseligt er knyttet til OM, men virkningerne afhænger af motiv og indre fast hensigt. Medmindre han har taget den fjerde eller femte indvielse, har orientaleren ikke nogen sand forståelse af vestens menneske eller af hans mekanisme og udrustning der, som et resultat af en civilisation og en måde at leve på, er vidt forskellig fra østens menneske. I Østen er lærerens eller guruens opgave at gøre negativt polariserede mennesker positive. I Vesten har racerne som helhed en positiv holdning og behøver ikke den træning, som med rette gives orientaleren. Hvad mener jeg præcist med dette udsagn? Det jeg mener er, at viljesfaktoren (det første aspekts kvalitet) ikke er til stede i Østen. Orientaleren – især i Indien – mangler vilje, dynamisk drivkraft og evne til at udøve det indre pres på sig selv, der vil skabe bestemte resultater. Det er derfor, at netop denne civilisation har så svært ved at tilpasse sig den moderne civilisation, og det er derfor, at Indiens folk gør så få fremskridt med hensyn til et ordnet lokalt og nationalt liv og ligeledes derfor, at de er så langt bagefter deres tid hvad angår moderne civiliseret levevis. Generelt er vestens menneske positivt og behøver sjælens styrende kraft – en kraft, han er i

stand til at fremkalde efter ganske lidt undervisning. I den ariske race finder der i dag en fusion sted mellem viljesaspektet, sindet og hjernen. Det er ikke tilfældet i orienten, men vil senere blive det.

Den eneste faktor, som gør åndedrættet effektivt, er tanken, hensigten eller formålet der ligger bag det. I dette udsagn har I nøglen til dynamiske, nyttige åndedrætsøvelser. Hvis ikke der er en klar forståelse af formålet, hvis ikke disciplen præcis ved hvad han gør, når han praktiserer det esoteriske åndedræt, og hvis ikke betydningen af ordene »energi følger tanke« er forstået, så er åndedrætsøvelser ren og skær spild af tid og kan være farlige. Heraf fremgår det, at kun når åndedræt og tænkning forbindes med hinanden vil resultater være mulige.

Bag dette ligger en tredje og endnu vigtigere faktor – VILJEN. Derfor er den eneste som uden risiko og med udbytte kan udføre åndedrætsøvelser det menneske, hvis vilje – det vil sige hvis åndelige vilje og derfor den åndelige triades vilje – er aktiv. Enhver discipel, der er ved at opbygge antahkaranaen, kan med forsigtighed begynde at anvende styrede åndedrætsøvelser. Men når alt kommer til alt er det kun de indviede af tredje grad, som er ved at komme under monadisk indflydelse, der på rette måde og med fremgang kan anvende denne form for livsstyring og derved nå effektive resultater. Det er grundlæggende sandt. Imidlertid må der gøres en begyndelse, og alle sande disciple opfordres til denne indsats.

Hvis alle enkelthederne i ovenstående afsnit tages i betragtning vil det klart fremgå, at disciplen – som det første skridt – er nødt til at etablere en direkte forbindelse mellem sin hjerne, sit sind og den åndelige triades viljesaspekt; med andre ord skal den negative modtager af tanke (hjernens), formidleren af vilje (sindet) og selve triaden bringes i kontakt med hinanden via antahkaranaen. Når en sådan forbindelse eksisterer eller er ved at blive dannet, så kan åndedrætsøvelser uden risiko og med fordel forsøges. Du må forstå, min broder, at kun den styrede vilje, der anvender det organiserede rytmiske åndedræt som sin formidler, kan kontrollere centrene og frembringe et ordnet formål i livet. Når han udfører åndedrætsøvelser må disciplen

derfor interessere sig for den dominerende ide eller den mentale aktivitets retning. Denne ide skal udtrykke en eller anden hensigt, en eller anden planlagt aktivitet og et eller andet erkendt mål, før det åndedrag, som vil gennemføre eller udføre den, fremkaldes, samles, sendes ud og således bliver bærer af kraft. Det må virkeliggøres på den bevidste hensigts vinger, hvis jeg her må tale symbolsk. Jeg vil anmode jer om hyppigt at læse de sidste sætninger, idet de omhandler videnskaben om åndedrættet og rummer nøglen til det nødvendige arbejde. Denne videnskab drejer sig primært og grundlæggende om ideer, som er formuleret i klare tankeformer og således betinger disciplens liv på æteriske niveauer. Derfra betinger de til sidst hans liv på det fysiske plan.

Jeg har ikke til hensigt her at give nogen som helst åndedrætsøvelser, som disciple eller aspiranter kunne bruge – eller mere sandsynligt misbruge. Det første ansvar de har er at blive bevidst om de impulser i dem selv, der vil kunne tilskynde centrene til aktivitet og på den måde frembringe tilstande og hændelser på det fysiske plan. Når disse impulser er klart og fast etablerede i disciplens mentale bevidsthed, kan intet hindre deres fremkomst i dagens lys til rette tid. Men de må følge en ordnet modningsproces og tidsbestemt tilsynekomst.

Når der er sand idealisme, ret tænkning og forståelse af det udtrykslegeme og den verden af kræfter, hvori ideen må sættes i gang, så kan den studerende uden risiko følge visse fastlagte åndedrætsøvelser, og den anden fase eller resultatet af sund rytmask åndedræt vil vise sig. *Dette er inspiration.*

Åndedrætsøvelser, min broder, har en rent fysiologisk virkning, når de ikke tilskyndes eller motiveres af målrettet tanke, og hvis de ikke er et resultat af, at aspiranten når til og forbliver i et spændingspunkt. Medens ind- og udåndingsprocessen gennemføres, må der til stadighed opretholdes en klar linie af aktiv tænkning, således at åndedragene (når de sendes ud) karakteriseres og betinges af en eller anden ide. Det er her, at gennemsnitsaspiranten så ofte tager fejl. Han er sædvanligvis så intenst optaget af processen med at styre vejtrækningen og knytter så store forventninger til objektive resultater, at

åndedrættets levende formål glemmes; dette formål er at overføre energi og kvalitet til centrenes liv gennem en eller anden projiceret og fremført tanke, der udtrykker en eller anden sanset og fremstillet ide. Hvor denne idealistiske tankes baggrund mangler, vil åndedrættets resultater praktisk talt være lig nul, og hvis der under disse omstændigheder forekommer resultater af en eller anden art, vil de overhovedet ikke have noget at gøre med tanke, men vil være af psykisk natur. De kan da afstedkomme varige psykiske vanskeligheder, for den kilde hvorfra aktiviteten udgår er astral, og den projicerede energi går til centrene under mellemgulvet, hvor de således nærer den lavere natur ved at berige og styrke dens astrale indhold og derved forøge og uddybe blændværk. Resultaterne kan også være fysiologiske og frembringe en stimulering af det æteriske legeme, hvilket fører til at den fysiske natur styrkes; det har ofte alvorlige konsekvenser, fordi åndedrættet føres frem til centre, som skulle befinde sig »i den opløftende proces«, som det udtrykkes esoterisk; dette forøger deres fysiske styrke, nærer de fysiske begær og gør aspirantens opgave meget mere vanskelig, når han søger at sublimere den lavere natur og forankre eller fokusere centrenes liv over mellemgulvet eller i hovedet.

Blændværk og maya forøges følgelig, og i det liv hvor disse øvelser anvendes forkert, forbliver aspiranten i en statisk og frugtesløs tilstand. Når han trækker vejret eller indånder, drager han åndedrættet indefra sin egen aura – det vil sige indenfor hans auras indflydelsessfære; han nærer den lavere natur og skaber i sig selv en ond cirkel, som forstærkes dag for dag, indtil han er fuldstændig viklet ind i det blændværk og den maya, som han konstant opretter og genopretter. De lavere centre belives støt og roligt og bliver overordentlig aktive, og det spændingspunkt, hvorfra aspiranten da arbejder, findes i personligheden og er ikke fokuseret i relation til sjælen; bevidstheden om det enestående ved en speciel vejtrækning og forventningen om objektive resultater udelukker al tænkning, udover lavere reaktioner af kama-manasisk art; emotion næres og det astrale legemes magt vokser umådeligt; meget ofte er de fysiologiske resultater også fremtrædende og påfaldende, som for eksempel

ved en udvidet brystkasse og en styrkelse af mellemgulvets muskulatur. Dette kan ses hos operasangere. Sang som den læres nu, er et udtryk for nogle af åndedrættets lavere aspekter, og hos ovennævnte sangere frembringer vejrtrækningen stor udvikling af brystet, hvilket forstærker det emotionelle, skaber ustabilitet i livsudtrykket (hvilket ofte går under betegnelsen temperament) og sangaspektet forbliver udelukkende astralt.

Der findes sang af højere og bedre art, som udløses ved en ændring af spændingspunktet og som indebærer en vejrtrækning, hvor den nødvendige energi drages fra højere og langt mere omfattende kilder, end dem der normalt anvendes; det vil frembringe en inspiration, som vil involvere hele mennesket og ikke kun hans emotionelle reaktion på hans sangs tema og hans publikum. Det vil føre til en ny type sang og vejrtrækning, baseret på en form for mentalt åndedræt, der vil drage energi og deraf følgende inspiration fra kilder udenfor personlighedens aura. Tiden er endnu ikke moden til dette. Mine ord forstås kun lidt i dag, men sangen vil i det næste århundrede blive udført af dem der ved, hvordan de skal tappe inspirationens reservoir ved hjælp af en ny åndedrætsmetode og -teknik. Der vil til at begynde med blive undervist i disse teknikker og øvelser i de nye og kommende esoteriske skoler.

Inspiration er en proces der – via centrene – kvalificerer, beliver og stimulerer personlighedens reaktion frem til det spændingspunkt, hvor sjælskontrol bliver nærværende og viser sig. Den er måden hvorpå sjælsenergi kan overstrømme personlighedens liv, kan strømme gennem centrene og fordrive det der hindrer, befri aspiranten for tilbageværende blændværk og maya, og fuldkommengøre et redskab, hvorved sjælens musik – og senere Hierarkiets musikalske kvalitet – kan høres. Glem ikke at lyd gennemtrænger alle former; planeten har selv sin egen tone eller lyd; det allermindste atom har også sin tone; enhver form kan udtrykkes i musik, og ethvert menneske har sin særlige akkord, og alle akkorder bidrager til den store symfoni, som Hierarkiet og menneskeheden spiller, og spiller nu. Enhver åndelig gruppe har sin egen melodi (hvis jeg må bruge et så uhensigtsmæssigt ord), og de grupper, der er ved at samarbejde

med Hierarkiet, musicerer uophørligt. Denne rytme af lyd og denne myriade af akkorder og toner blander sig med Hierarkiets egen musik, og det er en symfoni der stadig beriges; efterhånden som århundrederne går, vil alle disse lyde langsomt forenes og gå op i hinanden indtil den planetariske symfoni, som Sanat Kumara komponerer, en dag vil være fuldendt, og da vil vor jord yde et betydningsfuldt bidrag til solsystemets store akkorder, der udgør en indre og virkelig del af sfærernes musik. Da vil – som Biblen siger – gudesønnerne, de planetariske logoi synge sammen. Det, min broder, vil være resultatet af rigtigt åndedræt, af kontrolleret og organiseret rytme, af sand ren tanke og af den korrekte forbindelse mellem alle korets dele.

Gennemtænk dette emne som en meditationsøvelse og opnå derved inspiration.

c. Ubundethedens teknik

Jeg har i mine andre bøger givet megen information om det æteriske legeme og de centre – større og mindre – der findes indenfor dets radius. Der er en tendens til, at studerende i deres tænkning identificerer centrene med det fysiske legeme og ikke så klart med det æteriske legeme. I langt de fleste tilfælde drejer det sig da om lokaliseringen af centrene og det er en misforståelse. Aspiranter ville gøre klogt i at undgå enhver koncentration på det fysiske legeme og lære gradvist at flytte deres opmærksomheds brændpunkt over i det æteriske legeme. Nødvendigtvis er det fysiske legeme aktivt og kraftfuldt, men det bør efterhånden betragtes som en automat under indflydelse af og styret af:

1. Det vitale legeme og mayas kræfter; eller inspiration, der udgår fra åndelige spændingspunkter.
2. Det astrale vehikel og blændværkets kræfter; eller sansende, bevidst kærlighed, der udgår fra sjælen.
3. Sindet og illusionens kræfter; eller indre oplysning, der udspringer fra højere kilder end livet i de tre verdener.
4. Sjælen som vehikel for monadisk indtryk, indtil det tids-

punkt hvor antahkaranaen er opbygget – den bro af mentalt stof, som til sidst vil kæde monaden og personligheden sammen.

Et af de problemer, som disciplen må løse, ligger i oprindelsen til den tilskyndelse, de impulser, indtryk eller den inspiration, som – via det æteriske legeme – bringer det fysiske vehikel i aktivitet på det fysiske plan, og på denne måde viser det inkarnerede menneskes kvalitet, hensigt og spændingspunkt, samt manifesterer naturen af mennesket, således som han er på et hvilket som helst trin på udviklingsstigen. Centrenes aktivitet vil svare til de her antydede spændinger og impulser. I kan derfor se hvordan meget af det, jeg underviser jer i, vender op og ned på de sædvanlige okkulte fremgangsmåder. Jeg anviser ingen fremgangsmåde til at vække centrene på, idet den rette tilskyndelse, stadig reaktion på højere impulser og praktisk erkendelse af inspirationens kilder automatisk og uden risiko vil bringe centrene i nødvendig og passende aktivitet. Det er den sunde udviklingsmetode. Den er langsommere, men fører ikke til nogen for tidlig udvikling og frembringer en kompletteret udfoldelse; den sætter aspiranten i stand til virkeligt at blive iagttageren og til med sikkerhed at vide, hvad han gør; et for et bringer den centrene til et punkt af åndelig modtagelighed og etablerer den kontrollerede lavere naturs ordnede og cykliske rytme. At åndedrætsøvelser til sidst kan finde en plads i discipulens træning er sandt og sandsynligt, men det vil komme af sig selv som et resultat af rytmisk levevis og en stadig og rigtig anvendelse af det hellige ord OM. Når, for eksempel, en discipel i meditation fremsiger OM syv gange, er det ensbetydende med en åndedrætsøvelse; når han kan sende den herved skabte energi afsted på den bevidst planlagte tankes vinger til et eller andet af centrene, forårsager han forandringer og omstillinger i den mekanisme der håndterer kraft, og når det kan udføres med lethed og med sindet holdt i et punkt af »tankefyldt spænding«, så er disciplen godt på vej til at flytte hele sin opmærksomheds fokus bort fra illusionens, blændværkets og mayas verden og ind i sjælens verden, i det »klare kolde lys'« verden og ind i Guds

rige. Når han til dette også føjer en forståelse og udøvelse af ubundethedens teknik, står han fri og befriet og er fuldt og helt den, der iagttager og anvender manifestationens mekanisme.

Hvad indebærer denne teknik? Hvad er ubundethed? Jeg spørger mig, min broder, om du forstår betydningen af dette ord »ubundethed«? Det betyder i virkeligheden at opnå en neutral holdning overfor det, der betragtes som ikke-selvet; det indebærer en afstandtagen fra lighed; det markerer erkendelsen af en grundlæggende forskel; det betyder vægring ved at identificere sig med noget som helst andet end den åndelige virkelighed – i det omfang denne er sanset og kendt på et hvilket som helst givet punkt i tid og rum. Det er derfor noget meget stærkere og mere væsentligt end det der sædvanligvis menes, når ordet benyttes. Det er aktiv afstandtagen uden nogen som helst koncentration på det, der tages afstand fra. Det er et vigtigt udsagn og berettiger til en omhyggelig overvejelse. Det drejer sig om det spændingspunkt, hvorfra den iagttagende discipel eller aspirant arbejder. Spændingspunktet bliver en kilde til en bestemt type energi, og denne strømmer ned i og gennem det æteriske legeme uden på nogen måde at være berørt af maya eller af den koncentration af de forskelligartede kræfter, som det æteriske legeme til enhver tid er sammensat af. I teknisk forstand betegner ubundethed en direkte nedstigning derfra og hertil – uden afvigelse eller forvrængning. Det manifesterende væsen, disciplen, står sikkert og fast i dette spændingspunkt, og hans første skridt er derfor at forvise sig om hvor det er, på hvilket plan det findes, samt om styrken af den spænding som han er afhængig af. Det næste skridt er at opdage, om det han søger at overføre til det fysiske legeme – for på denne måde at skabe virkninger i den ydre verden for forsøg og erfaring – er forvrænget af nogen som helst illusion, hæmmet i sit udtryk af blændværk eller tilbøjelig til at blive ført ind på et sidespor af ukontrollerede kræfter og den maya, som disse kræfter frembringer. Det forvisser han sig ikke om ved under nedstigningen trin for trin at identificere sig med hindringerne og den mulige modstand, men ved at intensivere sit spændingspunkt ved hele tiden at genkalde sig den sandhed, at han er selvet og ikke ikke-

selvet, samt ved en projektionsproces; denne projektion defineres som udsendelse af kvalitativ og erkendt energi fra spændingspunktet direkte og uden afvigelse til det vitale legeme, hvorfra det kan finde vej til de syv kontrollerende centre.

Det er på dette punkt at han anvender ubundethedens teknik, for hvis han ikke gør det, kan dét, som han søger at udtrykke, risikere at blive holdt tilbage og hæmmet af æterisk kraft eller mayas slør. Han arbejder derfor ud fra et punkt af intens koncentration; han afviser enhver »binding« til nogen som helst form eller noget som helst plan, mens han projicerer energien ind i og igennem de tre verdener. Når han opdager at forløbet på nogen måde hæmmes eller afsøres af aktiv illusion eller blændværk, »frigør« han bevidst sig selv fra sådanne kontakter og samler sig til det sidste stadium af ubundethed eller afvisning af alle kræfter, undtagen dem som han – bevidst og med hensigt – søger at anvende på det fysiske plan.

Gennemsnitsdisciplens spændingspunkt vil i sidste instans, min broder, være at finde på mentale niveauer og indebære et oplyst sind og en voksende sjælskontakt:

- a. Han vil da være i stand til at »se« klart i sjælens lys og have en udviklet sans for værdier; han kan som følge deraf nedbryde illusion.
- b. Han vil være i stand til bevidst at projicere lys ind på det astrale plan og kan på denne måde sprede blændværk.
- c. Han vil være i stand til at sende lysenergi gennem det æteriske legeme og forankre lyset eller energien i de behørigt centre, idet der vil være en fuldstændig ubundethed af eller ikke-identifikation med maya.

Hvad angår den indviede, udføres processen først fra et spændingspunkt i sjælen og senere fra et spændingspunkt i den åndelige triade. I alle tilfælde gælder det imidlertid, når den styrende energi først er indenfor de tre verdener indflydelsessfære, så frembringer den resultater som beskrevet i denne bog og medfører:

1. Nedbrydning af illusion
2. Opløsning af blændværk
3. Overvindelse af maya

Når aspiranten læser disse ganske enkle forklaringer på en vanskelig proces, synes denne at være enkel og let at udføre, men det er i sig selv en vildfarelse. Uendelig lang tids identifikation med livets forside er ikke let at overvinde, og opgaven der ligger foran disciplen er lang og slidsom, men lover i sidste ende et godt resultat – under forudsætning af klar tænkning, oprigtig hensigt og planlagt videnskabeligt arbejde.

FJERDE DEL

Fusionens teknik

I denne vor sidste del vil vi beskæftige os med sjælens stadige og uophørlige kontrol over personligheden. Vi skal derfor befatte os med det indvielsesstadium, der afslutter menneskehedens udviklingsvej og indleder en eksistenscyklus, som vi ikke ved og ikke kan vide noget andet om end, at den befriede mester da begynder at virke på en dualistisk måde: Som medlem af Hierarkiet, og derfor samarbejdende med Planen og optaget af menneskehedens frelse, og, for det andet, som discipel af Sanat Kumara. Sanat Kumaras opgave er at forberede mestrene til at betræde den højere evolutions vej. Når dette bliver muligt, flyttes den åndelige »opmærksomhed« (jeg bruger dette utilstrækkelige ord i mangel af bedre) bort fra sjælen og nærværelsens engel til selve den gådefulde nærværelse; denne er hidtil kun opfattet og set utydeligt. Mesteren – der er fri af den menneskelige og såkaldt overmenneskelige evolutions tre og fem verdener – har nu allestedsnærværelsens og alvidenhedens fulde gaver. Han er vidende om den tilgrundliggende enhed, tilvejebragt gennem den virkelige natur af det ene liv og væsen, som gennemstrømmer al manifestation; han har også mestret alle mulige teknikker, måder og metoder med hensyn til aktivitet, kontrol og fusion. Men efter at have udviklet disse evner bliver han nu vagt bevidst om det, der betinger det ene væsen, og sanser energier og kontakter, som er udenfor planetsystemet, og som han hidtil har været fuldstændig uvidende om. Denne viden får han efter den femte indvielse.

Foran ham ligger opnåelsen af et endnu højere perceptionsområde, og for at høste belønningen af disse mulige kontakter, er han nødt til at mestre udviklingsteknikker og –metoder, der vil gøre ham almægtig og derfor sætte ham i stand til at udtrykke det højeste af de tre guddommelige aspekter. Denne udvikling vil give ham begreb om kræfter og erfaringer, som kun kan håndteres og forstås gennem VILJENS videnskabeli-

ge aktivitet, når denne vilje udføres fra et spændingspunkt fokuseret i, hvad der end menes med ordet »monade«. Ved du, hvad det betyder, min broder? Det er jeg sikker på, at du ikke gør. Kun visdommens mestre har nogen som helst forståelse af disse sidste udfoldelser, og da kun gennem den viljeopfyldte aspiration – en aspirationsfase, der kendetegnes ved den bevidste vilje, ligesom disciplens aspiration kendetegnes ved sublimeret begær. Disse ting ligger imidlertid udenfor gennemsnitsdisciplens fatteevne; deres eneste værdi består i at de skildrer den uendelige mulighed, der viser sig på ethvert trin og krisepunkt på den evige vej.

Vi beskæftiger os nu med den store krise som disciplen står overfor, når han forsøger at opløse det sidste af modsætningernes par forud for visse større indvielser; det er personlighedens konfrontation med NÆRVÆRELSENS engel. Der er ingen grund til, at jeg forklarer disse to aspekter af disciplens natur, for det er hvad de dybest set er. Som I er blevet fortalt og ved, er tærskelens vogter den fuldt udviklede personlighed – summen af alt det forgangne og den samlede forekomst på det fysiske plan af alle uløste problemer, alle skjulte begær, alle latente egenskaber og kvaliteter, alle faser af tanke og selv-vilje, alle lavere kræfter og alle gamle vaner (både dårlige og gode) i de tre legemer. De bringes i deres helhed op til bevidsthedens overflade for dér at blive behandlet på en sådan måde, at deres magt brydes. Disciplen er derpå fri til at tage de sidste indvielser. Denne proces fuldendes ikke ved en særlig konfrontation mellem de to modstridende kræfter. Det er en trefoldig proces, der dækker hver af de tre perioder forud for de første tre indvielser, eller (set fra Hierarkiets synsvinkel) forud for de to indvielser på tærskelen og den første store indvielse, transfigurationen.

I mange liv har disciplen dvælet på tærskelen. Han er selv vogteren. Bag den langsomt åbnende dør sanser han liv, energi, åndelig legemliggørelse og *kendsgerningen* om englen. Mellem ham og denne dør er der en brændende grund; dette ser han i øjnene, og han ved at han må krydse den, hvis han søger at komme gennem døren. Det spørgsmål han må besvare er, om hans vilje til at gennemføre dette er stærk nok til at underordne

hans personlige lavere selv den sidste renselses ild. Det personlige selv er nu meget højt udviklet; det er et nyttigt redskab, som sjælen kan anvende; det er yderst veltrænet og velegnet til tjeneste; det er i sit inderste væsen en hensigtsmæssig og brugbar udrustning. Det har imidlertid sine svage sider, som er tilbøjelige til når som helst at frembyde krisepunkter; det har ligeledes sine stærke sider, som forholdsvis let kan forvandles til spændingspunkter; i det store og hele er det et pålideligt redskab, der kan yde god tjeneste. Kan det og bør det ofres, så dets liv (i esoterisk forstand) tabes og et viet og hengivent liv indsættes i dets sted? Det er et vanskeligt problem for alle disciple at løse, forstå og effektivt at arbejde med i praksis. Kun ved at krydse den brændende grund tre gange efter hinanden tilintetgøres alle hindringer for den frie brug af viljen. Ved hjælp af viljen skal forholdet mellem englen og vogteren forløses til fuldt udtryk. Jeg refererer her til den åndelige vilje og til dens tre aspekter, som skal blive aktive før den guddommelige vilje kan begynde at kontrollere. Ved fuld bevidsthed og med klar hensigt fører disciplen gennem en planlagt viljesakt de to aspekter af sin natur sammen, og denne *akt* skaber et spændingspunkt i »centrum af den brændende grund, hvor de to kan mødes«, som de gamle arkiver beskriver det.

Jeg vil gerne henlede jeres opmærksomhed på den kendsgerning at det er ved et »midtvejspunkt«, at den store underkastelse af det lavere under det højere finder sted. Det sker ikke når disciplen tøver usikkert i udkanten af den brændende grund, eller når han står foran døren med erfaringen fra den brændende grund bag sig. Det egentlige krisepunkt, der skaber det nødvendige spændingspunkt, er resultatet af personlighedens »invokative beslutning«, der til sidst fremkalder et »evokativt svar« fra englen. De to involverede faktorer (og glem ikke, min broder, at alt dette finder sted indenfor disciplens bevidsthedsområde) bevæger sig sammen og hen imod hinanden. De mødes i centrum af den brændende grund, og da absorberes personlighedens mindre lys (i sig selv et virkeligt lys) i englens eller sjælens større lys. Englen »udsletter okkult« vogteren, som da bliver usynlig i englens strålende aura. Det er

symbolsk afbildet for os i himlens billedbog, når – i overensstemmelse med de katolske højtider – Jomfruens himmelfart finder sted, og Jomfruens stjernebillede tabes af syne i solens stråleglans. Der har I de tre faktorer:

1. Jomfruen. . stofflig form..... personlighed.. vogter
2. Solen. åndelig natur..... sjæl. engel
3. Jorden..... aspirerende menneske. disciplen.

Personligheden består; den eksisterer endnu, men den opfattes ikke mere som før. Englens lys indhyller den; den brændende grund har udført sit arbejde, og personligheden er nu hverken mere eller mindre end den rensede skal eller form, hvorigennem englens lys, udstråling, kvalitet og egenskaber kan skinne. Det er en sammensmeltning af lys, hvor det større og mere magtfulde udsletter det mindre.

Hvordan har dette kunnet tilvejebringes? Jeg hentyder ikke her til tærskelens vogters forberedelse til denne store begivenhed eller til æoners disciplinering, forberedelse, forsøg og erfaring fra liv til liv, som har gjort denne fuldbyrðende begivenhed mulig og vellykket. De to aspekter i mennesket kan kun mødes med fuld styrke og med hensigt og uigenkaldeligt, når illusion ikke længere kan kontrollere sindet, når blændværk har mistet al magt til at sløre, og når mayas kræfter ikke længere kan hindre. Skelneevne, lidenskabsløshed og ubundethed har frembragt nedbrydningen gennem fokuseret lys, det fordelte lys' opløsende styrke og lysenergiens styrende kraft. Kun fem erkendelser styrer nu disciplen:

1. Kendsgerningen om hans discipelskab.
2. Opfattelsen af englen, ventende og dynamisk.
3. Tærskelens vogters invokative kalden.
4. Nødvendigheden af at anvende viljen på en ny og anderledes måde.
5. Nødvendigheden af at krydse den brændende grund.

Problemerne er nu helt tydelige. Det er et spørgsmål om timing og beslutsomhed. Lad mig minde jer om, at det i alle disse processer er disciplen der *handler* – i fuld bevidsthed. Han igangsætter selv alle processerne. Det er ikke englen eller vogteren, men det åndelige menneske selv, der skal anvende viljen og foretage den klare fremadrettede handling. Når disciplen en gang har taget de nødvendige skridt og uigenkaldeligt bevæget sig fremad, er englens svar sikkert, automatisk og altomfattende. Fuldstændig udslettelse af det personlige selv, i tre på hinanden følgende stadier, er det umiddelbare og normale resultat. Det var det, som Johannes Døberen hentydede til da han sagde: »Han bør vokse men jeg blive mindre«. Da han sagde disse ord, talte han som en discipel forud for den anden indvielse på tærskelen. Denne okkulte tiltagen og aftagen er skildret for os i månens faser, og for planeten som helhed i Tvillingernes tegn, hvor lyset fra den ene af tvillingerne langsomt dæmpes, og lyset fra den anden vokser i styrke.

Når denne »okkulte udslettelse« har fundet sted, hvad er da disciplens skæbne? Den er fuldstændig sjælskontrol, hvilket i praksis indebærer gruppeerkendelse, gruppearbejde, gruppetjeneste og til sidst gruppeindvielse. Det er ikke min hensigt at beskæftige mig med disse udvidelser, for jeg har skrevet meget om disse spørgsmål i mine andre bøger. Jeg har her kort belyst og beskæftiget mig med de virkninger, som substanserne og de substantielle kræfter i de tre verdener frembringer i disciplen og med, hvordan de påvirker aspiranten. Jeg har ikke betragtet problemet, der vedrører blændværk, illusion og maya, ud fra gennemsnitsmenneskets synsvinkel. Sidstnævnte er nødvendigvis nedsænket i dem, og hans liv forløber under deres konstante indvirkning. Gennem dem lærer han. Gennemsnitsmennesket har ikke nået det punkt, hvor han søger udfrielse fra dem, som mennesket på Vejen gør. Jeg har derfor betragtet problemet fra disciplenes og aspiranternes synsvinkel.

De gør VEJEN tilgængelig, og til dem kommer den bevidste erkendelse af lyset. Behovet for tjeneste af mænd og kvinder, der er fri for illusion og blændværk, har aldrig været så bydende

nødvendigt som det er i dag, og det er for disse potentielle tjenere som kan imødegå nøden i verden, at jeg har skrevet.

At NÆRVÆRELSENS engel må gøre sin nærhed gældende og inspirere jer til modigt at gå gennem den brændende grunds ild, er min indtrængende bøn; at *kendsgerningen* om NÆRVÆRELSEN må fornemmes af jer og lede jer til større aktivitet – når engang den brændende grund er passeret – er mit dybeste ønske for jer; og at lyset må skinne på jeres vej og bevirke en sikker og ubetinget fuldbyrdelse efter al den anstrengelse og kamp, som har præget jeres livsvej, er mit hjertes ønske for jer. Jeg kalder jer til en mere aktiv og vedholdende indsats.

TIBETANEREN

Se også »The Techniques of Fusion and Integration« i *A Treatise on the Seven Rays, Esoteric Psychology*, bind II, s. 345-401.

Den Store Invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*; at den bevægende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*; at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne fatte den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Register

A

- Abstraktion, 219
- Afsløring af blændværk –
ved hjælp af det fokuserede lys, 188
ved hjælp af sjælen, 128
- Agni yoga, 156, 161-162, 165
- Ajna center –
energifokusering, 224
i triangel af kræfter, 225-226
opvækkelse, 14
- Aksemagterne, 148-149, 154
- Allestedsnærværelse og alvidenhed, gaver, 239
- Almagt, udvikling, 239
- Anden stråle. *Se:* Stråle
- Antahkarana, anvendelse, 230, 234
- Arisk race, 36, 43, 144, 229
- Arjuna-erfaring, 84, 92, 93, 94, 144-145
- Arkitekt, den guddommelige, 219
- Arkiver, Hierarkiets, citat, 130
- Aspiranter –
krav, 21, 82
må lære at skelne, 58-59
- Aspiration, mesterens og disciplens, 240
- Astral natur, herredømme brydes, 227
- Astrallegeme –
funktion, 130
natur, 65, 187-188
planetens, 68
renset og styret, 156
visner bort, 65
- Astralplan –
befrielse for, 189
forsvinden, 175, 189
modsætningernes par, 87, 94
natur, 35-36, 129, 187-189
nærværelsens teknik, virkning, 175
oplysning, 46, 154, 193
tilblivelse, 198
åndedrætsøvelser, indvirkning, 231-232
- Astrologiske –
betragtninger, 111
påvirkninger, 142, 221, 223
- Atlantisk –
blændværk, 36, 43
dualitet, mystisk, 183
illusion, 43
race, krise, 144-145
åndelig kontakt, 148
- Atomer, lyspunkt, 177
- Aura –
gruppemedlemmer, 33
renselse, 32
studie, 38-39
- Autoritetens blændværk, typer, 48-54
- Avatarer. *Se:* Buddha; Kristus
- ## B
- Begær –
eliminering, 65, 190
ikke mellem hjernebevidsthed og sjæl, 66
- Bekræftelse af styrke og hensigt, 196
- Bekræftelsesakten, 210, 215
- Beskyttelse, 208, 215
- Beskyttende forskrift, 206-207, 213
- Betydning, trænge ind til, 19
- Betydningens verden, 172, 176, 208
- Bevidsthed –
basis for blændværk, 89

- dualistisk, kulmination, 183
 menneskelig, udvikling, faktorer,
 157-158
 menneskets, grupper indvirkning på, 23
 om virkeligheden, 180
- Bhagavad Gita –
 atlantiske races krise, 144-145
 kamp mod blændværk, symbolsk beskrivelse, 108
- Binding til form eller plan, afvises, 236
- Blavatsky, H.P., arbejde, 166
- Blændværk –
 astralplanets, 45, 67-80
 behandling, gruppens valg, 203-204
 beskyttelse, 203, 204
 definition, falsk, 25
 definitioner, 31, 89
 erkendelse, 47, 80
 familiens begærliv, 69
 fire aspekter, 43, 45
 former på det astrale plan, 70
 forståelse, 21
 forsvinden, resultat, 216-217
 forøgelse ved åndedrætsøvelser, 231-232
 frigørelse fra og indtræden i enhed, 89-90
 følelsens, 71, 74
 gennemtrængning, 196
 gruppe-, anvendelse af forskrift til opløsning, 199
 gruppe-, nedbrydning, 21
 hengivenhedens, 71, 75-76
 højere og lavere, kontrast mellem, 115-146
 ideal om frihed, 48-50
 individuelt –
 faser, 182-193
 fem typer kraft, 108
 forskrift, 193-199
 opløsning, 182-193
 stråleindflydelse, 199-201
 jødehadets, 134-136
 kontrast til illumination, 128-135
 kontrast til maya, 137
 magt, 216
 materialismens, 71-74
 mentalplanets, 45, 54-67, 86-88
 modsætningernes par, 71, 76
 nationalt, 69
 natur, 31, 35-36, 37, 71, 216
 og illusion, skelne mellem, 79
 om Gud, 218
 ophav til, 79
 opløsning –
 evner, nødvendige, 182
 krav til deltagere, 190-193
 metode, 71, 227
 proces, stadier i den individuelle, 183-184
 teknik, 156, 174-175, 176-217
 opnåelse af befrielse, 95
 personlighedens, 69
 planetarisk, konflikt, 186
 problem, 26, 43-48
 psykologiske indflydelser, 111
 på de æteriske niveauer, 81-86
 racemæssigt, 69-70
 selvets, 77
 separatismens, 133-134
 skelne mellem, 109, 190-191
 spredning, metode, 40, 71, 79-80, 128, 237
 stadier, 90-96
 sæde, 137
 tilblivelse, 198
 typer, kontrast mellem, 115-146
 udryddelse, syv nøgler, 29
 udslettelse, krav til deltagere, 186-

- 187, 190-191, 192, 201-204
 Vejens, 71, 77
 verdens –
 begyndende angreb mod, 41
 faser, 42
 gruppeteknik, 213-215
 knusende slag mod, deltagelse, 21, 67
 opløsning, 152
 tre aspekter udtrykt af tre nationer, 147
 årsager der skaber, 98-115
 vækst, racemæssig og individuel, 89-98
 åndeligt, 94
 årsager, 80-81, 98-115, 180-181, 198
 Broderskab, mål, 123
 Brændende grund –
 møde i centrum, 241
 må krydses, 240
 Brændpunkt for identifikation, 222
 Buddha, Herren –
 den ædle ottefoldige vej, 59
 lys over verdensproblemet, 28
 lære, 151
 og Kristus, fælles arbejde, 151-154
 slag mod verdensblændværk, 43, 151-153
 Buddhisk –
 evne, 15
 kraft, anvendelse, 226
 plan, 16, 44, 120, 198
 princip, udtryk, 78
 øje, 225
 Buddhistisk system, opbygning, 168
 Bygmestre, skal kunne bryde ned, 13
 Bøn fra Upanishaderne, 178-179
 Børn, undervisning, 85
- C**
 Cellelys, 13
 Centre, energi- og kraftformidlere, 226, 227
 Centrum, det oplyste indre, 173
 Christian Science, kirken, 169
 Civilisation –
 den nye, indføre, 179
 skabelse, to processer, 158
- D**
 Decentralisering af livet, personlighed til sjæl, 60
 Depression, dyb, årsag, 186
 Desillusionering, hemmelighed, 89
 Se også: Illusion
 Dharma, definition, 9
 Discipel, vesterlandsk, kendetegn, 162-163, 229
 Discipelskabets vej. Se: Vej, discipelskabets
 Disciple –
 arbejde, 172, 220-221, 224, 227
 befrielse fra den store illusion, 226
 etablering af kontakt med sjæl, 130
 fem erkendelser, 242
 forpligtelse, 9
 fri af kraftens indflydelse, 81
 hjerte og intuition, 44
 konstaterer kræfternes natur, 227
 kontrol over livsudtryk, 227
 kvalitetsudrustning, 44
 mål med skoling, 37
 og intelligent menneske, kontrast mellem, 118
 opdager identifikations brændpunkt, 227
 oplysende kraft, 175
 opløsning af blændværk, fremgangsmåde, stadier, 183-185

- opnår viden om kræfter, 227
 problem, 37
 selv-analyse, 221-224
 spændingspunkt, 237
 styrende faktor, 226
 styrer kræfter, 218
 står i åndelig væren, 220
 udvikling af tre evner, 96
 vej, 30, 44-46
 vejledende formidlere, 224
 verdens-, 145, 182
- Disciple, arbejde, stråler, relation til, 181, 223-224
- Disciplinering –
 fysisk, 83, 84
 selvets, 13, 83-84
- Dualistisk bevidsthed, 183
- Dualitet, mystisk, udvikling, 183
- Dualitet, resolution til enhed, 92
- Dualiteters opløsning, 95
- Dualitetsfølelse –
 erkendelse, 89
 årsag til blændværk, 89
- Dyrs individualisering, 83
- E**
- Eckehart, Meister, 177
- Emotionel stabilitet, 37
- Emotionelle typer, modtagelige for blændværk, 35
- Energi –
 anvendelse, hovedsagelig, 222
 brug eller misbrug, 43
 følger tanke, 229
 inspirationens verdensomspændende, 150
 integrerede personligheds, 224
 intuitionens verdensomspændende, 150
 ledes ind i centre, 226
 lysets, håndtering og projicering, metode, 203
 materiens substans, en form for, 170
- mental, fordeler, 225
 og kræfter, skelne mellem, 44
 sjælens, 224
 strømme, forvrængede, 33
- Energier –
 det duale legemes, kilder, 217, 223
 i de tre verdener, arbejdet med, 220
 menneskets, 221
 tre åndelige, forestående, 150
 ukontrollerede og planløse, 81
- Energiernes verden, 218-219
- Engel. Se: Nærværelsens engel
- Enhed –
 desillusioneringens hemmelighed, 89
 isoleret, 177
 og »et liv i større fylde«, 183
 universel, følelsen, 12
- Enhedsfølelse, søgen efter, 90
- Erkendelser, disciplens fem, 242
- Esajas syn, 126
- Esoterikere, moderne, 177
- Esoterisk –
 forståelse, 11
 sans, 9
 skoling, manglende, 63
- Esoteriske skoler, fremtidens, 233
- Esoterisme, sand, definition, 16
- Evokatit svar fra englen, 241
- Evolutionens karakter, 185
- Evolutionens vej. Se: Vej, evolutionens
- Ezekiels syn, 126
- F**

- Fadervor, anvendelse, 29
- Fanatiker, frembringelse, 34, 110, 121, 124
- Fanatisk fastholdelse af meninger, 155
- Fare, at bringe i, natur, 139
- Femte stråle. *Se:* Stråle
- Fiskenes tidsalder, 143
- Fjerde stråle. *Se:* Stråle
- Fokusering –
 de to lys, 207, 211, 213
 de tre lys, 211
 sindet, 188, 211
- Fokuseringsproces, stadier, 187-189, 194
- Forening, fuldbyrdelse, 10
- Forestillingsevne, skabende, anvendelse, 131, 190, 194, 195, 196, 210
- Form, menneskelig –
 identifikation, 217
 natur, 218
- Former –
 igennem hvilke mennesket bliver bevidst, 181
 skille sig af med, 181
- Formernes verden, udfoldelse, 185
- Forsagelse og offervilje, grundtone, 151
- Forskrift til opløsning af blændværk –
 beskyttende, 204, 206-207
 gruppe, 204-215
 individuel, 192-199, 211-213
- Forskrift til opløsning af verdens blændværk, 204-211
- Forståelse –
 resultat af intuition, 9, 11-12
 syntetisk, 10
- Forvandling af emotionel hengivenhed, 8
- Fremskridt, tema, frem til år 2025, 155
- Frihed –
 fra maya, illusion og blændværk, 219
 verdens, 147
- Friheder, de fire, 149
- Frimurerritualet, 204
- Frygt, kilde til blændværk, 48
- Fuldmåne –
 juni 1942, en prøve, 152-153, 154
 kontakt med mesteren, 22
 periode til opløsning af blændværk, 22, 24
- Fusion –
 aktiv, 144
 mellem viljesaspektet, sindet og hjernen, 229
 nøglen til, 175
- Fusionens teknik, 239-244
- Fusionsaktivitet, 139-140
- Fysisk –
 koordinering, behov for, 84-85
 legemskultur og sportsudøvelse, betydning, 84
- Fysisk legeme –
 natur, 222, 234
 opildnes til aktivitet, 227
- Fysisk plan –
 kræfter og energier som indvirker, 43-44
 indflydelse, fri af, 81
 modsætningernes par, 87
 personlighedens aktivitet ledes på, 225
- Fænomenernes verden –
 de tre, 159, 186
 de tre, forvandling, 159
- Følelserverden, 159

Første stråle. *Se:* Stråle

G

Geniet, skabelse, 34

Gennemtrængningsakten, 196, 198, 210, 212, 213, 215

God vilje, udvikling, 219-220

Gruppe –

af intuitivt anlagte mennesker, krav fra, 171

arbejde –

esoterisk, 9

»samle lyset«, 203

blændværk. *Se:* Blændværk, gruppe

englen, 146

erkendelse og arbejde, 243

forenet, 208

indvielse, 243

intuition. *Se:* Intuition, gruppe

meditation til opløsning af blændværk, 131-132

medlemmer, forenet som sjæle, 208

medlemmer, krav til, 201-203

personlighed, 146

problem, 32

sjæl, 146

spænding, åbenbaringer som resultat, 171

tjeneste, 6, 195, 243

Se også: Verdenstjenergruppe, den nye

Gruppens –

personligheder, 66-67

åbenbaring af –

middel til hjælp, 171

nærværelsen, 146

Grupper –

af sensitive, mål, 24

erstatte illusion med intuition,

125-128

ikke-indvielse, 202

som opløser blændværk, krav til, 181-182

Gud –

beskrivelse, 219

blændværk om, 218

forståelse, 125

immanent, 148, 160

transcendent, korrekt erkendelse og kontakt, 148

Guddommelig –

hensigt, 176

ubundethed. *Se:* Ubundethed, kosmisk og guddommelig

Guddommelige kim, alle formers, 11

Guds –

ide, formuleringer, 120

kærlighed, 154

sind, 120

vilje, 154, 219

Guru, opgave, 229

H

Helbredelsesmetoder, tilvækst af rette, 23

Hensigt –

guddommelig, åbenbaring, 176

vished om, 164

Hierarkiet –

af sjæle, englen, 145

udtryk for Guds kærlighed, 154

vogter af sekundære åbenbaringer, 166

Hierarkiets –

arbejde, deltage i, 21

energistrømme, 61

frihed, 126

ideer, 120

musik, 233

musikalske kvalitet, 233

- plan, 39
- planlagte arbejde, 192
- problem, 37
- viden om Planen, 121
- Hitler, kilde til magt, 189
- Hjerne –
 - bevidsthed, 44, 46, 66, 188
 - funktioner, 44, 46, 230
 - kontakt med sindet og åndelig vilje, 230
 - struktur, esoterisk, 9
 - virkning i, ved sammenføring af sjælslys og personlighedslys, 187
- Hjertecenter –
 - anvendt til opløsning af blændværk, 130-132
 - lys overføres til, 130
- Hjertet, leve i, 139
- Hovedcenter –
 - det højeste, vehikel for sjælen, 224
 - vibration, 14
- Hovedet, leve i, 139
- Husdyr, kamp mellem modsætninger, 83
- I**
- Iagttager –
 - guddommelig, 218
 - mental, 227
- Iagttagere, skolede, 21, 41
- Iagttagerens –
 - holdning, 172
 - rolle, 23
- Ide –
 - bag ideal, 122
 - definition, 20
 - fortolkning, forkert, 59-60, 64
 - forvrængning, 56-60
 - guddommelig, symbol, 19
 - Guds, formuleringer, 120
 - integration, forkert, 62-63, 64
 - perception, forkert, 58-59, 64
- Ideal –
 - definition, 58
 - ret forståelse og anvendelse, 123
- Idealer –
 - illusoriske, 124
 - vækst, 123
- Idealernes verden, 185
- Idealisters illusion, 121
- Idée fixe, 34, 110
- Ide i sin helhed, forståelse, 121
- Ideer –
 - energistrømme på det mentale plan, 61
 - fejlfortolkning, resultat, 39
 - forkerte –
 - anvendelse, 64
 - legemliggørelse, 63, 64
 - styring, 61-62, 64
 - tilegnelse, 60, 64
 - formidlende fortolkere, 35
 - formuleret i klare tankeformer, 230
 - fornemmes i samspillet mellem disciple, 61
 - føres ned i bevidstheden af mesteren, 61
 - indstrømmende nye, 152
 - kilde, 55
 - nedstigen fra intuitive niveauer, 60- 61
 - og idealer, 119-124
 - tilsynkomst, 119
 - udgår fra det buddhiske plan, 120
 - udvikling, stadier, 115
 - verden, 20, 176, 185
- Ideernes verden –
 - arbejde og leve i, 20
 - bevidst om, 55-56

- Identifikation med –
 alt levende, 10
 den integrerede personlighed, 224
 det der elskes, 12
 det universelle sind, 11
 det virkelige, 184
 formlivet, tilbagetrækning, 11
- Identifikationsreaktion, gennemført af sjælen, 217
- Ild, symbol på sind, 162
- Illumination –
 intuitiv, 11
 kontrast til blændværk, 128-135
 nøgleord til løsning af problemet
 blændværk, 43, 45
Se også: Oplysning og Indre oplysning
- Illusion –
 basis for, 161
 buddhistisk og kristen, 168-169
 bygges op omkring intuition, 34
 definition, falsk, 26
 definitioner, 31, 55-56, 65, 119, 121, 157, 216
 den store, disciplens befrielse, 226
 doktrinens og dogmets, trænge gennem, 169
 erkendelse og overvindelse, 54-55
 forståelse og undersøgelse, 23
 i videnskab og religion, 171
 magtens, 53-54, 169
 nedbrydning, middel, 21
 nedbrydning ved hjælp af fader-
 vor, 29
 ny åbenbarings forsvinden,
 forhin-
 dring, 172
 og blændværk, skelne mellem, 79
 og virkelighed, skelne mellem,
 95
 overlegenhedens, 169
 primær funktion, 157
 problem, 26
 spredning, middel, 79
 teologisk, om guddom, 218
 tilintetgørelse, teknik, 155-156,
 172, 226, 237
 virkninger, 124-125
- Illusion, verdens –
 nedbrydning, 22
 problemet, 157
- Illusionstyper, 58-64
- Imperil, 139
- Indiens befolkning, karakteristika,
 229
- Indre afstand –
 betydning, 218
 opnåelse, 218
- Indre oplysning –
 behov for, 78-79
 definitioner, 129, 132, 156
 kontrast til blændværk, 128-135
 styrer fysisk handling, 234
 virkninger, 216-217
Se også: Illumination og Oplysning
- Indvielse –
 anvendelse af triangel, 225
 arbejder oppefra og nedefter, 172
 fordrivelse af illusion, 64, 79
 indre liv, 177
 intuition, sande, 78
 isolation, 79
 liv, vogteren, 43
 opløsning af blændværk, 182
- tilgang, 150
 udvikling af styrke, 174
 virke i verden, 176
- Indvielse –

- anden, 97, 156, 181
definition, 83-84
femte, 97, 239
fjerde, 97
første, 54, 55, 97, 156
opnåelse, 84
rede til, tegn, 116
tredje, 10, 95, 97, 156, 157, 166, 183, 184
- Indvielser –
fem, resultat, 117, 186
tre, 240
- Indvielsesporten, passage, 116, 117
- Indvielsesvejen, 44, 87
- Indviet –
fjerde grad, 229
første eller anden grad, 95
tredje grad, 230
- Indviet bevidsthed, 185
- Inspiration –
automatisk respons på sjælens, 137
definition, 233
fører til, 217, 231, 232-233
gennem meditation, 234
intuitiv, 35
kilder, 235
kontrast til maya, 136-139
nøgleord til løsning af problemet
blændværk, 43
reservoir, 233
- Instinktets verden, 185
- Integration, 194
- Integration af sjæl-sind-hjerne, 14
- Intonerer af OM. Se: OM
- Intuition –
anvendelse, 164-165, 175-176
definitioner, 9, 10-13, 78, 156
evne til at nedbryde blændværk
og illusion, 21
fremkaldelse, 8
- frit spil, forhindring, 124
gruppe-, nedbryder verdensillusion, 167
guddommelig, hæmmet, 216
kilde til ideer, 55
kontrast til illusion, 118-128
lys, 11, 13, 46, 164-165, 185
metoden til at vække, 13
- nedfældning i den menneskelige tankeverden, 167
nøgleord til løsning af problemet
blændværk, 43
opøvelse, et problem, 41
plan, illumineret af sjælen, 55
Se også: Buddhisk plan
relation til indre oplysning, 14
skaber forståelse, 176
som instrument, 95, 96
udfoldelse, 15
udviklet, 21
udvikling, 9, 166-167
verden, 167
virkning af nærværelsens teknik, 172
virkning på blændværk, 28
virkning på illusion, 161
åbenbarer, 216
- Intuitiv –
erkendelse af virkeligheden, 152
reaktion på sandheden, 65
- Intuitive, naturligt, 167
- Intuitives –
arbejde, 152, 161, 167
fremstilling af sandhedens næste fase, 160
reaktion på åbenbaring, 160
skoling, 28, 167, 168
udvikling, 170
- Involutionær proces, 172
- Irritation, natur, 139

- Isolation, den rigtige form, virkning, 79
- Isoleret enhed, 177
- Italien, udtryk for verdensillusion, 148
- J**
- Japan, manifesterer mayas kraft, 148
- Jeg, det dramatiske, decentralisering, 12
- Jesus opløste illusion, 64-65
- Johannes, den elskede, syn, 126
- Johannes Døberen, citat, 243
- Jorden, bidrager til solsystemets akkord, 233
- Jøders separatisme, 134-136
- K**
- Kama-manas –
definition, 26
forsvinder, 65
- Karma yoga, 156
- Kendsgerninger, fremlægge, 133
- Kirke –
græsk ortodoks, 169
katolsk, 169
katolsk, korsets tegn, 206
kristen, 168
- Kirker, protestantiske, 169
- Kirkernes position, 127
- Kirtler, studium af, 110
- Klarsynets øje, 225
- Kommentar, Den Gamle*, citat, 138, 140
- Koncentration –
arbejde, ud fra et punkt af intens, 236
natur, forståelse og betydning, 184
- Kontakt, med det virkelige, 79
- Kontemplation, virkning på illusion, 66
- Koordination, betydning, 84-85
- Koordination ved opløsning af blændværk, 44-46, 188, 194, 197, 207
- Koordinationsproces, 213
- Koordinering –
anvendelse, 188, 211
behov for, 84-85
Se også: Samklang
- Koot Humi, mester, støtte for, 7
- Kraft –
arbejde med styrende, 224
det fysiske plans, fri af indflydelsen, 81
brug eller misbrug, 43, 218
buddhisk, anvendelse, 226
den rene fornufts, 78
manasisk, anvendelse, 226
- Kraftfordeling, på æteriske plan, 221-228
- Krisepunkt, 240, 241
- Kristi –
arbejde, 28
komme, symbol og forløber, 145
kors, eller den guddommelige menneskeheds, 206, 213
lære, anvendelse, 155, 153
nedbrydning af illusion, 152, 169, 171
udtryk, 175
- Kristus –
bevidsthed, 122
foran Pilatus, 216
og Buddha –
arbejde, 151-154, 168-169
forenet indsats, 152, 154
princip, det iboende, 12
- Kræfter –
de syv centres, 224
den åndelige triangels, 225

- det duale legemes, 217
 livets, arbejde med, 43-44
 og energi, skelne mellem, 44
 opnåelse af viden, 227
 organiserede og styrede, 218
 overføre de lavere centres, 137, 139
 styring, 218
 søger udtryk gennem det æteriske legeme, 223-224
- Kræfternes –
 cirkulation og forandring, 44
 verden, 218, 220
- Kultur, den nye, 179
- Kundskabens lys. Se: Lys
- Kurukshetra bliver synlig, 83
- Kærlighed –
 behov for, 202
 definition, 12
 den intuitive, træk, 12
 der udgår fra sjælen, 234
 og lys i disciplen, 153
 universel, 10
- L**
- Leder, den afklarede og iagttagende, 218
- Legeme, skabelse af det ydre duale, 217
- Lemurien –
 frihed fra blændværk og illusion, 36, 43
 maya, 43
- Liv, de tre verdener, 176
- Livets ordnede formål, frembringelse, 230
- Logos, den planetariske –
 formopbyggende aktivitet, 217
 livsudtryk, 217
- Logos, menneskets forbindelse til, 174
- Loven om –
 genfødsel, 163
 overensstemmelse, 8
- Lyd gennemtrænger alle former, 233
- Lys –
 auraens, 38
 bærer, 177
 definition, 175
 det ene, 51, 173
 dobbelt, fokusering, 207, 211-213
 erkendt, tilegnet og anvendt, 177
 falsk, 188
 fokuseret, 130, 177, 178
 fokusering, 132, 187-189, 211
 forenet, 198
 fornuftens, 152
 forståelse og anvendelse, 175
 fælles, 210
 hjernens, 188
 iboende, 187
 indre, anvendelse, 187
 intellektets, 11
 intuition er, 11
 Se også: Intuitionens lys
 kanaliseres til de mørke steder, 184
 kundskabens, 133, 173, 175-176
 legemcellernes, 13
 materiens, 177, 187-189, 194, 197
 mentallegemets, blandes med sjælslyset, 187
 og –
 kærlighed i disciplen, 153
 sjæl, synonym, 175
 substans, synonym, 175
 overføring, 131-132
 personlighedens, 173, 187, 197
 projiceres –
 ind i blændværkets verden, 182
 ind på det astrale plan, 237
 punktet –

- bag alle tilsynekomster, 163
 i ethvert af legemets atomer, 177
 set i lys, 153
 sindets, 173, 186, 187-188, 189, 194, 197-198
 sjælens. Se: Sjælslys
 som middel til opløsning af blændværk, 186
 strøm, 130
 stråle, projiceret, 182, 212
 substans, 173
 substansen i det vi håber på, 175
 substansens, 188
 tidsaldrenes, 11
 til de mørke steder, proces, 173
 tiltagende, medfører åbenbaringer, 185
 tredobbelte, 189, 195, 197-198, 213, 214
 udstrålende center af, 161
 verdens, 11
 visdommens, 173
 Se også: Søgelys
- Lysenes –
 fokusering, 211
 forskellige typer, 185
 sammensmeltning, 177, 214, 242
- Lysset –
 bryder ind på det astrale plan, 193
 er ét, 207
 evnen til at tilegne sig, 182
 i alle former, 173
 i hovedet, 11, 187
 stå i, mellem modsætninger, 94
- Lysets –
 bevidste anvendelse, 128-129
 energi, håndtering og projicering, 203
 indtrængen i mørket, 210
 kraft, anvendelse, 196
 kræfter, 149
 teknik, 156, 172-217
 verdensomspændende aktivitet, 150
 »Lysets indtrængende repræsentant,« 165
 Lysfokusering, 208, 215
 Lyslegemer, alle formers, 11
 Lysstrålen –
 anvendelse, 182, 184, 196, 197
 tilbagetrækning, 197, 198
 toner bort, 212
- Lære –
 forvrænget, 160
 tilsynekomst, 166
Lære, Den Hemmelige, 166
- M**
- Magiker, den sorte, frembringelse, 188-189
 Magtord, det hellige. Se: OM
 Magtord, fremsigelse, 209, 214-215
 Manas øje, 225
 Manasisk kraft, anvendelse, 226
 Manifestation, natur, 89, 198
 Mantraer, 206, 207, 208-209, 210, 212, 213, 214
 Materiens –
 gamle energier, 82
 lys, 177, 187-189, 194, 197
 verden, 185
- Maya –
 definition, falsk, 25-26
 definitioner, 31, 136, 217
 devitalisering, 227
 elimination, løsning, 220
 forstærkes af åndedrætsøvelser, 232
 i emotionel form, 137
 ikke-identifikation med, 237
 kontrast –

- til blændværk, 137
- til inspiration, 136-139
- naturriggerne under det menneskelige, 43
- ophører, 160
- problemet, 26-27, 81-85, 136, 137
- relationer til kræfter som strømmer gennem centre, 81
- resultat af blændværk og illusion, 37
- sæde, 139
- teknik til overvindelse, 217, 237
- verdens-, devitalisering, 84
- vildledende kraft, 82
- Meditation –
 - aktivering af hovedcenter, 224
 - fokusering, 187-188
 - forberedelse til nærværelsens teknik, 161-162
 - kontrol af blændværk, 184, 187, 194
 - middel til mental kontrol, 188
 - nøglen til fremgang, 184
 - over sjælkontakt, 213
 - samklang gennem, 85
 - spændingspunkt, 162
 - virkning på illusion, 27
- Meditations –
 - gruppe, 6, 131-132
 - proces, 66, 188
- Medfølelse, sand, 10-11
- Mellemgulvet, centre over, 137
- Mellemstadium til konstruktiv tænkning, 165
- Menneske –
 - det individuelle, studium, 106-115
 - forbindelse til Logos, 174
 - identifikation med den forgængelige skabelse, 217
 - sjæl-sind-hjerne, 65
 - umiddelbare mulighed, 144-145
 - umiddelbare problem, 27
 - Se også: Stråle; Stråler
- Menneskehed –
 - afventer den kommende åbenbaring, 152
 - den fremskredne, på tærskelen til guddommelighed, 145
 - fremskridt, garanti for, 140
 - fremtid, 146
 - i dag, 147-148
 - stråler som styrer, 143
 - undervisning i skelen, 149-150
 - vogter, 139-140, 145
- Menneskelig erfaringsverden, 185
- Menneskelige værdier, reorganisering, 28
- Menneskenes sind, sløret af illusion og indhyllet i blændværk, 166
- Mental –
 - energi fordeling, 225
 - kontrol, 188
 - plan –
 - forvrængninger på, 34-35
 - modsætningernes par, 87
 - nærværelsens teknik, virkningsfuld på, 175
 - oplysning, 155
 - sjælen på, 207
 - polarisering, 178
 - stolthed, 60
 - vehikel, forsøg på lysfokusering, 187-188
- Mentale niveauer, spændingspunkt for disciplen, 237
- Mester –
 - blive, 44
 - den befriede, dualistisk funktion, 239
 - den tibetanske –
 - anvendelse af telepatisk kon-

- takt med disciple, 61
 erklæring om sit arbejde, 7-8
 kontakt, 22-23
 opfordrer til tjeneste, 28, 244
 nye evner, 239-240
 problem, 37
 åndelig opmærksomhed, ændring,
 239
- Mestre, opløsning af blændværk, 182
 Middelvej, den ædle. *Se:* Vej
 Mindreværdskomplekser, 186
 Modsætninger, opløses, 216-217
 Modsætningernes par –
 den endelige kamp, 183
 det første, 90-91, 93
 kamp mellem, 81, 82, 83, 87, 117
 kamplads, 129
 på det astrale plan, 92
 stå i lyset mellem, 94
- Monade –
 arbejde mod, 10
 fokus for spændingsspunkt, 240
 forbindelse med personligheden,
 234
 har styringen, 226
 liv, resultat, 176
 relation til æterisk kraft, 91
- Monadisk indflydelse, 230
 Morya, mester, støtte for, 7
 Motiver, studium og forståelse, 136
 Mysticisme, Østens, 163
 Mystikere, praktiske, genstand for
 åbenbaring, 127
 Mønster, tingenes, 219
 Mønsterformer, frembringelse, 10
 Mørke, rent, 185
- N**
 Nationer, de allierede –
 demonstration af åndelige værdi
 er, 150
 på englens side, 149
 Naturrigers kulmination, 85
 Navngivning, 206, 208, 215
 Nærværelse, den overskyggende, 157
 Nærværelsen –
 definition, 148, 160
 fornemme, 139, 163-164
 i dag, 145
 levende enhed, 96
 opfattes intuitivt, 139
 opmærksomheden flyttes til, 239
 overføring af energi, 146
 vidtfavnende vision af, 163-164
 åbenbares af intuitionen ved hjælp
 af englen, 156-157
- Nærværelsens –
 funktion, 165-166
 relation til det integrerede selv,
 117
 røst høres, 166
 teknik, 155-156, 156-172, 174,
 179
 216
 udstråling via Shamballa, 145
 åbenbaring, 156
- Nærværelsens engel –
 absorberet i nærværelsen, 145
 erkendelse, 144
 indflydelse, 160
 inspiration til løsning af problem,
 145
 konfronterer personligheden, 240
 kontrast til vogteren, 118, 139-146
 møde med vogteren, 86-87, 96
 opmærksomhed fokuseres på
 vogteren, 144
 overføreren af energi, 146
 på det mentale plan, 87
 relation til vogteren, 42, 142-145
 sammensmeltning med vogteren,

- 142
 sejr, 183
 stadiet for tilbagevenden til, 169
 trænge ind bagved, 165
 udsletter vogteren, okkult set, 241
- O**
 Okkult lydighed, 50-51
 Okkultisme –
 område for praktisk, 220
 vestlig, 163
 Okkultist, arbejde, 218-219
 Okkultister, praktiske, genstand for
 åbenbaring, 127
 OM, anvendelse, 195, 196, 207, 210,
 212, 214, 215, 228, 229, 235
 Oplysning –
 astralplanets, 46, 154
 sindets, 226
 søgen efter, 94
Se også: Illumination og Indre op-
 lysning
 Oplyst af sjæl, 56, 129, 174
 Oplyst vej. *Se:* Vej, den oplyste
 Optegnelser, foretage, 24-25, 29
 Orientaler, karakteristika, 229
 Ortodoksi, hindring, 166-167
- P**
 Patanjali, lære, 15, 79, 124, 176-
 177,
 195, 198
Se også: Raja yoga
 Perception, nøjagtig, 95
 Personlighed –
 forbindelse med monaden, 234
 indre oplyst, reaktion på triadens
 tilbøjelighed til identifikation,
 176
 integreret, 12, 37, 139-140, 224,
 226
 invokativ beslutning, 241
 konfrontation med nærværelsens
 engel, 240
 magnetisk, 13
 orientering, 10
 rensede form, 242
 samarbejde med sjælens hensigt,
 223
 spaltet, 110
 transfiguration, 179
 vehikler styres af sjælen, 225
 vilje, 188
 åndens repræsentant, 226
 Personlighed-sjæl, sammensmelt-
 ning, 12
 Personlighedslivets latente impulser,
 82
 Personlighedsstråle, kontrollerer
 vogteren, 142
 Pinealkirtel, område af hjernen, 9,
 13
 Plan. *Se:* Astralplan; Buddhisk plan;
 Fysisk plan; Æterisk plan
 Planen –
 arbejde med, 19, 121
 effektivt samarbejde med, 173
 tjene, 176
 vidende om, 219
 Planens repræsentant, holdning, 172
 Plutarch, citat, 20
 Prana-verdenen, energier udgår fra,
 81
 Praniske strømme, 82
 Princip, det universelle, 10
 Profeternes linie, 126
 Projektionsakten, 209-210, 215
 Præster, sande, 126-127
 Prøve for –
 aspiranter, 53-54, 181
 disciple, 181
 Psykisk betydnings verden, 173

- Psykologi, fremtidens, 109
 Psykologisk –
 forståelse, virkelig, 9
 indflydelse, 111
- R**
- Racens –
 astrale liv, forsvinden, 71, 104-106
 reorientering, 91-92
- Raja –
 yoga –
 disciplin, 77-78, 184
 forbundet med lysets teknik,
 156
 lære, 176-177
 regler for lysets teknik, 176
 studium nødvendigt, 77-78
 system, 176
 teknik, kur mod blændværk, 59
 vej, 94
 Se også: Patanjali, lære
- Reaktion, den tænkende verdens, på
 den fremstillede sandhed, 160
- Reflekterende holdning, værdifuld,
 78
- Relation, indbyrdes, »den ene og
 den anden«, 199
- Religioner, nuværende situation,
 147-148
- Rytme –
 af lyd, 233
 betydning, 202, 221
 centre, modtagere af, 226
- Rytmisk kontrol, 226
- S**
- Samklang, øvelse i at skabe, 162
 Se også: Koordinering
- Sanat Kumara –
 guddommelig ubundethed, 219
 opgave, 239
 planetarisk symfoni, 233
 Se også: Verdens Herre
- Sandhed –
 definition, 216
 den fremstillede, reaktion, 160
 gammel, nyt lys over, 167
 mental perception, misfortolket
 og misbrugt, 159, 160
 ny, værdsætte og tilegne, 160
 og sandheder, skelne mellem, 95
 perception af den konkrete, 133
- Sandheder –
 de fire ædle, 28, 43, 151, 152
 forkyndt af Buddha og Kristus,
 151
 nye, åbenbaring, 155
- Sangere, åndedrætsøvelsers virk-
 ning,
 231-232
- Sang, ny måde, 232-233
- Selv, det integrerede, 117
- Selvmord, årsag, 186
- Sensitivitet –
 overfor –
 guddommelige ideer, 167
 »psykiske gavebølger«, 61
 psykisk, 177
 tegn på udvikling, 144
- Separatisme, undgå følelse af, 11
- Sfarernes musik, 233
- Shamballa –
 Guds vilje, 154
 vogter af primære åbenbaringer,
 166
- Shamballas frihed, 126
- Sind –
 afslører begærets eksistens, 183
 betvinger følelserne, 133
 bevidstgørelse, 55-56

- det oplyste, 156
 det universelle, 10, 19, 219
 forbindelse med –
 lysets teknik, 174
 viljespektet, 230
 holdt vedvarende i lyset, 78, 184,
 195, 208, 212
 kraft, oplysende, 133
 lys. *Se:* Lys, sindets
 mestrene, anvendelse, 174
 oplysning, 226
 plan, oplyst af sjæl, 55
 rationaliserende aktivitet, 174
 reflektor for sjælslys, anvendt
 som,
 78
 tankeformer, tilbøjelighed til at
 skabe, 65
 verden, 185
 Se også: Tænkeevne
 Sindssyge, frembringelse, 34
 Sjette stråle. *Se:* Stråle
 Sjæl –
 aktivitet, 207
 arbejder i to retninger, 10
 at se og høre, 195
 energier, skelne mellem, 44
 er beviset på liv, 175
 forbindelse til astralplan, 130
 genfokusering, 165
 gruppebevidste, 10
 har styring, 226
 hensigt, i samarbejde med person-
 lighed, 223
 hovedegenskab, 129
 identifikation, 97
 identifikationsreaktion, 217
 inspiration af centre, 137
 inspiration, automatisk respons,
 137
 integreret, 10
 kontakt, 130
 kontemplation, 66
 kontrol over personlighed, 9, 239
 koordinering, 55
 kraft, fordeling på fysisk plan,
 217
 kærlighed, 234
 musik, 233
 natur, 132, 174-175
 niveauer, 46
 og lys, synonymmer, 175
 privilegium, 10
 redskaber, 224-226
 spontanitet i livet, 77
 spredning af illusion via intuiti-
 ons evne, 79
 spændingspunkt, 237
 stråle, aktivitet, 108-109, 142-
 143
 styring af personlighed, 225,
 226-
 227
 søgelys. *Se:* Søgelys, sjælens
 tiltrækningskraft udligner blænd-
 værks dragende kraft, 187
 øje, 225
 Se også: Solenglen
 Sjælsenergi –
 aktivering, 224
 arbejde med, 44
 misbrug, 43
 og kræfter, skelne mellem, 44
 påkaldes, 44
 vehikel for, 224
 Sjælslys –
 anvendelse, 128-129, 132, 173
 bevidst om, 187
 blandet, 189, 207, 213-214
 erkendelse, 207, 213
 forenes med materiens lys, 197
 forvrængning, 54

- funktioner, 175
 gruppebevidsthed, i inderste væsen, 50
 kvaliteter, 128
 natur, 172, 177
 og personlighedslys, sammenføring, 187
 oplysende virkning, 174-175
 overføring, 130-133
 overføring til det astrale legeme og hjertet, 130
 stråler, 78
 viden om, 187
 åbenbarer konflikt mellem det virkelige og det uvirkelige, 185
 Skabelse på det fysiske plan, 218-219
 Se også: Forestillingsevne, skabende
 Skelne mellem kræfter og energi, 44
 Skoling –
 af disciple, formål, 37
 af gruppen, mål, 41
 »Sky af ting der kan vides,« 198
 Skæbne, planlagt af sjæle, 140
 Slør –
 det astrale, 129-130
 illusionens, 79
 Sol –
 centrale åndelige, 132, 174
 fysisk, 174
 Solengel, ret til at lede, 48
 Se også: Sjæl
 Solens hjerte, 132, 174
 Spændingspunkt –
 den indviedes, 237
 det inkarnerede menneskes, 234
 disciplens, 237
 i centrum af den brændende grund, 241
 mesterens, 239-240
 skabelse af det nødvendige, 241
 under opløsning af blændværk, 196, 207
 Spændingspunkter, åndelige, ved inspiration, 234
 Spørgsmål, stillet til sig selv, 38-39
 Stilhed, 205, 208, 210, 215
 Stimulering, overdreven, bør undgås, 23, 131
 Stolthed –
 falsk, 133
 mental, 60
 Stråle –
 anden –
 blændværk, 112
 kendetegn, 202
 menneskers opgave, 13, 179-180
 problem, 200
 femte –
 blændværk, 113
 mennesker, kendetegn, 200-201
 metoder, anvendelse, 63
 fjerde –
 blændværk, 113
 indviede, 202
 kontrollerer det fjerde skabende hierarki, 143
 mennesker, 180, 201
 første –
 blændværk, 112
 menneskers opgave, 13
 menneskers træk, 11-12, 13, 199
 indflydelse, 109
 kvalitet, bestemmende for blændværk, 109
 opbygning, 179
 personligheds-, kontrollerer vogteren, 142
 sjette –
 blændværk, 113-114

- mennesker, 180, 199, 202
 - syvende –
 - blændværk, 114
 - mennesker, problem, 200
 - tilintetgører-, 13
 - tredje –
 - blændværk, 112-113
 - mennesker, problem, 41, 199-200
 - personlighed, materialistisk, 146
 - Stråleopbygning, faktor ved opløsning af blændværk, 179-180, 181, 184
 - Stråler –
 - de syv, kanaler for ideer, 120
 - der styrer de tre legemer, 88
 - personligheds, blændværk, 112-114
 - viden om, behov for, 223-224
 - Stråletype, faktor i forvrængning af ideer, 57-58
 - Styringsakten, 209, 215
 - Subjektive åndelige aktivitets verden, 208
 - Substans –
 - greb om åndens liv, neutralisering, 175
 - kontrol over ånden, 118
 - lys, 188
 - materiens, form for energi, åbenbaring, 170
 - og lys, synonymer, 175
 - Swamier fra Indien, 228
 - Symbol –
 - analyse, stadier, 17
 - betydning, trænge ind til, virkninger, 15-16
 - korset, 206
 - læsning, 13-17
 - Symboler –
 - at se, forklaring, 10
 - studium, 9, 13-21
 - Symbolik, formernes, 172
 - Symfoni, den planetariske, 233
 - Syntese, trefoldig, 145
 - Syntetisk –
 - erfaring, 44
 - erkendelse, 16
 - Syvende stråle. *Se:* Stråle
 - Søgelys –
 - det forenede lys', 208
 - sindets, 178, 195, 197, 198, 209, 211, 212
 - sjælens, 56, 129, 215
 - skabelse, 197
 - visualisering, 197, 209
- T**
- Tanke –
 - kontrollens teknik, virkning, 27
 - kraft, anvendelse, 195
 - opbygning, illusorisk, 160
 - substans, felt af magnetisk, 211
 - Tankeformer –
 - den ariske races, 36-37
 - formulering, til legemliggørelse af åbenbaring, 165
 - illusoriske, 216
 - magt, 33-34
 - menneskets, 198
 - natur, 70
 - skabt af mennesket, 58
 - Tankeformskabende aktivitet, 161
 - Telepati, mesterens anvendelse, 61
 - Telepatisk –
 - arbejde, vækst og forståelse, 23
 - sensitivitet, mål, 24
 - Telepatiske formidlere, tjeneste, 24
 - Teologisk opbygning af systemer, 168

- Teologiske fortolkninger, 161
- Teosofiske grupper, 166
- Tidsalder, den nye –
 arbejdsmetoder, 32, 192
 indvarsling, 151
 åbenbaring, 171
 Se også: Vandbærerens tidsalder
- Tilbagetrækning fra identifikation
 med formlivet, 11
- Tilbagetrækningsakten, 210, 215
- Tilbagetrækningsproces, 197, 198
- Tilhænger –
 blændværk, 92
 den ivrige, 92
- Tilintetgører aspekt, 219
- Tilintetgørere skal lære at bygge op,
 13
- Ting, definition, 216
- Tjener, betragter sig som udstrålende
 lys, 177
- Tjeneste –
 for Planen, udvikling, 176
 handling, 211
 hjælp til, 19
 resultat af træning, 28
- Tjenesteområder, nye, 174
- Transfiguration –
 betydning, 157
 hemmeligheden, 170
 indvielse. *Se:* Indvielse, tredje
 kraft, 156
- Transformation, hemmelighed, 170
- Transmission, kraft, 156
- Tredje stråle. *Se:* Stråle
- Triade, den åndelige –
 identifikation, tilbøjelighed, 176
 intuitionsevne, 78
 intuitiv perception, 176
 spændingspunkt for den indviede,
 237
 udtryk, 176
- vilje, aktivitet, 230
- viljes aspekt, forbindelse til hjerne
 og sind, 230
- Triangler af kraft, 224-227
- Træning –
 i opløsning af blændværk, 40
 til et liv med intuitiv perception,
 176
- Tvillingernes tegn, symbolik, 243
- Tyskernes separatisme, 134-136
- Tyskland, centrum for verdensblænd
 værk, 148
- Tænkeevne –
 den –
 højere, fremkaldelse af for
 vandling, 159
 lavere, anvendt af menneske
 masserne, 161
 lavere, tankeformskabende ak-
 tivitet, 161
 spredende kraft, 94
 menneskelig, udvikling, 167
 optræning, 20, 62
 relation til erfaringernes verdener,
 176
Se også: Sind
- Tænkning –
 idealistiske, baggrund for ånde-
 drættes anvendelse, 231-232
 ret, stadig indvirkning, 23
 værdien af klar målrettet, 80
- Tærskelens vogter –
 begrænsninger, følgelige, 139
 definition, falsk, 26
 definitioner, 27, 31, 85-86, 141,
 145- 146, 240
 den individuelle, form, 38
 den planetariske, dødbringende
 stød mod, 27
 erkendes og mestres, 141-142
 fokusering af konflikten, 148-149

- fokusering af opmærksomhed på englen, 144
kontrast til englen, 139-146
magt brydes, stadier, 240
menneskehedens, nationens, racens, 139-140
og englen, forenes, 87, 96, 183, 240
personlighedens kræfter i Vandbærerens tidsalder, 143-144
problemet, 139, 141
på det mentale plan, 87
racemæssige typer, 144
relation til sjælen, strålefaktorer, 143
sammensmeltning med englen, 142
syntese, 145-146
tilsynkomst, 42
udslettelse, okkult set, 241, 243
- U**
- Ubundethed –
kosmisk og guddommelig, 218-219
nødvendig, 23, 25, 236-237
personlig, 11
- Ubundethedens teknik, 156, 175, 217-237
- Udslettelse, okkult set, 241, 243
- Udtryk, hæmmet af æterisk kraft eller mayas slør, 236
- Udviklingsniveau, faktor i forvrængning af ide, 57-58
- Ufejlbarligt instrument, 95
- Universel kærlighed, 10
- Universelle princip, det, 10
- Upanishad, citat, 178-179
- V**
- Vandbærerens tidsalder –
nye fremgangsmåder, 6
profeti om, 27
tærskelens vogter, personligheds kræfter, 143-144
Se også: Tidsalder, den nye
- Vej –
den –
evige, 240
højere evolutions, 162, 164, 239
højere, forlades, 165
mystiske, 163
oplyste –
gruppens vandring, 41
ses forude, 95
smalle, knivskarpe, 51
ædle ottefoldige, 59
discipelskabets, 44, 87, 93, 94, 150, 156
evolutionens, 185
prøvestadiets, 43, 87, 150, 156
renselsens, 43, 87, 92, 93, 94
raja yogaens, 94
- Vej, den ædle middel-, 94, 95
- Vejen, seks regler for, 52-53
- Vejens –
oplysning, 11
regler, 51-53
- Vejrtrækning. *Se:* Åndedræt
- Verden –
begærets, 185
betydningens indre, 209
den formløse, 185
den guddommelige åbenbarings, 176
guddommelighedens, 176
spænding i, årsag, 91
- Verdens –
blændværk, opløsning, 199-211
disciple, 145, 182

- frelsere, 125-126
 krise, den nuværende, 145
 religion, den nye, 192
 tjenere, 145
 Se også: Verdenstjenergruppe, den nye
 tjeneste, en bestemt, 178
 Verdens Herre. Se: Sanat Kumara
 Verdenskrigen, fortolkning, 84-85
 Verdenstjenergruppe, den nye –
 arbejde, 6, 50
 opgave, 41
 slag mod verdensblændværk, 43
 Viden –
 natur, 176
 og visdom, skelne mellem, 95
 om hvordan blændværk opløses, 173
 Videnskabelig –
 arbejdsindsats, 189-190
 indstilling til blændværksproblemer, 178
 Videnskaben –
 om åndedrættet, 217, 220, 228-234
 åbenbaring gennem, 170, 171
 Vildledning, skelne mellem typer, 81-82
 Vilje –
 aktivitet, videnskabelig, 230, 239
 anvendelse, 182, 241
 disciplen anvender, 243
 fokuseret, 209
 guddommelig, 241
 Guds, 219
 individuel, relation til guddommelig vilje, 186
 og åndedrættet, synonyme, 220
 påkaldelse af den åndelige, 212, 214
 sjæls-personligheds, anvendelse, 195
 styret, virkninger, 230
 åndelig, aspekter, 241
 åndelig tilintetgørende, 209
 åndelig triades, 230
 Viljen-til-det-gode, 219
 Viljes –
 akten, 196, 208, 209, 212, 215, 241
 aspektet, 219
 faktoren, ikke til stede i Østen, 229
 Virkelige, se det, 184
 Virkelighed –
 bevidst om, 180
 definition, 198-199
 den indre og åndelige, symboler, 172
 i alle former, 79
 intuitiv opfattelse, 20
 natur, forestilling og erkendelse, 179
 nedfældning, 181
 og illusion, skelne mellem, 95
 tilnærmelse, kontrol, 216
 verden, 159, 173
 Visdom –
 og viden, skelne mellem, 95
 sky af, 124
 Visdomslære, den urgamle, 7
 Vision, den mystiske, overføres til højere niveauer, 163
 Visualisering –
 anvendes ved opløsning af blændværk, 195, 208, 209, 210, 214, 215
 betydning, 208
 Visualiseringsevne, udvikling, 20
 Vitallegemet, kontrollerer og opildner det fysiske legeme, 91
 Vogter, legemets –

- frigørelse og indtræden i enhed, 89- 96
opfatter forkert, 89
Væren, virkeliggørelse, 217
- Y**
Ydmyghed –
betydning, 133
nødvendighed, 63
- Z**
Zodiakken, cykler, inkarnationer, 144
- Æ**
Æra, den ny, kendetegn, 178
Se også: Tidsalder, den nye
Æterisk legeme –
energiforbindelser, 221
energioptagelse, 220, 237
funktioner, 234-235
hos det uudviklede menneske, 82
hos gennemsnitsmennesket, 82

kræfter, 223-224, 226, 227, 230, 234-235
sammensætning, 236
Se også: Vitallegemet
Æterisk plan, funktion, 217
Æteriske formers mønsterformer, 10
- Ø**
Øje –
det indre åndelige, 225, 226
højre, 225
til øje, 205
venstre, 225-226
Øjne –
anvendelse som energiformid-
lere, 224-225
de tre, 224-226
- Å**
Åbenbarende magt –
erkendelse, 172
opgave, 159-160
Åbenbaring –
Buddhas og Kristi forenede ind-
sats, 152-153
bukker under for illusion, nedsti-
ger i blændværk, 166
den endelige, 166
gennem intuition, 170
legemliggørelse, 165
materiens substans, form for
ener-
gi, 170
sand, 15, 170
Åbenbaringens –
budbringer, gruppen, 171
budbringer, individet, 171
kilde, 125
Åbenbaringer –
grundlæggende, fremstilling, 168
mennesketyper som er disponere
de for, 125-127
primære og sekundære, 166
udgør én forenet åbenbaring, 185
Åbenbaringsprocessen, 159-160
Åndedræt –
effektivitet, faktorer til, 228,
229-
230
organiseret rytmisk, 230
synonym med vilje, 220
videnskaben om, 217
Åndedrætsøvelser, 137, 228, 229, 231
Åndedrætsøvelser, farlige, 229, 231-
232
Åndelig –
bevidstheds tegnebord, 219
læsning, 15
perception, evne, anvendelse og

kontrol, 161
triade. Se: Triade, den åndelige
vilje, påkaldelse, 212, 214
væren, stå i, 220
Åndelige værdiers verden, opfattelse,
159

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til discipelskab i den nye tidsalder.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysninger.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembe (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
 Vol. I Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Astrology
 Vol. IV Esoteric Healing
 Vol. V The Rays and the Initiations
A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org